

๙๙๕.๙๑๐๗๗

๔๕๑๒ ๐

๗.๓

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
กับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุญปลุก สิทธิไทย

๙๙ ก.ย. ๒๕๓๔

๒ ๔๓๖๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตร ปริญญาดการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173395

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ผศ.สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ไพศาล หวังพานิช)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ.สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ไพศาล หวังพานิช)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์เสริมศักดิ์ สุรวัดลภ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...26.....เดือน.....กุมภาพันธ์.....พ.ศ. 2534.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร ชมอุ้ม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนสำเร็จรูปการคูณแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เสริมศักดิ์ สุรวัดลภ ที่ได้กรุณาเสนอแนะแนวความคิดที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัย

ขอขอบคุณคณะอาจารย์โรงเรียนบ้านคูงวิทยาทุกท่าน และขอใจนักเรียนทุกคน ที่ได้อนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ตลอดจนทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบความดี และประโยชน์ที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัย

บุญปลุก สิทธิไทย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป	23
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคูณ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคูณ	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	46
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	49
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า	51
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	58

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	64
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	71
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	71
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	71
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	72
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	73
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	74
	ข้อเสนอแนะ	77
	บรรณานุกรม	79
	ภาคผนวก	93

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการวิจัย	57
2	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	65
3	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	66
4	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	67
5	เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	68
6	เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	69
7	เปรียบเทียบพัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทย ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	70
8	ตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย	95
9	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย	96
10	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ...	97

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลำดับชั้นการ เรียนรู้ จากบทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรง	16
2 ลำดับชั้นการ เรียนรู้ จากบทเรียนสำเร็จรูปชนิดสาขา	16
3 ขั้นตอนการ สร้างบทเรียนสำเร็จรูป	17
4 การจัดลำดับภาพให้สอดคล้องกับหลักการ อานและการ เขียน	35

บทนำ

ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการศึกษาล่าเรียนของคนไทย เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะทำให้บุคคลสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้ตามจุดหมายและอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิด ใหกว้างขวางและก้าวหน้า

ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2523 : 3) กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวจึงกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ สำหรับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นั้น ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไว้ว่า เพื่อพัฒนาทักษะทั้งสี่ทางภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้เกิดความคิดงอกงามในการใช้ภาษาตามวัยและศักยภาพของนักเรียนในชั้นนี้ ให้รู้จักใช้ภาษาอย่างมีศิลปะเหมาะสมกับประเพณีและวัฒนธรรม สามารถสังเกตลักษณะของภาษาไทย เข้าใจหลักภาษาที่จะทำให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525 : 11)

✕ การเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจึงจำเป็นต้องเน้นการฝึกทักษะทางภาษาที่เพียงพอต่อเนื่อง จักให้มีการฝึกหัดและเกิดผลที่เกิดขึ้น เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักสังเกต ลักษณะต่าง ๆ ของภาษาไทยจนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการวางพื้นฐานที่ดีให้แก่เด็กเรียนก่อนที่จะก้าวไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยการทำให้เด็กเรียนเข้าใจจุดหมายในการเรียนการสอนเพื่อให้เห็นคุณค่าของสิ่งที่จะได้ รับ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย (สนม ครูเมือง. 2523 : 1) ครูควรที่จะศึกษาหาทางพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้เป็นที่น่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน สนับสนุนให้นักเรียนรักการอ่านและรู้จักใช้ภาษาในทางที่ถูกต้องเหมาะสม อันเป็นประโยชน์ในการสร้างความคิดที่จะพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

ถึงแม้ว่าวิชาภาษาไทยจะมีความสำคัญดังกล่าวนำแล้ว แต่การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
เท่าที่ผ่านมาก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
สาเหตุหลายประการ ได้แก่ นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยเพราะถือว่าถึงไม่เรียน
นั้นก็สามารใช้ภาษาไทยติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจในชีวิตประจำวันได้อยู่แล้ว (วิมลศิริ รวบรวม
2522 : 75) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทยเพราะเนื้อหาวิชาที่ซ้ำซากจำเจ และ
ที่สำคัญที่สุดคือ ครูยังขาดเทคนิคการสอนที่เข้าใจ ขาดความเอาใจใส่ที่จะพยายามคิดหาวิธีสอนที่
แปลกใหม่หรือผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่ก้าวหน้าเพื่อนำมาพัฒนาการสอนของตนให้น่าสนใจขึ้น ครูส่วนใหญ่
ยังใช้วิธีบรรยายหรืออธิบายเนื้อหาตามแบบเรียนโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่เปิดโอกาสให้
นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยตนเองเท่าที่ควร (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ
อินทร์พรหม. 2523 : 6 - 8) เป็นเหตุให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษา
ไม่เพียงพอ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ. 2529 : 12 - 13) ทำให้เมื่อหน่วยใน
การเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุดในที่สุด (สมถวิล วิเศษสมบัติ. 2525 : 225)

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจะโค่นล้มและมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการสอน
ของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะถ้าครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถและมีเทคนิคในการ
ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างน่าสนใจ โดยการเสนอสิ่งเร้าที่แปลกใหม่ทั้งในคำสอน เนื้อหาของบทเรียน
อุปกรณ์การสอน และกิจกรรม ย่อมจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจบทเรียน
มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่โค่นล้ม (พรรณี ชูทัย. 2522 : 221) เพราะถ้านักเรียน
มีความสนใจต่อครูผู้สอน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อวิชาที่เรียน จะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย (สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2524 : 7)

ปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การนำเอาสื่อทัศนวัสดุและวิธีการต่าง ๆ เข้ามา
ใช้ในการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่สำคัญและจำเป็นต่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียน
การสอนให้ดีขึ้นได้ เช่น การสอนโดยชุดการสอน (Instruction Packages)
การจัดศูนย์การเรียน (Learning Center) การใช้บทเรียนโมดูล
(Instruction Module) และชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourse) เป็นต้น

นอกจากวิธีสอนดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพได้

เพราะบทเรียนสำเร็จรูปการรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดจากการนำเอาข้อดีของการรู้
และบทเรียนสำเร็จรูปมาผนวกเข้าด้วยกัน โดยให้บทเรียนสำเร็จรูปเป็นวิธีการเสนอความรู้
ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนมีบทบาทในการศึกษาบทเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรม
การเรียนรู้การสอนด้วยตนเอง โดยการอ่านและตอบคำถามในบทเรียน ซึ่งจัดเนื้อหาออกเป็น
กรอบย่อย ๆ ตามลำดับจากง่ายไปหายาก ประกอบด้วย คำอธิบายเนื้อหา ตัวอย่าง และ
แบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบเป็นระยะ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยที่ให้ไว้ในกรอบถัดไป
ทำให้นักเรียนทราบผลการเรียนทันทีว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือไม่ ถ้าตอบถูกต้องก็ศึกษารอบต่อไป
ถ้าตอบผิดก็แนะนำให้ศึกษากรอบที่ผ่านมาอีกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์
ที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ (ประสาธ อิศรปริศา. 2522 :
108 - 113) และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่กล่าวว่า การเสริมกำลังใจ
เป็นระยะในบทเรียนสำเร็จรูปจะทำให้เด็กมีความพอใจในการเรียนรู้บทเรียนในกรอบต่อไป
เพื่อจะไต่ความก้าวหน้าของตน (ประสาธ อิศรปริศา. 2522 : 102 - 108)

ส่วนภาพการรู้ที่นำมาเป็นองค์ประกอบในการเสนอบทเรียนนั้น เป็นทัศนวิสัยที่มีคุณสมบัติ
ในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด ความสะอาดตาของการรู้จะทำให้ให้นักเรียน
เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และช่วยให้เรียนบทเรียนอย่างสนุกสนาน ติดตามบทเรียน
โดยไม่เบื่อหน่าย และเข้าใจบทเรียนเร็วยิ่งขึ้น (สมหญิง กลั่นศิริ. 2524 : 74)

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำบทเรียนสำเร็จรูปการรู้
มาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะนำผลที่ได้มาไว้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทยให้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการ สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการ สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการ สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
4. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการ สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนบ้านकुงวิทยา อำเภอบ้านकुง จังหวัดอุดรธานี

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการสุ่มห้องเรียนมาจำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน แล้วสุ่มใหม่อีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ

2.1 กลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

2.2 กลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 เวลาในการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลากลุ่มละ 12 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทย ท 102 จากหนังสือแบบเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน 2 แบบคือ

5.1.1 การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

5.1.2 การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

5.2.2 ความสนใจในวิชาภาษาไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตน หมายถึง วิธีการเสนอความรู้แก่นักเรียนตามลำดับ จากง่ายไปหายาก โดยการจับเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ เรียกว่า กรอบ ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ตัวอย่าง แบบฝึกหัด ให้นักเรียนได้ศึกษามบทเรียนไปทีละกรอบและสามารถตรวจ คำตอบได้ช่วยตนเองจากคำเฉลยซึ่งให้ไว้ในกรอบถัดไป ผู้วิจัยสร้างโดยอาศัยทฤษฎีความ สัมพันธ์ของสิ่งเร้ากับการตอบสนองตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ และใช้หลักการ สร้างบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงของสกินเนอร์ มีลักษณะเป็นเอกสาร เย็บเล่มซึ่งเสนอความรู้ เป็นแบบบรรยายที่มีภาพการรู้ตนประกอบโดยชัดเจน ผู้วิจัยใช้ภาพการรู้ตนแบบเลียนของจริง คือ ภาพการรู้ตนที่มีลักษณะใกล้เคียงความจริงในธรรมชาติมาก ทั้งสัดส่วน รูปร่าง ลักษณะท่าทาง นักเรียนจะต้องอ่านบทเรียนไปตามลำดับทุกกรอบ เพราะความรู้ในกรอบแรก ๆ จะเป็นพื้นฐาน สำหรับกรอบถัดไป ส่วนประกอบต่าง ๆ ของบทเรียนมีดังต่อไปนี้

1.1 คำแนะนำในการใช้บทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตน

1.2 จุดประสงค์ทั่วไป

1.3 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.4 กิจกรรมสำหรับให้นักเรียนปฏิบัติ มีดังนี้

1.4.1 ศึกษาเนื้อหาซึ่งมีลักษณะเป็นแบบบรรยายที่มีภาพการรู้ตนประกอบ ไปทีละกรอบตามลำดับ และปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในบทเรียน

1.4.2 ทบทวนคำถามจากกรอบแบบฝึกหัดที่กำหนดไว้ในบทเรียนหลังจาก ที่อ่านเนื้อหาเรื่องนั้นมาแล้ว

1.4.3 ตรวจคำตอบจากคำเฉลยซึ่งให้ไว้ในกรอบถัดไป ถ้าตอบถูก นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงทันที แล้วศึกษากรอบใหม่ต่อไป ถ้าตอบผิดนักเรียนจะได้รับ คำแนะนำให้ย้อนไปอ่านเนื้อหาเดิมซ้ำอีกครั้งก่อนที่จะศึกษาเนื้อหาใหม่

1.4.4 ทบทวนตามทบทวนบทเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในขั้น สุดท้ายหลังจากที่นักเรียนได้ศึกษามบทเรียนจนครบทุกกรอบแล้ว

2. การสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัว หมายถึง การที่ครูให้นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัวด้วยตนเอง โดยการอ่านและตอบคำถามจากบทเรียนไปที่ละกรอบตามลำดับตั้งแต่กรอบแรกจนถึงกรอบสุดท้าย บทบาทของครู เป็นเพียงผู้คอยแนะนำและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในขณะที่เรียนจากบทเรียน

3. การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ หมายถึง การสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย ของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 9 มีลำดับขั้นการสอนดังนี้

3.1 ขั้นสร้างความสนใจ คือการทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน มีความสนใจ กระตือรือร้น และจดจ่อในบทเรียน โดยใช้สื่อการสอนหรือวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

3.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการบอกให้นักเรียนทราบว่าเรียนเรื่องใด เมื่อเรียนแล้วนักเรียนจะต้องสามารถทำอะไรได้บ้าง

3.3 ขั้นทบทวนประสบการณ์เดิม คือการทบทวนความรู้เดิม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ต่อไป

3.4 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ คือการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อการสอนหรือวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

3.5 ขั้นให้แนวการเรียนรู้ คือการแนะแนวทางเพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนใหม่

3.6 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม คือการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยครูใช้วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การบรรยาย การอภิปราย ชักถาม เล่นเกม หรือกิจกรรมอื่น ๆ

3.7 ขั้นแจ้งผลการปฏิบัติ คือการให้นักเรียนรู้ผลการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองทันทีว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป

3.8 ขั้นประเมินผล คือการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม การเรียนการสอน การตอบคำถามหรือการทำแบบฝึกหัด

3.9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยโอนการเรียนรู้ คือการสรุปเนื้อหาเรียน และการมอบหมายงานให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ ความสามารถอันเกิดจากการเรียนรู้ของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามจุดประสงค์ของเรื่องนั้น ๆ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ในขอบเขตของเนื้อหาในบทเรียนเรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย และใช้ทดสอบหาคุณภาพผลประกมัยพฤติกรรมต่อไปนี้

4.1 ความรู้ความจำ เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นของคำอื่น ๆ อาศัยความระลึกได้ ไม่ต้องใช้ความเข้าใจต่อความหมายนั้น

4.2 ความเข้าใจ เป็นพฤติกรรมจับใจความสำคัญของเรื่อง ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่น การแปลความ ที่ความ ขยายความ

4.3 การนำไปใช้ เป็นพฤติกรรมนำเอาไปเป็นประโยชน์หรือแก้สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

5. ความสนใจในวิชาภาษาไทย หมายถึง ความเอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งแสดงออกโดยการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจและเต็มใจ พร้อมทั้งจะแสวงหาความรู้ความกระจ่างหรือรู้ทัน วัดได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทวน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทวน
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

ความหมายของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ทางการศึกษา มาก มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ ดังนี้

ชม ภูมิภาค (2521 : 11 - 12) กล่าวถึงบทเรียนสำเร็จรูปว่า เป็นการสอน ที่แบ่งเนื้อเรื่องที่สอนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตามลำดับ เพื่อให้บรรลุตามจุดหมาย ที่ผู้สอนกำหนดไว้ล่วงหน้า เนื้อหาที่เรียนแบ่งเป็นตอนย่อย ๆ แต่ละตอนเรียกว่า กรอบ ซึ่งผู้เรียน จะท่องอ่านและตอบสนองทุกกรอบเป็นลำดับต่อเนื่องกันจนจบบทเรียน เมื่อมีการตอบสนองแต่ละกรอบ ผู้เรียนจะทราบทันทีว่าตอบถูกหรือผิด เพราะแต่ละกรอบจะมีคำตอบที่ถูกต้องเฉลยไว้ให้

บันลือ พฤษะวัน (2522 : 120) กล่าวว่าบทเรียนสำเร็จรูปเป็นบทเรียนที่จัดทำ สำเร็จ วางไว้เป็นขั้น ๆ สำหรับผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดไว้ในแต่ละตอน จัดเป็นเครื่องมือ ชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนไปตามความสามารถ ของตนเอง การจัดทำจะต้องสร้างด้วยความสะดวก โดยอาศัยพื้นฐานการค้นคว้าวิจัย ในด้านสรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และสภาพแวดล้อมของกลุ่มเด็กที่จะเรียน บทเรียนจะต้อง

จัดทำตามลำดับขั้น ส่วนที่เรียนก่อนจะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นต่อไป และเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

ประยงค์ นาโต (2527 : 19) ได้ให้ความหมายของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งทำเป็นหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่จัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และอัตราการเรียนรู้อาจจะเป็นไปตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งใช้สิ่งพิมพ์เป็นสื่อ จัดทำด้วยความละเอียดรอบคอบ โดยอาศัยพื้นฐานจากการค้นคว้าวิจัยในด้านต่าง ๆ เช่น สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน แล้วเสนอบทเรียนอย่างมีระบบตามลำดับเนื้อหาจากความรู้เบื้องต้นไปสู่ความรู้ใหม่ที่ยุ่งยากซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เองตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ลักษณะสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูป

ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของบทเรียนสำเร็จรูปไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น ฟราย (Fry. 1963 : 2 - 3) ทราว (Traw. 1963 : 93) แชรรม (Schramm. 1964 : 99) แฮริง (Haring. 1972 : 85 - 88) ไพโรจน์ เภาใจ (2520 : 1 - 2) สันตัก ภิบาลสุข (2522 : 52) และประยงค์ นาโต (2527 : 20 - 21) เป็นต้น ซึ่งพอจะสรุปลักษณะที่สำคัญของบทเรียนสำเร็จรูปได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาวิชาถูกแบ่งออกเป็นขั้นย่อย ๆ ซึ่งเรียกว่า "กรอบ" (Frame) และกรอบเหล่านี้จะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยมีขนาดแตกต่างกัน ตั้งแต่ประโยคหนึ่งจนถึงข้อความเป็นตอน ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนไปทีละน้อย ๆ จากสิ่งที่รู้แล้วไปสู่ความรู้ใหม่ เป็นการสร้างความสนใจของนักเรียนไปในตัว

2. ภายในแต่ละกรอบจะต้องให้นักเรียนมีการตอบสนอง (Response) เช่น ตอบคำถามหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ทำให้นักเรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของบทเรียน

3. นักเรียนได้รับการเสริมแรงย้อนกลับทันที (Immediate Feedback Reinforcement) คือจะได้รับทราบคำตอบที่ถูกของทันที ซึ่งทำให้นักเรียนทราบบทคำตอบของตนถูกหรือผิด และสามารถแก้ไขความเข้าใจผิดของตนได้ทันที

4. การจับเรียงลำดับหน่วยย่อย ๆ ของบทเรียนต้องต่อเนื่องกันไปตามลำดับจากง่ายไปหายาก การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละกรอบควรลำดับขั้นของเรื่องให้ชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและทำให้ผู้เรียนตอบสนองเรื่องนั้นได้โดยตรง

5. ผู้เรียนต้องปฏิบัติหรือตอบคำถามแต่ละกรอบ ไปตามวิธีที่กำหนดให้

6. ผู้เรียนค่อย ๆ เรียนเพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ ทีละขั้น

7. ผู้เรียนมีโอกาสเรียนด้วยตนเองโดยไม่จำกัดเวลา การใช้เวลาในการศึกษาบทเรียนนั้นขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

8. บทเรียนสำเร็จรูปได้ตั้งจุดมุ่งหมายเฉพาะเอาไว้แล้ว มีผลทำให้สามารถวัดได้ว่าบทเรียนนั้น ๆ โดยบรรลุเป้าหมายหรือไม่

9. บทเรียนสำเร็จรูปฝึกให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นเกณฑ์ ดังนั้นจึงต้องนำเอาบทเรียนที่เขียนขึ้นไปทดลองใช้กับผู้ที่สามารถใช้บทเรียนนั้นได้ เพื่อแก้ไขจุดบกพร่องและปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง

หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้กับบทเรียนสำเร็จรูป

หลักการเบื้องต้นทางจิตวิทยาที่นำมาเป็นพื้นฐานของการเรียนการสอนกับบทเรียนสำเร็จรูปนั้น วาสนา ชวหา (2522 : 21) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดการเรียนรู้นี้ บลูม (Bloom) ได้จำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ

1. พฤติกรรมทางพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือกิจกรรมทางด้านความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการทางสมอง เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักเกณฑ์ ความคิดรวบยอด

2. พฤติกรรมทางจิตพิสัย (Affective Domain) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีไม่ว่ายาก เป็นพฤติกรรมที่วัดหรือสังเกตได้ยาก พฤติกรรมในส่วนนี้เมื่อได้รับการสั่งสมไปนาน ๆ ก็กลายเป็นทัศนคติและค่านิยม

3. พฤติกรรมทางทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการใช้กล้ามเนื้อ ในการทำกิจกรรมทางความคิดอย่าง แท้น้อยมาก พฤติกรรมด้านนี้มุ่งพัฒนาไปสู่ความเป็นทักษะ หรือความชำนาญคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหวและใช้กล้ามเนื้อให้เกิดประสิทธิภาพ

ปรีชา เนาว์เย็นผล (2521 : 15) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งเป็นพื้นฐาน สำคัญของบทเรียนสำเร็จรูป คือทฤษฎีความต่อเนื่อง (Connectionism) ของธอร์นไคค์ (Thorndike) ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือสิ่งเร้าให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงอาการ ตอบสนองหรือพฤติกรรมออกมา

2. นักเรียนจะแสดงอาการตอบสนองเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

3. การตอบสนองที่ไม่ทำให้เกิดความพอใจจะถูกตัดทิ้ง การตอบสนองที่ได้ผลก็จะถูก เลือกไว้ใช้ในคราวต่อไป

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 180) กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่ได้จากการทดลอง ของธอร์นไคค์ซึ่งนำมาใช้กับบทเรียนสำเร็จรูปได้คือ

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งมีชีวิตจะเรียนรู้ในสิ่งที่ก่อให้เกิด ผลตอบสนองที่ตนมีความพอใจได้เร็ว และจะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนไม่พอใจได้ช้ากว่า ความ ต่อเนื่องระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองหรือพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นถูกต้องผู้เรียนมักสนใจที่จะ เรียนและฝึกฝนในสิ่งที่ตนเองพอใจและคิดว่าทำได้สำเร็จ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) พฤติกรรมที่ทำอยู่เสมอย่อมเกิด ความคล่องแคล่ว กฎข้อนี้เป็นเรื่องของ การกระทำซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความแน่ใจ เรียนรู้ ใค่นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน ถ้าได้เรียนสมความปรารถนาจะทำให้เกิดความพอใจ ถ้าไม่ได้เรียนจะเกิดความรำคาญใจ และเมื่อผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะเรียนถ้าถูกบังคับให้เรียนย่อมเกิดความไม่พอใจ

เบรื่อง กุมภาพันธ์ (2519 : 33 - 34) กล่าวว่า นักจิตวิทยาที่มีบทบาทสำคัญต่อการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปคือ สกินเนอร์ (B.F. Skinner) โดยนำเอาทฤษฎีของธอร์นไคค์มาเป็นหลักสำคัญในการค้นคว้า ส่วนหลักการ ของสกินเนอร์ เองมีอยู่หลายประการดังนี้

1. เงื่อนไขการตอบสนอง (Operant Conditioning) พฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์ประกอบด้วย การตอบสนองที่แสดงออกมา พฤติกรรมเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อมีเพียงไร ด้วยความถี่ที่เรียกว่า อัตราการตอบสนอง หรืออัตราการแสดงออกของพฤติกรรม การเรียนรู้จำเป็นต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การตอบสนองและการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้เพราะมีการเสริมกำลัง

2. การเสริมกำลัง (Reinforcement) เมื่อสิ่งมีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ฝึกสามารถให้สิ่งเร้าใหม่ ซึ่งอาจจะทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าสิ่งเร้านั้นสามารถทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง เราเรียกสิ่งเร้านั้นว่า ตัวเสริมแรง

3. การเสริมแรงทันทีทันใด (Immediate of Reinforcement) สิ่งเร้าที่ดี ตัวเสริมแรงจะต้องเกิดขึ้นทันทีหลังจากที่มีการตอบสนองหรือไม่ก็ได้ค่าตอบ

4. การยุติการตอบสนอง (Extinction) ถ้าการตอบสนองนั้นมีการเสริมแรงแล้ว และมีการตอบสนองในอัตราสูง เราอาจลดอัตราการตอบสนองลงมาอยู่ในระดับเดิมของมันได้ โดยไม่มีการเสริมแรงของการตอบสนองนั้น

5. การคัดรูปพฤติกรรม (Shaping) พฤติกรรมการเรียนรู้บางอย่างที่ซับซ้อนมาก จะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ต่อเนื่องกันไป ซึ่งการเรียนรู้จะบรรลุได้ก็เพราะการทำมาเป็นขั้น ๆ นั้นเอง

ส่วนประกอบที่สำคัญของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปที่ดีต้องเรียบเรียงคำถามในกรอบต่าง ๆ ให้เกี่ยวกับคำอธิบายที่ให้ไว้เบื้องต้น คำถามในกรอบต่อไปต้องมีความสัมพันธ์กับคำถามในกรอบแรก ๆ และยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วยกรอบ 3 ประเภท คือ

1. กรอบที่ให้คำอธิบายไว้เพื่อตั้งต้น เรียก Set Frame
2. กรอบที่ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวข้องกับคำอธิบายเบื้องต้น หรือกรอบฝึกหัด

เรียก Practice Frame

3. กรอบสรุป เพื่อให้ผู้เรียนได้วัดผลตัวเองว่าเข้าใจสิ่งที่เรียนมาอย่างน้อยเพียงใด

เรียก Terminal Frame (วินา วโรคมะวิชัย. 2521 : 49)

นอกจากนี้ ปรียา ใจสะอาด (2522 : 39 - 40) ยังได้ขยายกรอบของบทเรียนสำเร็จรูปเป็น 4 ประเภทคือ กรอบตั้งต้น (Set Frame) กรอบฝึกหัด (Practice Frame) กรอบสรุปหรือกรอบส่งท้าย (Terminal Frame) และกรอบรองส่งท้าย (Subterminal Frame) ซึ่งเป็นกรอบที่ให้ความรู้ที่จำเป็นแก่นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสนองตอบในกรอบสรุปได้ถูกต้อง การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปจึงมักสร้างกรอบส่งท้ายหรือกรอบสรุปก่อนกรอบรองส่งท้าย

ส่วนปริทัศน์ ฉิมแจ่ม (2518 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) หมายถึง วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์สำหรับวัดพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากนักเรียนได้เรียนเนื้อหาวิชาจนแล้วว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด

2. เนื้อหาวิชาถูกแบ่งออกเป็นแต่ละสิ่งกับซึ่งเรียกว่า "บท" แต่ละบทจะถูกแบ่งออกเป็นชั้นเล็ก ๆ ตามลำดับ เรียกว่า "กรอบ" (Frame) แต่ละกรอบจะมีคำอธิบายเนื้อหาตัวอย่าง และมีคำถามให้นักเรียนตอบ เมื่อนักเรียนตอบเสร็จแล้วก็ตรวจคำตอบได้จากเฉลยที่อยู่นอกกรอบนั้น อาจจะเป็นกรอบถัดไปหรือหน้ากรอบถัดไปก็ได้ ถ้านักเรียนตอบถูกต้องก็ศึกษากรอบต่อไป แต่ถ้าตอบผิดก็ให้กลับไปศึกษากรอบที่แล้ว ๆ มาอีกครั้งตามคำสั่งที่ปรากฏในบทเรียนแล้วจึงตอบใหม่

3. แบบทดสอบท้ายบท เป็นแบบทดสอบที่ใช้สอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนเนื้อหาวิชาในแต่ละบทแล้ว นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นอย่างน้อยเพียงใด นักเรียนได้บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่

หลักการ ของบทเรียนสำเร็จรูป

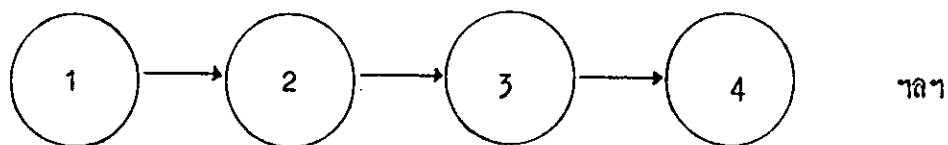
สัณห์ สังข์ทอง (2526 : 120) ได้กำหนดหลักการของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ 5 ประการดังนี้

1. แบ่งเนื้อหาออกเป็นช้อยย่อย ๆ (Small Step) ในการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยหรือช้อยย่อย ๆ นี้ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
2. เป็นบทเรียนที่มุ่งให้นักเรียนเรียนด้วยตัวเอง (Self-Pacing)
3. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมมากที่สุด (Active Participation) โดยในแต่ละกระขจะใช้หลักของความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ผู้เรียนจะต้องตอบคำถามในแต่ละกระข ผู้เรียนจึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด
4. มีข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลตนเองได้ทันที (Immediate Feedback) คำตอบที่นักเรียนสามารถตรวจสอบถูกต้องหรือไม่นั้นทำให้นักเรียนเกิดแรงเสริมในทางบวก (Positive Reinforcement) ในการเรียนรู้กระขต่อไป
5. การทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียน (Testing) บทเรียนสำเร็จรูปเมื่อสร้างเสร็จแล้วจะหาประสิทธิภาพของบทเรียนอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบทเรียนช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

ประเภทของบทเรียนสำเร็จรูป

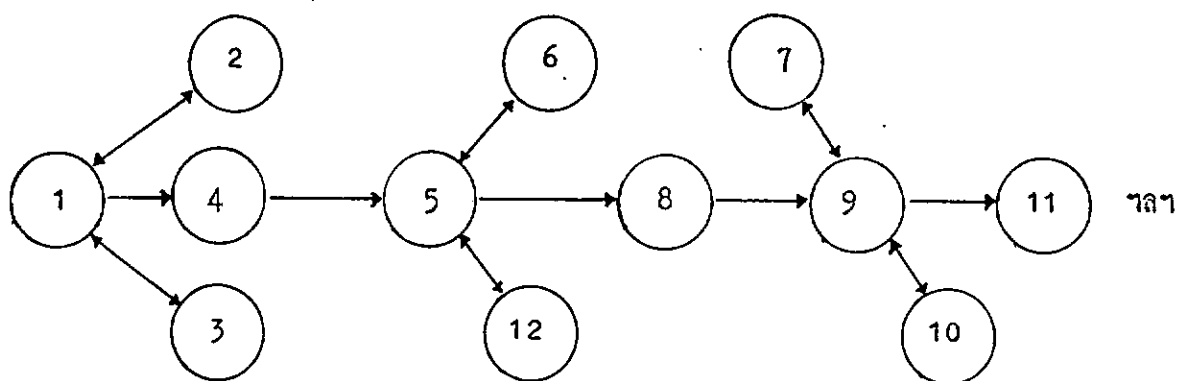
ยุพิน พิพิธกุล (2524 : 302 - 318) และสัณห์ สังข์ทอง (2526 : 120 - 122) ได้กล่าวถึงประเภทของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรง (Linear Program) คือบทเรียนสำเร็จรูปที่จัดให้ทุกคนได้อ่านข้อความเดียวกัน ตามลำดับเดียวกัน และตอบคำถามเหมือนกัน ผู้คิดบทเรียนสำเร็จรูปชนิดนี้คือ B.F. Skinner ช้อยกเว้นของบทเรียนชนิดนี้คือ นักเรียนที่ตอบผิดต้องกลับไปอ่านซ้ำในกรอบเดิมก่อนที่จะอ่านกรอบถัดไป ดังนั้นข้อแตกต่างระหว่างนักเรียนแต่ละคนคือเวลาที่ใช้ในการศึกษาบทเรียนต่างกันตามความสามารถ ลำดับขั้นของการเรียนรู้บทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรงจะเป็นดังแผนภาพ

ภาพประกอบ 1 ลำดับชั้นการเรียนรู้ของบทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรง

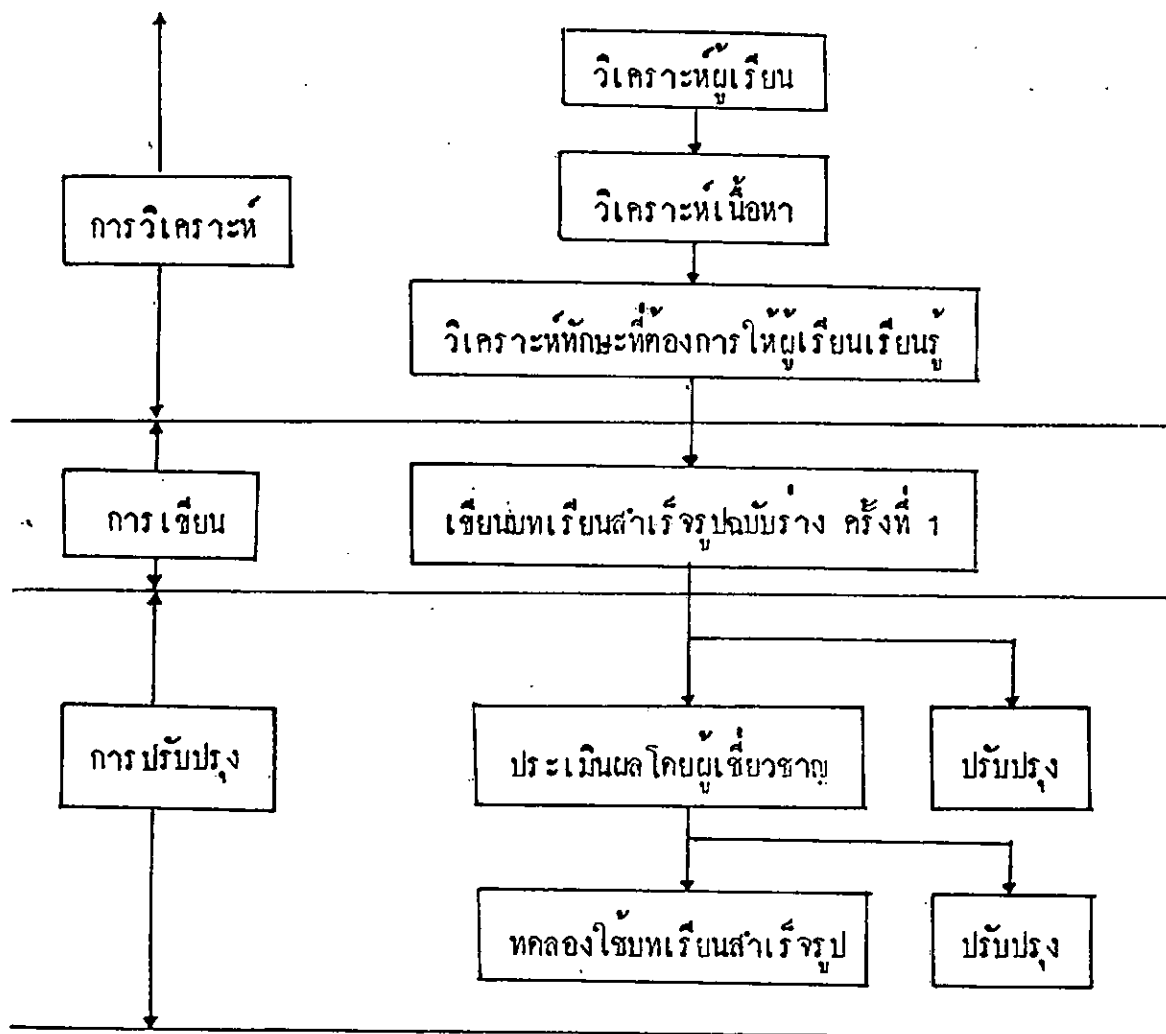
2. บทเรียนสำเร็จรูปชนิดสาขา (Branching Program) บทเรียนสำเร็จรูปชนิดนี้จะมีลักษณะตรงข้ามกับแบบเส้นตรงคือ นักเรียนทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ในลักษณะเดียวกันหรือตามแผนเดียวกัน หากแต่นักเรียนมีโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกคำตอบทาง ๆ กันจากตัวเลือกที่ให้ บทเรียนสำเร็จรูปชนิดนี้ประกอบด้วยกรอบหลักซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเรียนซึ่งกรอบเหล่านี้เรียกว่า กรอบย่น หมายถึง กรอบที่เป็นลำดับที่แท้จริงของบทเรียน แต่ละกรอบถ้านักเรียนทำถูกต้องก็จะเรียนตามกรอบย่นไปตลอด ในแต่ละกรอบย่นจะบรรจุเนื้อหาที่เป็นหลักของเรื่องแล้วทอควยปัญหาให้นักเรียนทบทวน ลักษณะของปัญหาเป็นแบบให้เลือกตอบ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบแล้วก็มีคำสั่งให้ไปอ่านที่กรอบสาขา ซึ่งจะเป็นกรอบที่บอกว่าคุณเรียนทำผิดหรือถูก ถ้าผู้เรียนทำถูกต้องก็จะทำกรอบย่นต่อไป ถ้าผู้เรียนทำผิดก็จะอ่านคำอธิบายเพิ่มเติมที่กรอบสาขาแล้วย้อนมาทำที่กรอบย่นใหม่จนกว่าจะทำถูกต้อง ลำดับชั้นการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนจึงแตกต่างกัน ดังแผนภาพแสดงลักษณะของบทเรียนสำเร็จรูปชนิดสาขา

ภาพประกอบ 2 ลำดับชั้นการเรียนรู้ของบทเรียนสำเร็จรูปชนิดสาขา

วิธีดำเนินการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

เทียมการาจัน (Thiagarajan. 1976 : 19) ได้เขียนภาพประกอบแสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

สำหรับขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปอย่างละเอียดนั้น เบื้อง กุมุท (2519 : 12 - 38) และปรัชญา ใจสะอาด (2522 : 56 - 57) ได้ชี้แจงขั้นตอนการสร้างไว้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร (Study of Syllabus) เพื่อจะได้ทราบว่าต้องสอนอะไรบ้าง รวมทั้งการศึกษาจากประมวลการสอน คู่มือครู ตำรา และการสัมภาษณ์ ขอคำแนะนำจากผู้ เพราะจะทำให้ทราบถึงลำดับขั้นการสอน การคะเนเวลาที่ใช้ในการสอน ช่วยกำหนดความลึก และขอบข่ายของเนื้อหาวิชา ทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปได้ขึ้น

2. นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรมาผนวกเข้ากับความต้องการของเด็กและตั้งจุดมุ่งหมาย เฉพาะในการสร้างบทเรียนนั้น ๆ ซึ่งมีความพอเหมาะที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

3. การวางแผนของงาน (Scheme of Work) หรือการวางแผนโครงเรื่อง จะช่วยในการลำดับเรื่องราวก่อนหลัง และป้องกันการหลงลืมเรื่องราวบางตอน การเขียนบทเรียน สำเร็จรูปนั้นต้องแยกเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ และให้แต่ละตอนสัมพันธ์กัน จึงจำเป็นต้องลำดับ เรื่องราวก่อนหลัง

4. รวบรวมและจัดจำแนกเรื่องราว (Collection and Organization of Materials) เป็นขั้นที่ต้องรวบรวมทุกอย่าง เช่น ตำรา ภาพประกอบ การจดบันทึก การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดลอง

5. ลงมือเขียนบทเรียนสำเร็จรูป (Writing of Frames) กรอบหรือหน่วยย่อย ของบทเรียนสำเร็จรูปควรมีลักษณะดังนี้

5.1 เขียนเนื้อหาเป็นหน่วยย่อย ๆ ซึ่งแต่ละหน่วยทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ในหน่วยย่อยถัดไป

5.2 มีเนื้อหาและคำอธิบายที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

5.3 ทำให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

5.4 การเขียนเนื้อหาในแต่ละหน่วยย่อยควรพากพิง ไปถึงหน่วยย่อยที่ผู้เรียน ได้ศึกษามาแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้ว

5.5 ให้ทราบคำตอบที่ถูกต้องเพื่อเป็นการ เสริมแรง

5.6 เนื้อหาของบทเรียนในแต่ละกระบวนต้องเขียนด้วยภาษาที่ชัดเจน ถูกต้องตามหลักภาษา หากใช้ศัพท์ควรเป็นศัพท์ที่เหมาะสมกับพื้นฐานและอายุของผู้เรียน เนื้อเรื่องถูกต้องตามหลักวิชาและมีความต่อเนื่องในแต่ละกรอบ

หลังจากสร้างบทเรียนสำเร็จรูปแล้ว ต้องมีการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข เพราะจะทำให้ทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนที่สร้างขึ้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง ไพโรจน์ เมาใจ (2520 : 26 - 30) และปรัชญา ใจสะอาด (2522 : 62 - 63) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปและปรับปรุงบทเรียนสำเร็จรูปไว้สอดคล้องกันดังนี้

1. นำออกทดลองใช้เป็นรายบุคคลและปรับปรุงแก้ไข (One to One Testing or Individual Try Out and Revised) นักเรียนที่นำมาทดลองใช้บทเรียนควรเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะถ้าเด็กเรียนอ่อนสามารถเรียนบทเรียนได้ ก็มั่นใจได้ว่าเด็กปานกลางหรือเด็กเก่งจะไม่มีปัญหาในการเรียนบทเรียนสำเร็จรูปนี้ ก่อนอื่นต้องบอกให้ผู้เรียนทราบว่าผู้ทดลองต้องการให้นักเรียนหาข้อความที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ หรือกรอบใดที่ไม่สอดคล้องกับความคิดรวบยอดที่เขาได้มาจากตอนต้น หากนักเรียนตอบคำถามในกรอบใดผิดหรือตอบไม่ได้ ผู้ทำการทดลองจะอธิบายเรื่องราวในกรอบนั้น ๆ กับผู้เรียนทันที และพยายามค้นหาว่าอะไรเป็นสาเหตุ การทดลองเป็นรายบุคคลนี้จะคงทำไปทีละคน ประมาณ 3 - 4 คน หลังจากได้ข้อมูลแล้วจึงทำการปรับปรุงบทเรียนสำเร็จรูปด้านเทคนิคการเขียนและแก้ไขทางภาษา

2. การทดลองใช้เป็นกลุ่มเล็กและปรับปรุงแก้ไข (Small Group Testing or Group Try Out and Revised) ใช้ผู้เรียนประมาณ 5 - 10 คน ควบคู่กับการทดลองใช้เป็นรายบุคคลครั้งที่ ๒ ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษบทเรียนอยู่ไม่มีการติคคือเป็นส่วนชั่วคราว ผู้ทดลองกับนักเรียน นักเรียนที่เลือกมาเป็นระดับปานกลาง เริ่มด้วยการชี้แจงให้นักเรียนทั้งกลุ่มทราบถึงวิธีศึกษบทเรียนสำเร็จรูป แล้วให้นักเรียนเริ่มศึกษบทเรียนไปพร้อมกัน หลังจากนักเรียนศึกษบทเรียนจบ ผู้ทำการทดลองอธิบายปัญหาและส่วนที่บกพร่องร่วมกับกลุ่มนักเรียนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงบทเรียนสำเร็จรูปอีกครั้งหนึ่ง

3. การทดลองกับกลุ่มใหญ่หรือการทดลองภาคสนาม และปรับปรุง (Field Testing and Revised) วิธีการเหมือนการทดลองกับกลุ่มเล็ก ต่างกันตรงที่การทดลองครั้งนี้มีสภาพเหมือนห้องเรียนจริง และให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกเวลาที่ใช้ในการเรียนบทเรียนจนจบ หลังจากผู้เรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปเสร็จแล้ว ผู้ทำการทดลองซักถามถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบจากการศึกษาบทเรียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงบทเรียนอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้กับชั้นเรียนจริง ๆ

ข้อเสนอแนะในการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการเรียนการสอน

เทคนิควิธีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปนั้น สุนันท์ สังข์อ่อง (2526 : 123) ได้แบ่งเป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือ

1. แบบขรรจรคา (Spiral) เป็นบทเรียนที่สร้างขึ้นโดยเน้นการเรียนรู้ที่ได้จากความจริงจังในสิ่งที่เรียนรู้ไปและจับสำคัญขึ้นในการเรียนรู้จากสิ่งที่ย้ายไปจนถึงมโนทัศน์ที่ซับซ้อนขึ้น
2. แบบสืบสวน (Discovery) เป็นแบบที่ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Self-Evident Information) และกระตุ้นนักเรียนไปสู่การเรียนรู้ในทัศนคติด้วยตนเอง
3. แบบนักเรียนทำกิจกรรมหาคำตอบเอง (Heuristic Technique) เป็นแบบที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมแล้วตอบในแต่ละกรอบด้วยตนเอง

ในการสอนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปนี้ นักเรียนมีโอกาสที่จะเรียนรู้ไปตามอัตราความสามารถของตนเอง โดยมีผู้ช่วยสอน 2 อย่างคือ บทเรียนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนและครูเป็นบุคคลที่ช่วยอธิบายข้อข้องใจเมื่อนักเรียนต้องการให้ช่วยเหลือ บทบาทของครูในการสอนโดยการให้บทเรียนสำเร็จรูปคือ ทำหน้าที่ช่วยแนะนำในการเรียน (Director) วิเคราะห์และประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ (Analyze) และทำหน้าที่ช่วยสอน (Tutor) โดยคอยอ่านนายความสะดวกให้นักเรียนขณะเรียนจากบทเรียน (สุนันท์ สังข์อ่อง, 2526 : 124)

กิจกรรมของนักเรียนขณะเรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป

สัณห์ สังข์อ่อง (2526 : 124) ได้จำแนกขั้นตอนของกิจกรรมของนักเรียนขณะเรียนจากบทเรียนสำเร็จรูปเอาไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนต้องอ่านและศึกษาข้อความในแต่ละกรอบ (Read) เรียงตามลำดับจากกรอบแรกจนถึงกรอบสุดท้าย
2. นักเรียนจะต้องคิดตามไปขณะที่ศึกษาในแต่ละกรอบ (Think)
3. นักเรียนจะต้องตอบคำถามโดยเติมคำตอบในช่องว่างในแต่ละกรอบ (Response)
4. นักเรียนต้องตรวจสอบคำตอบทันทีว่าถูกต้องหรือไม่ (Check)

ประโยชน์และข้อจำกัดของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปที่คั้นเป็นที่ยอมรับจากนักการศึกษาส่วนมากว่ามีคุณค่าต่อการเรียน และสามารถช่วยแก้ปัญหาทาง ๆ ทางการศึกษาได้มาก สมควรที่จะสนับสนุนให้มีการนำมาใช้อย่างกว้างขวาง แต่อย่างไรก็ตาม บทเรียนสำเร็จรูปก็อาจมีข้อจำกัดบางในบางเรื่องหรือบางสถานการณ์ ซึ่งสันติท ภิมาลสุข (2522 : 62 - 65) ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน
 - 1.1 ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล คล้ายกับการเรียนกับครูแบบตัวต่อตัว
 - 1.2 ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนจะไม่ถูกฉวยการเรียน ผู้เรียนไม่ท้อแรง และไม่รู้สึกว่ามีไม่คอย เพราะมีโอกาสทำผิดน้อย และมีโอกาสแก้ไขได้ทันที
 - 1.3 ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนมากขึ้น เพราะทราบความก้าวหน้าของตนตลอดเวลา
 - 1.4 ผู้เรียนมีโอกาสได้รับความเอาใจใส่จากครู เป็นรายบุคคลมากขึ้น
 - 1.5 ผู้เรียนที่ช้ากว่าคนอื่นมีโอกาสช่วยตนเองให้ตามผู้อื่นทัน
 - 1.6 ผู้เรียนอาจใช้บทเรียนสำเร็จรูปทบทวนความรู้ หรืออาจใช้เป็นเครื่องมือช่วยสรุปการสอนแทนครู

1.8 กระตุ้นความสนใจในการเรียน อีกทั้งยังช่วยฝึกนิสัยให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ เชื่อมั่นในตนเอง รับผิดชอบต่อตนเอง และรู้จักควบคุมตนเอง

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

2.1 ช่วยแบ่งภาระของครูในการสอนข้อเท็จจริง หรือวิชาพื้นฐาน ทำให้ครูมีเวลาสร้างสรรคงานสอนหรือปรับปรุงการสอนได้มากขึ้น และมีเวลาที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนเร้าความสนใจ อภิปรายปัญหากับผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยได้

2.2 ใช้เป็นสื่อการสอนสำหรับการสอนวิธีอื่น ๆ เช่น การสอนเป็นคณะ การสอนเป็นกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ที่ผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกันมาก หรืออาจใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน

2.3 ช่วยทำให้ผู้สอนไม่ท้อถอยถึงความเป็นระเบียบของห้องเรียน เพราะผู้เรียนตั้งใจเรียน

3. ประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา

3.1 ช่วยแก้ปัญหาและวิกฤตการณ์ทางการศึกษาในปัจจุบัน เช่น ปัญหาขาดแคลนครูชำนาญานในวิชาใดวิชาหนึ่ง ปัญหาผู้เรียนกับห้องเรียน

3.2 ช่วยแก้ปัญหาโรงเรียนเล็กในชนบทที่มีผู้เรียนจำนวนน้อยจนไม่สามารถจัดครูสอนได้ หรือสนองความต้องการของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนเลือกเรียนบางวิชาน้อยเกินไป

3.3 สามารถเพิ่มจำนวนรายวิชาให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้มากวิชา โดยให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองจากบทเรียนสำเร็จรูป

3.4 สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอน

ข้อจำกัดของบทเรียนสำเร็จรูป

1. บทเรียนสำเร็จรูปเหมาะสำหรับเนื้อหาที่เป็นเรื่องของความจริงหรือความรู้พื้นฐานมากกว่าเนื้อหาที่ต้องการแสดงความคิดเห็นหรือเนื้อหาที่ลึกซึ้งมาก ๆ

2. บทเรียนสำเร็จรูปไม่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะผู้เรียนทำตามหัวข้อที่ใ้เตรียมเรียงไว้

3. ผู้เรียนขาดทักษะในการเขียนหนังสือ เพราะผู้เรียนเขียนเฉพาะคำตอบเป็นบางคำเท่านั้น

4. ผู้เรียนขาดการสังเกตข้อซึ่งกันและกัน เพราะต้องทำงานด้วยตนเอง โดยทำงานเหมือนเครื่องจักรกล
5. ในกรณีที่มีผู้เรียนมีจำนวนมาก และอยู่ในห้องเรียนที่ต่างกัน ภาษาที่ใช้ในบทเรียนอาจเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนในบางห้องเรียนได้
6. บทเรียนสำเร็จรูปไม่อาจใช้แทนครูได้โดยสิ้นเชิง เพราะผู้เรียนยังต้องการคำชี้แจงแนะนำจากครู บทเรียนสำเร็จรูปจึงเป็นเพียงผู้ช่วยครู
7. การที่ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น คนที่เก่งอาจเรียนไปได้ไว แล้วอาจไม่มีอะไรทำอีก ทำให้เบื่อง่าย ครูจึงต้องระงับคอยเพิ่มงานอื่นพิเศษให้เขาได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกด้วย
8. บทเรียนสำเร็จรูปจะมีสัมฤทธิ์ผลเพียงใดในการใช้นั้น ขึ้นอยู่กับว่าครูมีความเข้าใจในเรื่องบทเรียนสำเร็จรูปเพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

ได้มีผู้สนใจศึกษาการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้นว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 หรือไม่ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลที่ได้ตรงกันคือ บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

วันเนา บุเคน (2521 : 40 - 41) ได้ทำการศึกษาเรื่องบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนกลอน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 44 คน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 56 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ผลปรากฏว่าบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 97.60/91.78 และความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประกาศวี พรหมประกาย (2521 : 73) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาไทยเรื่องคำซ้อน คำซ้ำ และคำคู่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทดลองกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุครพิทยานุกูล จังหวัดอุครธานี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำนวน 100 คน ผลปรากฏว่า บทเรียนสำเร็จรูป ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.53/93.36 และคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โสภณ นิไชยโยค (2523 : 75) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องโคลงสองสุภาพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สตรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 96.98/ 90.27 และคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

นอกจากนี้ สมพ ยัมสกุล (2527 : 70 - 71) ได้ทำการทดลองใช้บทเรียน สำเร็จรูปในการสอนวิชาภาษาไทย 032 ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 44 คน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคงทนในการ เรียนรู้ของนักเรียน ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มที่ทดลองยังมี ทักษะการเขียนนิทานโดยการ เรียนโดยิบทเรียนสำเร็จรูป และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกับ คะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยิบทเรียนสำเร็จรูป มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

นักวิจัยชาวต่างประเทศได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการเรียน การสอนไว้ดังต่อไปนี้

กาล (Carl. 1971 : 1893 - A) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน จากบทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนปกติ พบว่า การเรียนโดยิบทเรียนสำเร็จรูปกับการสอน ปกติไม่แตกต่างกัน และบทเรียนสำเร็จรูปสามารถแก้ปัญหาการสอนในห้องขนาดใหญ่ ได้ยังเป็น

เครื่องมือช่วยสอนแทนครูได้ โรงเรียนควรนำบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

ซู (Sue. 1973 : 3244 - A) ได้เปรียบเทียบการสอนพิมพ์คิกเบื้องต้นด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนที่เรียนจากครูโดยตรง กับนักเรียนระดับมัธยม ปรากฏว่าวิธีสอนทั้ง 2 แบบ ให้ผลไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปยังสามารถพิมพ์ได้เร็วกว่ากลุ่มที่เรียนจากครู และวิธีสอนทั้ง 2 แบบใช้คิต์ทั้งเล็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

แมคคินเลย์ (Mc.Kinley. 1974 : 1443 - A) เปรียบเทียบทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับเครื่องมือช่วยสอน สอนอ่านเด็กอายุ 14 - 18 ปี ที่เรียนต่ำกว่าระดับ 5 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่า ทั้งบทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องมือช่วยสอนในการอ่าน ใช้ได้ผลดีในการเรียนด้วยตนเอง

แคปเปลน (Kaplan. 1977 : 5671-A) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการอ่านขั้นต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนปกติในชั้นเรียน สรุปผลได้ว่าบทเรียนสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือช่วยสอนที่ได้ผลดีกับเด็กที่เรียนช้า และความสามารถของเด็กที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้สอนแทนครูได้ และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนทั้ง 2 แบบไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่า นักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ จึงเป็นข้อสังเกตที่น่าจะศึกษาค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับการสอนโดย บทเรียนสำเร็จรูปให้มากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ทางด้านการให้การศึกษาในวิชาต่าง ๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทวน

ความหมายของการทวน

การทวน เป็นคำที่เราคุ้นเคยกันมานาน และได้สัมผัสมาตั้งแต่วัยเด็ก ทั้งในรูปของภาพการทวน หนังสือการทวน หรือภาพยนตร์การทวน สิ่งที่เราได้รับจากการทวนนั้นมีทั้งอารมณ์ขัน ความรู้ และแง่คิดต่าง ๆ

การ์ตูน (Cartoon) มาจากคำในภาษาอิตาลีคำว่า คาโตน (Carton) และจากภาษาละตินว่า Carta มีความหมายว่า กระดาษ (Paper) ตามความหมายที่เข้าใจกันคือ การเขียนภาพลงบนกระดาษหนาหนัก ซึ่งในสมัยแรกเป็นเพียงการออกแบบเพื่องานเขียนภาพประดับกระเบื้องและลายกระเบื้องเคลือบสี (Mosaic) (Williams. 1972 : 728)

เมเยอร์ (Mayer. 1969 : 63) ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า การ์ตูน หมายถึงภาพวาดบนกระดาษแข็ง บนกำแพงผ้าม่าน กระดาษ หน้าต่าง โปสเตอร์ หินอ่อน และงานศิลปะอื่น ๆ ที่ต้องใช้ความประณีตและความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ยังเป็นภาพวาดที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันหรือเสียดสี เป็นภาพวาดง่าย ๆ ที่ให้ความบันเทิง วิจารณ์การเมืองหรือสังคม

ในประเทศไทยมีผู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการ์ตูนไว้อย่างต่าง ๆ กัน เช่น ก๊าซ สติรกุล (2523 : 7) ให้ความหมายว่า การ์ตูนเป็นภาพลักษณะหนึ่ง ไม่ได้หมายถึงหนังสือ ภาพการ์ตูนนั้นลักษณะต้องเป็นภาพที่ง่าย ๆ เสมอคือ Simple illustration ไม่ได้เป็นภาพละเอียดวิจิตรบรรจงหรือภาพยาก ๆ จุดประสงค์ของการสร้างการ์ตูนอยู่ที่ความคิดที่ต้องการถ่ายทอดไปยังผู้ดู ผู้ดูการ์ตูนไม่ได้ดูที่ภาพ แต่ต้องการได้ความคิดและอารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังภาพ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการและธนาคารกสิกรไทย (2524 : 1) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนว่า คือภาพวาดหรือชุดของภาพวาดที่แสดงเรื่องราวหรือข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งให้ทั้งความขบขัน สนุกสนาน และช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ การ์ตูนส่วนใหญ่มักเป็นภาพที่วาดเกินเลยไปจากชีวิตจริง และมีคำพูดประกอบ นักวาดการ์ตูนจะไม่ใช้รายละเอียดมากนัก แต่จะเน้นที่บุคลิกลักษณะของตัวการ์ตูนโดยเฉพาะส่วนหัว ซึ่งแสดงความรู้สึกออกมาทางใบหน้า และบางครั้งมีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำพูด และไพเราะ เรื่องศิริ (2524 : 12) ได้กล่าวถึงความหมายของการ์ตูนว่า หมายถึงภาพวาดง่าย ๆ ที่มีแบบเฉพาะตัว ไม่เหมือนภาพธรรมดาทั่วไป ภาพการ์ตูนอาจมีรูปร่างที่เกินความจริงหรือรายละเอียดที่ไม่จำเป็นจะถูกลดลง เพื่อจุดมุ่งหมายในการบรรยาย การแสดงออก มุ่งให้เกิดความตลกขบขัน ล้อเลียน เสียดสีการเมืองและสังคม ตลอดจนใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ناسนใจยิ่งขึ้น นอกจากนั้นอาจใช้ประกอบการเล่าเรื่องบันเทิงคดี สารคดีได้อีกด้วย และ

ที่สำคัญก็คือ ใช้ประกอบการเรียนการสอน ภาพพวกนี้อาจจะเป็นตอนเดียวจบ หรือเป็นเรื่องสั้น ๆ 2 - 3 ตอนจบ

กล่าวโดยสรุป การ์ตูนก็คือ ภาพวาดง่าย ๆ ที่มีรูปร่างล้อเลียนของจริง เป็นภาพที่เน้นเรื่องเส้นและอารมณ์เป็นสำคัญ โดยลครายละเอียดที่ไม่จำเป็นของภาพออก มีจุดมุ่งหมายให้ดูแล้วขบขัน หรือแสดงความคิดและอารมณ์อื่น ๆ

ประเภทของการ์ตูน

คินเดอร์ (Kinder. 1959 : 152) ได้จำแนกการ์ตูนตามรูปแบบการนำเสนอ เป็น 2 ประเภทคือ

1. การ์ตูนขรรคมคา (Cartoon)
2. การ์ตูนเรื่อง (Comics)

การ์ตูนขรรคมคา (Cartoon) ได้แก่ ภาพวาดสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นตัวแทนของบุคคล แนวความคิดหรือสถานการณ์ ทำขึ้นสำหรับจะใช้จูงใจและความคิดของคน (สมพงษ์ ศิริเจริญ. 2505 : 53)

การ์ตูนเรื่อง (Comics) หมายถึง ภาพการ์ตูนขรรคมคาหลาย ๆ ภาพที่จัดลำดับเรื่องราวให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกันไปเป็นเรื่องราว (Kinder. 1959 : 152) อาจมีความยาวเพียง 2 - 3 ภาพต่อเนื่องกันในหนังสือพิมพ์รายวันประจำทุกวัน เรียกว่า การ์ตูนเป็นตอน (Comics Strips) หรือถ้ามีความยาวเป็นเล่ม ๆ เรียกว่า หนังสือการ์ตูน (Comics Book) (นิพนธ์ ศุภปริที. 2518 : 33)

กระทรวงศึกษาธิการ (2520 : 24 - 27) ได้แบ่งการ์ตูนออกตามลักษณะหน้าที่การใช้สอยไว้เป็น 5 ประเภทดังนี้

1. การ์ตูนบทบรรณาธิการและการ์ตูนล้อเลียนการเมือง (Editorial Cartoons and Political Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ตีพิมพ์เนื่องมาจากสาระสำคัญของบทบรรณาธิการหรือเหตุการณ์ทางการเมืองที่น่าสนใจ เพื่อกะตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดเห็น อาจมีคำบรรยายหรือไม่ก็ได้

2. การ์ตูนตลก (Gag Cartoons) เน้นความตลกขบขันเป็นหลัก เป็นการ์ตูนของเดี่ยว มีคำบรรยายสั้น ๆ เป็นคำพูดของตัวการ์ตูนนั้น ๆ หรืออาจจะไม่มีคำบรรยายเลย ให้ผู้อ่านตีความหมายจากท่าทางของตัวการ์ตูนเอง

3. การ์ตูนเรื่องราวและการ์ตูนของเดี่ยว (Comic Strips and Panels) มีลักษณะเป็นตัวการ์ตูนที่ผู้อ่านกำหนดบุคลิกให้อาจเป็นการ์ตูนประเภทวันต่อวัน หรือวันเดียวจบ คำพูดของตัวการ์ตูนอยู่ในวงร่างหัวบุคลิก

4. การ์ตูนภาพประกอบ (Illustrative Cartoons) ไม่ค่อยมีความหมายในตัวเอง มักประกอบกับแบบเรียนหรือโฆษณา เพื่อสอนและอธิบาย

5. ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoons) คือการทำให้การ์ตูนมีชีวิตเคลื่อนไหวได้ โดยการนำภาพการ์ตูนหลาย ๆ ภาพมาเรียงลำดับต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว เป็นอาภักปกริยาของตัวการ์ตูนไวบนแผ่นฟิล์ม

ลาวรรณ โฉมเฉลา ได้จำแนกประเภทของหนังสือการ์ตูนที่มีจำหน่ายตามท้องตลาดในประเทศไทยเป็น 3 ลักษณะคือ (ลาวรรณ โฉมเฉลา. 2504 : 31)

1. เป็นภาพแทรกในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารรายสัปดาห์ รายักษ์ และรายเดือน โดยมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทพนิยาย นิทานไทย เรื่องในวรรณคดี เป็นต้น

2. เป็นรูปเล่มหนังสือการ์ตูนเฉพาะเรื่องเดี่ยวจบในฉบับ หรือมีติดต่อกันเป็นเล่ม ซึ่งโดยมากเป็นเรื่องผจญภัย ค้นหานิเวศเสีย บางทีก็ลอกหรือเลียนแบบมาจากการ์ตูนของต่างประเทศ หรือเรื่องจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

3. เป็นรูปเล่มที่มีหลายเรื่อง หลายรส แบบเดียวกับนิตยสาร คือมีการ์ตูนเรื่องยาวประจำฉบับ เรื่องนั้นจบเป็นตอน ๆ เรื่องตลกขบขัน ประกอบคำบรรยาย เรื่องที่ผูกเป็นการสนทนา และสาระอื่น ๆ ผสมรวมกัน เช่น การ์ตูนหนูจำ เบ๊มี ๆ กุกตา เป็นต้น

นอกจากนี้จากการสำรวจตลาดหนังสือการ์ตูนของเมืองไทยในปัจจุบัน พบว่า ได้รับความนิยมนิยมจากบุคคลทุกเพศทุกวัย

สำหรับรูปแบบของการ์ตูน ถ้าแบ่งโดยลักษณะการวาด อาจแบ่งได้ดังนี้

1. แบบเลียนของจริง (Realistic Type) เป็นการเขียนภาพให้มีลักษณะใกล้เคียงความจริงในธรรมชาติ ทั้งในเรื่องสัดส่วน รูปร่าง ลักษณะท่าทาง และสภาพแวดล้อม ภาพแบบนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับความจริงมาก แต่ไม่ถึงกับเป็นภาพวาดเหมือนจริง ลักษณะภาพการ์ตูนแบบนี้พบมากในการ์ตูนเรื่องของอเมริกา หนังสือรายวันของไทยบางฉบับได้นำภาพการ์ตูนเรื่องแบบเลียนของจริง คัดลอกมาลงพิมพ์ในหนังสือของตน เพื่อให้ผู้อ่านติดตามอ่านทุกวัน เช่น หนังสือพิมพ์เถลิงใหม่ นำเรื่อง "แฟน ทอม" และ "แฟลช - กอร์กอน" มาตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ก็นำเรื่อง "ทหารซามูไร" มาลงตีพิมพ์ควบคู่กับการ์ตูนไทย เป็นเรื่องที่แสดงถึงคุณธรรมและคตินิยมสำหรับเด็ก ๆ บางฉบับก็ลงเฉพาะวันอาทิตย์ นอกจากนี้ยังมีการพิมพ์ภาพการ์ตูนเป็นเล่มโดยเฉพาะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับนิทานไทย ทางประเทศ เกี่ยวกับวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และสารคดี ฯลฯ

2. แบบล้อของจริง (Cartoon Type) เป็นภาพที่เขียนบิดเบือนไปจากความเป็นจริง มักเน้นเฉพาะลักษณะเด่น ๆ หรือที่สำคัญ ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นการล้อเลียน และให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ดู เช่น การ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ ซึ่งเขียนภาพล้อหนูในการ์ตูนเรื่อง "มิกกี้เมาส์" ล้อเป็ดในเรื่อง "โคนัลคิก" ล้อคนกับสุนัขในเรื่อง "ทรามวีกกับไอคุบ" เป็นต้น ในโทรทัศน์ก็มีภาพยนตร์การ์ตูนให้ชมกันอยู่เสมอ และเรื่องที่ได้รับความนิยมมากก็มี "ทอมกับเจอร์รี่" "โคราเอมอน" ซึ่งสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้ชมได้เป็นอย่างมาก ภาพการ์ตูนต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นการบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ผู้สร้างได้พยายามเปลี่ยนแปลงลักษณะท่าทาง ตลอดจนรูปร่างหน้าตาและเรื่องราวให้ดูเป็นเรื่องเกินความจริงทั้งนั้น (สมิคร เผลจรรณู. 2522 : 24)

3. แบบโครงร่างหรือแบบก้านไม้ขีด (Match-stick Type) เป็นภาพวาดลายเส้นขาวดำอย่างง่าย ๆ ไม่ได้เน้นเรื่องความเหมือนจริง ภาพแบบนี้จะขึ้นอยู่กับเส้นเป็นสำคัญเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องทำให้เด่นขึ้นมาโดยอาศัยสีเข้มหรือสีพื้นหรืออาศัยแสงเงา ใช้เพียงเส้นที่เน้นขาวดำ หรือสีเท่านั้น หรือถ้าจะระบายสีก็ใช้สีเดียวตลอดทั้งภาพได้ เป็นภาพที่ใช้เทคนิคในการวาดง่ายที่สุด วาดเพียงแค่ว่าเขียนรูปร่างสัดส่วนและแบบพื้นฐานของภาพเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (เริงลักษณ์ มหาวิจิตร. 2517 : 48 และสุวิธ แทนปิ่น).

2517 : 5) ภาพแบบนี้มักใช้กันในฐานะเป็นสัญลักษณ์ของรูปภาพ

ภาพการ์ตูนโครงร่างหรือภาพถ่านไม้ชนิดนี้ อันที่จริงแล้วก็เป็ภาพประเภทล้อความจริง ง่ายเหมือนกัน แต่ภาพแบบนี้ต่างกับภาพการ์ตูน 2 แบบแรกในเรื่องของการใช้เส้น กล่าวคือ ภาพการ์ตูนโครงร่างจะใช้เส้นเพียงน้อยเส้น แต่ให้ความหมายและความสำคัญของเส้นนั้นมาก เช่น เส้นเพียงเส้นเดียวอาจจะใช้แสดงแทนอวัยวะของคน เช่น แขน ขา หรือลำตัวได้ และ ในขณะที่เดียวกันก็แสดงถึงกิริยาอาการ ของแขนหรือขาไปด้วย ถ้าเป็นภาพการ์ตูน 2 ประเภทแรก จะต้องใช้เส้นมากกว่า เพราะจะแสดงถึงขนาดหรือความหนาของอวัยวะ ง่ายน้อยก็ 2 เส้น ในลักษณะเส้นที่ขนานกัน

ลักษณะของการ์ตูนที่ดี

บุญฤทธิ์ คงคาเพชร (2527 : 15) ได้กล่าวถึงลักษณะของการ์ตูนที่ดีไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้ดูเข้าใจความหมายตรงกับที่ผู้เขียนวางจุดมุ่งหมายไว้
2. เป็นภาพง่าย ๆ มีลักษณะเด่น ไม่ซับซ้อนยุ่งยาก
3. มีจุดมุ่งหมายเดียวในภาพ
4. ถ้ามีคำบรรยายควรเป็นคำบรรยายสั้น ๆ กระชับรัดและช่วยให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. ภาพที่เขียนออกมาควรมีลักษณะซ้ำซ้อน หรือสนุกสนานเพิลิกเพิลินมากกว่าเป็นไป ในทางเศร้าหดหู่หรือพิการ เป็นต้น
6. การ์ตูนที่ดีควรให้แง่คิดและสร้างสรรค์ในทางที่ดี

ประโยชน์ของการ์ตูนต่อการ เรียนการสอน

การ์ตูนเป็นภาพที่เก็ถสนใจมากประเภทหนึ่ง การ์ตูนช่วยให้เก็ถชอบอ่านและสนใจอ่าน และช่วยให้เก็ถได้ใช้ความคิดที่จะเรียบเรียงเรื่องที่เขาเห็นออกมาได้ดี เนื่องจากการ์ตูนสามารถ ถ่ายทอดความคิดจินตนาการออกมาเป็นภาพง่าย ๆ แต่ช่วยให้คนได้มองเห็นความจริงได้มากที่สุด (Sand. 1956 : 248 - 249) ยิ่งกว่านั้นการ์ตูนยังให้ความเพิลิกเพิลิน การแสดงออกซึ่งอารมณ์ขันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ครูที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วไปถือว่า ภาพการ์ตูนเป็นอุปกรณ์การสอน ที่สมบูรณ์แบบอย่างหนึ่ง

สมหญิง กลั่นศิริ (2521 : 74) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการกระตุ้นการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การกระตุ้นช่วยส่งเสริมการสอนของครู ช่วยให้นักเรียนน่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย
2. การกระตุ้นช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเร็วยิ่งขึ้น เพราะการกระตุ้นช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้เร็วขึ้น
3. การกระตุ้นทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และติดตามการสอนของครูโดยตลอด
4. การกระตุ้นช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียด ทำให้นักเรียนสนุกสนานและนำติดตามโดยไม่เบื่อ

ส่วนบุญเหลือ ทองเอี่ยม และสุวรรณ นามู (2520 : 13 - 14) กล่าวถึงประโยชน์ของการกระตุ้นการเรียนการสอนไว้ว่า

1. เป็นเครื่องกระตุ้นและเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น
2. ใช้ประกอบคำอธิบายข้อความต่าง ๆ ให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น
3. ใช้จัดกิจกรรมนักเรียน โดยให้นักเรียนหัดเขียนคำอธิบายบรรยายภาพการกระตุ้นหรือจากภาพการกระตุ้นประกอบคำบรรยาย และนำภาพการกระตุ้นไปจัดป้ายนิเทศในวิชาที่เรียน

นอกจากนั้น คณะนิติปรัชญาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (2522 : 204) ได้สรุปประโยชน์ของการกระตุ้นเรื่องที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนสนใจเนื้อหาวิชามากขึ้น
2. ใช้สอนเด็กเป็นรายบุคคลและทำให้การเรียนดีขึ้น
3. ฝึกการอ่านใกล้
4. ทำให้นักเรียนสนใจในการอ่านมากขึ้น

ความสนใจของเด็กที่มีต่อการ์ตูน

การ์ตูนเป็นหนังสือที่นักเรียนในระดับประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษาชอบอ่านมาก คิดเป็นร้อยละ 96.48 และ 94.91 ตามลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 35)

เมอร์ตัน (โพเราะ เรื่องศิริ. 2524 : 25; อ้างอิงมาจาก Burton. n.d.) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เด็กชอบหนังสือการ์ตูนไว้หลายประการ ดังนี้

1. อ่านแล้วเข้าใจง่าย ไม่ต้องอ่านคำบรรยายทุกคำ เพียงแต่ดูภาพประกอบเด็กก็สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตลอด เด็กที่อ่านหนังสือไม่เก่งชอบอ่านการ์ตูนมาก เพราะเด็กเหล่านี้จะอ่านไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน แต่การอ่านหนังสือการ์ตูนซึ่งเป็นการได้เรื่องราวด้วยภาพช่วยให้เด็กเหล่านี้ติดตามเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. อ่านแล้วเข้าใจความทันทีเพราะเนื้อเรื่องแสดงชัดอยู่แล้ว ไม่ต้องตีความก็สามารถเข้าใจได้
3. เนื้อเรื่องเหมาะกับธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น แม้ว่าหนังสือการ์ตูนแต่ละเล่มจะมีเนื้อเรื่องแตกต่างกันก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็ล้วนแต่เป็นประเภทเรื่องตลกขบขัน ตื่นเต้น ผจญภัย และมีการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจของเด็กมาก
4. เด็กมักถือเอาเรื่องราวในหนังสือการ์ตูนเป็นเรื่องจริงเช่นเดียวกับเรื่องในภาพยนตร์และโทรทัศน์
5. เด็กมักจินตนาการไปตามหนังสือการ์ตูนที่อ่านว่า มีคน 2 จำพวกคือ คนดีกับคนเลว ซึ่งมีลักษณะรูปร่างหน้าตาและการกระทำเหมือนกับตัวการ์ตูนที่เขาอ่าน
6. เด็กนิยมชมชอบความเก่งกล้าสามารถของตัวละครในหนังสือการ์ตูน และจะยึดถือเป็นแบบอย่าง
7. หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือที่ง่ายและราคาไม่แพง
แม้ว่าเหตุผลที่เด็กแต่ละคนชอบอ่านการ์ตูนจะไม่เหมือนกัน แต่เด็กส่วนมากก็ชอบอ่านการ์ตูนเช่นเดียวกัน

โพเราะ เรื่องศิริ (2524 : 117) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่เด็กวัย 10 - 12 ปี ชอบอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบอ่านหนังสือการ์ตูนขนาดเล็ก คือขนาด 13 ซม. x 18 ซม.
2. ขอบตัวหนังสือแบบตัวเขียนคำบรรยายแบบตัวเขียนบรรจง
3. การจัด รูปเล่มและลักษณะภาพเป็นแบบใดก็ได้

หลักเกณฑ์การ เลือกการ์ตูนประกอบการสอน

บุญเหลือ ทองเยี่ยม และสุวรรณ นาฏ (2520 : 13 - 14) ได้เสนอหลักเกณฑ์การเลือกการ์ตูนเพื่อใช้ในการสอนไว้ดังนี้

1. การ์ตูนที่ควรเหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงว่าผู้เรียนเคยศึกษาหรือมีพื้นฐานในสิ่งนั้นบ้างหรือไม่
2. การ์ตูนที่ควรใช้ไม่ควรเป็นนามธรรมมากเกินไป ควรเลือกแบบง่าย ๆ มีสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน
3. การ์ตูนที่ควรใช้ควรมีสัญลักษณ์เฉพาะเรื่อง เช่น อาจเป็นการ์ตูนเสียสละการ เมือง หรือเป็นการ์ตูนโน้มน้าวจิตใจไม่ให้เด็กไปสนใจขายมูขุ เป็นต้น
4. ภาพการ์ตูนนั้นควรมีขนาดเหมาะสม คือเหมาะสมทั้งขนาดของภาพ สี สัน ความยาวของเรื่อง วัสดุของผู้เรียน และระดับของผู้ใช้เป็นสำคัญ

การเขียนการ์ตูนสำหรับประกอบการสอน

เชาวลิต ชำนาญ (2521 : 219 - 220) ได้อธิบายหลักในการเขียนการ์ตูนสำหรับประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า เมื่อกำหนดเรื่องที่จะเขียนได้แล้วให้คำนึงตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วางเค้าโครงเรื่องราวจนสนุกและเร้าใจเอาไว้ล่วงหน้า
2. แฉงสาระสำคัญของเรื่องออกเป็นเฟรมหรือส่วนย่อย ๆ คึกคักกันตลอดเรื่อง
3. พิจารณาเพิ่มเติมหรือหักทอนสาระสำคัญให้เหลือเฉพาะส่วนที่จำเป็นจริง ๆ
4. เขียนภาพคร่าว ๆ เป็นเรื่องราวคึกคักกันตามสาระสำคัญหรือส่วนย่อย ๆ ที่แบ่งเอาไว้

5. ลงมือเขียนการ์ตูน โดยถือหลักการต่อไปนี้

- 5.1 ภาพทุกภาพต้องแสดงท่าทางให้สื่อความหมายตามท้องเรื่อง
- 5.2 ต้องเป็นภาพที่ง่าย ๆ ไม่แสดงรายละเอียดมากนัก เน้นเฉพาะส่วนที่จำเป็น
- 5.3 แต่ละภาพต้องมีจุดมุ่งหมายเกี่ยว
- 5.4 ใช้คำบรรยายหรือภาษาประกอบที่กระชับ มีความหมายสมบูรณ์
- 5.5 ไม่ควรมีการพูดโต้ตอบกันในภาพเกี่ยว เช่น ภาพที่ 1 ชาลีถามมานะ ภาพที่ 2 มานะจึงตอบชาลี ถ้าทั้งถามและตอบในภาพเกี่ยวกันจะทำให้ผู้ดูสับสน
- 5.6 ให้มีการเคลื่อนไหวของตัวละครในมุมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเร้าให้ผู้ดูสนใจยิ่งขึ้น เช่น มีการยกส่วน ขยายส่วน ภาพด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลัง สลับเปลี่ยนกันไป
- 5.7 แต่ละภาพต้องมีขนาดพอเหมาะ สามารถเขียนคำบรรยายควบคู่กับตัวหนังสือขนาดเหมาะกับวัยของผู้ดู
- 5.8 ถ้าเป็นหนังสือสำหรับเด็กประถมศึกษา ควรมีหมายเลขกำกับภาพ เพื่อช่วยในการอ่านเรื่องราวไปตามลำดับ
- 5.9 ถ้ามีหลายภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ ควรพิจารณาจัดลำดับภาพให้สอดคล้องกับหลักการอ่านและการเขียนที่เด็กต้องกวาดสายตาหรือเขียนจากซ้ายมือไปขวามือ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 1	⇒	ภาพที่ 2
ภาพที่ 3	⇒	ภาพที่ 4

กรณีที่มี 4 ภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ

ภาพที่ 1	ภาพที่ 2
ภาพที่ 3	

กรณีที่มี 3 ภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ

ภาพที่ 1	ภาพที่ 2

กรณีที่มี 2 ภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ
(หน้ากระดาษกว้าง)

หรือ

ภาพที่ 1
ภาพที่ 2

(หน้ากระดาษแคบ)

ภาพประกอบ 3 การจัดลำดับภาพให้สอดคล้องกับหลักการ อ่านและเขียน

5.10 ถ้าเป็นการค้นที่เป็นหนังสือตำราเรียน ควรมีข้อเสนอแนะการเขียน จุดประสงค์ มีการทำแบบฝึกหัดทุก ๆ ครั้งที่ได้ความรู้ใหม่ และมีการเสริมแรงทุกครั้งเมื่อเด็กประสบความสำเร็จอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้น

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้น

ประสงค์ สุรสิทธิ์ (2515 : 36 - 39) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร ประกอบภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเรื่องเป็นการค้นเรื่อง โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่อ่านบทเรียนที่ผูกเรื่องเป็นการค้นเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม

สุวิชัย แทนปิ่น (2517 : 33 - 36) ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในค่าน ความเข้าใจของนักเรียน โดยการให้อาชีพเรียนวรรณคดีไทย 4 ประเภท คือบทเรียนที่มีแต่ ตัวอักษร บทเรียนที่มีตัวอักษรและภาพการ์ตูนโครงร่าง การรู้เนื้อของจริง และการรู้เนื้อสื่อ ของจริง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่ออ่านจบก็สอบทันที ปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่อ่านบทเรียนทั้ง 4 ประเภทไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนเคยฟังหรือเคยรับรู้เนื้อหาบทเรียนมาบ้างแล้วก็เป็นได้

มนตรีกัน พรหมสุวรรณศิริ (2521 : 181) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน วิชาการใช้ห้องสมุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้บทเรียนโปรแกรมการรู้เนื้อสื่อ การสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 จำนวน 60 คน กลุ่ม ทดลองสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมการรู้เนื้อสื่อ กลุ่มควบคุมใช้วิธีบรรยาย อภิปราย และอุปกรณ์อื่น ๆ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมการรู้เนื้อสื่อ และนักเรียนที่เรียนจากการสอนตามปกติไม่แตกต่างกัน

สุรางค์รัตน์ ๓ พัทลุง (2521 : 37 - 38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการสอน กับการสอนแบบเดิม ทดลองกับนักเรียนจำนวน 60 คน กลุ่มทดลองเรียนจากหนังสือการ์ตูน กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ใช้หนังสือการ์ตูนในการเรียน การสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้การสอนแบบเดิม ซึ่งใช้วิธีการสอน แบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประเสริฐ มาสุปรีดิ์ (2522 : 31 - 32) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนตามปกติ พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียน ด้วยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนตรี แยมกลสิกร (2523 : 156 - 165) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านพุทธิพิสัยในวิชาสุขศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากแบบเรียนสำเร็จรูปเชิง เส้นตรงการ์ตูนและจากการสอนตามปกติ ทดลองกับนักเรียนจำนวน 135 คน พบว่า นักเรียน ที่เรียนจากแบบเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงการ์ตูนและจากการสอนตามปกติมีปริมาณการเรียนรู้

พฤติกรรมด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงธรรมดา

สุนทร เขยชิ้น (2524 : 144) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 60 คน โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนในกลุ่มทดลอง และไม่ใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนในกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้หนังสือการ์ตูน

ขวัญชัย เหมือนเผ่าพงษ์ (2525 : 26 - 27) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนเรื่องที่ระบุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมกับที่ไม่ระบุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนที่ระบุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสูงกว่าผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนเรื่องที่ไมระบุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูน

โซนส์ (Sones. 1944 : 238 - 239) ทดลองกับนักเรียนเกรด 6 และ 7 ชั้นละ 400 คน โดยให้กลุ่มทดลองอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่อง Wonder Woman ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตและงานของ Glara Baton และให้กลุ่มควบคุมอ่านหนังสือแบบเรียนธรรมดา ผลการทดลองปรากฏว่า ในการทดสอบครั้งแรกคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอยู่ร้อยละ 10 - 30 แต่เมื่อให้กลุ่มควบคุมได้อ่านหนังสือการ์ตูนบ้าง ปรากฏว่าคะแนนในการสอบครั้งที่สองสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มทดลองที่ได้อ่านแบบเรียนธรรมดากลับทำคะแนนได้ไม่สูงกว่าครั้งแรกมากนัก โซนส์ ได้สรุปผลการทดลองไว้ประการหนึ่งว่า กลุ่มทดลองได้เรียนรู้ไปมากที่สุดเท่าที่จะสามารถเรียนได้แล้วจากการอ่านหนังสือการ์ตูนในครั้งแรก การอ่านแบบเรียนครั้งหลังจึงไม่มีผลต่อการเรียนรู้และการทดสอบครั้งที่สองมากนัก ในขณะที่กลุ่มควบคุมยังเรียนรู้ได้ไม่ถึงจุดอิ่มตัว แต่ก็สามารถไปถึงจุดนั้นได้เมื่อได้อ่านหนังสือการ์ตูน การทดลองของโซนส์แสดงให้เห็นว่าหนังสือการ์ตูนช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าการอ่านแบบเรียนธรรมดา

คินเคอร์ (Kinder. 1965 : 68 - 69) ได้สำรวจการใช้การ์ตูนประกอบ การสอนของครูระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน ปรากฏผลดังนี้

1. ครูทุกคนมีความพอใจในประโยชน์ของการ์ตูน
2. นักเรียนร้อยละ 97 ชอบเรียนกับครูที่ใช้การ์ตูนสอน
3. การ์ตูนมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับครูที่สอนวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิชา

ภาษาไทย

4. ประโยชน์ของการ์ตูนอยู่ที่การใช้ภาพประกอบ การดึงดูดความสนใจ การจูงใจ การให้ความชัดเจน การเน้นให้เกิดอารมณ์ขัน

5. ครูและนักเรียนเห็นพ้องกันว่า พอใจหนังสือแบบเรียนที่มีการ์ตูนเป็นภาพประกอบ

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการนำการ์ตูนมาใช้เป็นสื่อ ประกอบการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ พบว่า งานวิจัยบางฉบับ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สูงกว่าการเรียนจากบทเรียนธรรมดา แต่บางฉบับก็พบว่าได้ผลไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม การ์ตูนก็ยังเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจ เป็นที่ชื่นชอบของเด็กมาก เมนส์ (Mains. 1945 : 506 - 507) กล่าวว่า การ์ตูนมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับการสอนภาษา และอาจนำเอาภาพการ์ตูนมาใช้ในการสอนได้หลายวิชาอย่างกว้างขวาง เช่น วิทยาศาสตร์ วรรณคดี สังคมศึกษา และสุขศึกษา เป็นต้น ดังนั้นจึงควรสนใจนำการ์ตูนมาใช้ เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ต่อไป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาถือว่าความสนใจของนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนา หลักสูตร จึงให้ความหมายไว้พอสังเขป ดังนี้

กีวอ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจคือความรู้สึก

พอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

คุณค่าของความสนใจต่อการเรียนการสอน

ความสนใจมีประโยชน์ในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เพราะหากนักเรียนมีความสนใจ จะมีความตั้งใจจดจ่อที่จะเรียนหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาด้วยความสนใจและตั้งใจโดยปราศจากการบังคับ การเรียนก็จะประสบผลสำเร็จได้โดยง่าย (เปลื้อง ณ นคร. 2513 : 243)

เพาเวลล์ (Powell. 1963 : 330) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสนใจว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจนี้ ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน เมื่อมีสมาธิก็สามารถติดตามเนื้อหาได้โดยตลอด และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย

ประคัม เรืองมัลย์ (2519 : 99) ให้ความเห็นว่า ความสนใจเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญของการเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จย่อมรู้ดีว่า ถ้างานนั้นดึงดูดความสนใจของเด็ก งานย่อมง่ายขึ้น เมื่อเด็กสนใจในงาน ความสนใจของเขาจะยอมสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงไปจากจุดเริ่มต้น ความสนใจทำให้ความเข้าใจมีจุดศูนย์กลางอยู่ในขอบเขต เป็นสิ่งที่ต้องเลือกเอง และเป็นแรงผลักดันในขณะเดียวกัน ดังนั้นในการเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใดครูจะต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน

ประสาธ อิศรปริศา (2521 : 135 - 136) กล่าวถึงความสนใจตามแนวคิดของกาเย่ (Gagne) ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ เพราะความสนใจเป็นลักษณะทางจิตใจที่มีความสัมพันธ์กันเป็นชุด โดยเริ่มจากการที่มีสิ่งเร้ามาทำให้เกิดความสนใจและตอบสนองอย่างต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ตามที่ยังมีความสนใจอยู่ การตอบสนองจึงกล่าวทำให้เกิดความรู้สึกรหรือความคิด อันนำไปสู่ความสงสัย ความอยากรู้อยากเห็น และความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น นั่นคือความสนใจชี้ให้เห็นถึงความปรารถนาที่ใครจะได้รับการสอนหรือพยายามที่จะสอนตนเอง ความสนใจจึงเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความพร้อมที่จะเรียน ซึ่งเมื่อมีความพร้อมที่จะเรียนสิ่งใด แม้มีอุปสรรคบ้างก็มักไม่ลดความสนใจจากสิ่งนั้นง่าย ๆ

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้ว ก็ยังต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน หกมนุในการเรียน และแสวงหาความรู้โดยบังเอิญ ถ้าหากว่านักเรียนมีความสนใจต่อครูผู้สอน

สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

จรินทร์ สกุลถาวร (ม.ป.ป. : 61 - 62) กล่าวว่า ความสนใจของบุคคล จะมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเก่งก็ต้องพยายามสนใจบทเรียนเพื่อจะได้ทำให้ตนเองเข้าใจ และจะได้สอบได้ที่ 1

2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เขามาร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อ แม่ ครู หรือเพื่อน ชอบหรือสนใจ สิ่งใดก็จะพลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย

3. การอ่าน การอ่านหนังสือก็ช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของ นักประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านนั้นมีความสนใจที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ต่าง ๆ บ้าง

4. การศึกษาหรือการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เมื่ออ่าน พูด ฟัง และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

5 ความแปลกประหลาด เมื่อได้พบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยพบเห็น มาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น เช่น เด็กที่ไม่เคยเห็นฮิปโป เมื่อได้ไปเที่ยว สวนสัตว์และได้ไปเห็นฮิปโปครั้งแรก จะเกิดความสนใจในตัวฮิปโปเป็นอย่างมาก

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ คือ สิ่งแวดล้อม หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น ๆ เช่น การศึกษาอบรม ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคม นอกจากสิ่งภายนอกแล้ว บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระวัง สติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ เป็นต้น ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่ง บงกช ลิปพันธ์ (2529 : 48) ได้รวบรวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ เอาไว้ดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของคนได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาค่าจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่าง และไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาสูง มักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใดเด็กจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์ เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

การสร้างความสนใจ

จากการศึกษาสาเหตุและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ ทำให้นักจิตวิทยาและนักการศึกษาสามารถที่จะสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้ เพราะความสนใจเกิดขึ้นได้หลายทาง เช่น เกิดขึ้นเองโดยไม่ทราบสาเหตุ เกิดจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เกิดจากการเอาอย่าง การเลียนแบบหรือการสร้างสรรค์ หรือเกิดจากสัญชาตญาณ (จันทร์ ชุมเมืองปักษ์. ม.ป.ป. : 318)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย การเรียนจึงจะประสบความสำเร็จ ครูอาจตั้งคำถามกับตนเองว่า ได้สอนวิชาต่าง ๆ สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนหรือไม่ ให้งาน ให้กิจกรรมตามความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนหรือไม่ สุโท เจริญสุข (2522 : 72) ได้ให้แนวในการจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. คำนึงถึงสัญชาตญาณความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน โดยนำเอาเรื่องราวหรือสิ่งแปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้นักเรียนดู
2. ทำให้บทเรียนสนุกโดยใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคนิคการสอนหลาย ๆ รูปแบบ
3. ทำบทเรียนให้กระฉับ โดยใช้อะไรที่ง่าย ๆ หรือเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
4. ให้นักเรียนมีโอกาสดูแลความคึกคักเห็น หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียน อยู่เสมอด้วยการใช้คำถาม ใช้กิจกรรม หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เช้ามาช่วยสอน
5. จัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนให้น่าสนใจ เช่น จัดนิทรรศการ การอภิปราย จัดชุมนุม จัดการ แสดงหนังสือ ฯลฯ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523 : 243) ได้เสนอแนะวิธีสร้างความสนใจไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้อัดจับบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สืบหาพื้นฐานทางความรู้ความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความรู้ความถนัดนั้น ๆ
3. จัดสภาพห้องเรียนให้ที่น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วเย้าและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื้นตาตื้นใจ สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงด้วย
4. ให้การเสริมแรง โดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้หรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความรู้ความถนัดและความสามารถของเขา จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้เรียนมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้องแม่นยำที่สุดนั้นทำได้ยาก เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ทั้งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม ทัศนคติทางร่างกาย สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

1955 : 189 - 192)

ฮอกส์, ลินด์ควิสต์ และแมนน์ (Hawkes, Lindquist and Mann. 1963 : 328)

โคเฮนอธิบายวิธีการวัดความสนใจซึ่งสอดคล้องกับเพาเวลล์ (Powell. 1963 : 189 - 192)

ไว้ 3 วิธี ดังนี้

1. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) โดยให้แสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ ของแบบวัดความสนใจ
2. การใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) โดยให้อิสระในการตอบคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. การสัมภาษณ์ (Interviews) จะทำให้ผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

เดวิส (Davis. 1964 : 160 - 161) ได้เสนอแนะเทคนิคในการวัดความสนใจไว้ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะ 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขาชอบสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำในสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะก็แสดงว่าเขาสนใจในสิ่งนั้น
2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขาสนใจเรื่องนั้น ทั้งนี้เพราะคนเราย่อมจำสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าที่ไม่สนใจ
3. ให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้เห็นว่า การวัดความสนใจสามารถทำได้หลายวิธี การที่จะนำวิธีใดวิธีหนึ่งไปใช้กับใครในสถานการณ์ใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้ที่จะนำไปใช้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ ทั้งนี้เพราะสามารถใช้วัดกับบุคคลจำนวนมาก และทราบผลในเวลารวดเร็ว นอกจากนี้ เมห์ และเลห์แมนน์ (Mehrens & Lehmann. 1978 : 218)

ก็ให้พิสูจน์ยืนยันว่า การวัดความสนใจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่ดีที่สุด เราใจและเชื่อมั่นได้มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

สมสมัย แสงชัน (2516 : 70 - 71) ได้ศึกษาความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากนักเรียนชายและหญิงของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสนใจบทละครเรื่องอิเหนาเป็นอันดับหนึ่ง เวณิสวานิชเป็นอันดับสอง เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนทำให้ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องในแบบเรียนแตกต่างกันไปบ้าง และพบว่า นักเรียนสนใจวรรณคดีฉบับเต็มมากกว่าวรรณคดีที่คัดย่อมา นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสนใจเรื่องที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรองไม่แตกต่างกัน

นิตยา บุญสิงห์ (2517 : 113 - 116) ศึกษาเรื่องความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจนิทานของทองอินเรื่องแม่มานาคพระโขนง เป็นอันดับ 1 นพาคบิลวานร เป็นอันดับ 2 และนักเรียนสนใจร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง

รัชณี ทฤษฎารมย์ (2520 : 45 - 48) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาภาษาไทย และความรับผิดชอบในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2520 ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในวรรณคดีไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อแก้ว โภคย์สุภัทร (2525 : 55) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่เรียนโดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง ระหว่างก่อนและหลังการเรียน มีความสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรรยา เข้มสะอาค (2527 : 65 - 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน และโดยวิธีสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบรรยายมีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาถึงค่าคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบวัดความสนใจแต่ละครั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้วจะพบว่า ก่อนการสอนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในวิชาภาษาไทยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในวิชาภาษาไทยหลังการสอนสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อาจเนื่องมาจากผลที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน

ปรานี ปัญจาละ (2528 : 73 - 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนกับเรียนโดยครูเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2527 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนกับที่เรียนโดยครูเป็นศูนย์กลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วนิดา ศิริมาลา (2528 : 63) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับเรียนโดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2528 ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สและเรียนโดยการสอนความรู้มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โสภา ธรรมรงวุทย์ (2528 : 69 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชาภาษาไทยจากการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่ออรรถาภิธานกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2527 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่ออรรถาภิธานกับการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกัน ส่วนความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่ออรรถาภิธานสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีแบบปกติ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

สมาคมครูแห่งชาติอังกฤษ (National Council of English. 1956 : 488) กล่าวถึงความสนใจของเด็กอายุ 12 - 15 ปีไว้ว่า

1. ชอบเรื่องตลก เรื่องจริง เรื่องการกีฬา และจะมีวุฒิภาวะในเรื่องความสนใจเกี่ยวกับสโมสร การทำงานเป็นหมู่คณะ สนใจเรื่องที่เขียนเกี่ยวกับสัตว์ การผจญภัยลึกลับ การสะสม และการทดลอง สำหรับเด็กผู้หญิงสนใจเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ

2. ความสนใจนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่กระทำ ส่วนในคำแนะนำสัมพันธ์เด็กจะสนใจภาษาของแต่ละบุคคล แต่ละกลุ่ม

3. ปรารถนาที่จะแสดงความคิด จินตนาการ และต้องการเข้าใจถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในคำภาษาซึ่งจะช่วยให้เขารู้จักภาษาขึ้น

4. ต้องการที่จะรู้เรื่องราวและแสดงความคิดเป็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของมนุษย์

5. ต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐบาล สนใจทำงานอดิเรกที่ต้องการใช้ความรู้ทางเทคนิคและทักษะ รู้จักแก้ปัญหาที่ยิ่งขึ้น เริ่มปลูกฝังนิสัยในการอ่านหนังสือต่าง ๆ ตามความสนใจของตนเอง

ไวเฮด (Whitehead. 1968 : 234) ได้ศึกษาความสนใจของเด็กหญิงและเด็กชายอายุ 12 -13 ปีไว้ว่า เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบคือ เรื่องการผจญภัย และเรื่องลึกลับ เรื่องชีววิทยาอเมริกันทั้งสมัยบุกเบิกและปัจจุบัน เรื่องชีวประวัติ เรื่องเพื่อน เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องตลกขบขัน เรื่องเทพนิยาย นิทาน เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ เรื่องเกี่ยวกับคนในประเทศต่าง ๆ เรื่องเหตุการณ์ของโลก ส่วนเรื่องที่เด็กชายชอบมากกว่าเด็กหญิงคือเรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ และเรื่องกีฬา ส่วนเรื่องที่เด็กหญิงชอบมากกว่าเด็กชายคือ เรื่องเกี่ยวกับอาชีพและเรื่องรักใคร่

ความสนใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก การสร้างความสนใจแก่นักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาใ้มนักจะเรียนวิชานั้นได้ดีกว่าที่เรียนโดยปราศจากความสนใจ เมื่อนักเรียนมีความสนใจแล้วก็จะช่วยส่งเสริมหรือเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิทยานิพนธ์เรียนสำเร็จรูปการเทียบกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน
2. ความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิทยานิพนธ์เรียนสำเร็จรูปการเทียบกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน
3. พัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิทยานิพนธ์เรียนสำเร็จรูปการเทียบกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน
4. พัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิทยานิพนธ์เรียนสำเร็จรูปการเทียบกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยการสุ่มห้องเรียนมาจำนวน 2 ห้องเรียนจากจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน สอนโดยิโชนทเรียนสำเร็จรูปการคูณ กลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสอนประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูปการคูณและแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ เป็นบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง ซึ่งสร้างขึ้นโดยยึดหลักความสัมพันธ์ของสิ่งเร้ากับการตอบสนอง (S-R Theory) ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (พรวณีย์ ชูทัย. 2522 : 146 - 147) มีลักษณะเป็นแบบบรรยายที่มีภาพการคูณประกอบ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีสร้างบทเรียนสำเร็จรูปจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน เนื้อหาที่จะสอน เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา ของบทเรียนและกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการ
3. แบ่งเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นตอนย่อย ๆ 10 ตอน แล้วนำมากำหนดจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างกิจกรรมการเรียน การสอนและการประเมินผลของเนื้อหาแต่ละตอน จากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงธรรมดา
4. นำบทเรียนที่สร้างขึ้นไปปรึกษานักผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับบทเรียนสำเร็จรูปและนักผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาไทย ผลคือต้องแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อหา การใช้ภาษาในการเสนอบทเรียน และการตั้งคำถามในบางกรณีให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำบทเรียนสำเร็จรูปที่ตรวจและแก้ไขแล้วมาแปลงเป็นบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสหภาพที่มีภาพการคูณประกอบ โดยการกำหนดภาพการคูณให้สัมพันธ์กับเนื้อหาแต่ละกรณีในบทเรียน
6. นำบทเรียนสำเร็จรูปการคูณไปปรึกษานักผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับภาพการคูณ ผลปรากฏว่าต้องแก้ไขบทเรียนบางกรณีที่มีภาพการคูณและคำอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาแน่นจนเกินไปให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพราะอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสนได้

7. นำบทเรียนสำเร็จรูปการคุ้นไปทดลอง (tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนเรื่องการจำแนกคำในภาษาไทยมาก่อน เพื่อนำผลมาแก้ไขข้อบกพร่องของบทเรียน ซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติดังนี้

7.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยใช้นักเรียน 3 คน ทดลองครั้งละ 1 คน ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิด หลังจากนั้นจึงซักถามว่านักเรียนมีปัญหาอะไรบ้าง ผลปรากฏว่า คำถามบางกรวยยังไม่กระจ่างพอ เป็นเหตุให้นักเรียนปฏิบัติตามไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงให้ชัดเจนขึ้น

7.2 การทดลองกลุ่มเล็ก โดยนำบทเรียนที่แก้ไขหลังจากทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนอีก 10 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม ปรากฏว่าต้องเพิ่มเติมคำอธิบายเนื้อหาในบางกรวยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

7.3 การทดลองภาคสนาม โดยนำบทเรียนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 40 คน เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ผลปรากฏว่า ต้องปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและแบบฝึกหัดบางกรวยซึ่งยากเกินไปสำหรับนักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

8. นำบทเรียนสำเร็จรูปการคุ้นที่แก้ไขหลังจากทดลองภาคสนามแล้ว ไปจัดทำเป็นรูปเล่ม เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริง

การสร้างแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

การสร้างแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ทั่วไปของรายวิชา คู่มือครูแบบเรียน และขอบข่ายของเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากหนังสือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

2. ศึกษาแผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 - ท 102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 9 ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

- 2.1 สร้างความสนใจ
- 2.2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3 ทบทวนประสบการณ์เดิม
- 2.4 เสนอทริแวนใหม่
- 2.5 ใ้แนวการการเรียนรู้
- 2.6 ปฏิบัติกิจกรรม
- 2.7 แจกผลการปฏิบัติ
- 2.8 ประเมินผล
- 2.9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนการเรียนรู้

3. สร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย โดยยึดแผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 - ท 102 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 9 เป็นหลักในการสร้าง

4. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรม เนื้อหา และจุดมุ่งหมาย แล้วนำขั้นที่ 6 คือการปฏิบัติกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อความเหมาะสม

5. นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคู่วิทยา อำเภอบ้านคู จังหวัดอุดรธานี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่าต้องปรับปรุงขั้นตอนปฏิบัติกิจกรรมในบางแผนให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน

6. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้สอนกลุ่มควบคุม

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของชวาล แพทย์กุล (2516 : 143 - 145) และเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของชวาล แพทย์กุล (2520 : 1 - 107)
2. วิเคราะห์หลักสูตรตามเนื้อหาที่นำมาทดลองสอน (รายละเอียดในภาคผนวก)
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยจากเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร (รายละเอียดในภาคผนวก)
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปปรึกษานักผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้แก้ไขส่วนภาษาในบางข้อให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น
5. นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 100 คน
6. นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยเทคนิค 27% จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .22 - .79 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 - .72 ไว้จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบที่ยังสอดคล้องตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ทั้งนี้ คำนาม 13 ข้อ คำสรพนาม 7 ข้อ คำกริยา 3 ข้อ คำวิเศษณ์ 7 ข้อ คำบุพบท 7 ข้อ คำสันธาน 8 ข้อ และคำอุทาน 5 ข้อ
7. นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 50 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ใช้สูตร KR-20 (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531 : 136 - 162) การวัดผลทางจิตวิทยาของ มฤตง นิลแก้ว (2519 : 240)

2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามหลักการของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 40 ข้อ โดยให้ข้อคำถามครอบคลุมพฤติกรรม 3 ด้านคือ ความเอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย จำนวน 14 ข้อ การเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และเต็มใจ จำนวน 13 ข้อ และความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ จำนวน 13 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ \ ระดับความสนใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย					
00. ข้าพเจ้าไม่อยากให้หมดเวลาเมื่อเรียนวิชาภาษาไทย					

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้รับปฏิกิริยาตอบรับในทางดีทำให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านทุ่งวิทยา อำเภอบ้านทุ่ง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 100 คน แล้วตรวจให้คะแนน โดยข้อความทางบวก (Positive) ให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, และ 1 สำหรับระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนข้อความทางลบ (Negative) ให้คะแนนกลับกัน นำผลที่ได้มาหาค่าอ่านจำแนก โดยใช้คะแนนของผู้ให้คะแนนสูงสุดและต่ำสุดร้อยละ 25 ในแต่ละกลุ่ม จากนั้นวิเคราะห์ค่าอ่านจำแนก โดยใช้ t - test ทดเลือกแบบสอบถามที่ยังครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้านไว้จำนวน 20 ข้อ ดังนี้ ด้านความเอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย จำนวน 9 ข้อ การเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจและเต็มใจ จำนวน 5 ข้อ และความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ จำนวน 6 ข้อ มีค่าอ่านจำแนกระหว่าง 3.83 - 10.00

5. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี

หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ลวิน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น .83

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ลวณ สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 216) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

- X แทน วิธีสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
- $\sim X$ แทน วิธีสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T_1 แทน การสอบก่อนการเรียน
- T_2 แทน การสอบหลังการเรียน
- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert)

2. กำหนดการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลา 12 คาบ คาบละ 50 นาทีเท่ากัน แต่ใช้วิธีการสอนต่างกันดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

2.2 กลุ่มควบคุม สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

3. ทดสอบหลังการเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยและแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นฉบับเกี่ยวกับการทดสอบ ก่อนการเรียน

4. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามวัดความสนใจ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group
2. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group
4. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (S^2)

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

คำนวณจากสูตร KR-20 ของคูเกอ์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน สัดส่วนผู้ที่ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1-p$
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบทดสอบ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย โดย
วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) คำนวณจากสูตร (ลวน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย
คำนวณจากสูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าอ่านาจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

3. สถิติทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจ
ในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ
Independent Group (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 84)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{x}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{x}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	s_1^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s_2^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุม

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจ
ในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้
t-test แบบ Dependent Group (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 87)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t -distribution
	ΣD	แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	ΣD^2	แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างกำลังสองของคะแนน ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย
จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ในการเสนอผลดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
ΣD	แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
ΣD^2	แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
t	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t - distribution
df	แทน ค่าระดับชั้นของความเป็นอิสระ

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม
4. เปรียบเทียบพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	ทดสอบก่อนการทดลอง		ทดสอบหลังการทดลอง	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	40	22.50	2.13	32.43	2.35
กลุ่มควบคุม	40	22.43	2.36	29.45	2.42

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบพื้นฐานของทั้ง 2 กลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	32.43	5.52	5.471*
กลุ่มควบคุม	40	29.45	5.86	

$$* t_{.05, 78} = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน โดยที่การใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสูงกว่าการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

2. เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชา
ภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่าง
ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	ทดสอบก่อนการทดลอง		ทดสอบหลังการทดลอง	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	40	68.40	3.02	79.18	2.86
กลุ่มควบคุม	40	67.58	3.12	74.09	2.83

จากตาราง 4 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบพื้นฐานของทั้ง 2 กลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่า
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group
ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	79.18	8.18	7.953*
กลุ่มควบคุม	40	74.09	8.00	

$$* t_{.05, 78} = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า ความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณมีความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

3. เปรียบเทียบพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัย ได้นำคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยหลัง การทดลองกับก่อนการ ทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทำการทดสอบความแตกต่าง ภายในกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยภายใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	S ²	ΣD	ΣD ²	t
กลุ่มทดลอง	40	24.12	397	4,881	12.781 **
กลุ่มควบคุม	40	19.63	282	2,754	10.060 **

$$** t_{.01, 39} = 2.704$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 พบว่า พัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาภาษาไทยทั้งภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น โดยที่ นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จ รูปการศึกษามีพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

4. เปรียบเทียบพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนความสนใจในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองและก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทำการทดสอบความแตกต่างภายในกลุ่มโดยใช้ t -test แบบ Dependent Group ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	S^2	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	54.85	431	6,783	9.201**
กลุ่มควบคุม	40	32.48	293	3,413	8.127**

$$** t_{.01, 39} = 2.704$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 พบว่า พัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทย ซึ่งภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการรู้หนังสือพัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยงานพิเศษ

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนและการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
4. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทูนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน

3. พัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน

4. พัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของ หน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งมีนักเรียน 40 คน สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ และกลุ่มควบคุม ซึ่งมีนักเรียน 40 คน สอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูปการคูณและแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งเป็นการสอนเรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

2.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัยมี 5 ข้อเลือก จำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .22 - .79 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 - .72 และค่าความเชื่อมั่น .85

2.2.2 แบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ต มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .3.83 - 10.00 และค่าความเชื่อมั่น .83

3. การดำเนินการทดลอง การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที รูปแบบการทดลองเป็นแบบมีการทดสอบก่อน (Pretest) และทดสอบหลัง (Posttest) การทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group

4.2 เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group

4.3 เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

4.4 เปรียบเทียบพัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสนใจในวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณและการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พัฒนาการ ของความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนภายในกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณและการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การทดลองครั้งนี้เป็นการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความสนใจในวิชา ภาษาไทย และเปรียบเทียบพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทั้งการ เรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย ภายในกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการ สอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับ การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย

ผลการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการ สอนตามแผนการสอนของ หน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการ สอนทั้ง 2 วิธี มีพัฒนาการ ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างก็มีพัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยหลังการ ทดลองของทั้งสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม คือ 32.43 และ 29.45 นั้นแสดงว่า การสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาภาษาไทยสูงกว่าการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

จากผลที่ปรากฏนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนวิชาภาษาไทยโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ และการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของ นักเรียนให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการสอนทั้ง 2 วิธีต่างก็มีกระบวนการ เรียนรู้ที่เป็น ระบบสามารถ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนบรรลุตามจุดหมายได้ โดยที่การสอนโดยวิธีบทเรียน สำเร็จรูปการคูณเป็นวิธีการ เสนอความรู้ในลักษณะของเอกสาร เย็บเล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา

ที่จัดออกเป็นกรวยย่อย ๆ โค้ดเก้ เนื้อหา ตัวอย่าง แบบฝึกหัด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีความสัมพันธ์ของสิ่งเร้ากับการตอบสนองตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของชอร์นไคค์ และใช้หลักการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงของสกินเนอร์ แล้วนำภาพการ์ตูนซึ่งมีคุณสมบัติในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนมาประกอบในบทเรียนแต่ละกรอบ แล้วให้นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนด้วยตนเองตามลำพัง โดยการอ่าน ตอบคำถาม และตรวจคำตอบด้วยตนเอง เป็นการให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองในทันที อันเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอยากทราบความก้าวหน้าของตนและกระตุ้นให้มีความพยายามที่จะเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้นได้ ส่วนการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ เป็นการจัดการระบบการเรียนการสอนโดยยึดหลักการสอน 9 ขั้นของกาเบย์ คือ สร้างความสนใจ แจกจุดประสงค์ ทบทวนประสบการณ์เดิมเสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม ให้แนวการเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรม ประเมินผล และส่งเสริมความมั่นใจและถ้อยแถลงการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียน หรือแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ตามความเหมาะสม ระหว่างการเรียนการสอน นักเรียนได้ค้นคว้าอยู่เสมอ เพราะผู้สอนจะกระตุ้นความสนใจโดยการซักถาม ใช้สื่อหรือวิธีการต่าง ๆ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่เสมอ เช่นการตอบคำถาม หรือเล่นเกม นักเรียนจะพยายามแข่งขันกัน ความค้นคว้าและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยตลอด ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนและส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นดังกล่ามาแล้ว

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังจากการสอนทั้ง 2 วิธีแล้วพบว่า การใช้บทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้บทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีกว่าการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะที่แปลกใหม่ และเร้าความสนใจของบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนที่ผู้วิจัยได้นำข้อดีของบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูน และภาพการ์ตูนมาสร้างให้สัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียนวิชาภาษาไทยนั่นเอง

2. ความสนใจในวิชาภาษาไทย

ผลการทดลองครั้งนี้พบว่า การสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มพบว่า พัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทยของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนทั้ง 2 วิธี มีผลทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงขึ้น เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในวิชาภาษาไทยหลังการทดลอง เท่ากับ 79.18 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่มีอยู่ 74.90 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณมีพัฒนาการของความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริอร รัตนอุดม (2527 : 66 - 67) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่ใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องประกอบการอ่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ไม่ใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน

ผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การนำบทเรียนสำเร็จรูปการคูณมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนวิชาภาษาไทยมีความสนใจยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะการนำเนื้อหามาจัดลำดับเป็นกรอบย่อย ๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาจากเนื้อหาง่าย ๆ ไปหาเนื้อหาที่ยากซับซ้อนขึ้น โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบนั้นย่อมสามารถช่วยดึงดูดและเร้าความสนใจของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการศึกษาบทเรียน และรู้สึว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องสนุก น่าติดตาม ดังนั้นการนำบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

มาใช้ในการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการที่จะจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาภาษาไทยให้น่าสนใจขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเป็นวิธีการ สอนวิธีหนึ่งที่สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ครูจึง ควรให้ความสนใจและพยายามนำบทเรียนสำเร็จรูปการคูณมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำเพราะ จะสามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นได้

1.2 การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ เป็นการส่งเสริมความสามารถ ระหว่างบุคคล ดังนั้นนักเรียนจึงใช้เวลาในการศึกษาไม่เท่ากัน คนที่เก่งอาจเรียนไปได้เร็ว ไม่มีอะไรทำอีก อาจทำให้เบื่อหน่าย ครูควรระวังคอยเพิ่มงานหรือหากิจกรรมพิเศษไว้ให้ นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม เช่น แบบฝึกหัดหรือบทเรียนเสริม เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่เรียนช้า ครูควรให้นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนอย่างเต็มที่ ถ้านักเรียนไม่อาจศึกษาบทเรียนให้จบใน ความเรียนได้ ครูอาจจะให้ยืมไปศึกษาต่อในเวลาว่างที่โรงเรียนหรือที่บ้าน

1.3 การนำบทเรียนสำเร็จรูปการคูณมาใช้ในการ เรียนการสอน เป็นวิธีสอน ที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ดีขึ้น แต่ขั้นตอนในการ สร้างบทเรียนสำเร็จรูปการคูณนั้น ต้องอาศัยระบบที่ซับซ้อนและใช้งบประมาณมาก ดังนั้นครูสอนควรพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน ว่า บทเรียนสำเร็จรูปการคูณที่จะสร้างขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่าเพียงไร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรสร้างบทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัววิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อใช้ทดลองกับนักเรียนระดับต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 2.2 ควรมีการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัว
- 2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัว กับนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน เช่น สูง ปานกลาง ต่ำ
- 2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการรู้ตัว เช่น ความรับผิดชอบตนเอง ความซื่อสัตย์ตนเอง หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทางหุ้นส่วนจำกัดศรีเคศา, 2528.
- กฤติกา ไชยธีรานุวัตรศิริ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยทำแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ใช้เพื่อนช่วยสอน และครูเป็นผู้สอน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- กัลยาณวัฒนา, สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้า. "ปัญหาการใช้ภาษาไทย," ใน รายงานสัมมนาการใช้ภาษาไทย. หน้า 19 - 25. คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน, 14 - 15 ธันวาคม 2526.
- ขวัญชัย เหมือนเฒ่าพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนเรื่องที่ระบุและไม่ระบุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.
- จรรยา เอี่ยมสะอาด. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน และโดยวิธีสอนแบบบรรยาย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.
- จิรินทร์ สกุดถาวร. จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ม.ป.ป.
- จิรา วสุวณิช และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.
- จุฬพล สวัสดิ์วิทยากร. การวางแผนสอบถามและ ABC ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ, ม.ป.ป.

ชนวนจิต จันทนชุกลิน. ผลการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตและการเรียนและความตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2520.

_____. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

ชอแก้ว โภคย์สุพัทธ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า ที่เรียนโดยการให้นักเรียนสอนกันเอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.

เชาวลิต ชำนาญ. "หนังสือการ์ตูน," ใน ลคเวลาการสอนนวัตกรรมการที่นำเสนอใจ. บรรณาธิการ โดย อาคม จันทสุนทร และเชาวลิต ชำนาญ. หน้า 217 - 225. ลพบุรี : หักดโกศลการพิมพ์, 2521.

ทวี ทอแก้ว และอมรม สันนิบาล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โคร์, 2517.

เทพรัตนราชสุภา เจ้าฟ้ามหาจักรี สิรินทรรัชสีมา คุณากร ปิยะชาติ สยามมรราชกุมารี, สมเด็จพระ. การพัฒนานวัตกรรมการเสริมทักษะการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินิพนธ์ กศ.ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.

นวลเพ็ญ ยศพล. "การสร้างบทเรียนโปรแกรมสไลด์เทปวิชาวรรณคดีไทยเรื่องสามัคคีเภทคำฉันท์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อักสำเนา.

นิตยา บุญสิงห์. ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อักสำเนา.

นิติตปริญาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา, คณะ. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2522.

บงกช ลิปปพันธ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.

บงกช ศุภธาดา. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำวิชาหลักภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอน. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

บันลือ พฤษะวัน. เอกสารประกอบการเรียนประถม 322 การสอนภาษาไทยในโรงเรียน
ประถมศึกษา. วิทยุโลก : แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยุโลก, 2522.

บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร. ทักษะการคิดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน, 2527.

บุญส่ง นิลแก้ว. การวัดผลทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2519.

บุญเหลือ ทองเยี่ยม และสุวรรณ นาญ. การใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำรา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วงศ์การพิมพ์,
2523.

ประคัม เรืองมัลย์. หลักการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช, 2524.

ประยงค์ นาโต. ผลของการสอน 3 แบบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความ
เป็นผู้นำ และความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

- ประกาศี พรหมประกาย. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องคำซ้ำ คำซ้อน และคำคู่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อักสำเนา.
- ประสงค์ สุรสิทธิ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษรประกอบด้วยการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่องในระดัชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อักสำเนา.
- ประสาธ อิศรปริกา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท, 2522.
- ประเสริฐ มาสุปรีดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อักสำเนา.
- ปรัชญา ใจสะอาด. บทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยสอน. ลพบุรี : หัดดโกศลการพิมพ์, 2522.
- ปรีชา เนาว์เย็นผล. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องระบบจำนวนเชิงซ้อน ของนักศึกษาชั้น ป.กศ.สง วิชาเอกคณิตศาสตร์ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อักสำเนา.
- ปรีปติ ฉิมแจ่ม. การทดลองเปรียบเทียบผลการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกรรมศาสตร์ สัตว์ลักษณะเบื้องต้นในระดัชั้น ม.ศ. 1 โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อักสำเนา.

ปราณี ปัญจาละ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับเรียนโดยครูเป็น
ศูนย์กลาง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อักส่าเนา.

ปิยะศักดิ์ สันทัพย์. การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการใช้เกมและเพลงประกอบการสอน.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อักส่าเนา.

เป็รื่อง กุญ. การวิจัยสื่อและนวัตกรรมการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

_____. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์โสตทัศนศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516.

_____. เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทาง
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

เปลื้อง ณ นคร. จิตวิทยาสำหรับชีวิต. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

พนิกา กาญจนะหุต. การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ โดยใช้
การสอนแบบบทเรียนโปรแกรมและการสอนแบบปกติ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
มัธยมสาธิตรามคำแหง. รายงานการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526. อักส่าเนา.

พนิกา พ่วงชูศักดิ์. การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยบทเรียนโมดูล. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อักส่าเนา.

พรวิ ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

- ไพเราะ เรืองศิริ. ความสนใจต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กในภาคตะวันออกของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อักสำเนา.
- ไพโรจน์ เมาใจ. คู่มือการเขียนบทเรียนโปรแกรม. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ณัฏกัณฑ์ พรหมสุวรรณศิริ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้บทเรียนโปรแกรมการทูลเกี่ยวกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อักสำเนา.
- มนตรี แยมกลีกร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่านิยมพิสัยในวิชาสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้แบบเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงการคูณกับการใช้แบบเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงธรรมดา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อักสำเนา.
- ยุพิน พิพิธกุล. การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : มพริการพิมพ์, 2524.
- ยุวดี ปริยฉัตรนันท์. อิทธิพลของการเฉลยข้อสอบที่มีต่อพฤติกรรมการบ้านอาเวคในวิชาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อักสำเนา.
- รัชนี ทฤษณารมย์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยศูนย์การเรียนกับการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อักสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มริษทีศึกษาพร จำกัด, 2531.
- ลักขณา อิมประภา. ทัศนคติของนักเรียนเพศการทอวิชาภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อักสำเนา.
- วณิช บรรจง และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2516.

วนิดา ศิริมาลา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการ
สอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ. ปริญญาโท ศึกษ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักสำเนา.

วันเนา ยูเค็น. บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนกลอนสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
อักสำเนา.

วาสนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2522.

วิชาการ, กรม. คู่มือการสอนหลักภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2521.

_____. รายงานการประเมินมาตรฐานการศึกษา ระดับชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ประจำปีการศึกษา 2524. สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2525.

_____. รายงานการประเมินมาตรฐานการศึกษา ระดับชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ประจำปีการศึกษา 2526. สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2527.

_____. "ศึกษาพหุกับ คร.โกวิท วรพิพัฒน์ เรื่องหลักสูตรใหม่," สารพัฒนาหลักสูตร.
69 ; กุมภาพันธ์ 2525.

วิจิต ศรีทอง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบคำบรรยายที่เป็น
ตัวอักษรกับหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบเสียงจากเทปบันทึกเสียง. ปริญญาโท
ศึกษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.

วิมลศิริ รามสุข. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน,
2522.

วีณา วโรตมะวิชัย. "นาถกรรมทางการศึกษา : บทเรียนสำเร็จรูป," ศึกษาศาสตร์สาร.

3 : 44 - 55 ; กันยายน 2521.

ศิรินันท์ นาควิโรจน์. การศึกษาดุลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความสนใจในวิธีสอนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับเรียนตามคู่มือครู
ภาษาไทย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2531. อักสำเนา.

ศิริอร รัตนอุดม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้
การ์ตูนเรื่องประกอบในการอ่าน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

ศึกษาศึกษา, กระทรวง. คู่มือครูภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 (ท101 - 102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.

_____. รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย.
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.

_____. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2521.

_____. หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2525.

ศึกษาศึกษา, กระทรวง และธนาคารกสิกรไทย. เอกสารประกอบงานนิทรรศการหนังสือการ์ตูน
สำหรับเด็ก. 2524.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย. แผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. อุรุธานี :
หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 9, 2525.

ศรีสุภา ทองสุข. การศึกษาดุลการรับรู้และความชอบภาพการ์ตูน 2 แบบของนักเรียน 2 ระดับ
การศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.

สนม ครูทเมือง. การสอนภาษาไทย. เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2523.

_____. บทเรียนโปรแกรมเรื่องสำนวนเปรียบเทียบสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อักสำเนา.

สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2525.

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น ๆ. คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์,
2516.

สมพร ยัมสกุล. การทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอนวิชาภาษาไทย 032 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

สมสมัย แข่งขัน. ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2516. อักสำเนา.

สมหญิง กลั่นศิริ. เทคโนโลยีทางการศึกษาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โครงการ
จัดพิมพ์ตำรา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

สมาน ชาคิยานนท์. "เทคโนโลยีทางการศึกษา," ใน ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรม
และเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 137 -
141 กรุงเทพฯ : 2517.

สมिता บุญวาศ. "แนวทางการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าช่วยในการปรับปรุงคุณภาพ
ของการศึกษาในระดับประถมศึกษา," ครูปริทัศน์. 7 : 66 - 67 ; มิถุนายน
2525.

สันทัก ภิบาลสุข. นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2522.

สามัญศึกษา, กรม. รายงานการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา

2525. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2526.

_____. รายงานการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ปีการศึกษา 2522. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2523.

_____. ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 4.

กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4, 2520.

สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา.

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
กันยายน - ธันวาคม 2524.

สุคนธ์ เครือนาคำ. "บทเรียนสำเร็จรูปใน RIT," ใน ลกเวลาการสอนนวัตกรรมที่น่าสนใจ.

บรรณาธิการโดย อาคม จันทนสุนทร และเชาวลิต ชำนาญ. หน้า 201 - 216.

ลพบุรี : หัดดโกศลการพิมพ์, 2521.

สุจริท เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุจริท เพียรชอบ และคนอื่น ๆ. หลักภาษาไทยเชิงทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1).

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อุมศึกษา, 2521.

สุนทร เขยจีน. การสร้างหนังสือการค้นประกอบการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักสำเนา.

สุเทพ ออนไสว. การทดลองเตรียมเทียบผลการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้และ

แบบครูเป็นศูนย์กลางในวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อักสำเนา.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2522.

สุนันท์ สังข์ทอง. สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์,

สุรางค์รัตน์ ฅ พัทลุง. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบเกม. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สุวิธ แทนปิ่น. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
จากการเรียนด้วยบทเรียนที่มีตัวอักษร บทเรียนที่มีตัวอักษร ประกอบด้วยภาพการ์ตูน
โครงร่าง และการ์ตูนล้อของจริง. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อักสำเนา.

เสียง ชูสกุล. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสนใจ
ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จากการเรียนเป็นกลุ่ม เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้บทเรียน
โมเดลและการเรียนตามแผนการสอน สสวท. ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.

โสภณ นิไชยโยค. การสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่องโคลงสองสุภาพ ระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
อักสำเนา.

โสภา ชรรมรจุกุญ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความสนใจในวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อเรียนรู้กับ
การสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อักสำเนา.

หะชนัน พงศ์ยี่หล้า. การศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสำเนา.

อัจฉรา ชีวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

- Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York : Mc Graw-Hill Book Co., 1967.
- Carlson, G. Robert. Book and the teen-age reader. a guide for teachers librarians and parents Rev. and updated. New York : Harper, 1971.
- Davis, Frederick B. Educational Surement and Their Interpretation. California : Wadsworth publishing Co, 1964.
- Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophical Library, 1959.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Education Testing Service Prinction, 1952.
- Fry, Edward B. Teaching Machine and Programmed Instruction. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc., 1963.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd.ed., New York : Mc Graw-Hill Book Company Inc., 1973.
- Halton Boyd. Motivative and General Mathematices Student, Mathematic Teachers. January, 1964. p.20 - 25.
- Haring, Norris G. Analysis and Modification of Classroom Behavior. Englewood Cliffs, New Jersey : Printice-Hall Inc., 1972.
- Hawkes, Herbert E. and C.R.Mann. The Construction and Use of Achievement Examination. Boston : Houghton Mufflin Co., 1963.
- Hurlock, Elizabeth Bergner. Adolescent Development. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1955.
- Kinder, James S. Audio-Visual Materials and Techniques. New York : American Book Company, 1950 .
- _____. Audio-Visual Materials and Techniques. 2nd.ed., New York : American Book Company, 1959.
- _____. Using Audio-Visual Materials in Education. New York : American Book Company, 1965.
- Likert, E.A. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appleton-Century-croffs, 1975.
- Mc Kinley, John. and Robert M. Smith. Program planning : a handbook. Bloomington, Indiana : Community Services in Adult Education, 1955.

- Mehrens, William A. Measurement and Evaluation in Education and Psychology, by William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann. 2nd.ed., New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- National Council of Teacher of English. The English Language Art in the Secondary School. New York : Appleton Century-Crofts, Inc., 1965.
- Nunnally, Jam C. Jr. Introduction to Psychological Measurement. New York : Mc Graw-Hill, 1970.
- Page, G. Terry and J.B.Thomos. International Dictionary of Education. London : Kogan Page Limited, 1977.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. New York : The Bobbs Merrill Company, 1963.
- Ralph, Mayer. A Dictionary of Art Terms and Techniques. New York : Thomas Y. Grawell Co., 1965.
- Schramm, Wilbur. The Research on Programmed Instruction : Annotated Bibliography. Washington D.C. : U.S. Department of Health Education and Welfare, 1964.
- Scott, William A. and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Research. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1962.
- Sones, W.WD. "The Comics and the Instructional Method," Journal of Educational Sociology. p.238 - 239 ; December 1944.
- Stevick, Earl W. Memory Meaning and Method. Rowley, Massachusetts, Newbury House, 1976.
- Thiagarajan, Sivasailam. Programmed Instruction for Literacy Workers. Tehran : Hulton Educational Publications Ltd., 1976.
- Traw, William Clark. Teacher and Technology. New York : Meredith Publishing Company, 1963.
- Whitehead, R. Children's Literature Strategies of Teaching. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1968.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก

- ตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย
- ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย
- ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจ
ในวิชาภาษาไทย
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย
- แบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

ตาราง 8 ตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	รวม	อันดับ ความสำคัญ
1. คำนาม	5	4	16	25	1
2. คำสรรพนาม	4	4	7	15	2
3. คำกริยา	2	5	6	13	4
4. คำวิเศษณ์	1	5	5	11	6
5. คำบุพบท	3	2	9	14	3
6. คำสันธาน	3	1	8	12	5
7. คำอุทาน	1	2	7	10	7
รวม	19	23	58	100	
อันดับความสำคัญ	3	2	1		

ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.79	.57	20	.33	.25	39	.42	.34
2	.56	.38	21	.58	.42	40	.32	.51
3	.50	.55	22	.52	.44	41	.50	.26
4	.69	.29	23	.54	.41	42	.41	.31
5	.68	.62	24	.48	.52	43	.42	.42
6	.20	.43	25	.22	.47	44	.72	.57
7	.73	.55	26	.54	.34	45	.66	.65
8	.64	.47	27	.68	.51	46	.53	.60
9	.50	.55	28	.46	.48	47	.78	.47
10	.54	.27	29	.57	.59	48	.56	.46
11	.75	.52	30	.78	.47	49	.60	.71
12	.38	.42	31	.25	.52	50	.62	.42
13	.48	.37	32	.31	.29			
14	.22	.21	33	.29	.26			
15	.57	.27	34	.40	.71			
16	.68	.72	35	.52	.52			
17	.78	.47	36	.22	.21			
18	.48	.37	37	.63	.40			
19	.42	.42	38	.37	.24			

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	4.00	11	5.17
2	8.73	12	10.00
3	6.46	13	6.00
4	4.00	14	4.00
5	6.15	15	4.80
6	3.86	16	7.70
7	4.86	17	5.04
8	8.83	18	5.93
9	5.69	19	6.57
10	3.83	20	4.73

ค่าความเชื่อมั่น .83

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. ห้ามขีดเขียนเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบนี้
2. แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
3. ในแต่ละข้อนักเรียนต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย x ให้ตรงกับตัวเลือกในข้อนั้น ๆ ดังนี้

ก ข ✕ ง จ

4. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่นเปลี่ยนข้อ ค เป็นข้อ ก ให้ทำดังนี้

✕ ข ✕ ง จ

5. จงระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อคำถามเสมอ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. คำนามคืออะไร ✓

- ก. คำที่ใช้บอกเวลาและสถานที่
- ข. คำที่ใช้แสดงอารมณ์และความรู้สึก
- ค. คำที่ใช้แทนชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ
- ง. คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ
- จ. คำที่ใช้เชื่อมคำหรือข้อความต่าง ๆ

คำต่อไปนี้ใช้สำหรับตอบคำถามข้อ 2 - 4

- ก. คำนามทั่วไป
- ข. คำนามเฉพาะ
- ค. คำนามบอกลักษณะ
- ง. คำนามบอกอาการ
- จ. คำนามบอกหมวดหมู่

2. คำนามที่มี "การ" และ "ความ" นำหน้า
เพื่อบอกอาการ ลักษณะ และภาวะต่าง ๆ
คือข้อใด

3. คำนามที่มีคำนำหน้านามหลังคำบอกจำนวนคืออะไร

4. คำว่า "อุรุธานี" เป็นคำนามชนิดใด

5. "แสงจันทร์ นวลนงนาท พราวพราว กิ่งทอง
เมื่อบมองแล้วสุขอุรา" คำนามที่ปรากฏ
คือข้อใด

- ก. จันทร ฅอง มง สุข
- ข. แสงจันทร์ นภา ทอง อุรา
- ค. แสง นภา พราวพราว กิ่งทอง

ง. นวลนง พราวพราว กิ่งทอง อุรา

จ. แสงจันทร์ นวลนง นภา สุขอุรา

6. ข้อใดเป็นคำนามชนิดเดียวกับคำว่า
"น่านทุ่งวิทยา"

- ก. ต้นไม้
- ข. ทองฟ้า
- ค. รถยนต์
- ง. ทรัพย์

จ. โรงเรียน

ข้อ 7 - 9 ให้พิจารณาว่าคำที่ขีดเส้นใต้
ในข้อใดเป็นคำนาม

7. ก. เขากำลังขันเชือก

ข. โกฉันเวลาเช้าครู

ค. ช่วยหยิบฉันให้หน่อย

ง. ฉันชอบครูที่มีอารมณ์ขัน

จ. เธอทำอะไรน่าขันน้อย ๆ

8. ก. กุ๊ก ๆ มีรางวัล

ข. เขาทำงานกิมมาก

ค. นาคยาเป็นเค็กดี

ง. เค็กขายกิมเรียนเก่ง

จ. เธอกิมฉันเหลือเกิน

9. ก. แวมมีนัยน์คำสัฟ
 ข. ทองสัฟสวยจัง
 ค. ทองฟสัฟางคงวาม
 ง. สัฟแก่งนวนนิยายสนุก
 จ. มัสัฟราคาแพงมาก
10. ข้อใดไม่มีคำนาม
 ก. ยายกินขนม
 ข. เรือหอะไร
 ค. คฐสอนหนังสือ
 ง. สมชายคผู้สูงนก
 จ. เขามีคความรัก
- ข้อ 11 - 12 ให้พิจารณาว่าควรเติมคำ
ลักษณะนามใดลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม
11. "พระมาธิพหมาก 9"
 ก. รูป
 ข. คน
 ค. ทน
 ง. องค์
 จ. ทาน
12. "มะพร้าว.....นี้มีหลายลูก"
 ก. ข้อ
 ข. กิ่ง
 ค. ทาง
 ง. พวง
 จ. ทะลาย

13. คำสรรพนามคืออะไร
 ก. คำที่ไแทนคำนาม
 ข. คำที่ไขยายคำนาม
 ค. คำที่ไนำหน้าคำนาม
 ง. คำที่ไบอกอาการ ของคำนาม
 จ. คำที่ไบอกลักษณะของคำนาม
14. "นักเรียนทางก็อ่านหนังสือ" คำที่ขีดเส้นใต้
 เป็นคำสรรพนามชนิดใด
 ก. ไชี้ระยะ
 ข. ไแทนชื่อ
 ค. ไเป็นคำนาม
 ง. บอกความไม่เจาะจง
 จ. แยกนามออกเป็นส่วน ๆ
15. "ฉันจะไปไหนก็ไ" คำที่ขีดเส้นใต้
 เป็นคำสรรพนามชนิดใด
 ก. ไชี้ระยะ
 ข. ไแทนชื่อ
 ค. ไเป็นคำนาม
 ง. บอกความไม่เจาะจง
 จ. แยกนามออกเป็นส่วน ๆ
16. คำว่า "กัน" ในข้อใดเป็นบุรุษสรรพนาม
 ก. เขาคก็คกัน
 ข. ไปคยคกันคใหม่
 ค. เธอคำลังคกันคหัว
 ง. ค็คยคกันคไปคหานะ
 จ. พอคหัวคกันคขคโมย

คำทอมต่อไปนี้ใช้ทอมคำตามในข้อ 17 - 18

- ก. จะจ้างสักพันต้นก็ไม่หันไปมอง
ข. จากยอดคอกอยแคนไกลใครจะเห็น
ค. ตกแค้นโหยง โย่ญก โกวักคอกกชบา
ง. งามซ้ำที่บานของเจ้ากินข้าวกับอะไร
จ. หนูไม่รูจริง ๆ ว่าเขามียอกหญิงคอกยหาง
17. ข้อใดเป็นคำสรพนามที่เป็นคำถาม
18. ข้อใดไม่มีคำสรพนาม
19. ข้อใดไม่มีสรพนามบุรุษที่ 2
ก. เธอมานี่สิ
ข. ทานยังไมมา
ค. ตัวเก่งจังเลย
ง. เอ็งอยามาอยู่
จ. คุณกลับมาเถอะ
20. ข้อใดมีคำสรพนามมากที่สุด
ก. คุณตานอนหลับ
ข. เธอจะไปทำงาน
ค. เขาไม่ชอบหลอน
ง. ฉันไปคุหนั่งกับแม่
จ. ทานกำลังฉันอาหาร
21. กริยาที่ใช้ประกอบกริยาอื่นเพื่อให้มีความหมายชัดเจนคือข้อใด
ก. กริยาช่วย
ข. กริยาเชื่อม
ค. กริยามีกรรม
ง. กริยาไม่มีกรรม
จ. กริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม

22. ข้อใดไม่ใช่คำกริยา

- ก. ตกใจ
ข. ยิ้มแย้ม
ค. แคมแดง
ง. ไพเราะ

จ. เพาะปลูก

23. ข้อใดมีคำกริยามากที่สุด

- ก. คุณก็มมทุกวันหรือเปล่า
ข. นักเรียนกำลังทำข้อสอบ
ค. มยุราเป็นคาราภาพยนตร์
ง. เด็ก ๆ เล่นแข่งกาวกระโดด
จ. คุณตาไปอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่

24. คำวิเศษณ์คืออะไร

- ก. คำแทน
ข. คำเชื่อม
ค. คำขยาย
ง. คำนำหน้า
จ. คำแสดงอารมณ์

25. ข้อใดเป็นคำวิเศษณ์ทุกคำ

- ก. ยม นิด เร็ว
ข. น้อย มี เพื่อน
ค. หยิก เย็น มาก
ง. หมัก เขียน หมก
จ. แกง หวาน เข้า

26. ข้อใดเป็นคำวิเศษณ์บอกปริมาณ

- ก. จุ
- ข. โท
- ค. แฉ่ง
- ง. อ้วน
- จ. สวย

27. "ปากกาคำนี้ของฉัน" คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด

- ก. ชี้เฉพาะ
- ข. ไม่ชี้เฉพาะ
- ค. บอกสถานการณ์
- ง. บอกปริมาณ
- จ. บอกสถานที่

28. ข้อใดมีคำวิเศษณ์

- ก. ผึ้งหัวขัง
- ข. ลมพัดจึก
- ค. ไบไม้ไผ่
- ง. เก็กยิงนก
- จ. เขาคดน้ำ

29. ข้อใดมีคำวิเศษณ์ขยายกริยา

- ก. นกบินสูง
- ข. ยุงรำแพน
- ค. อากาศร้อน
- ง. รองเท้ากัก
- จ. ระวังสุนัข

30. "เธออายจนหน้า.....เหมือนลูกตาลิ่งสุก" ควรเติมคำใดลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม

- ก. ชีค
- ข. แดง
- ค. บาน
- ง. บาง
- จ. เขียว

31. "ขอมอบดอกไม้ในส่วนนี้เพื่อมวลประชา" คำบุพบทที่ปรากฏคือข้อใด

- ก. นี้ เพื่อ
- ข. มอบ นี้
- ค. ใน เพื่อ
- ง. ขอ มอบ
- จ. ดอกไม้ ส่วน

32. คำว่า "ชาแค" ใช้อย่างไร

- ก. น้ำชานานหรือสรรพนามน้อย
- ข. น้ำชานานหรือสรรพนามใหญ่
- ค. ความหลังนามหรือสรรพนามใหญ่
- ง. เชื้อมนามหรือสรรพนามน้อย
- จ. ความหลังนามหรือสรรพนามน้อย

33. ข้อใดมีคำบุพบท

- ก. ไปกินข้าว
- ข. เข้ามาได้
- ค. ทำตามเขา
- ง. เอาไปเลย
- จ. เกยไปงาม

34. ข้อใดใช้คำบุพบทได้เหมาะสม
 ก. ห้องนี้จัดไว้พิเศษแก่ท่าน
 ข. เขาพรอมที่จะสละชีวิตแก่ชาติ
 ค. สุภาพให้ของขวัญวันเกิดก่อนของ
 ง. เขาทำทุกอย่างเพื่อให้เธอเห็นใจ
 จ. เธอทำสำหรับชื่อเสียงของโรงเรียน
35. ข้อใดใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง
 ก. คุณพอชอบกับเขา
 ข. กุหลาบดอกนี้สำหรับคุณ
 ค. มานฉันอยู่ใกล้บ้านเธอ
 ง. พ่อแม่ทำทุกอย่างเพื่อลูก
 จ. ฉันก็ใจแก่เธอจริง ๆ เลย
36. คำว่า "แก่" ในข้อใดไม่ใช่คำบุพบท
 ก. น้ำไหลมาแก่เขา
 ข. ผลไม้นำมาแก่ส่วน
 ค. ครูไปทำงานแก่เขา
 ง. นกสีสวยแก่พ่อไม่ได้
 จ. แกมาแก่จังหวัดอยุธยา
37. "เขายื่นคำร้อง.....คณะกรรมการ"
 ควรเติมคำใดลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม
 ก. ต่อ
 ข. แก
 ค. กับ
 ง. โดย
 จ. กว

38. คำใดใช้เชื่อมข้อความที่มีความหมาย
 ให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
 ก. แต่
 ข. หรือ
 ค. แล้ว.....ก็.....
 ง. กว่า.....ก็.....
 จ. เพราะฉะนั้น.....จึง.....
39. "กุมมาแก่กองทัพแก่เอ็งถึงน้อยเท่านี้มาแก่
 1 2 3
 ปาไทน" คำว่า "แก่" คำใดเป็นสันธาน
 ก. คำที่ 1
 ข. คำที่ 2
 ค. คำที่ 3
 ง. คำที่ 1 และ 2
 จ. คำที่ 1 และ 3
40. "คุณควรจะรอเธอก่อนแล้วจึงกลับบ้าน"
 คำสันธานในข้อความนี้คือข้อใด
 ก. จะรอ
 ข. ควรจะ
 ค. แล้วจึง
 ง. จึงกลับ
 จ. ก่อนแล้ว

41. ข้อใดมีความหมายเป็นเหตุเป็นผลกัน

ก. พอโกชันฉันทก็รีบขึ้น

ข. หึงฝนก็ตกแดดก็ออก

ค. เขาชี้เกียจจึงสอบตก

ง. ถึงเขาไม่รักฉันก็ไม่ว่า

จ. ฉันกับน้องชอบร้องเพลง

42. คำว่า "หรือ" ในข้อใดเป็นคำสันธาน

ก. คุณยายสบายก็หรือ

ข. ชนมนหรือที่คุณเข้ามา

ค. เธอไม่ง่วงพักก่อนหรือ

ง. เธอหรือที่สอบได้ 1

จ. เธอจะอยู่หรือจะไป

43. คำว่า "เพราะ" ในข้อความใดไม่เป็นคำสันธาน

ก. ฉันไม่ว่างเพราะมีนัด

ข. เพราะเธอเขาจึงถูกตี

ค. เธอร้องไห้เพราะสอบตก

ง. น้องเป็นแผลเพราะหกล้ม

จ. พี่เบิร์กร้องเพลงเพราะที่สุด

ทั้งข้อ 44 - 45 ให้พิจารณาข้อความที่

กำหนดให้ ควรเชื่อมด้วยคำสันธานใดจึงจะ

เหมาะสม

ก. หรือ

ข. และ

ค. ดังนั้น

ง. เพราะ

จ. มิฉะนั้น

44. "เธอต้องขยัน.....จะเรียน
ไม่ทันเพื่อน"

45. "เขาเป็นคนที่.....ใคร ๆ ก็รู้จัก"

46. คำที่ใช้สำหรับแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก
คือคำชนิดใด

ก. คำบุพบท

ข. คำอุทาน

ค. คำสันธาน

ง. คำวิเศษณ์

จ. คำสรรพนาม

47. "ตายจริง! นี่เธอจริง ๆ หรือ"
ผู้กล่าวข้อความนี้มีความรู้สึกอย่างไร

ก. ตกใจ

ข. มั่นใจ

ค. น้อยใจ

ง. ไม่พอใจ

จ. แปลกใจ

48. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่คำอุทาน

ก. ฮืออย่าพูดอย่างนั้นอีกนะ

ข. จอยไม่ไปเที่ยวกับพวกเราหรือ

ค. อ๊ะจะไม่พักบ้างหรือไงกัน

ง. เอหรือว่า เขาจะลืมเสียแล้ว

จ. ชะชะช่างไม่เกรงใจกันบ้างเลย

49. ".....คอกไม้สวยจัง"
 ควรเติมคำใดลงในช่องว่างจึงจะ
 เหมาะสม
 ก. ออ !
 ข. อูย !
 ค. เออ !
 ง. เอ๊ะ !
 จ. โอ้โฮ !

50. ".....ขอโทษค่ะ คิดไม่ได้ทั้งใจ"
 ควรเติมคำใดลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม
 ก. เอ !
 ข. อูย !
 ค. คาย !
 ง. โอ้ย !
 จ. ฮาว !

แบบสอบถามความสนใจในวิชาภาษาไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ
2. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย โดยจะมีข้อความให้นักเรียนได้พิจารณาว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามกิจกรรมที่กำหนดให้ในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด
3. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน ทั้งนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
4. ในแต่ละข้อให้ตอบเพียง 1 คำตอบเท่านั้น ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเส้นคร่อมเครื่องหมายเดิมเสียก่อนจึงเลือกคำตอบใหม่ตามที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อความ	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐. ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีประโยชน์	✓	✗			
ฯลฯ					

ระดับความสนใจ ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับการเรียนวิชาภาษาไทย.....					
2. เนื้อหาวิชาภาษาไทยซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย.....					
3. อ่านทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาไทยเมื่อมีเวลาว่าง.....					
4. ก็ใจเมื่อครูไม่เข้าสอนในชั่วโมงภาษาไทย.....					
5. ทำการบ้านวิชาภาษาไทยด้วยตนเอง.....					
6. อยากให้มีวันหยุดตรงกับวันที่มีชั่วโมงภาษาไทย.....					
7. สบายใจเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เรียนผ่านมาแล้วเพื่อสะดวกในการจำ.....					
8. เคยทำงานอื่นขึ้นมาทำในชั่วโมงภาษาไทย.....					
9. บทเรียนวิชาภาษาไทยให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน.....					
10. ไม่พอใจเมื่อครูคัดสอนพิเศษนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน.....					
11. ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน.....					
12. ขณะที่เรียนวิชาภาษาไทยอยากให้หมดชั่วโมงเร็วๆ.....					
13. เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย.....					
14. รู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อครูให้การบ้านวิชาภาษาไทยมาก ๆ.....					

✓ ข้อความ	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	✓ น้อย	✓ น้อยที่สุด
15. รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิดจากพจนานุกรม.....					
16. ไม่ชอบฟังการอธิบาย โต้ว่าที่ หรือปรากฏาเพราะทำให้เครียด.....					
17. สะสมสำนวน คำคม คำพังเพย ที่พบโดยทั่วไป.....					
18. รู้สึกเหมือนถูกบังคับเมื่อครูกำหนดให้ไปค้นคว้าและเขียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง.....					
19. รู้สึกภูมิใจเมื่อได้มีโอกาสเข้าร่วมรายการแสดงทาง ๆ ที่มหาวิทยาลัยภาษาไทยจัดขึ้น.....					
20. รู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย.....					

ภาคผนวก ข

- แผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย
- แผนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย
- บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง คำนาม

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำใดเป็นคำนามทั่วไป คำใดเป็นคำนามเฉพาะ

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำนามได้
2. ยกตัวอย่างคำนามได้
3. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำนามทั่วไป คำใดเป็นคำนามเฉพาะ

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 66 - 69

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรภาพคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่

ลำดับขั้นตอนการสอน

1. สร้างความสนใจ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวว่าแต่ละสิ่งมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน
อย่างไรบ้าง

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบความนี้แล้วจะต้องสามารถบอกได้ว่าคำใดเป็นคำนามทั่วไป

คำใดเป็นคำนามเฉพาะ

3. พบทวนประสบการณ์เดิม

ให้นักเรียนดูบัตรภาพคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ แล้วบอกครูว่าเป็นภาพอะไร เช่น
นักเรียน คำวาวจ สุนัข แมว นกพิกา รถยนต์ โรงเรียน วัด ฯลฯ

4. เสนอทบทวนใหม่

ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ครูบันทึก
คำตอบไว้บนกระดาน

5. ให้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูอธิบายว่าคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ทั้งใกล้ไกลมาแล้วทั้งหมด เรียกว่า "คำนาม" พร้อมยกตัวอย่างเพิ่มเติม

5.2 ครูยกตัวอย่างให้นักเรียนในชั้นแล้วอธิบายเกี่ยวกับชนิดของคำนามว่า คำที่ใช้สำหรับเรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยทั่ว ๆ ไป เรียกว่า "คำนามทั่วไป" ส่วนคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เรียกว่า "คำนามเฉพาะ"

6. ปฏิบัติกิจกรรม

6.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย โดยให้ฝ่ายหนึ่งช่วยกันยกตัวอย่างคำนามทั่วไป อีกฝ่ายหนึ่งยกตัวอย่างคำนามเฉพาะภายในเวลาที่ครูกำหนด

6.2 ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้นักเรียนทุกคนสรุปความหมายของคำนามลงในสมุด

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง และเสนอแนะข้อแก้ไขผู้ที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตการตอบคำถามและความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรในการเรียนรู้

ให้นักเรียนหาตัวอย่างคำนามทั่วไปและคำนามเฉพาะจากข่าว บทความ หรืองานเขียนอื่น ๆ เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 2

เรื่องคำนาม

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะของนามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. บอกหมวดหมู่ของนามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. บอกข้อแตกต่างของนามทั่วไปและนามบอกอาการได้
4. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำนามชนิดใด
5. เลือกใช้คำนามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กับข้อความ

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท. 101 และ ท. 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 66 - 69

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรภาพคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวในขณะนั้นว่ามีอะไรบ้าง และแต่ละอย่างมีลักษณะเป็นอย่างไร

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบตามนี้แล้วจะต้องสามารถเลือกใช้คำนามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ให้นักเรียนดูบัตรภาพคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หิ้งที่เป็นภาพเดี่ยวและภาพหมู่ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร และแสดงอาการอย่างไร

4. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ในบัตรภาพว่า เมื่ออยู่เดี่ยว ๆ เรียกว่าอย่างไร เมื่ออยู่รวมกันมาก ๆ เรียกว่าอย่างไร

5. ให้แนวการเรียนรู้

ครูอธิบายให้นักเรียนทราบว่า นอกจากคำนามทั่วไปและคำนามเฉพาะที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว ยังมีคำนามที่นักเรียนจะต้องรู้จักและใช้ให้ถูกต้องอีก 3 ชนิดคือ คำนามบอกลักษณะ (ลักษณนาม) คำนามบอกหมวดหมู่ (สมุหนาม) และคำนามบอกอาการ (อาการนาม)

6. ปฏิบัติกิจกรรม

6.1 ให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับคำนามบอกลักษณะ คำนามบอกหมวดหมู่ และคำนามบอกอาการลงในสมุด

6.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 2 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 หน้า 68 - 69

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขสำหรับผู้ที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการรวมกิจกรรมและการตอบแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยอาการเรียนรู้

ให้นักเรียนเขียนเรียงความสั้น ๆ คนละ 1 เรื่อง โดยใช้คำนามชนิดต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้ เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง คำสรพนาม

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยมีคำบุรุษสรพนามและนิยมนสรพนามได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสรพนามได้
2. ยกตัวอย่างคำที่ใช้แทนชื่อในการพูจาของตนเองและผู้อื่นได้
3. บอกได้ว่าคำในประโยคใดเป็นบุรุษสรพนามที่เท่าไร
4. บอกได้ว่าคำในประโยคใดเป็นคำที่ใช้ชี้ระยะใกล้ไกลของนาม

ที่กล่าวถึง

5. แต่งประโยคโดยใช้คำบุรุษสรพนามและนิยมนสรพนามได้ถูกต้อง

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 69 - 71

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1
2. บัตรภาพประกอบคำสนทนา

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล และการใช้คำแทนชื่อผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ถูกกล่าวถึง

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบคาบนี้แล้วจะต้องสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำบุรุษสรพนามและนิยมนสรพนามได้ถูกต้อง

3. ทบทวนประเมินการฝึก

ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ใช้แทนชื่อตนเองเวลาสนทนากับเพื่อน ๆ หรือบุคคลอื่น ๆ ตามสถานการณ์ที่ครูกำหนด

4. เสนอทริเทียมใหม่

ให้นักเรียนคู่มือภาพประกอบคำสนทนาที่มีทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1, 2, 3 และคำนิยมสรรพนาม

5. ให้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการสนทนากันของบุคคลในภาพว่าการพูดจากันทุกครั้งต้องประกอบด้วย ผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ถูกกล่าวถึง ซึ่งคำเหล่านี้ตามหลักภาษาไทยเรียกว่า "คำสรรพนามแทนชื่อ" หรือ "บุรุษสรรพนาม" ซึ่งได้แก่ บุรุษที่ 1 (ผู้พูด) บุรุษที่ 2 (ผู้ฟัง) บุรุษที่ 3 (ผู้ถูกกล่าวถึง)

5.2 ครูให้นักเรียนสังเกตคำที่ผู้พูดใช้สำหรับกำหนดระยะเวลาใกล้เคียงของนามที่กล่าวถึง คือ "นี่" "นั่น" "โน่น" ว่าเป็นคำสรรพนามอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า "สรรพนามใช้ชี้ระยะ" หรือ "นิยมสรรพนาม"

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 หน้า 73 - 74 ข้อ 1 และข้อ 2 แล้วเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

7.1 ให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด ครูช่วยเสริมข้อที่ไม่สมบูรณ์หรือแก้ไขข้อที่ไม่ถูกต้อง

7.2 กล่าวชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขแก่ผู้ที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยอาการเรียนรู้

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 หน้า 73 - 74 ข้อ 3

แผนการสอนที่ 4

เรื่องคำสรรพนาม

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำพจน์สรรพนามและอนิยมสรรพนามได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. ยกตัวอย่างประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าได้
2. บอกข้อแตกต่างของประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าได้
3. แต่งประโยคโดยใช้คำพจน์สรรพนามและอนิยมสรรพนามได้ถูกต้อง

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 71

สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ประโยคในการสื่อสารว่ามีประโยคลักษณะใดบ้าง

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบความนี้แล้วจะต้องสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำพจน์สรรพนามและอนิยมสรรพนามได้ถูกต้อง

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ครูสนทนาซักถามเพื่อทบทวนเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนเคยเรียนไปแล้ว ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และลักษณะสังเกตของประโยคดังกล่าว

4. เสนอบทเรียนใหม่

ครูยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนบอกว่า เป็นประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่า เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น

5. ให้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูสนทนาคำถามเกี่ยวกับการใช้คำว่า ใคร อะไร สิ่งใด ผู้ใด ฯลฯ ว่าสามารถใช้กับประโยคลักษณะใดได้บ้าง

5.2 ครูอธิบายให้นักเรียนทราบว่าคำต่าง ๆ ที่กล่าวสามารถใช้ได้ทั้งในประโยคคำถามและประโยคบอกเล่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้สื่อสารกันเป็นสำคัญ

5.3 ครูอธิบายเปรียบเทียบประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าที่มีคำอุปสรรพนามและอนิยมสรรพนามเป็นคำเดียวกันให้นักเรียนดูแล้วช่วยกันอภิปรายหาข้อสรุปว่าคำทั้ง 2 ชนิดใช้แตกต่างกันอย่างไร

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนแข่งขันแต่งประโยคโดยใช้อุปสรรพนามและอนิยมสรรพนามจากคำที่กำหนดให้

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขสำหรับผู้ที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตการตอบคำถามและการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อย โอนถวน เรียนรู้

ให้นักเรียนแต่งประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าจากคำอุปสรรพนามและอนิยมสรรพนามที่ครูกำหนดให้ เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 5

เรื่องคำสรรพนาม

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำประพันธสรรพนามและวิภาคสรรพนามได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของประพันธสรรพนามและวิภาคสรรพนามได้
2. บอกได้ว่าคำประพันธสรรพนามและวิภาคสรรพนามในประโยคใช้แทน

คำนามใด

3. แต่งประโยคโดยใช้คำประพันธสรรพนามและวิภาคสรรพนามได้ถูกต้อง

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 72

สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการคอเรือหรือเชื้อมวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ว่าสามารถกระทำไ้โดยวิธีใดบ้าง

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบคาบนี้แล้วนักเรียนจะต้องสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำประพันธสรรพนามและวิภาคสรรพนามได้ถูกต้อง

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ทบทวนเรื่องประโยคที่ใช้ในการสื่อสารว่าบางครั้งเราอาจใช้ข้อความสั้น ๆ บางครั้งเราก็ต้อใช้ข้อความยาว ๆ จึงจะทำให้ไ้ใจความและมีความหมายสมบูรณ์

4. เสนอทริยีนใหม่

4.1 ครูสนทนากับนักเรียนถึงคำสรพนามที่ใช้สำหรับเชื่อมประโยคตั้งแต่ 2 ประโยค ให้เป็นประโยคเดียวกันที่สามารถสื่อความหมายได้กระจำและสมบูรณ์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

4.2 ครูยกตัวอย่างประโยคที่มีคำสรพนามซ้ำให้นักเรียนดูแล้วอธิบายลักษณะการใช้

4.3 ให้นักเรียนช่วยกันเติมคำสรพนามที่ใช้เชื่อมประโยคและสรพนามซ้ำลงในช่องว่างในประโยคที่กำหนดให้

5. ให้แนวการ เรียนร

5.1 ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตว่าคำสรพนามที่ใช้เชื่อมประโยคหรือที่เรียกว่า ประพันธสรพนามนี้มีคำว่า "ที่ ซึ่ง อัน" ประกอบอยู่ เช่น ฉันชอบบ้านที่อยู่บนเนิน นักกีฬาซึ่งฝึกซ้อมอย่างดีย่อมมีชัยชนะ ความรู้เป็นมรดกอันหาความีได้ ฯลฯ

5.2 ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตประโยคที่มีคำสรพนามซ้ำหรือที่เรียกว่า วิภาคสรพนามว่า อาจทำให้มีความหมายในลักษณะแยกหรือรวมนามที่กล่าวไปแล้ว ซึ่งมีคำว่า "ทาง บ้าง กัน" เช่น นักมวยชกกัน(ความหมายรวม) เขาทางไม่สนใจกัน(ความหมายแยก) เล็ก ๆ บ้างก็หนึ่งบ้างก็ยี่สิบ(ความหมายแยก) ฯลฯ

6. ปฏิบัติกิจกรรม

6.1 ให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับคำสรพนามเชื่อมประโยคและคำสรพนามซ้ำลงในสมุด

6.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยใช้คำสรพนามเชื่อมประโยคและคำสรพนามซ้ำ ที่ครูกำหนดให้ บนกระดาน แล้วช่วยกันพิจารณาความถูกต้อง ครูคอยแนะนำขอบกพร่อง

7. แจ้งผลการ ปฏิบัติ

กล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนทำได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการตอบคำถามและการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

9. ส่งเสริมความมั่นใจและถายโอนการ เรียนร

ให้นักเรียนเขียนเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจคนละ 1 เรื่องสั้น ๆ โดยใช้คำสรพนามเชื่อมประโยคและคำสรพนามซ้ำให้ครบทุกคำ พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำสรพนามนั้น ๆ

แผนการสอนที่ 6

เรื่องค่ากริยา

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้สักรรรมกริยาและอกรรรมกริยา
ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์มาทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของค่ากริยาได้
2. บอกได้ว่าค่าในประโยคค่าใดเป็นค่ากริยา และเป็นค่ากริยาชนิดใด
3. แต่งประโยคโดยใช้สักรรรมกริยาและอกรรรมกริยาได้ถูกต้อง

เนื้อหา การจำแนกค่าในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย(ท 101 และ ท 102)
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 74 - 77

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ
2. ฉลากค่ากริยา
3. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

สนทนากับนักเรียนว่าในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนทำอะไรบ้าง และขณะนี้นักเรียนกำลังทำอะไร

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบความนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้สักรรรมกริยาและอกรรรมกริยาได้ถูกต้อง

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคสัก 2 - 3 ประโยค ครุภัณฑ์กไวบนกระดาน แล้วสนทนาซักถามเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญของประโยค

4. เสนอบทเรียนใหม่

ให้นักเรียนดูบัตรภาพแล้วแต่งประโยคความบุคคลในภาพกำลังทำอะไร

5. ให้แนวการเขียน

ครูอธิบายว่าคำที่ใช้สำหรับแสดงอาการ มอกสภาพ หรือมอกสภาวะของคำนาม เรียกว่า "คำกริยา" ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ทุกประโยคจะขาดไม่ได้ คำกริยานี้มีทั้งที่เป็น สกรรมกริยา คือกริยาที่จะมีความหมายสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมีนามหรือสรรพนามมาคอยทำ คือเป็นกรรมของประโยค และอีกชนิดหนึ่งคือ อกรรมกริยา ซึ่งเป็นกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับก็สามารถสื่อความหมายได้

6. ปฏิบัติกิจกรรม

6.1 ให้นักเรียนจับฉลากคำกริยาที่ครูเตรียมมาให้แล้วออกไปแสดงท่าทางให้เพื่อนทายว่าอะไร สัก 3 - 5 คน

6.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 หน้า 75 ให้เสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด แล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องและเสนอแนะข้อแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรโอนการเขียน

ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำกริยาที่ครูกำหนดให้เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 7

เรื่องคำกริยา

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแบ่งประโยคโดยใช้คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและกริยาช่วยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและกริยาช่วยได้
2. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม คำใดเป็น

กริยาช่วย

3. แยกประโยคโดยใช้คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและกริยาช่วยได้ถูกต้อง

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 75

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น กวี นักร้อง นักกีฬา คาราบาวนักร้อง
2. แบบฝึกหัด

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

ให้นักเรียนดูภาพบุคคลที่มีชื่อเสียงแล้วถามว่าบุคคลนั้นเป็นใคร สำคัญอย่างไร

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบความนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแบ่งประโยคโดยใช้คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม และกริยาช่วยได้ถูกต้อง

3. พบพานประสบการณ์ใหม่

สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น ประโยคมอกเล่า ประโยคขอร้อง ประโยคคาคะเน ประโยควิงวอน ฯลฯ แล้วให้นักเรียนยกตัวอย่างประกอบ

4. เสนอแนะเรียนใหม่

ครูยกตัวอย่างประโยคซึ่งประกอบด้วยกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและประโยคที่ประกอบด้วยกริยาช่วย แล้วให้นักเรียนพิจารณาคำที่อยู่หลังคำกริยาในแต่ละประโยคว่าทำหน้าที่เป็นกรรมหรือไม่ เพราะอะไร

5. ให้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูอธิบายว่าประโยคบางชนิดจะมีคำกริยาที่ต้องอาศัยส่วนเติมเต็ม เพื่อให้ประโยคนั้นมีความหมายเด่นชัดขึ้น ได้แก่คำว่า เป็น คล้าย เหมือน ประจักษ์ คือ ฯลฯ เช่น สุนทรภู่เป็นกวีเอกของโลก

5.2 ครูอธิบายเกี่ยวกับคำกริยาช่วยว่า เป็นคำกริยาอีกชนิดหนึ่งซึ่งช่วยให้คำกริยาที่มีอยู่แล้วในประโยคมีความหมายเด่นชัดขึ้น ได้แก่คำว่า จะ ต้อง ควร อาจ คง ฯลฯ เช่น นักเรียนต้องรีบทำงาน

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและคำกริยาช่วยที่ครูกำหนดให้ บนกระดาน แล้วช่วยกันพิจารณาความถูกต้อง

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนทำได้อย่างถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขเมื่อยังมีข้อบกพร่อง

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรในการเรียนรู้

ให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับคำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็มและกริยาช่วย และทำแบบฝึกหัดจากเอกสารที่ครูแจกให้ เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 8

เรื่อง คำวิเศษณ์

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำวิเศษณ์ได้
2. ยกตัวอย่างคำวิเศษณ์จากข้อความที่ใคร่ฟังหรืออ่านได้
3. บอกได้ว่าคำใดในประโยคใดเป็นคำวิเศษณ์ และเป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด
4. แต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 77 - 79

สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นตอนการสอน

1. สร้างความสนใจ

ครูยกตัวอย่างคำวิเศษณ์บนกระดาน แล้วให้นักเรียนบอกคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำนั้น เช่น สุข-ทุกข์ ดี-เลว มาก-น้อย ฯลฯ

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบคาบนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ครูยกตัวอย่างประโยคบนกระดานแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำใดเป็นคำขยาย เพราะอะไร

4. เสนอบทเรียนใหม่

ครูกำหนดคำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนแต่งประโยค เช่น วิเศษณ์บอกลักษณะ บอกเวลา บอกสถานที่ บอกปริมาณหรือจำนวน และบอกความชี้เฉพาะ

5. ให้แนวการเรียนรู้

ครูอธิบายให้นักเรียนทราบว่าคำที่ใช้ขยายคำอื่นเรียกว่า "คำวิเศษณ์" แล้วอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและหลักการใช้คำวิเศษณ์แต่ละชนิด

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม คือให้ช่วยกันหาคำวิเศษณ์ที่ไว้รับชมหมาย กลุ่มละ 1 ชนิด พร้อมทั้งแต่งประโยคสั้น ๆ โดยใช้คำวิเศษณ์เหล่านั้นคำละ 1 ประโยค ภายในเวลาที่ครูกำหนด

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขแก่กลุ่มที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรในการเรียนรู้

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 หน้า 78 - 79 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 9

เรื่องคำวิเศษณ์

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดได้

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำวิเศษณ์ และเป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด
2. แต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดได้

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 77 - 79

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1
2. เอกสารแบบฝึกหัด

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับชนิดของคำวิเศษณ์ที่เรียนไปแล้วว่ามีอะไรบ้าง

2. แรงจูงใจประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบความนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ครูยกตัวอย่างประโยคที่ไม่มีคำขยายบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาคำเติมประโยคนั้น ๆ โดยหาคำวิเศษณ์มาขยายส่วนต่าง ๆ เช่น ประธาน กริยา หรือกรรม

4. เสนอบทเรียนใหม่

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ว่ามีอีกหลายชนิด พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำวิเศษณ์บนกระดาน ได้แก่ วิเศษณ์แสดงคำฐาน บอกความปฏิเสธ บอกความไม่ชี้เฉพาะ แสดงคำถาม เชื่อมความและข้อความ

5. ให้แนวการเรียนรู้

ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะและหลักการใช้คำวิเศษณ์แต่ละชนิด

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยการแต่งประโยคโดยใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้บนกระดาน แล้วช่วยกันพิจารณาความถูกต้อง

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนทำได้ถูกต้อง เสนอแนะข้อแก้ไขสำหรับข้อที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวร โอนการ เรียนรู้

ครูแจกเอกสาร แบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 10

เรื่องคำพหูพจน์

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำพหูพจน์ต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำพหูพจน์ได้
2. บอกได้ว่าคำใดในประโยคคำใดเป็นคำพหูพจน์ และเป็นคำพหูพจน์ใด
3. แต่งประโยคโดยใช้คำพหูพจน์ต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดได้

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 79

สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

ครูยกตัวอย่างประโยคที่แสดงความหมายต่าง ๆ กัน เช่น ความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ ความหมายแสดงความเป็นเหตุและผล ฯลฯ แล้วให้นักเรียนช่วยกันพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ในประโยค

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบตอนนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำพหูพจน์ต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดได้

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ครูยกตัวอย่างสำนวนไทยให้นักเรียนพิจารณาว่าประกอบด้วยคำประเภทใด และคำเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

4. เสนอทบทวนใหม่

ครูอธิบายเกี่ยวกับคำที่ทำหน้าที่โยงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำเพื่อให้ได้ความชัดเจนและต่อเนื่องกัน ซึ่งเรียกว่า "คำพหูพจน์"

5. ใ้แนวการ เรียนร

ครูอธิบายความหมายและชนิดของคำบุพบทให้นักเรียนเข้าใจโดยยกตัวอย่าง

ประภณ

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 1, 2 หน้า 79 จากหนังสือเรียนวิชา
หลักภาษาไทย เล่ม 1 แล้วเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน โดยครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำทง
ที่ถูกต้อง

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ดี เสนอแนะข้อแก้ไขสำหรับผู้ที่ยังบกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถายโอนการ เรียนร

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6 ข้อ 3 หน้า 79 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย
เล่ม 1 เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 11

เรื่องคำสันธาน

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำสันธานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสันธานได้
2. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำสันธาน และเป็นคำสันธานชนิดใด
3. แต่งประโยคโดยใช้คำสันธานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 80 - 82

สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน1. สร้างความสนใจ

ครูสมทนถามนักเรียนเกี่ยวกับการรวม หรือการเชื่อมสิ่งต่าง ๆ ให้คิดกันว่า จำเป็นต้องอาศัยสิ่งที่เป็นสื่อหรือเครื่องต่อ แล้วกล่าวโยงไปถึงการต่อหรือการเชื่อมข้อความที่มนุษย์ใช้ในการสื่อความหมายกัน

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบตอนนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำสันธานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

3. ทบทวนประสบการณ์เดิม

ครูยกตัวอย่างประโยคมา 2 ประโยค ให้นักเรียนหาคำมาเชื่อให้เหมาะสม เช่น ฉันชอบฟังเพลง น้องชอบดูภาพยนตร์ ฯลฯ

4. เสนอทริเียนใหม่

ครูกำหนดคำสันธานให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค แล้วพิจารณาว่าประโยคนั้น ๆ มีความหมายไปในทำนองใด เช่น คล้อยตามกัน ชัดแย้งกัน ให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นต้น

5. ให้แนวการเขียน

ครูอธิบายความหมายและหลักการใช้คำสันธานในดวร เชื่อมประโยคซึ่งมีความหมายในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยยกตัวอย่างประกอบ

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7 หน้า 82 ข้อ 3 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย
 เชม 1 จากนั้นช่วยกันเฉลยและตรวจคำตอบด้วยตนเอง ครูคอยชี้แนะและแก้ไขเพิ่มเติม

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ดี เสนอแนะข้อแก้ไขส่วนที่ยกพร่อง

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยไขณการเขียน

ให้นักเรียนเขียนจดหมายหรือเรียงความสั้น ๆ คนละ 1 เรื่อง โดยใช้คำสันธานที่ครูกำหนดให้ในการเชื่อมประโยคต่าง ๆ ให้เหมาะสม

แผนการสอนที่ 12

เรื่องคำอุทาน

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

จุดประสงค์นำทาง นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำอุทานได้
2. ยกตัวอย่างคำอุทานชนิดต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดได้
3. บอกได้ว่าคำที่พบในประโยคคำใดเป็นคำอุทาน และเป็นคำอุทาน

ชนิดใด แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกอะไร

4. แต่งประโยคโดยใช้คำอุทานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

เนื้อหา การจำแนกคำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย (ท 101 และ ท 102) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 82 - 84

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพบุคคลที่มีสีหน้าท่าทางแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ตีใจ ตกใจ ประหลาดใจ โกรธ
2. หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

ลำดับขั้นการสอน

1. สร้างความสนใจ

ให้นักเรียนดูภาพบุคคลที่มีสีหน้าท่าทางแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ แล้วบอกครูว่าบุคคลในภาพกำลังแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนจบคาบนี้แล้วนักเรียนจะสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม

3. พบทวนประสบการณ์เดิม

ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำพูดที่บ่งบอกถึงอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้

4. เสนอทบทวนใหม่

4.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของบุคคล แล้วเขียนประโยคที่มีคำอุทานบนกระดานให้นักเรียนพิจารณาว่าประโยคนั้น ๆ แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกอย่างไร สังเกตได้จากอะไร

4.2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสำนวนพูดในภาษาไทยซึ่งมักมีคำเสริมต่อท้ายคำพูดหลักอยู่เสมอ เช่น บ้านของ รดรา มีไม้ ตาล บางครั้งก็อาจเสริมอยู่ข้างหน้าคำหลัก เช่น โคกย โคกย น้ำหน้าตา ตาล

5. ให้แนวการเรียนรู้

ครูอธิบายความหมายและชนิดของคำอุทาน ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างเพิ่มเติม

6. ปฏิบัติกิจกรรม

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 1 และ 2 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1 หน้า 83 - 84 แล้วเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน

7. แจ้งผลการปฏิบัติ

กล่าวชมเชย และเสนอแนะข้อแก้ไข

8. ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรในการเรียนรู้

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 3 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 1

แผนการสอนโดยวิทยานิพนธ์เรียนสำเร็จรูปการคูณ

ตอนที่ 1

เรื่องค่านาม

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านาม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของค่านามได้ถูกต้อง
2. ยกตัวอย่างค่านามได้ถูกต้อง
3. บอกได้ว่าค่าในประโยคค่าใดเป็นค่านาม
4. เลือกใช้ค่านามที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา ค่านาม

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องค่านาม

ลำดับขั้นการเรียนการสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสื่อที่จะใช้ในการเรียนการสอน
2. ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องค่านามให้นักเรียนคนละ 1 เล่ม แล้วแนะนำวิธีการศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย
3. ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องค่านามด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอน โดยอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 2 - 3

เรื่องชนิดของค่านาม

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของค่านามชนิดต่าง ๆ และนำไปใช้ได้
อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะของค่านามทั่วไปและค่านามเฉพาะได้ถูกต้อง
2. บอกคำเรียกลักษณะของค่านามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. บอกหมวดหมู่ของนามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
4. บอกข้อแตกต่างของค่านามทั่วไปและนามบอกอาการ ได้ถูกต้อง
5. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นค่านามและเป็นค่านามชนิดใด
6. เลือกใช้ค่านามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เนื้อหา ชนิดของค่านาม

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของค่านาม

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของค่านามให้นักเรียน
ศึกษาค้นคว้าเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียน
ทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ
ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
ของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 4

เรื่องคำสรพนาม

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำสรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดจา และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสรพนามได้ถูกต้อง
2. ยกตัวอย่างคำสรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดจาได้ถูกต้อง
3. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำสรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดจาชนิดใด
4. เลือกใช้คำสรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดจาได้ถูกต้องเหมาะสมกับข้อความ

ที่กำหนดให้

เนื้อหา คำสรพนาม

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำสรพนาม

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำสรพนามให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

ฉบับที่ 5 - 6

เรื่องชนิดของค่าสรพนาม

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของค่าสรพนามชนิดต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของค่าสรพนามชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. บอกข้อแตกต่างของค่าสรพนามชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. บอกได้ว่าค่าในประโยคคำใดเป็นค่าสรพนามและชี้แทนคำนามใด
4. เลือกใช้ค่าสรพนามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา ชนิดของค่าสรพนาม

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของค่าสรพนาม

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของค่าสรพนามให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดไว้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

ตอนที่ 7

เรื่องค่ากริยา

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของค่ากริยาชนิดต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของค่ากริยาชนิดต่าง ๆ ได้
2. บอกได้ว่าค่าในประโยคใดเป็นค่ากริยาและเป็นค่ากริยาชนิดใด
3. เลือกใช้ค่ากริยาชนิดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา ค่ากริยา

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องค่ากริยา

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องค่ากริยาให้นักเรียนศึกษา
ทบทวนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนที่ละกรอบ
ตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
ของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 8

เรื่องคำวิเศษณ์

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำวิเศษณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำวิเศษณ์ได้
2. บอกได้ว่าคำใดในประโยคคำใดเป็นคำวิเศษณ์
3. บอกได้ว่าคำวิเศษณ์ในประโยคที่กำหนดให้ขยายคำชนิดใด

เนื้อหา คำวิเศษณ์

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำวิเศษณ์

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง

ตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับ
จนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำแก่เมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
ของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 9

เรื่องชนิดของคำวิเศษณ์

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ได้
2. บอกได้ว่าคำใดในประโยคคำใดเป็นคำวิเศษณ์และเป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด
3. เลือกใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา ชนิดของคำวิเศษณ์

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของคำวิเศษณ์

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องชนิดของคำวิเศษณ์ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ
ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 10

เรื่องคำคูณ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำคูณพหุนิคต่าง ๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำคูณพหุได้
2. บอกได้ว่าค่าในประโยคคำใดเป็นคำคูณพหุและเป็นคำคูณพหุนิคใด
3. เลือกใช้คำคูณพหุนิคต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

เนื้อหา คำคูณพหุ

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำคูณพหุ

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำคูณพหุให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 11

เรื่องคำสันธาน

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสันธานชนิดต่าง ๆ และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสันธานได้
2. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำสันธานและเป็นคำสันธานชนิดใด
3. เลือกให้คำสันธานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

เนื้อหา คำสันธาน

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำสันธาน

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำสันธานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ
ประเมินผล สังเกตการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนโดยวิธีบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ

คาบที่ 12

เรื่องคำอูทาน

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำอูทานชนิดต่าง ๆ และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำอูทานได้
2. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำอูทาน
3. บอกได้ว่าคำอูทานในประโยคเป็นคำอูทานชนิดใด
4. บอกได้ว่าคำอูทานในประโยคแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกอะไร
5. เลือกใช้คำอูทานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

เนื้อหา คำอูทาน

สื่อการเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำอูทาน

ลำดับขั้นการเรียนการสอน ครูแจกบทเรียนสำเร็จรูปการคูณเรื่องคำอูทานให้นักเรียนศึกษา
ควยตนเองตามลำพังคนละ 1 เล่ม โดยการอ่านและตอบคำถามที่กำหนดให้ในบทเรียนทีละกรอบ
ตามลำดับจนจบ ครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ

ประเมินผล สังเกตความตั้งใจในการอ่านและตอบคำถามในบทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
ของนักเรียนแต่ละคน

บทเรียนดำจรูปการอ่าน

เรื่อง คำพาม

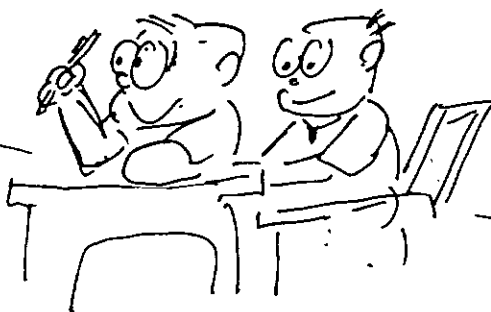
- สวัสดิ์ดีค่ะ

มาเรียนที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อไป

เรียกว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษา นะคะ

- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้นักเรียนอ่านคำแนะนำ
การใช้มาเรียนให้เข้าใจเสียก่อนนะคะ

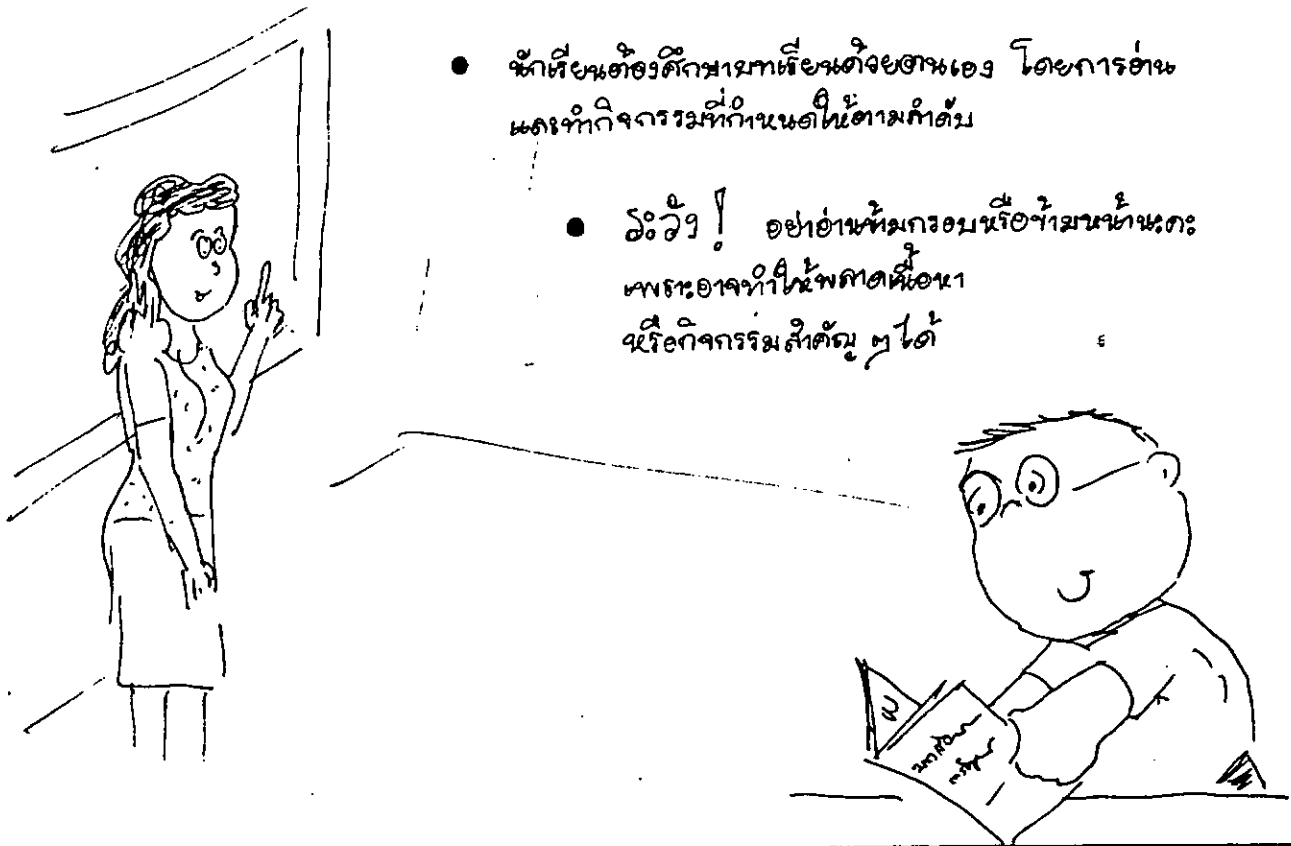

- บทเรียนที่จัดขึ้นเป็นกรอม ๆ
ประกอบด้วย กรอมเนื้อหา คำอธิบาย
ตัวอย่าง และกรอมคำถาม

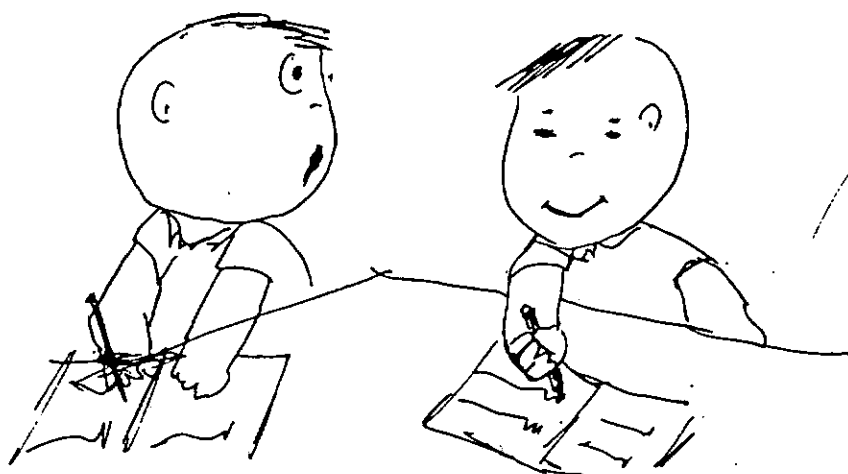

- จัดเนื้อหาหรือติ๊กมาหาเรียนด้วยตนเอง โดยการอ่าน
และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ตามลำดับ

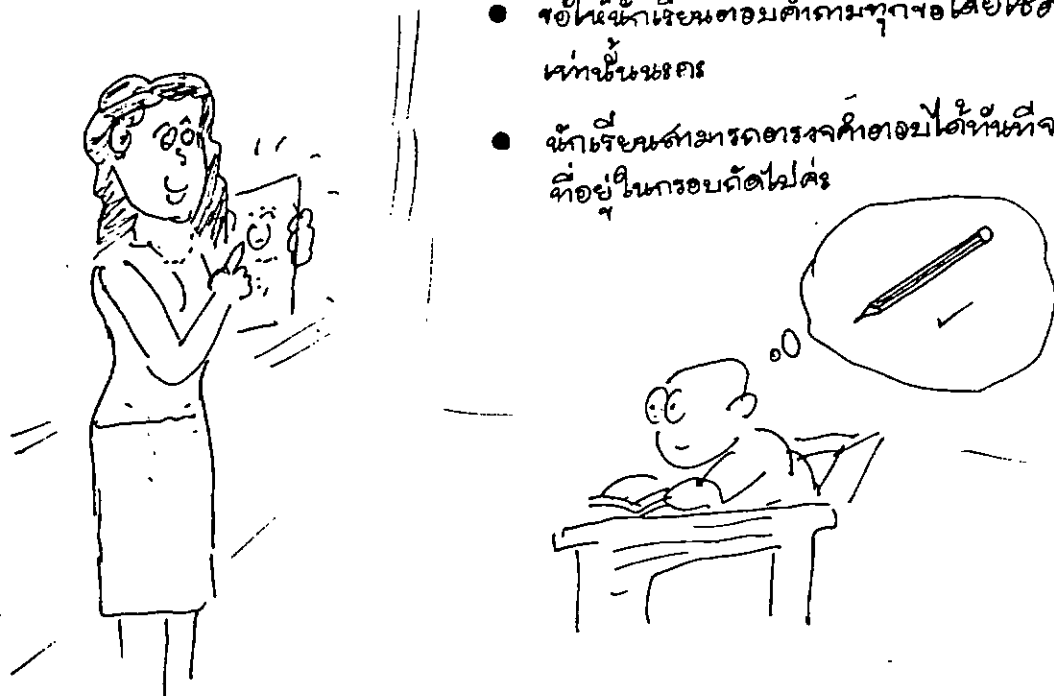
- ว้าว! อย่าอ่านห่มกรอมหรือทำสมาธินะ
เพราะอาจทำให้ปวดศีรษะ
หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม จะครอบคลุมได้ทั้งหมดหรือไม่
ไม่ให้ข้อสงสัยจนกระทั่ง เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบคำถามที่นักเรียน
ได้อ่านมาแล้วล่วงหน้า

- ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ดินสอสีดำ
เท่านั้นนะคะ
- นักเรียนสามารถถามคำถามข้อใดก็ได้ที่สงสัยจากคำถาม
ที่อยู่ในกรอบนี้ได้เลย

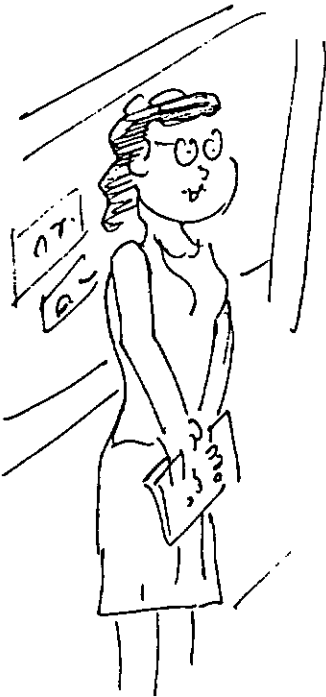
- ฮี... จี... ข่งแอมเปิดดูวีโวลอกคำตอมนกษณะ
ไม่ได้นรอกดะ ใช้ความสามารถของบรเษ
จะภาคภูมิไคว่า

- เด็กดีต้องทำข้อดีต่อตนเองนค

- ทำตอมนคำตามผิด ไม่ตอชบค
ตอตักขาเพื่อหาที่ผ่านขุณในฟ้าไค
หลังจึงเรียนการอนใหม่่อไม่

- ใจเป็นขุณนค ไม่ริอะไร
เกินความพยายามของบรเษรอกดะ

- เมื่อเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ดีแล้ว
ขอให้ไปโรงเรียนเริ่มฝึกความรับผิดชอบ
ได้เลยค่ะ

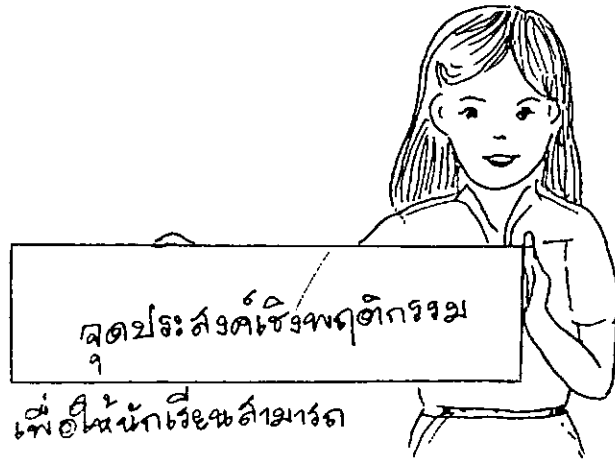

- อย่าลืม!
ส่งงานเรียนคืนมาหลังจากศึกษาแล้วทุกครั้ง
 -
- นะคะ

จุดประสงค์ทั่วไป

- เพื่อให้เด็กเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำนาม

- เพื่อให้เด็กเรียนสามารถ
 1. บอกความหมายของคำนามได้ถูกต้อง
 2. บอกตัวอย่างคำนามได้ถูกต้อง
 3. บอกได้ว่าคำใดในประโยคคือได้เป็นคำนาม
 4. เลือกใช้คำนามที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม

สวัสดีค่ะ
 นักเรียนเคยเรียนเรื่องทิศทางของคำมาบ้างแล้ว
 คงจำได้ใช่ไหมว่าคำในภาษาไทยที่เราใช้สำหรับ
 ติดต่อกันสื่อสารกันในชีวิตประจำวันนั้น
 มีอยู่ถึง 7 ชนิดนะ

นักเรียนจำได้ไหมเลยว่าคำทั้ง 7 ชนิดนั้นมีอะไรบ้าง
 ไม่ใช่ไรนะ ถ้าจำไม่ได้เรามาทบทวนไปพร้อมๆ กันเลย
 ดีไหมคะ

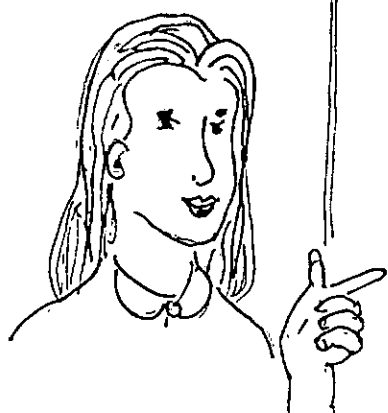

การจำแนกคำในภาษาไทย

1.	๓.
2.	๔.
๕.	๖.
๖.	๗.

เฮ! ...
 คำอะไรบ้างนะ

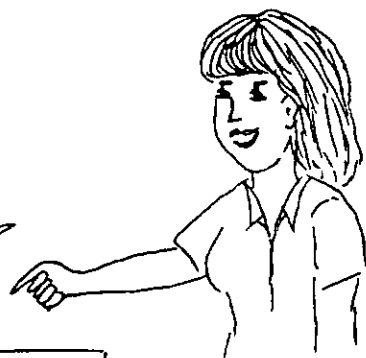
มีอะไรบ้าง:

คำในภาษาไทยจำแนกออกเป็น 7 ชนิด คือ

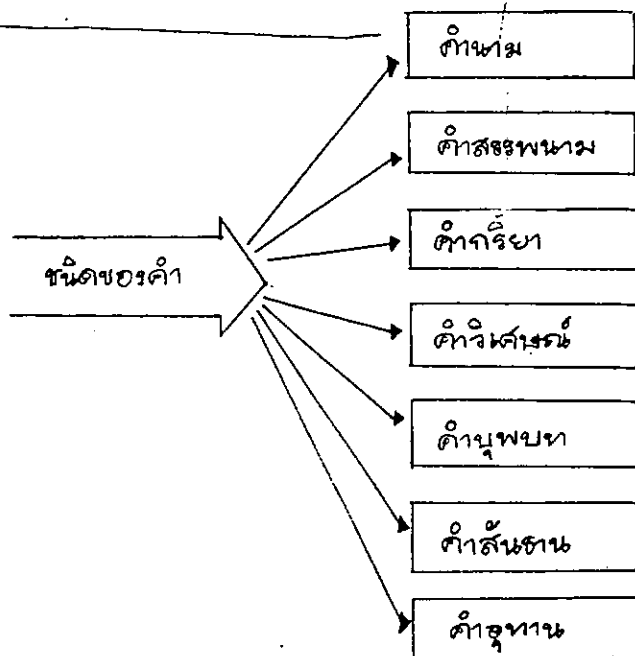
คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา

คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน

และคำอุทาน

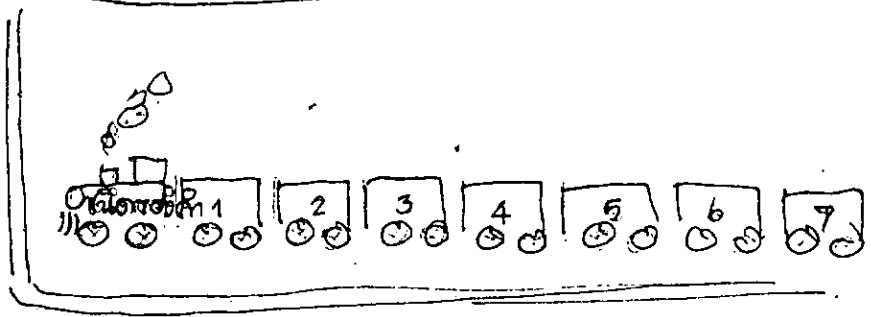

เพื่อให้จำง่าย เราอาจเขียนไว้เป็นแผนภูมิก็ได้เช่นนี้:

เผื่อว่าจะทำเป็นภาพต่าง ๆ ก็ 흥미ใจนะ
ทำเป็นรถไฟอย่างนี้ก็ได้สินะ

เอ! ตู้รถไฟยังว่างอยู่เลย นักเรียนลองเติมชื่อคำในภาษาไทย
ทวไปให้ครบสิคะ

2
เลขยกจะ

1. คำถาม 2. คำสรรพนาม 3. คำกริยา 4. คำวิเศษณ์
5. คำบุพบท 6. คำสันธาน 7. คำอุทาน

2
อ้าว!
ถูกหมดเลย

เก่งมาก
น่ารักมาก

ทบทวนกันพอสมควรแล้ว นักเรียนคงอยาก^{รู้}
 คำแต่ละคำแล้วใช่ไหมคะ
 เรามาเริ่มเรียน คำนาม กันเลยดีกว่าค่ะ

1 ก่อนอื่น ขอให้นักเรียนดูภาพข้างล่างนี้ แล้วเขียนคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้องนะคะ
 ว่าภาพที่นักเรียนเห็น เป็นภาพอะไรบ้าง

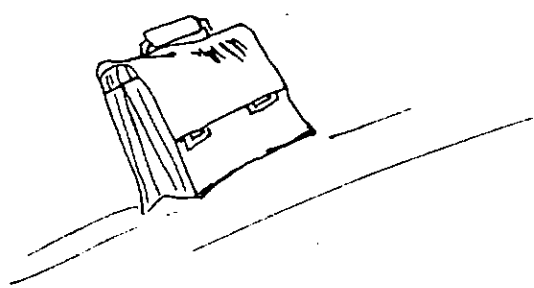
1

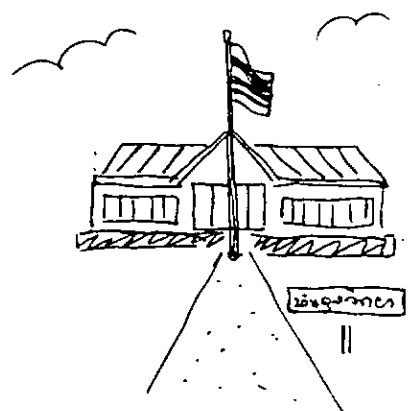
1.

2.

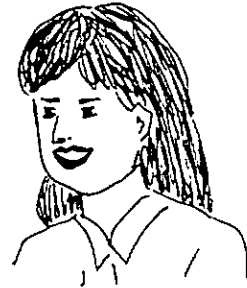
3.

4.

กว้างมากค่ะ

ภาพที่นักเรียนเห็นคือ 1. ช่างนา 2. ²นา
3. กระจับปี่ 4. โรงเรียน
ซึ่งคำเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคำนามทั้งนั้นเลยนะคะ

คำที่เราได้เรียนข้อต่างๆ ไม่รู้จะเป็น
ชื่อคน ชื่อสิ่งของ หรือชื่อสถานที่
ตามหลักภาษาไทยเรียกว่า

คำนาม นะคะ

นักเรียนดูคำอธิบายต่อไปนี้เพิ่มเติมนะคะ

นักเรียน เป็นคำนามที่ใช้เรียกชื่อคน ซึ่ง
คำลักษณะเดียวกันนั้นเราใช้กันอยู่โดยทั่วไป
เช่น ตำรวจ หมอ ครู ผู้หญิง ผู้ชาย เด็ก
พ่อตา แม่ตา ทหาร เป็นต้น

ขอให้นักเรียนคิดคำนามที่เราใช้เรียกชื่อคนเพิ่มเติมอีก 5 ชื่อค่ะ

เติมลงในช่องว่างนี้เลยคะ

1.
2.
3.
4.
5.

ไฮ้ไฮ! ได้คำตอบที่ถูกต้องทั้งนั้นเลยไหมคะ
ไหนลองทายดูสิ ใครตอบได้ตรงกับครูบ้างเอ่ย

นกั๊กฟ้า ทนายนาวาม นักรักร แม่ครัว พืชครัว
พญาบาท พงษ์ แม่ ลูก หลาน ปู่ ย่า ตา ยาย
ญาติ พี่ น้อง ฝรั่ง ป้า น้า ลุง ฯลฯ

ไฮ้! เก่งนะไปหมดเลยนะคะ

คำตอบของนักเรียนนางคำ

เขาจะแตกต่างกันหากคำเฉลยของครู
ไม่ต้องทายใครนะคะ เพราะว่าคำตอบ
ของนักเรียนเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน
ก็ถือว่าถูกต้องค่ะ เขาจะได้ฝึก
ของบุคคลนั้นๆ ไปเลยก็ได้ เช่น
คุณครู สมบัติ นางคำ พงษ์ ฯลฯ

ด้วยยี่สิบวันพอ

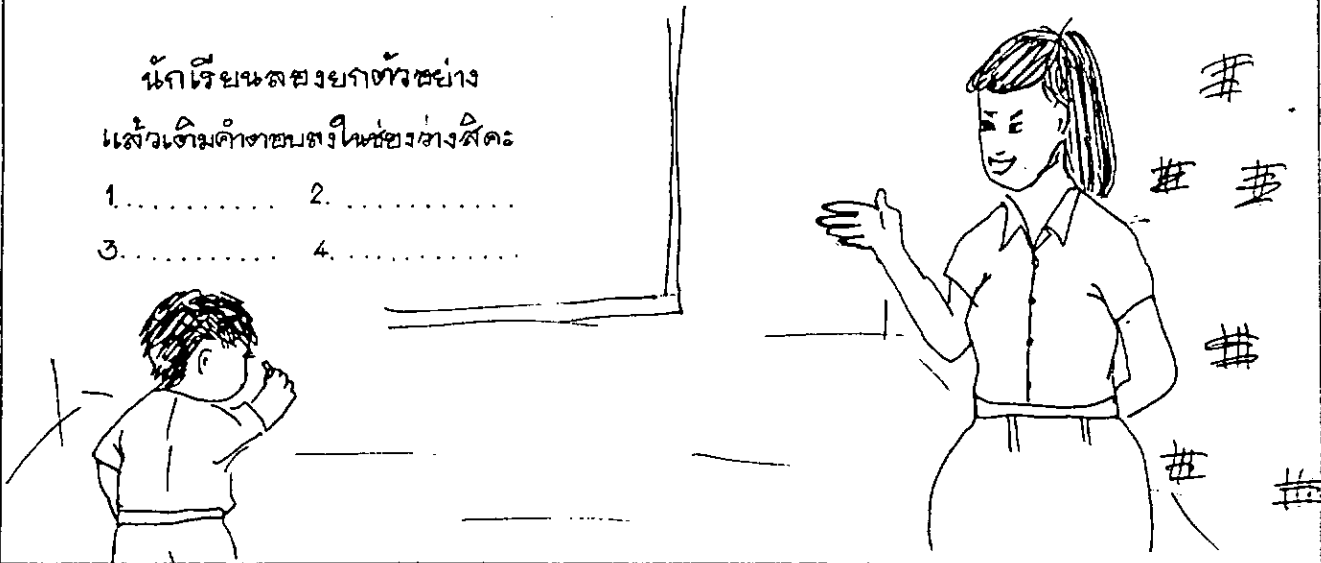
ในทำนองเดียวกัน คำถามที่เราได้เรียนชื่อ สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่
ก็มีอยู่มากราย เช่น

หา หนู ปู ปลา สุนัข ช้าง ม้า ฯลฯ เป็นคำถามที่ใช้เรียนชื่อสัตว์

นักเรียนลองยกตัวอย่าง

แล้วเติมคำตอบลงในช่องว่างให้:

1. 2.
3. 4.

สหายมากใช้ไหมละคะ แหม! ชื่อสัตว์ในโลกล้วนมีอยู่อย่างหลายร้อยชนิด

ตอบอะไรก็ไม่ผิดหรอกค่ะ ขอบ้างเดียว
ให้เป็นชื่อสัตว์ก็แล้วกัน เช่น

มีเสือ แมลง งู กิ้งก่า กิ้งก่า ตุ๊กแก
จิ้งจก คางู เต่า แมลงวัน หมู หมี
ลิง มด ฯลฯ

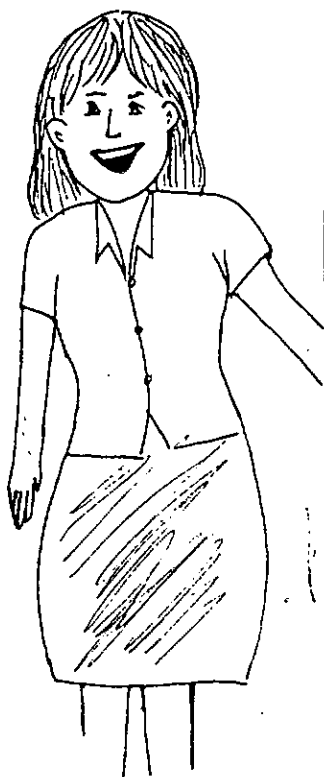

คำถามที่ ๑๕ เรื่องการใช้สิ่งของอย่างเหมาะสม

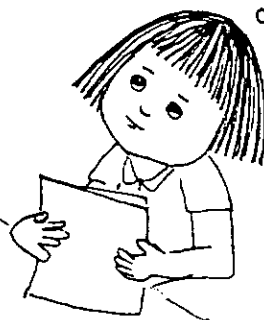
- พรวกอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ถังขยะ ชาม ชาม ช้อน มีด เขียง หม้อ ช้อนทัพพี ฯลฯ
- พรวกอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียน ได้แก่ สมุด ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด ยางลบ ฯลฯ

สิ่งของต่าง ๆ ยังมีมากมาย เพื่อให้นักเรียนคิดเองบ้างดีกว่า
จะได้รู้จักคำถามมากขึ้น ใครจะ เติมคำตอบลงในช่องว่างได้เสียละ

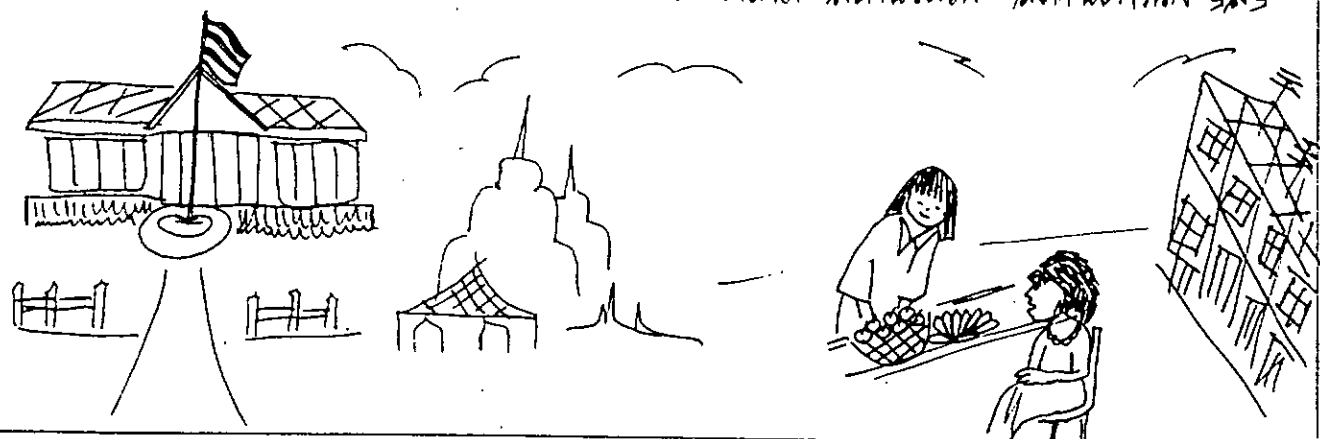
คำถามว่ายาก

1. บอกชื่ออุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องนอน 3 อย่าง
.....
2. บอกชื่อเครื่องประดับมา 3 อย่าง
.....
3. บอกชื่อเครื่องแต่งกายมา 3 อย่าง
.....

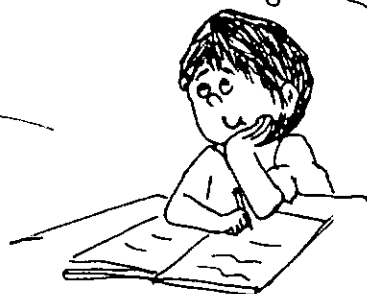
คำที่เราใช้เรียกชื่อสถานที่ที่เราไปทำมนั้นเอง

ตัวอย่างเช่น โรงเรียน วัด ตลาด สถานีรถไฟ สถานีตำรวจ ฯลฯ

นักเรียนลองคิดสิคะว่านักเรียนรู้จักชื่อสถานที่แห่งใดบ้าง
เขียนคำตอบลงในช่องว่างสัก 5 แห่งนะ:

1.
2.
3.
4.
5.

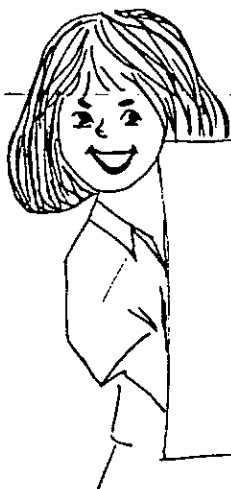
ชื่อสถานที่
...

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำถามที่ใช้เรียกชื่อสถานที่
ซึ่งสอดคล้องกับคำตอบของนักเรียนได้ไหม:

นี่ใครคะ

โรงพยาบาล สนาม สวน ไหว้พระ โรงภาพยนตร์
ร้านอาหาร ภัตตาคาร ร้านค้า ห้องเรียน ห้องครัว
ห้องนอน ห้องรับแขก

๒๓๒

ตอบถูกอีกแล้ว

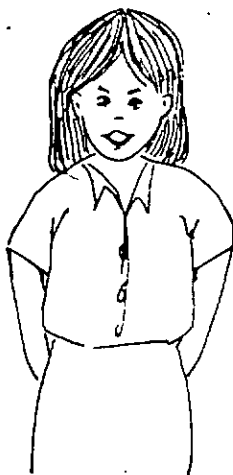
น่ารักจริงๆ ค่ะ

เป็นอย่างไรบ้างคะ ครูจะหาใจเรียงคำถามมาถามใหม่คะ

เพราะได้ห้ามบนฝึกหัดกำหนดศักราชแล้ว

ขอถามใหม่ดีกว่า คำถาม

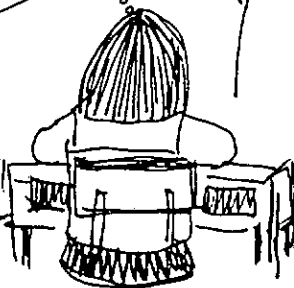
ครอบครัวคุณไปทำอะไรบ้าง

ชื่อคุณ
สัตว์

ชื่อสิ่งของ
สถานที่

เอ!...
อะไรอีก!

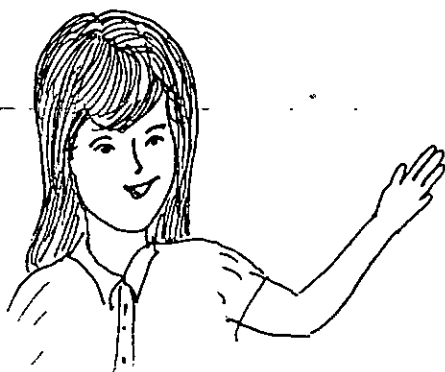
คำที่เราใช้เรียกชื่อคน ลัทธิ สิ่งของสถานที่ หรือสิ่งใดก็ตาม
 คำเหล่านั้น มีความหมายรวมไปถึงหรือสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต
 ทั้งสิ่งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน เช่น สารทิพย์

เป็นคำนามที่ใช้เรียกชื่อคน

เป็นสิ่งมีชีวิต

เป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน

เป็นคำ

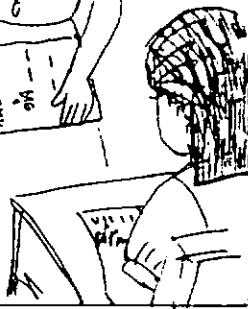
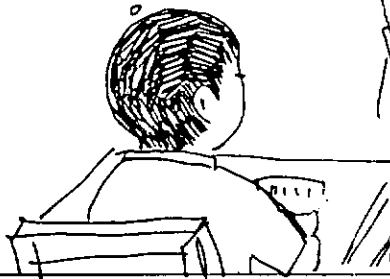

นักเรียนทำแบบฝึกหัดลักษณะนี้ ง่าย ๆ ค่ะ

การเครื่องหมาย ✓ หน้าชื่อที่เป็นคำนามที่เป็น
 สิ่งมีชีวิต และการเครื่องหมาย X หน้าชื่อที่เป็น
 คำนามไม่มีชีวิตต่อไปนี้

- ___ 1. ช้าง
- ___ 2. คน
- ___ 3. มีด
- ___ 4. ตากตาก
- ___ 5. ต้นไม้

ง่ายจริง ๆ ค่ะ

คำถามคือ

✓ 1. ✗ 2. ✗ 3. ✓ 4. ✓ 5.

เขียนมากค่ะ
ที่ตอบทุกหมวด

นักเรียนคะ คำบางคำเราได้สำหรับบอกสภาพ หรืออาการ
ของสิ่งต่าง ๆ โดยคำนั้นจะมีคำว่า “การ” หรือ “ตาม” นำหน้า
เราก็เรียกว่าเป็นคำนามเช่นกันนะคะ เช่น ความรัก ความดี

ความสุข ความทุกข์ ความตาย
การพูด การฟัง การอ่าน
การเขียน การพิมพ์ การนั่ง
การยืน การเดิน การนอน
การวิ่ง ฯลฯ

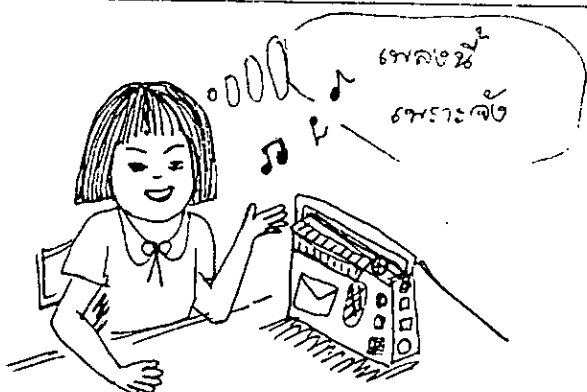
ต่อไปฉันจะให้นักเรียนเล่นเกมคำนามที่ใช้สำหรับบอกสภาพหรืออาการของบุคคลในภาพให้ถูกต้องนะคะ

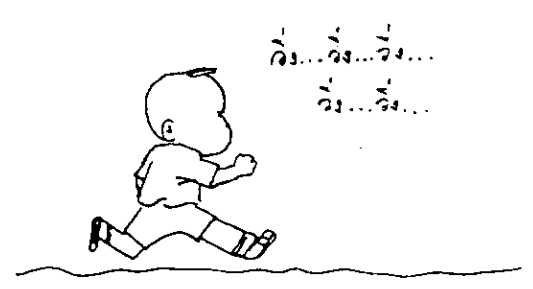
1. สามารถในเรื่องมาก

2. เขาถูกรถชนจนตัวแก่

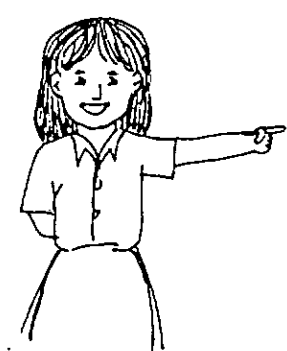

3. เพลงช่วยในการขับดี

4. นักร้องที่อายุน้อยและ

ให้นักเรียนดูคำเฉลยนะคะ

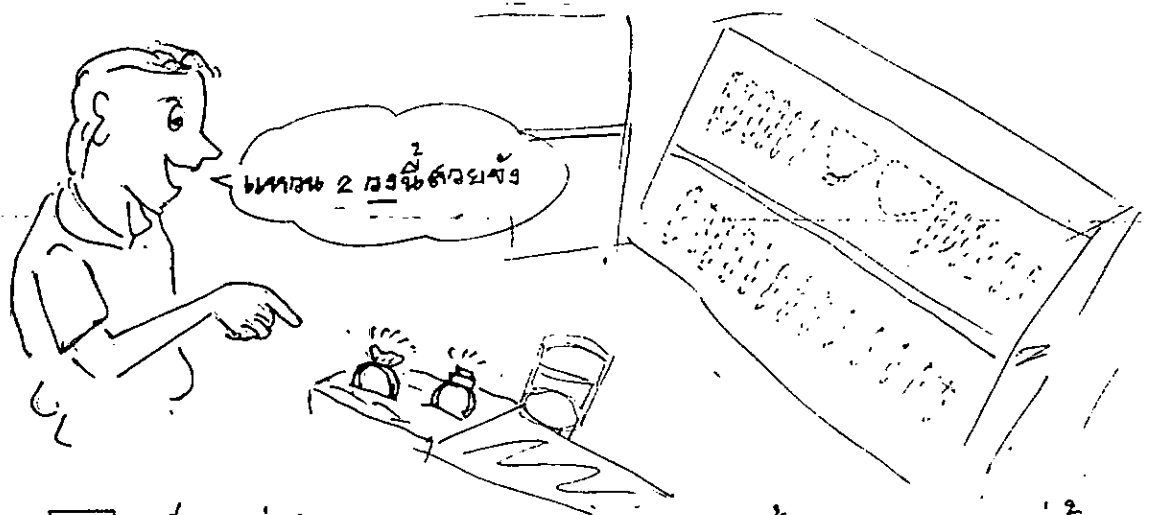

เฉลย

1. การอ่าน
2. ความตาย
3. การฟัง
4. การวิ่ง

เปี่ยมยอดเยี่ยมค่ะ

นอกจากนี้ คำที่ ๑ ใช้บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นคำนามด้วยนะ
ตัวอย่างในภาพประกอบนี้

๑๑ เป็นคำที่ใช้บอกลักษณะของนาม เพราะฉะนั้นคำว่า ๑๑ ในที่นี้
ก็เป็นคำนามอีกคำหนึ่ง

มาดูตัวอย่างต่อไปนี้บ้างนะ

๑๒ เป็นคำบอกลักษณะ นาม

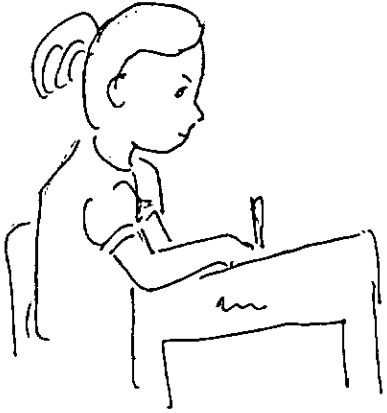
๑๒ ในที่นี้

จึงเป็นคำนามนะ

เมื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้เขียน
แสดงจำแนบสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะ
จัดให้นักเรียนพิจารณาคำกล่าวของบุคคลในภาพ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

เราต้องอ่านเขียนมาก ๆ เพื่อจะได้การศึกษานั่นซึ่งทำให้เรามีความรู้
และสามารถทำงานในชีวิต

คำถามของคำถามหรือข้อคำถาม
ที่ปรากฏคือคำถามว่า

1.
2.
3.

- เมื่อเขียนเสร็จ
1. การศึกษา
 2. ความรู้
 3. ความสามารถ

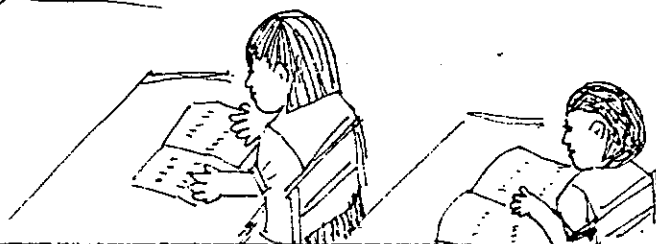
ถ้ามาจาก
ครูหรือจากคนอื่น
ให้

ขอขอบคุณ
คุณ! ภูมิใจกับผลที่ได้

เอาละค่ะ เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจ
ขอให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน
ที่อาจารย์ส่งมาให้เตรียมมาให้ค่ะ

สวัสดีครับ ครทว่านักเรียนทุกคนคงเข้าใจบทเรียนดีแล้ว
ใช่ไหมครับ จงตั้งใจฟังข้อสงสัยสามารถสอบถามได้ให้ชัดเจนไป
ศึกษาให้เข้าใจ แล้วจึงทำแบบฝึกหัดตามครับ

แบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้
แล้วขีดเส้นใต้คำนาม ที่ปรากฏให้ถูกต้อง

เอ...
จะมีคนจับได้โดยศรีษะ

นกอินทรี

ปลุกเพ็ญประดับ

กำแพงสุริยา

ขอเร่สุเด็กไทย

โหนดานเคอเคอ

ตากแต่งเคอเคอ

ตัวแวงแวงเคอเคอ

ขอเชิญชวนคำตอบที่นี้เสียครับ

คำคมที่ฝากไว้คือ

ขอเชิญเด็กไทย

ในถิ่นคุณตา

ตากแต่งเขนา

ด้วยเงาร่มเย็น

ซึ่งถิ่นนี้

ปลูกข้าวประดับ

กั้นแสงสุริยา

ใช่! ตอบถูกหมดเลย

ขอแสดงความขอบคุณมา
มากสำหรับคำถามที่ช่วยทำให้ได้รับ

จะตั้งใจทำ
ให้ดีที่สุดเลยครับ.

3.

จงนำคำพยางค์ที่กำหนดให้ต่อประโยคไปเติมลงในช่องว่าง
ในประโยคให้เหมาะสมที่สุด

47

ดอกไม้

ดาว

จิ้งหรีด

ผลไม้

นก

ปลา

ลูกโป่ง

หมี

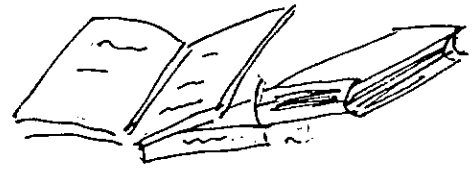
1. เสด็จพระราชดำเนิน ทุกวัน
2. คุณแม่ มาพบพระหรือบิดา
3. เกาะสมุยบนต้นไม้
4. อาหารที่แม่ชอบรับประทานคือ
5. ! หลุดลงไปในบ่อน้ำแล้ว

ตอบเสร็จแล้ว
ไปตรวจคำตอบด้วยนะคะ

เฉลย

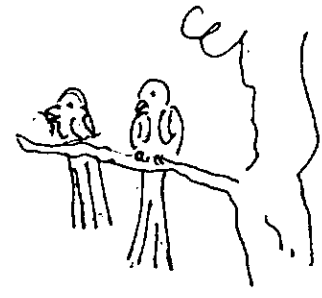
1. เสร็จแล้ว หนังสือ ทุกวัน

2. ดอกไม้ ดอกไม้
มาบูชาพระหรือคน

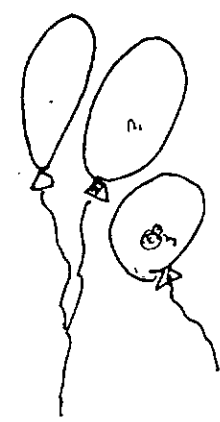
3. นก เกาะอยู่บนต้นไม้

4. อาหารที่แมวชอบมากคือ ปลา

5. โอ! ลูกโป่ง
หลุดลอยไปบนฟ้าแล้ว

โฮโฮ!
ตอบถูกอีกแล้ว

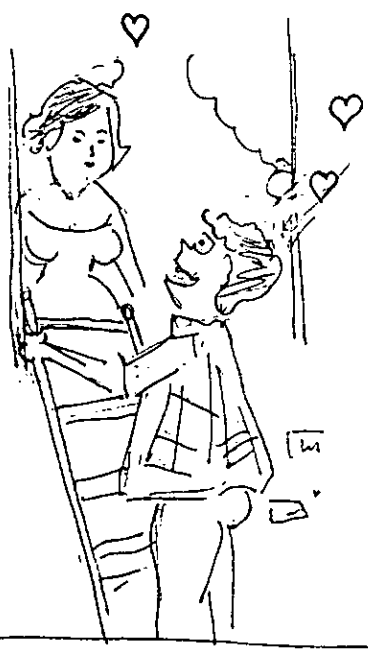
เก่งมากจ๊ะ

4.

จงกรอกรอบตัวอักษรหน้าคำในข้อความ
ในภาพข้างล่างในช่องว่าง

49

แบบฝึกหัดที่
สำหรับผู้ที่ทำแบบฝึกหัด

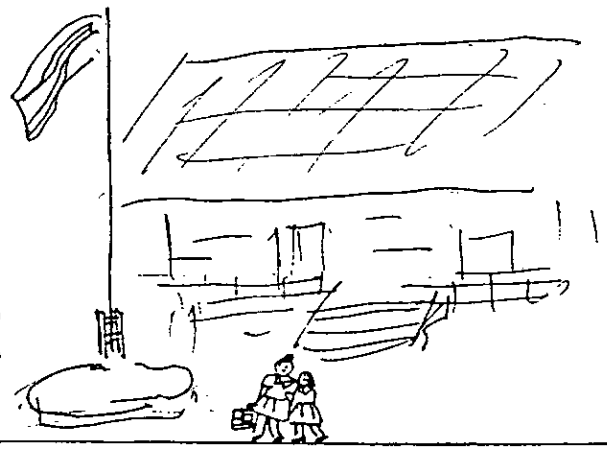
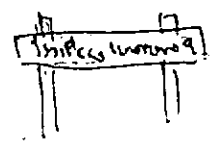
1. ใช้ว่าฉันรักเธอ
เพื่อประจักษ์ด้วยสายตาไหม ...

50

- ก. ฉันรักเธอ ข. ความรัก
- ค. ประจักษ์ ง. สายน้ำ
- ฉ. ขั้ว จ. แผล ช. ง.

2. ความสุขของใครก็ตามที่
มีความสุข

- ก. ความสุข ข. สุข
- ค. โห ง. สดุดี
- ฉ. ขะ จ. ขะ

ตอบถูกไหมช่วย
ดูคำเฉลยกันดีกว่า

1.

(ค.)

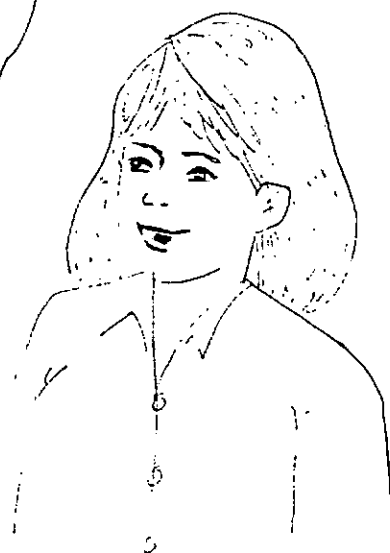
2.

(ก.)

ขอเชิญชมเฉลยที่เฉลยถูกต้อง

เราจบบทเรียนแล้วกันนะคะ
ขอมีใจนี้ให้คนที่ตั้งใจเรียนดีมา
พบกันใหม่สัปดาห์หน้า:

สวัสดีค่ะ

บทเรียนสำเร็จรูปการอ่าน
เรื่อง ชนิดของคำถาม

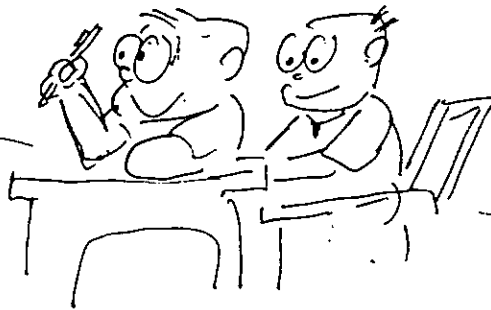
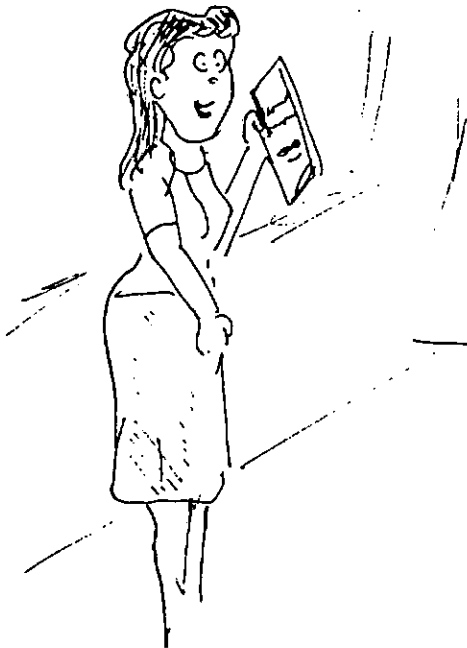
- สวัสดิ์ดีค่ะ

มาเรียนที่นี้ก็ได้เรียนอะไรก็ได้

เรียกว่า มาเรียนที่ไหนก็ได้ นะคะ

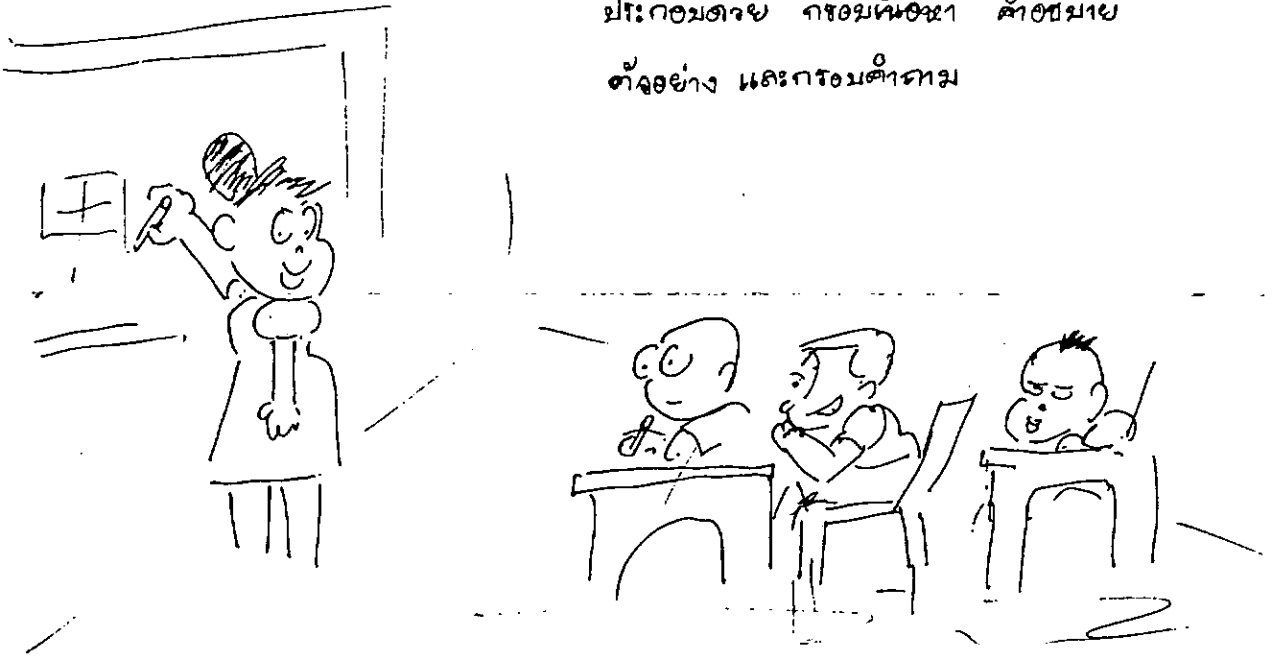
- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้เด็กเรียน อ่านหนังสือ
การให้มาเรียนให้เด็กได้เรียนก่อน

- บทเรียนนี้จัดเนื้อหาเป็นกรอบ ๆ

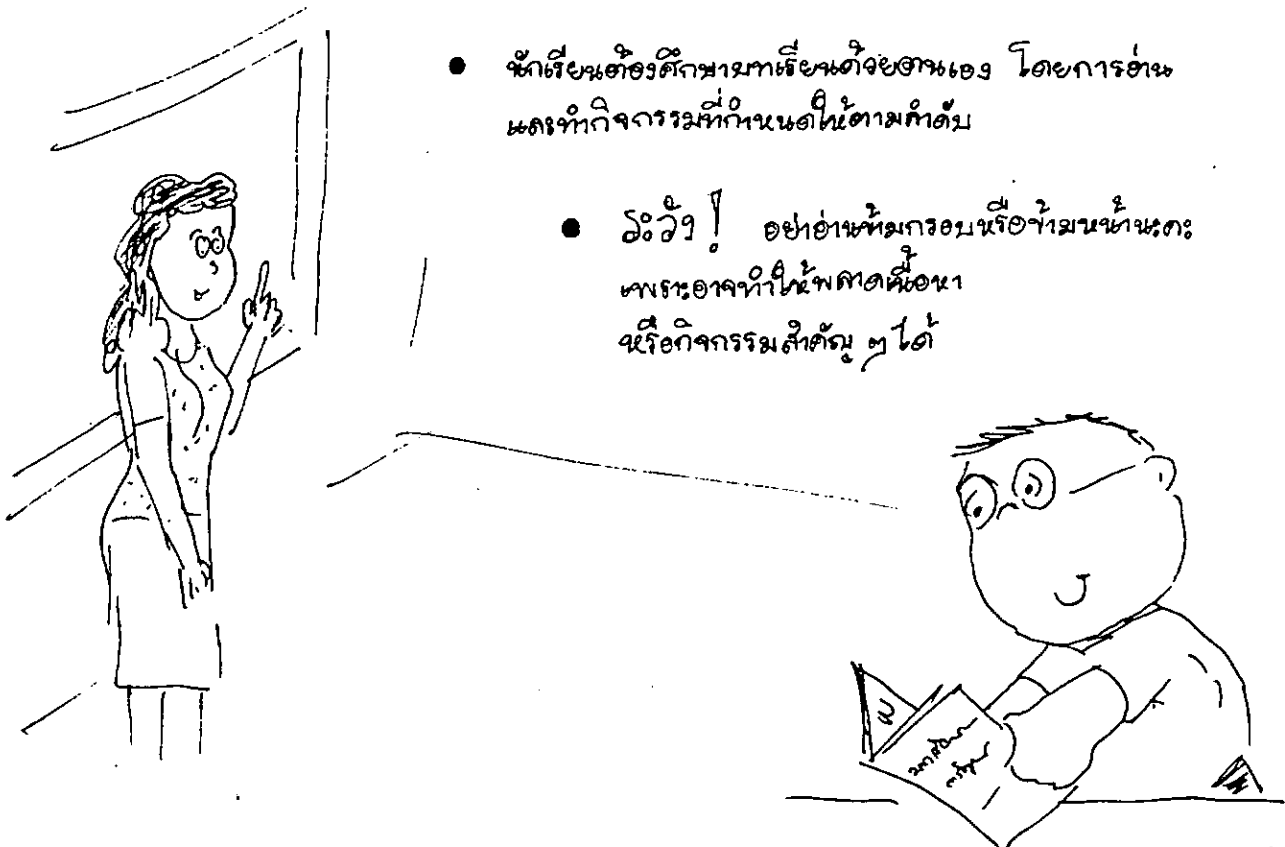
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา

ตัวอย่าง และกรอบคำถาม

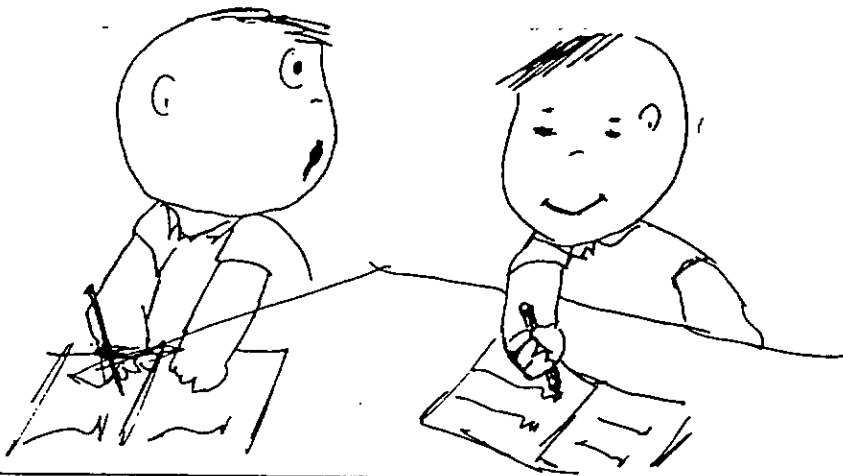

- จัดเรียงตัวอักษรตามภาพเรื่องด้วยตนเอง โดยการอ่าน และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ตามลำดับ

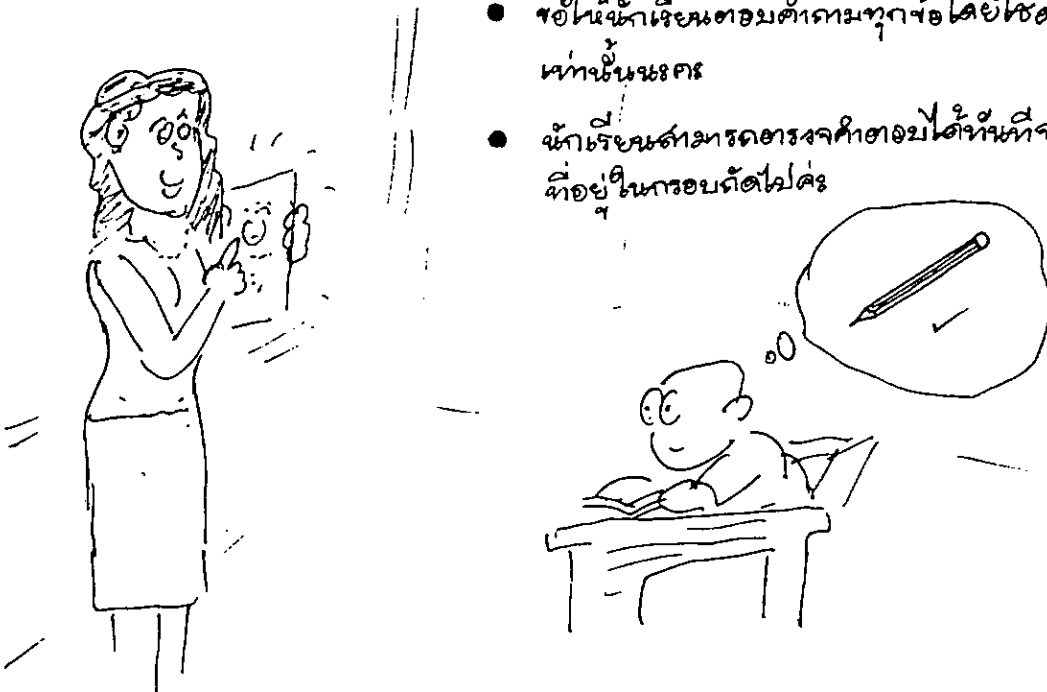
- โอ้ว! อย่าอ่านหัดกรอบเนื้อหาจนเกินไปนะ เพราะอาจทำให้ปวดศีรษะ หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

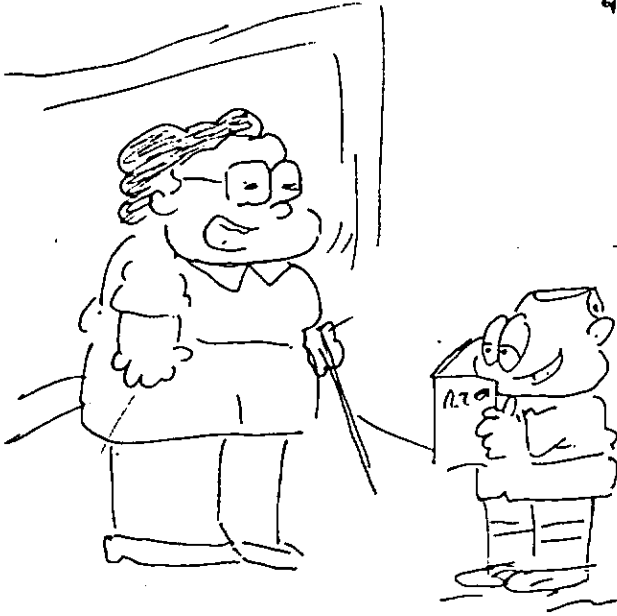
- กรอบคำถาม หรือแบบฟอร์ม ใช้ในบทเรียน
เพื่อให้ข้อทดสอบนั้นๆ เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบคำถามที่นักเรียน
ได้อ่านมาแล้วล่วงหน้า

- ให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ดินสอสีดำ
เท่านั้นนะคะ
- นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบถัดไปค่ะ

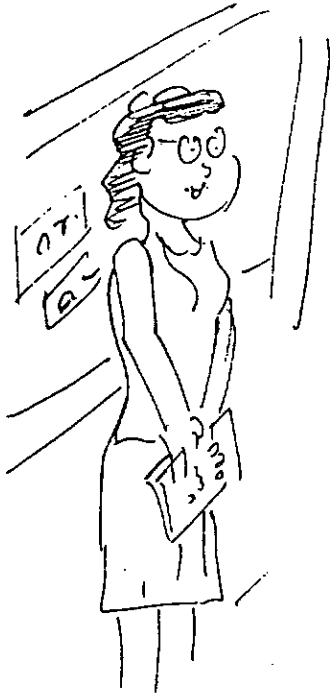

- อี... อี... ข่งแอมเปิดดูวีโวลอกคำตอหมักอหะดะ
ไม่ได้นะอ่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาตภูมิไคกว่า
- เด็กดีต้องรู้สัจจาย์ต่อตนเองหะ

- ทำตอหมักตมมิด ไม่อ้ออหะดะ
ตอตักมาเพื่ออหะดะที่อหะดะในพะไค
หลังจึงเรียนการอหะดะใหม่อ้อไป

- อี... อี... ไม่อ้ออหะดะ
นักตอหมักตอหมักอหะดะ

- เมื่อเข้าใจงานของตนเองดีแล้ว
จึงให้ลูกเรียนเริ่มศึกษาหนังสือ
ได้โดยง่าย

- อย่าลืม!
ส่งงานเรียนคืนมาด้วยจากัดกลางแล้วทุกครั้ง ●
- หมายเหตุ:

ชุดประสงค์ทั่วไป

- เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของคำพจน์ชนิดต่างๆ
และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ชุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- ผู้เรียนสามารถ

1. บอกลักษณะของคำพจน์ทั่วไปและคำพจน์เฉพาะได้ถูกต้อง
2. บอกคำเรียกลักษณะของพจน์ที่พจน์ใดพจน์หนึ่งได้ถูกต้อง
3. บอกความหมายของพจน์ที่พจน์ใดพจน์หนึ่งได้ถูกต้อง
4. บอกข้อแตกต่างของพจน์ทั่วไปและพจน์เฉพาะได้ถูกต้อง
5. บอกได้ว่าคำใดเป็นประโยคคำใดเป็นพจน์และพจน์ชนิดใด
6. เลือกใช้คำพจน์ชนิดต่างๆ ตามที่พจน์ใดพจน์หนึ่งได้อย่างถูกต้อง
เหมาะสม

สวัสดีค่ะนักเรียน
 มาเรียนที่โรงเรียนได้แล้ว
 ความหมายของคำทักทาย
 หวังว่าคงยังไม่ลืมใช่ไหมคะ

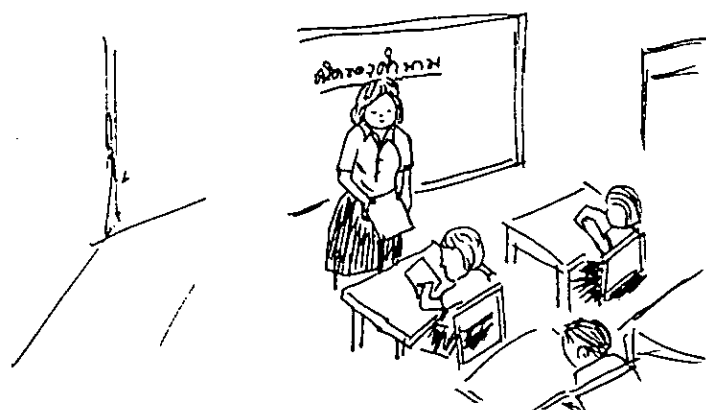

คำทักทาย ก็คือ คำที่ใช้เรียกชื่อคุณ ลัตถ์ ลีของ ลัตถ์
 และเมื่อคำที่ใช้บอกสถานที่ การ หรือ ลักษณะ ของคุณ
 ลัตถ์ ลีของ ลัตถ์ ด้วย

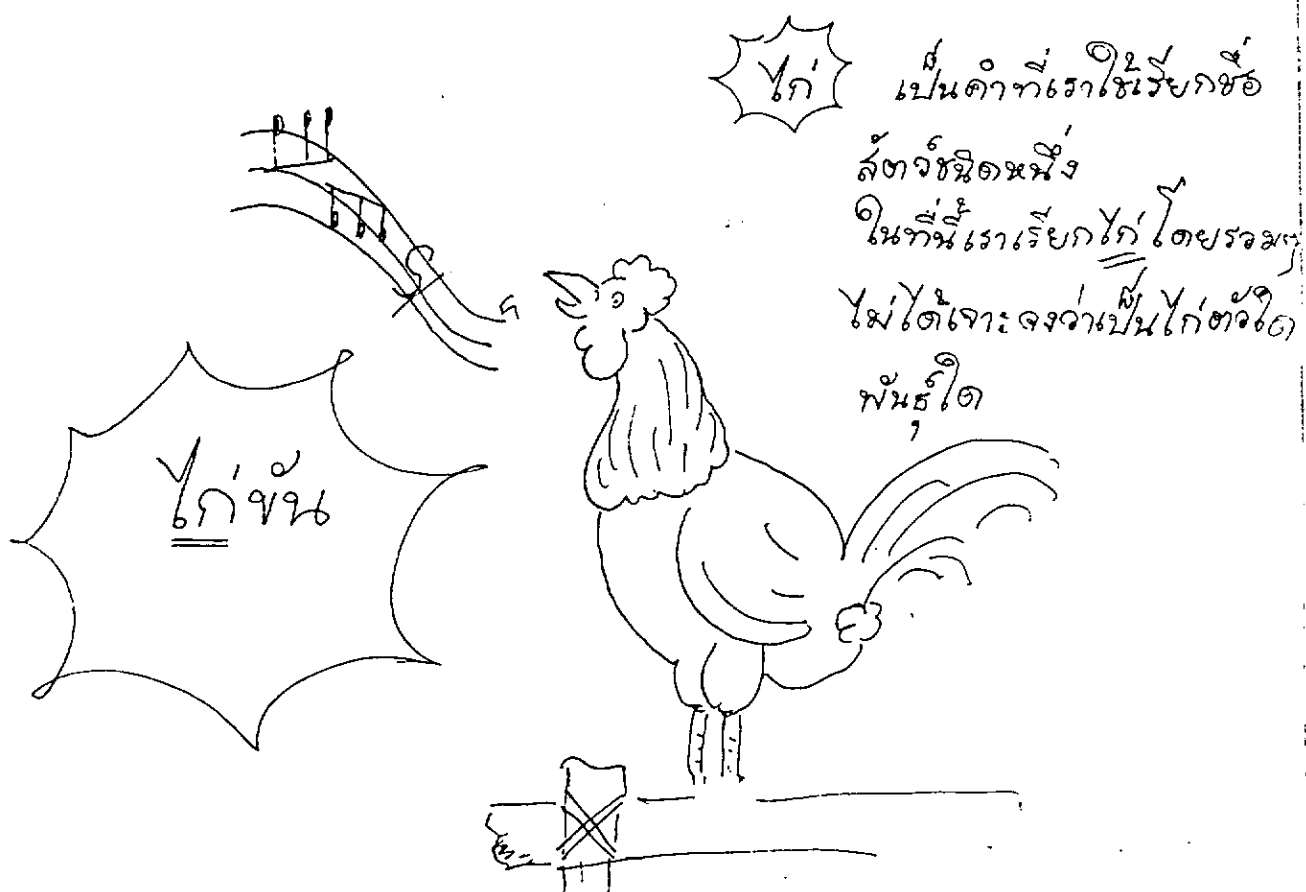
นักเรียนที่ออกแล้ว
 ใช่ไหมคะ

บทเรียนนี้เราจะศึกษาเรื่องรหัสของคำพ้องกันนะ
 ๑๐ให้นักเรียนดูตัวอย่างในกรอบถัดไปเลยนะ

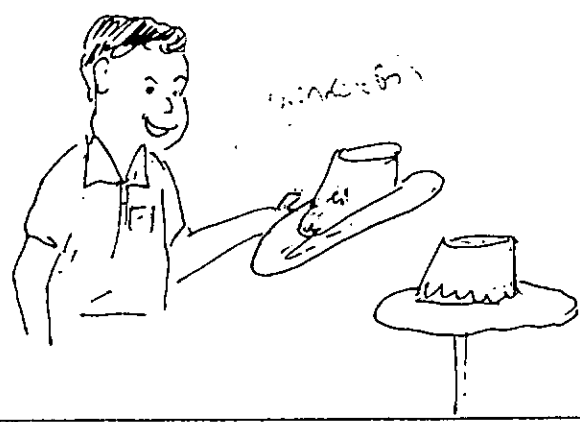
นักเรียนสังเกตคำว่า **ไก่** นะคะ

ลองสังเกตอีกสักตัวอย่างนะคะ

หมวกสวยจัง

คำว่า หมวก
นี่เป็นชื่อสิ่งของอย่างหนึ่ง
ซึ่งเป็นชื่อรวมๆ ไม่ได้
เฉพาะเจาะจงเหมือนกัน

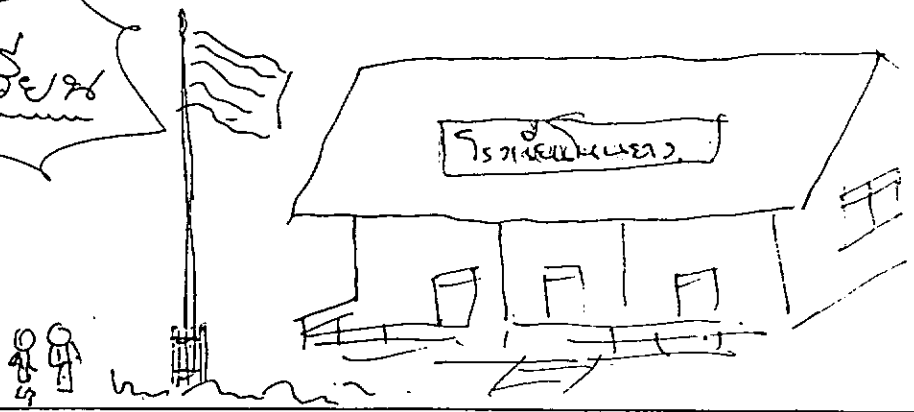
คำหาม ที่เขาใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
โดยกว้างๆ ไม่ได้ชี้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นคนใด ชาติใด สิ่งใด หรือ
สถานที่ใด เขาเรียกว่า

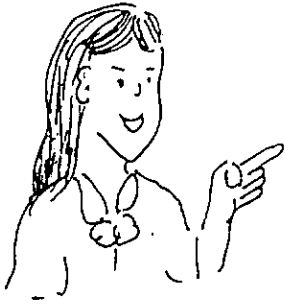
คำหามทั่วไป หรือ สามารถหาม พระคุณ

บ้าน

เด็กๆ ไปโรงเรียน

คำหามทั่วไปคือ
เด็ก ๆ
โรงเรียน

ห้กรรยพหจจะเทจใจเลอไซไซมค

เออละมคดราวห้

ลองไปทำเนมฝึกหัดกรอมคัตไป
เลยดีกว่าคะ

ห้กรรยพดภาพให้เข้าใจหคแล้วเติมคำหามคัตไป
ลงในช่องว่างให้

ให้ถูกต้อง

กำลังไล่กัด

เห่าบอ!...
เห่าบอ!

ไซ!... ไซ!...
บม...

คำถามคือ

ผู้ทำกำลังได้กั๊ดเมด

หรือ

ผู้มากำลังได้กั๊ดเมด

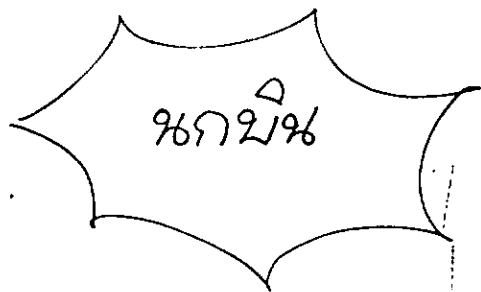
เกรงจะหะตักแด่

เพื่อคหามเข้าใจยังหะตักอีกคร้งหะตักว่า คำหามทำไม่ได้ หรือ
สามารถหาม เหวใช้เรือกหรือคห สัตว์ สิ่งของ สภานท์ โดยทำไม่ได้
ไม่ได้เฉพาะเจาะจง หะตักอย่างในภาพ ลอนนาตักหะ

หอการค้ากำหนดทั่วไป นรือ สามารถหา
 ยังสามารถจำแนกออกเป็น
 สามารถหาในรูป และ
 สามารถหาบ่อย โดย
 ดูตัวอย่างทั้งสามสิ่ง

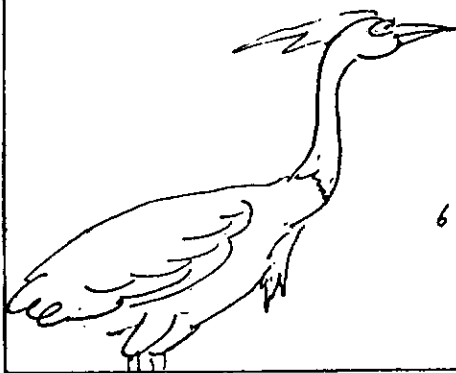

คำว่า

เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อโดยรวม
 ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นนกชนิดใด

เรียกว่า

คำสามารถหาในรูป ค่ะ

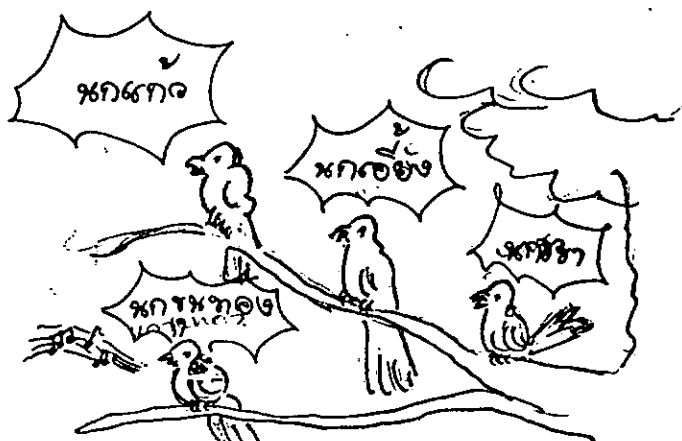

ถ้าเราเรียกชื่อนกตามชนิดย่อยๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย
รื่อย่อยๆ เน้นคำนั้น เราจะเรียกว่า คำสามาษยพหุ

เพราะว่าจำแนกออกมา

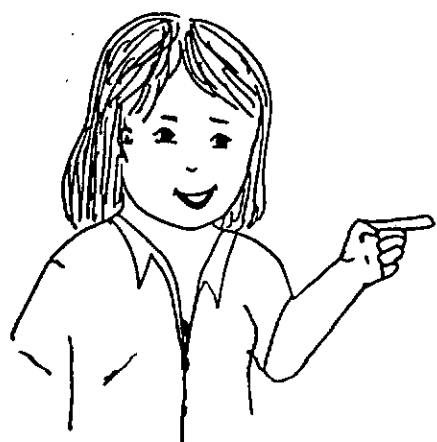
จากสามาษยพหุใหญ่

ตัวอย่างเช่น

เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น
ทั้งสี่นี้คือครึ่งหนึ่ง

ขอให้นักเรียนดูตัวอย่างในตาราง

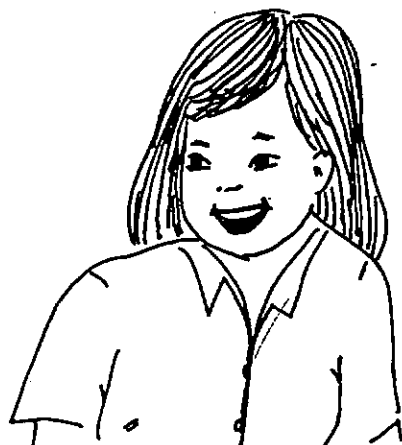

คำสามาษยพหุใหญ่	คำสามาษยพหุย่อย
หก	หกแก้ว
	หกหัวทอง
	หกเขี้ยว
	หกขาว
	หกขี
	๒๓๕

คราวนี้ขอให้นักเรียนลองเรียงคำสามารถขมขื่นอย่างลงในตาราง
ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้องนะคะ

15

คำสามารถขมขื่นในรูป	คำสามารถขมขื่น
ปลา	1. 2. 3. 4. 5.

คำตอบคือชื่อปลาอะไรก็ได้ค่ะ ตัวอย่างต่อไปนี้ตรงกับคำตอบ
ของนักเรียนบ้างไหมคะ

16

ปลาดุก ปลาช่อน ปลาทะเที้น ปลาหมอ ปลาไหล
ปลาค้างคาว ปลาสร้อย ปลาหมอ ปลาช่อน ปลาช่อน
ปลา

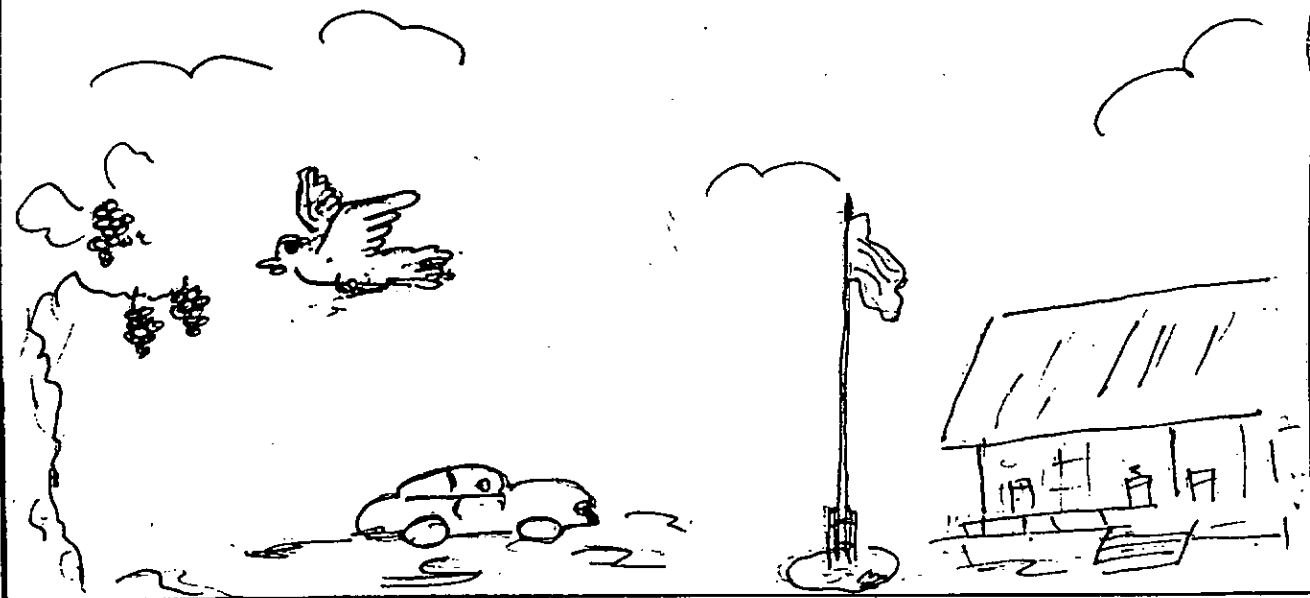
ตอนชื่อปลาอะไร
ก็ถูกทั้งนั้นเลยคะ

เพื่อไม่ให้สับสน
เวลาสรุปเกี่ยวกับคำสามารถขยายให้
และ สามารถขยายย่อไปอีกนะคะ

คำสามารถขยายใน คือคำที่ใช้เรียกชื่อคน สิ่ง
สิ่งของ สถานที่ โดยทั่วไป เช่น ผลไม้ ต้นไม้
นก รถ โรงเรียน ฯลฯ

ถ้าสมมติว่าผมชอบ ก็เพิ่มคำที่ใช้เรียกชื่อคน ดัตต์ ดั้งทอง ถ้าหาก
แต่เมื่อชื่อที่เราเรียกคนยกย่องออกมาจากคำมาขมขื่นให้ดูอีกที

ถ้าสมมติว่าผมชอบ ไม่ใช่ชื่อที่
ใช้เฉพาะเจาะจง เพราะสิ่งนั้นไม่ได้มี
เพียงสิ่งเดียว แต่เป็นสิ่งที่มีย่อย
โดยทั่วไป เช่น

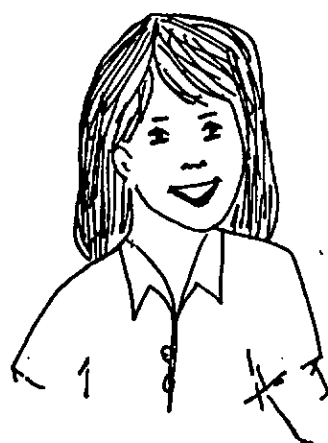

นกกระเจียว

รถยนต์

ดอกดาวเรือง

หัดเรียงพยางค์ตามแบบฝึกหัดต่อไปนี้ให้หน่อยนะคะ

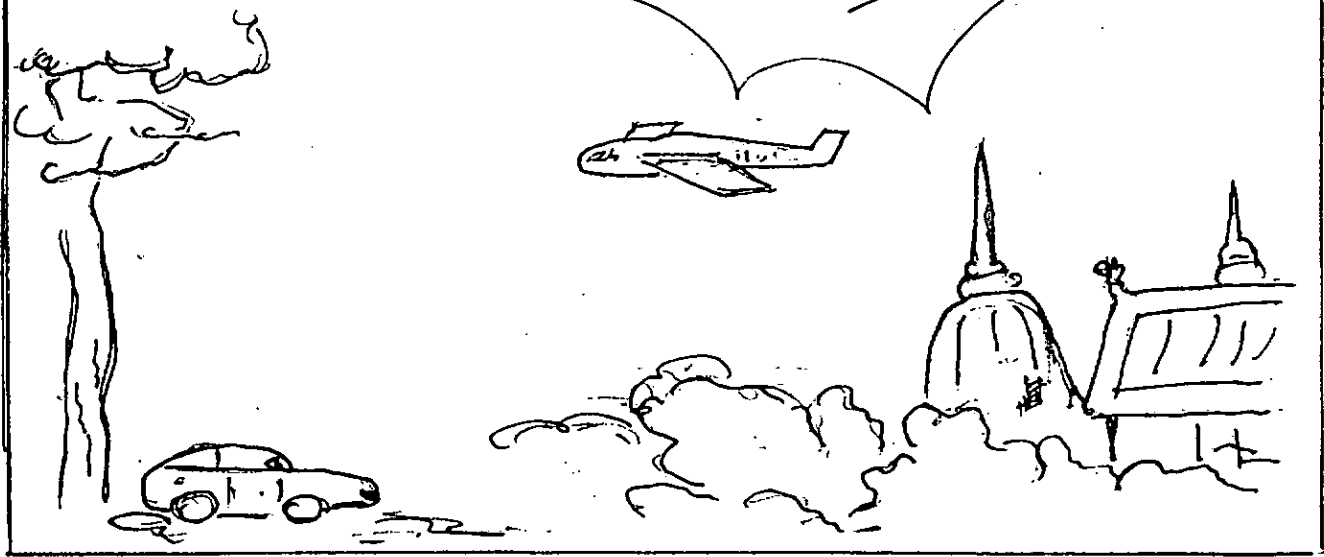

จงกา ✓ หน้าคำที่มาจากพยางค์ใหญ่
กา X หน้าคำที่มาจากพยางค์ย่อย

___ 1. ไม่รัก	___ 6. วัด
___ 2. กุหลาบ	___ 7. ส้มโอ
___ 3. พ่อค้า	___ 8. รถ
___ 4. ไก่แจ้	___ 9. ดาว
___ 5. เลือดดาว	___ 10. เครื่องบิน

เช็สูตรคำตอบได้เลยจ้ะ...

- X 1. X 2. ✓ 3. X 4. X 5.
✓ 6. X 7. ✓ 8. ✓ 9. ✓ 10.

คำคมอีกชนิดหนึ่ง เราใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
 อย่างรู้เฉพาะเจาะจงว่า คนใด ตัวใด สิ่งใด หรือที่ใด
 ซึ่งเป็นเฉพาะของสิ่งนั้นโดยตรง เช่น

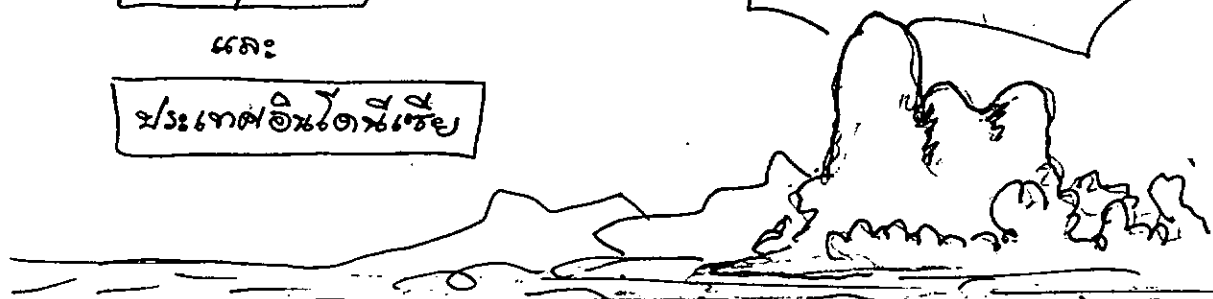
ชื่อเฉพาะคือ

เกาะสุมาตรา

และ

ประเทศอินโดนีเซีย

เกาะสุมาตราตั้งอยู่ใน
 ประเทศอินโดนีเซีย

ดูอีกสักตัวอย่างนะคะ

ที่อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี มีการทำนาเกลือกันมาก

คำว่า

อำเภอบ้านดุง

และ

จังหวัดอุดรธานี

คือคำคมที่เป็นชื่อเฉพาะ ค่ะ

คำคมที่เพิ่งเจอเฉพาะ: ดั่งอ่าวอย่างที่กำลังมานั้น
 ชื่อตามหลักภาษาไทยเรียกว่า คำคมเฉพาะ
 หรือ วลีตามขม ฆะ

ขอให้เด็กเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วชี้จุดเด่นใน
 คำคมเฉพาะ หรือ วลีตามขมให้ถูกต้อง

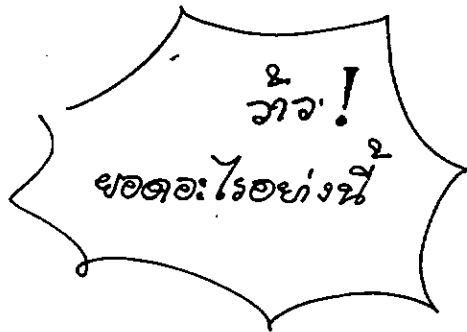
คุณธรรมาภัย หาดนันทกนก เกิดที่ประเทศไทย
 แต่ไปเติบโตในสหรัฐอเมริกา

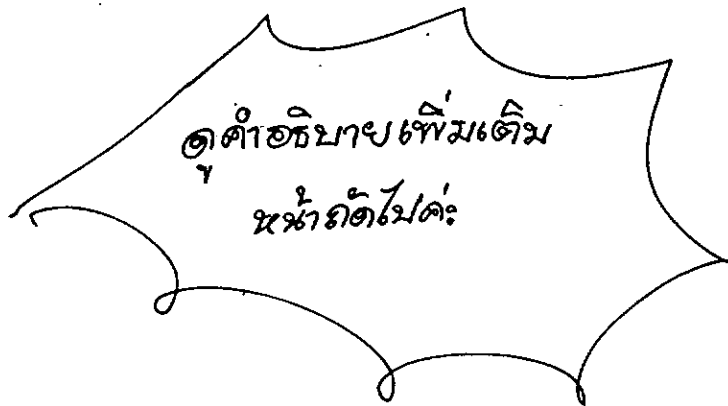
พิจารณาดี ๆ
 อย่าลืมลักษณะ:

คำสอนที่ถูกต้อง

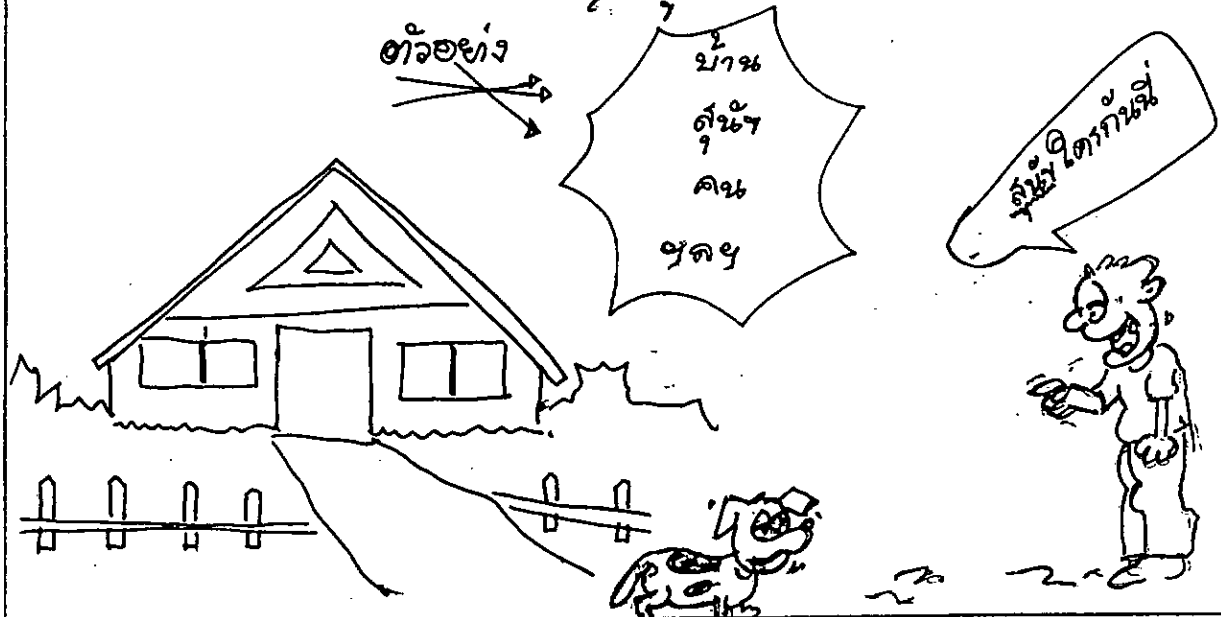
คุณธรรมที่ หาดใหญ่ หาดใหญ่ เกิดที่ประเทศไทย
แต่ไม่เต็มในสหรัฐอเมริกา

คงจะไม่สิ้นสาระว่า คำสอนที่ < สำนวนพจนานุกรม > และ
คำสอนพจนานุกรม < วิสัณพจนานุกรม > หะดะ

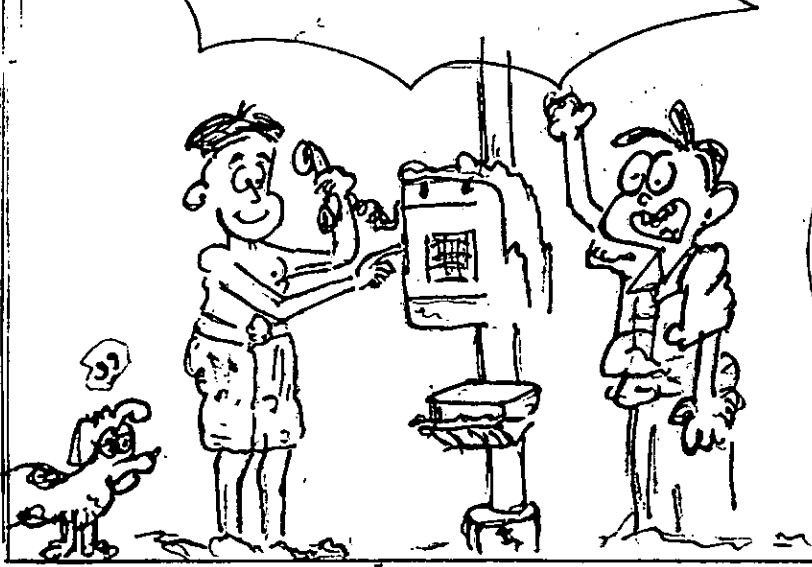
คำคมทั่วไป เปรียบเทียบคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
โดยทั่วไป ชื่อก็ออกชัดๆ อยู่แล้ว จริงไหม

คำคมเฉพาะ: คือชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ที่เฉพาะเจาะจง
อย่างชัดเจน เช่น จารุณี สุวรรณี ปณตผลา กรุงเทพมหานคร

๒๕๕

คุณสุวรรณ ชัยตรี
จะโทรศัพท์หาใครครับ.

คำยังลับสัน
โปรดทบทวนใหม่
ในใจนะจ๊ะ

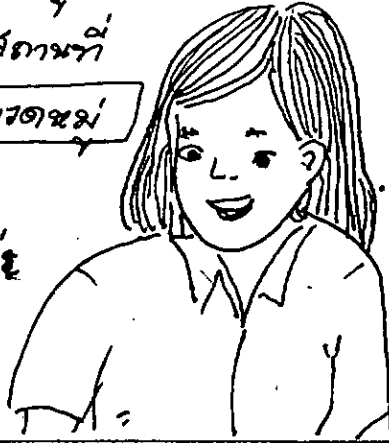
คำคมอีกชนิดหนึ่ง คือ

คำที่เราใช้แสดงความไม่เห็นด้วย
ของคน ลัทธิ สิ่งของ สถานที่
เรียกว่า **คำคมบอกหมวดหมู่**

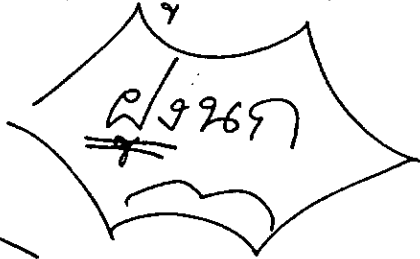
หรือ

ลัทธินาม

คือ

คำคมบอกหมวดหมู่ < ลัทธินาม > ที่มีข้อสังเกตง่าย ๆ คือ
จะต้องใช้บ่งชี้คำที่ตามมา < ลัทธินาม > เสมอ หะคะ
ขอให้ดูตัวอย่างในภาพประกอบค่ะ

แสดงหมวดหมู่ของ

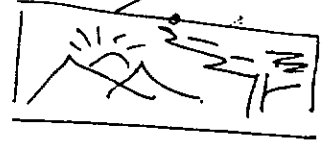

ซึ่งเป็นคำที่ตามมา

ดูอีกละก๊วอ่าวหะ:

คณะกรรมการกำลังตรวจสอบบัญชี

คำจำ ☐ คณะ เป็นคำนามที่ชี้แจงแสดงความเห็นหรือขอโทษ

เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าเป็นคำนามชนิด

หรือ

นั่นเอง

อีกตั้งช่วยเติมคำตามลงใน
จนจบหะคะ

เฉลย

คำพยานนอกหมวดหมู่นี้

หรือ

สิ่งมหัศจรรย์

ขอให้นักเรียนเติมคำพยานนอกหมวดหมู่นี้ลงในช่องว่างให้คำพยานทั่วไปได้ 36
ต่อไปนี้สิ่งนี้ถูกตัดออก:

1. ปลา

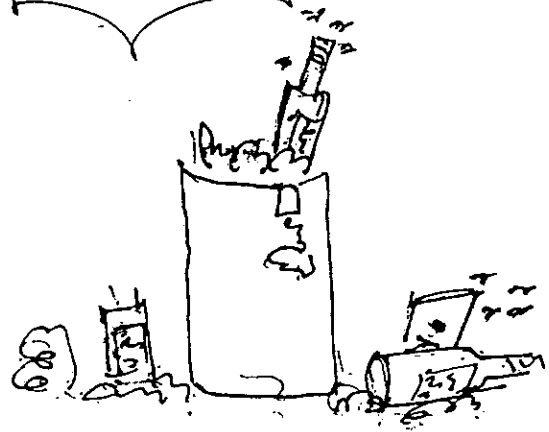
2. หมอลำ

3. อินทรี

4. ระเบิด

เฉลยใจ

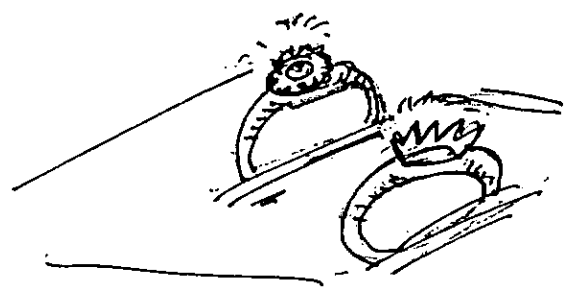
1. ชู 2. คม: 3. ๑๑ 4. กอ

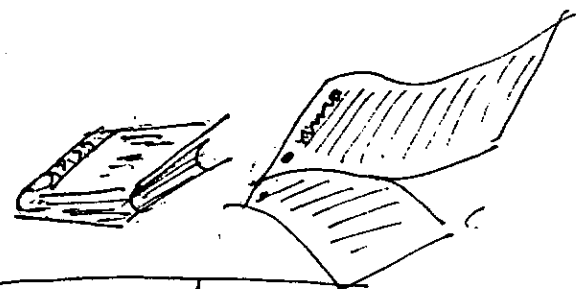
คำพยานหรือชื่อต่างๆในโลกนี้ มีคำบอกลักษณะแตกต่างกันไป 38

เช่น

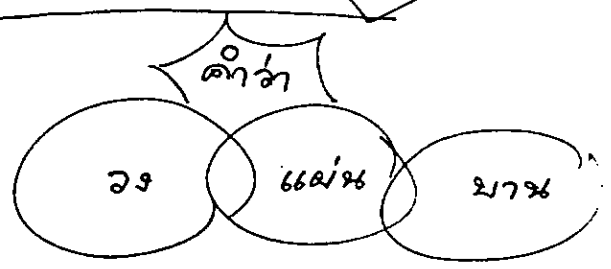
แหวน มีลักษณะเป็น วง

กระดาษ มีลักษณะเป็น แผ่น

หน้าต่าง มีลักษณะเป็น บาน

นี่คำที่ใช้บอกลักษณะ
ของคำนามที่เราจะกล่าวถึง

คำที่ใช้เรียกลักษณะของคำหลายคำหนึ่ง

เรียกว่า คำหลายบทลักษณะ หรือ

คำลักษณะนาม หรือ

ง่าย ๆ ตรงตัวเลย

หัดแยกตัวอักษรต่อไปนี้ประกอบอีกครั้งนะคะ:

เล็ ^๒ ๑ ^๕ ๒/๖

คำหลายบทลักษณะ คือ

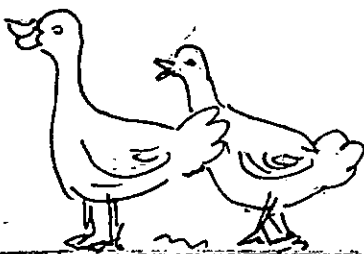
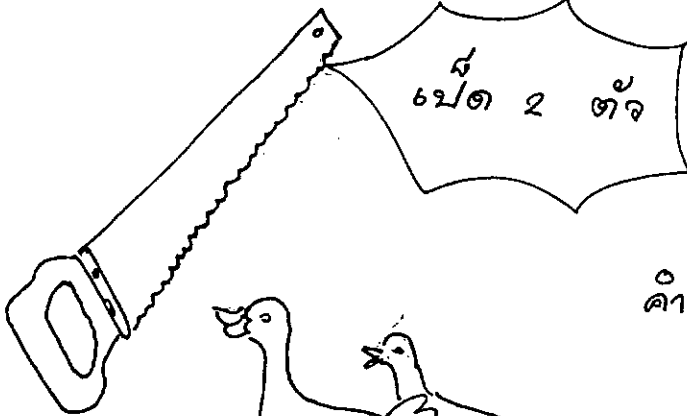
^๒ ๕/๖

๘ ^๔ ๒ ^๕ ๓

คำหลายบทลักษณะ คือ

๕ ^๒ ๓

คำคมบอกลักษณะ < ลักษณะนาม > ^๒ มีชื่อในสิ่งเกาอยู่คือ
มักใช้อยู่ตามหลังคำบอกจำนวนนับ และ

ตัวอย่าง

นก 1 ตัว

ตัว

เป็นคำที่อยู่ตามหลังคำบอกจำนวนนับ
จึงเรียกว่า คำนามบอกลักษณะ
หรือ ลักษณะนาม นั่นเอง

^๒
บางหลายหลัง

หลัง

เป็นคำบอกลักษณะ
< ลักษณะนาม >

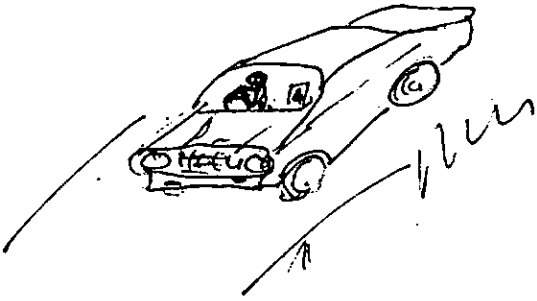
หลาย

เป็นคำบอกจำนวนนับ

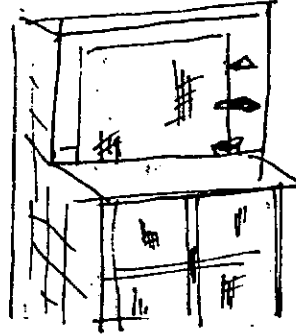

ต่อไปนี้เป็นนักเรียนเติมคำหามบอกลักษณะลงในช่องว่าง
ที่กำหนดให้ในลูกด้าย

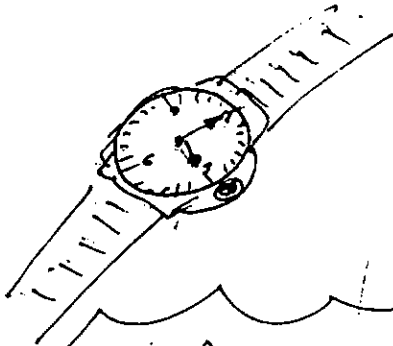
1. รถ 1

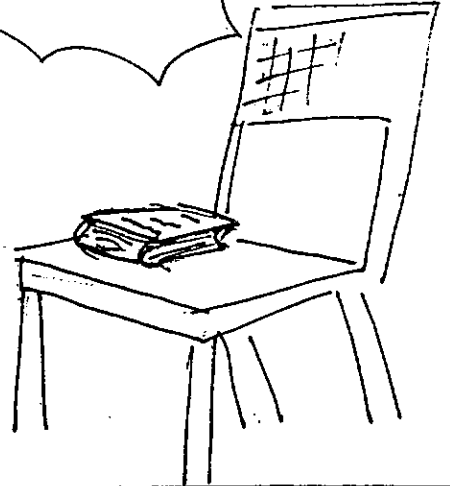
2. ตู้ 1

3. นาฬิกา 1

4. เก้าอี้ 1

1. คืบ 2. หลัง
3. เรือน 4. ตัว

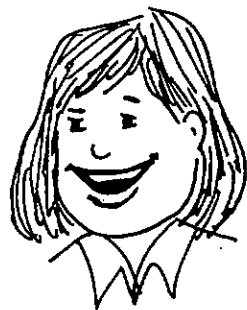
เก่งมากจ้ะ

หากเราจะใช้ตามหลังคำบอกจำนวนนับแล้ว คำว่าบอกลักษณะ
หรือลักษณนาม ยังอาจใช้ตามหลังคำถามทั่วไปโดยตรงก็ได้เช่น
เช่น

ช้างเชือกนี้กำลังตกมัน

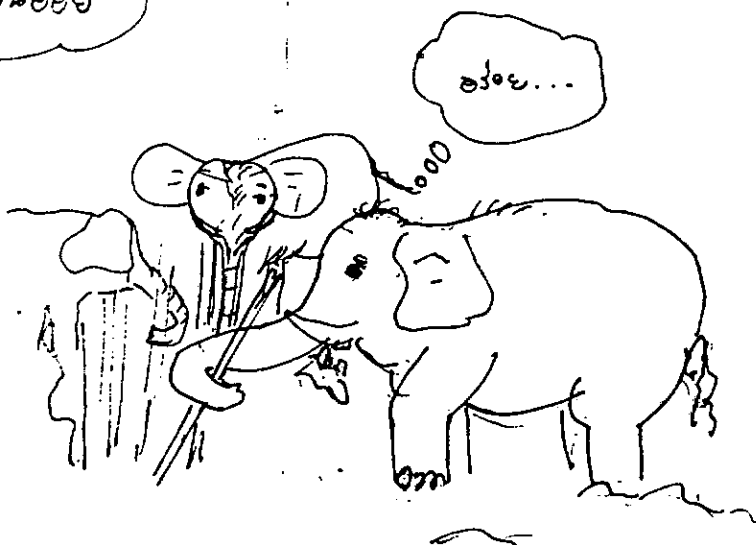
ช้าง เป็นคำนามทั่วไป

เชือก เป็นคำนามบอกลักษณะ
ของช้าง

ช้างเฒ่ากำลังกินอ้อย

เฒ่า เป็นคำนาม
บอกลักษณะ
ของช้าง

ห้กัเรียนพิจารณาประโยชน์ที่รอบ
แล้วตอบคำถามในถูกต้องหะคะ

เนตรนารีกองหน้ากำลังร้องเพลง

คำถามนอกถักรณะ

คือคำว่า _____

คำตอบที่ถูกต้องคือคำว่า
กอง เพราะเป็นคำที่ใช้บอกถักรณะ
ของคัหามทัวไปคือ เนตรนารี ใจคะ

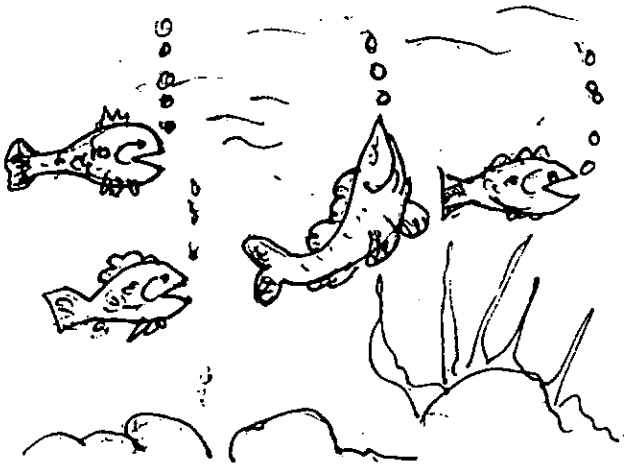
ยินดีด้วยคะ
ที่ตอบได้ถูกต้อง

ห้กเวียหมาวคณอจวู้สีกสับสนะระหว่างคำหามบอกหมอตห่ม<ส่มหหาม>
กับ คำหามบอกลักณะ<ลักณะหาม> จอใน๒ข้อสั้งเกาเอาไปหั้นะค:

หามบอกหมอตห่ม<ส่มหหาม> ใช้ยู่หน้า
คำหามท้าวไป เช่น ปลงปลา

หามบอกลักณะ<ลักณะหาม> ใช้ตามหลัง
คำมอกจ้านวน เช่น ปลา 1 ปลง

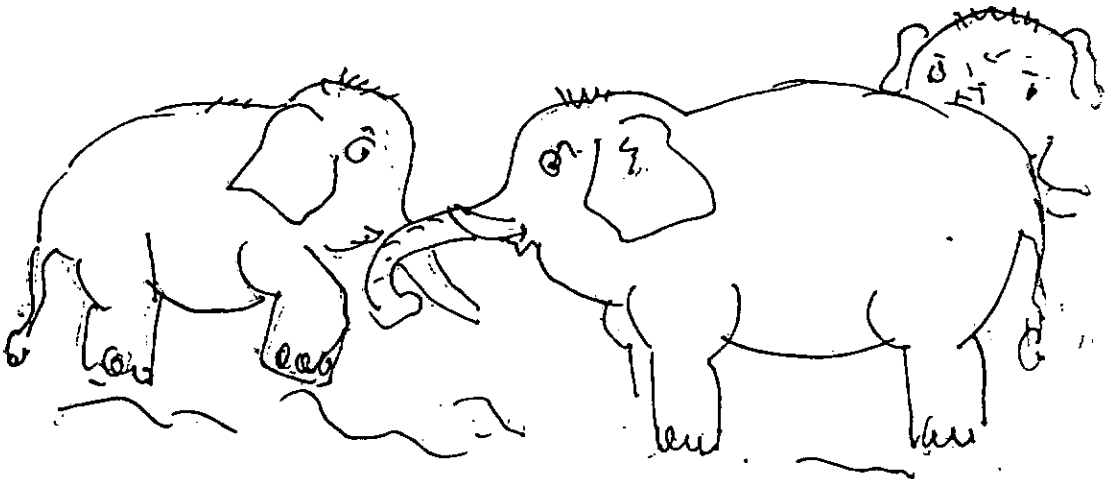
หรือ ใช้ตามหลังคำหามท้าวไป
เช่น ปลาปลงหนึ่ง

คหห้ลองำแบบลักันด้างหะค: เต็มคำตอบในช่องว่างเลขค:

1. โหลง จ้าง คำว่า โหลง เป็นคำหามชนิด _____

2. จ้าง 1 โหลง คำว่า โหลง เป็นคำหามชนิด _____

เคล็ดลับ

1. หามบทกวีมาจดจำ
< สำนวนหาม >

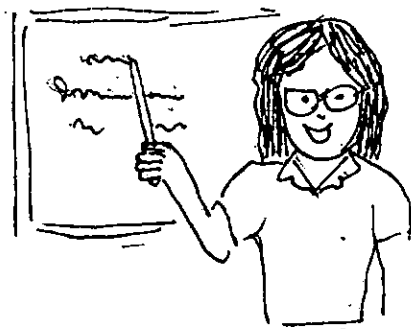
2. หามบทกลักรรณะ
< ลักษณะหาม >

ว้าว! ตอบถูกอีกแล้วละ
ชื่นใจจริง ๆ

หัดเรียบเรียงประโยคให้เข้าใจแตกต่างระหว่าง คำคมบทกวีมาจดจำ
และหามบทกลักรรณะบ้างแล้วใช่ไหมคะ

- อยู่ไหนหามาบ้างไหม ใช้บทกวีมาจดจำ
- อยู่ไหนหามาบ้างไหม ใช้บทกลักรรณะ

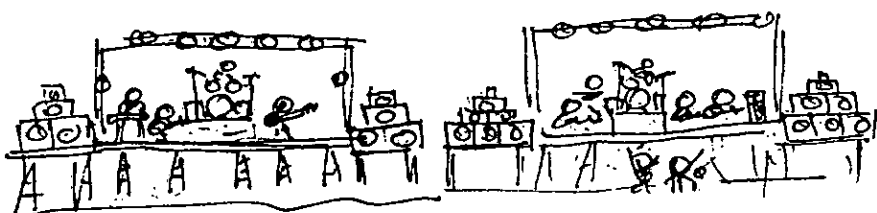

เพื่อความแม่นยำ ทำแบบฝึกหัดกันอีกสักชุดกัน

ขอให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดในแล้วตอบคำถามในชุดข้อนี้:

อันนี้ ¹ จ ดนตรีมาแสดงพร้อมกันหลาย ² จ นักดนตรีหลายคน
สวมแว่น ³ จ ในทุกหลายวัน

1. คำว่า จ ที่แปลว่ามีคนมาแสดงได้แก่หมายเลข _____
2. คำว่า จ ที่แปลว่ามีคนดูได้แก่หมายเลข _____

คำตอบคือ

1. 1
2. 2, 3

55
 มากรถที่เราจะใช้เดินทางทั่วไปเป็นคำถามนอกลักษณะ (ลักษณะถาม)
 เช่น โรงเรียน วัด ปะเทศ อำเภอ จังหวัด หมู่บ้าน เมือง

ตัวอย่าง

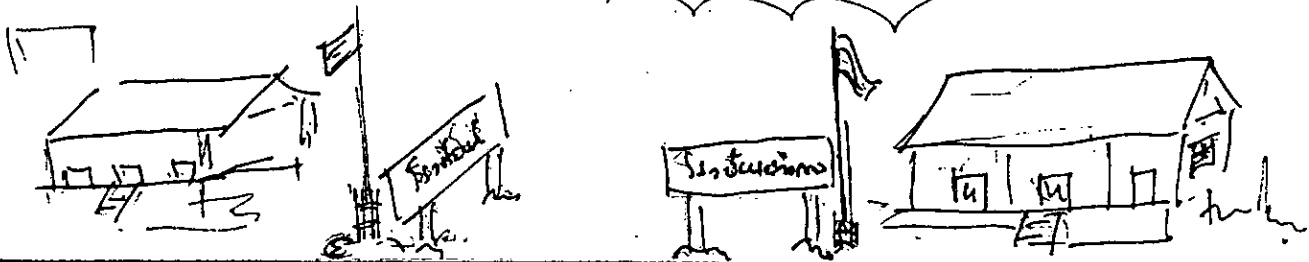
โรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียนนี้เป็นของเอกชน
 1 2

คำว่า โรงเรียน

หมายเลข 1 เป็นนามทั่วไป

หมายเลข 2 เป็นนามนอกลักษณะ ซึ่งเรียกว่า

ลักษณะนามซ้ำ

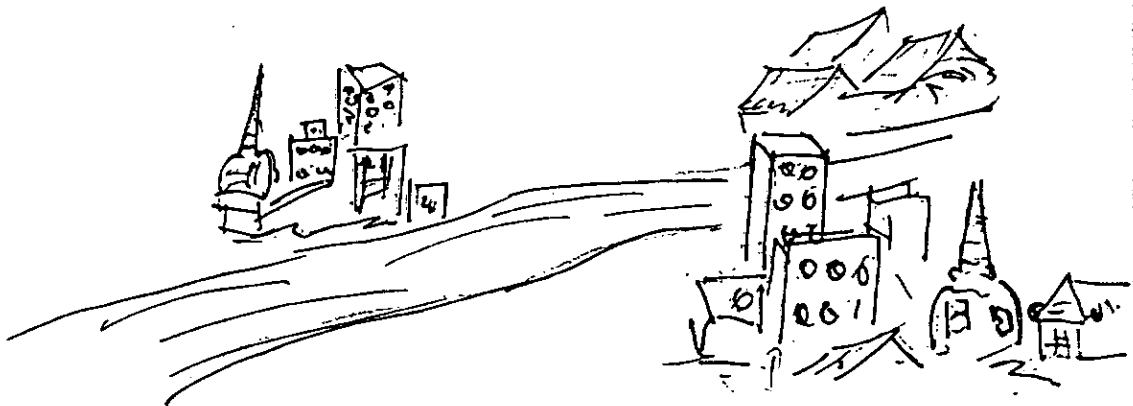

ลองทำแบบฝึกหัดนี้ดู

56
 ประเทศไทยมีจังหวัดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 73 จังหวัด
 1 2

คำว่า จังหวัด

- หมายเลข 1 เป็นคำนามชนิด _____
- หมายเลข 2 เป็นคำนามชนิด _____

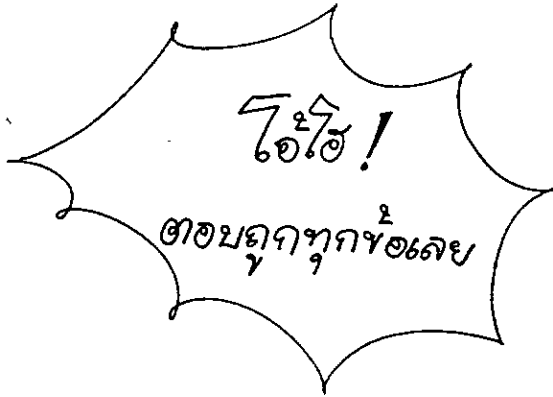

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ

57

หมายเลข 1 เป็น หมาท้าวไป

หมายเลข 2 เป็น หมาบอกถึงอันตราย < ลักขณหามาทำชื้อ >

เราเรียนรู้หามาจากหนังสือ

58

แหม! ก็ได้รู้จักคำหามาไม่ตั้ง 4 ชนิดแล้ว
รู้บ้างไหม

อ้อ! จำไม่ได้หรอกคะ ก็ ① หมาท้าวไป

② หมาเหาะ ③ หมาบอกขโมย

แล้วก็ ④ หมาบอกถึงอันตราย ไงล่ะ

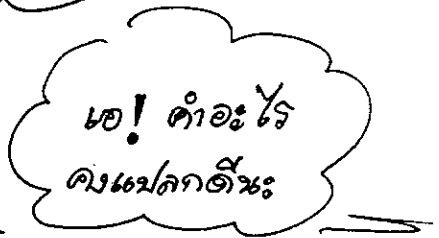
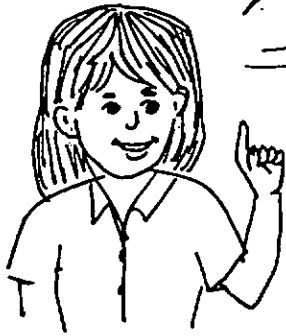

หักเรียนหนังสือ

หักกับสัก 1 หาก แล้วจึงเรียน
คำหามชนิดต่อไปหะ:

คำหามนี้ที่เรานี้ที่เราจะเรียนต่อไปนี้ เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นหามธรรม ๖๐
ไม่มีตัวอักษร หามาจริง ตัวจริง หรือจับข้อไม่ได้ แต่หามาด้วยความเข้าใจกันได้
หักเรียนหักอย่างรู้แล้วใช้ไหมคะ

คำนำหน้าที่มีอยู่ในประโยค คือ

ต้องมีส่วน การ หรือ ความ นำหน้า

เช่น

คำว่า การ จะใช้หน้าคำที่แสดงสภาพ

หรืออาการที่เกี่ยวกับกาย หรือที่เรียกว่า คำกริยา

นั่นคือ การ + กริยา นั่นเอง

เช่น การ + เดิน → การเดิน

๒๓๒

คำว่า **ความ** ใช้กับคำที่แสดงสภาพหรืออาการที่เกี่ยวกับใจ
หรือคำที่เรียกว่า คำวิเศษณ์

นี่คือ **ความ** + **วิเศษณ์** . บ้าง

ความ + **สวย** →

ความสวย

ความ + **ทุกข์** → **ความทุกข์**

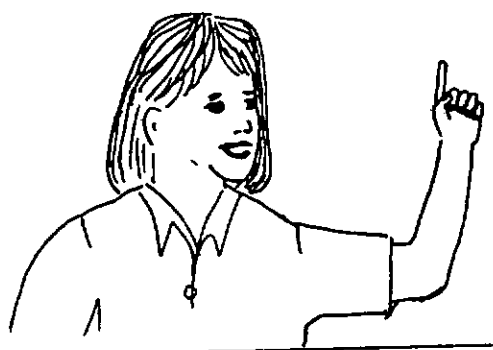
ความ + **โศก** → **ความโศก**

ความ + **เศร้า** → **ความเศร้า**

ข้อนี้ให้เขียนข้อได้เส้นใต้คำขอมอบอากการ (๑การนาม)
 ในข้อความต่อไปนี้ให้ในถูกต้อง

การในความรักและคอบมอช่นแก่ลูก เป็นการสร้าง
 คอบมผูกพันอันดีในครอบครัว

การในความรัก
 และ คอบมอช่นแก่ลูก
 เป็นการสร้าง คอบมผูกพันอันดี
 ในครอบครัว

๒
 ขอบคอบมากจะ

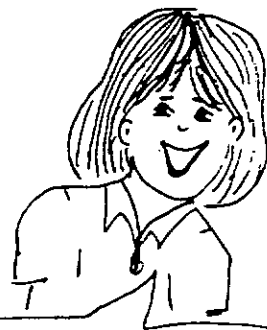
ดูคำตอบสิจะคอบดี...

จงวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ตรงกับสภาพแวดล้อมของบุคคล
 ในภาพมากที่สุด

- ก. ความสนุก
- ข. ความโกรธ
- ค. ความหิว
- ง. ความกลัว

คำตอบที่เฉพาะส่วนที่สุดคือ

ดีมากค่ะที่ตอบถูก 😊

ห้กเจ็ยลลอรล้งเกดค้ำที่จ็ดเล่ไนไ้ไนเตร็องนภย

ต้อไ้/มีสัคะ

71

แหม ! การบ้าน นี่ง่ายจัง

คำว่า

การบ้าน

ไม่ใช่คำถามบอกอาการ <อาการถาม>

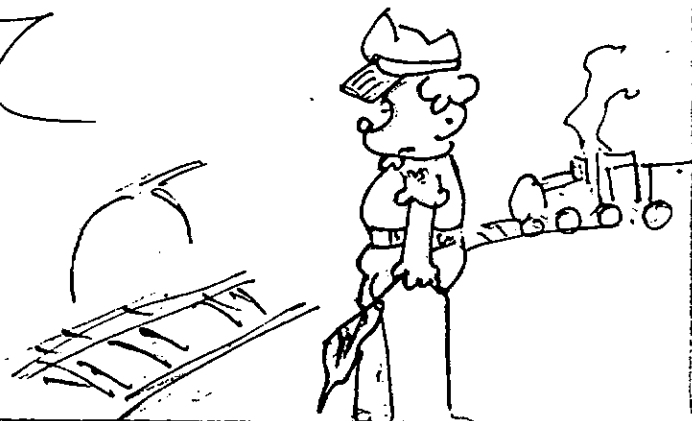
เพราะ บ้าน เป็นคำถามทั่วไป
ไม่ใช่คำแสดงอาการ หรือ
คำกริยา

คำว่า การ ที่ประสมกับ คำถามทั่วไป ไม่ใช่คำถามบอกอาการ <อาการถาม>
แต่เป็น คำถามทั่วไป นะคะ เช่น

เขาเป็นพนักงานของการรถไฟ

72

• เบลป •

คำหามนอกอาคาร	คำหามทั่วไป
การแข่งขัน	การถือกิจ การเมื่อง การปกครอง

อะฮั!
ต้องอย่างนี้สิ

เขาจะละ ก็เป็นอันว่าเราได้รับจกชนิดาของคำหามกันไป
หมดแล้ว นักเรียนจำได้ไหมคะว่ามีอะไรบ้าง

คำหามมีด้วยกันถึง 5 ชนิด
เชียวค่ะ

ดาต๋อในหน้าถัดไป
๕๕๕

1. ห้ามทำไป < ล้าสมัย >
2. ห้ามเพราะ < ไร้สาระ >
3. ห้ามเพราะกลัว < กลัว >
4. ห้ามเพราะกลัว < กลัว >
5. ห้ามเพราะกลัว < กลัว >

นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับคำห้ามนิดใด
ก็ขอให้ย้อนไปศึกษารายละเอียดอีกครั้งก่อนนะ
อย่าปล่อยให้ผ่านไป ประเดี๋ยวจะเข้าใจผิดๆ
จนบอกใน

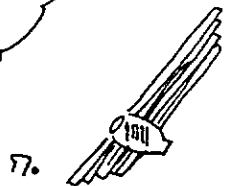

ถ้าเข้าใจแล้วไม่จำเป็นต้องถามครูหรือเพื่อนก็ได้

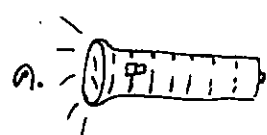
แบบฝึกหัด
ตามทฤษฎีการเรียนรู้

1.

จงเติมชื่อคำนามทั่วไป < สำนวนนาม >
และ คำนามนอกลักษณะ < ลักษณะนาม >
ในสัมพันธ์กับภาพที่กำหนดให้

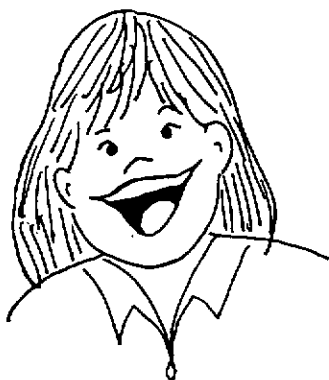

ไม่ได้
เฉลยล่ะคะ

นี่ไงคะ คำตอบของเรา

1.

ก.	แดฟ	เตา
ข.	พระพุทธรูป	องค์
ค.	ไฟฉาย	กระบอก
ง.	ดาว	ดวง
จ.	มด	ตัว

ไฮ้ไฮ้ !

ยอดได้เลย...

2.

จงจัดเส้นใต้คำห้ามในข้อความต่อไปนี้

- ก. อย่าทำน้ำแข็งเมืองสักปรอทคะ
- ข. ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย
- ค. รถวิ่งบนถนน
- ง. นางเรแกนมาเยือนประเทศไทย
- จ. ทหารช่วยป้องกันประเทศ

บางข้อ

อาจมีคำตอบมากกว่า 1 คำ

และคะ

เชิญตรวจสอบคำตอบกับเรา
ได้เลยค่ะ

2.

- ก. อย่าทำบ้านเมืองสกปรกนะคะ
 ข. ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย
 ค. รถวิ่งบนถนน
 ง. นางเรแกนมาเยือนประเทศไทย
 จ. ทหารช่วยป้องกันประเทศ

เก่งมากค่ะ
ตอบถูกทุกข้อเลย

3.

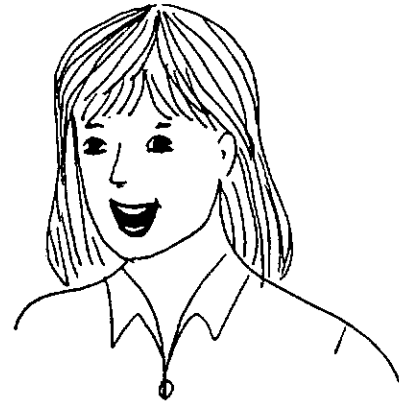
จงบอกชนิดของคำนามที่ขีดเส้นใต้ในถูกต้อง

- ก. รัฐบาลส่งเสริมการศึกษา
 ตอบ _____
 ข. สันติภาพเป็นไอรต์พระอรหันต์
 ตอบ _____
 ค. ช้างเป็นสัตว์แสนรู้
 ตอบ _____
 ง. ถนนลายนี้ยาวดีมาก
 ตอบ _____
 จ. นักเขียนกลุ่มนี้สำคัญตักกันดีมาก
 ตอบ _____

3.

- ก. หามบอกอากาศ (อากาศหาม)
- ข. หามเพราะ (วิสามนหาม)
- ค. หามทั่วไป (วิสามนหาม)
- ง. หามบอกลักษณะ (ลักษณะหาม)
- จ. หามบอกหมวดหมู่ (สมุหหาม)

ตอบถูกอีกแล้ว ชำรึกที่สุดเลย...

4.

จงเติมคำหามลงในช่องว่างที่เว้นไว้ในเป็นคำพ้องเพย สำหรับ สุภาวดี ที่ถูกต้อง

- ก. ดบ... ในต้นน้ำ... ซึ่ง... ในต้นน้ำ
- ข. ... งามเพราะ... คนงามเพราะ...
- ค. ... ได้... สองเล่มงาม
- ง. ... ให้... กลัว
- จ. ... ไม่พ่าย เตา... งาม

เฉลย

ก. คช , ผา^๒

ข. ไข่ , ขน

ค. พร้า^๒

ง. วิว

จ. มื้อ , เท้า^๒

วิว!^๒

วิว!^๒ เก่งอีกแล้วละ

เป็นช่วงว่างๆคะ: ครูเห็นว่านักเรียนคงทำแบบฝึกหัดได้ดีใช้ไหมคะ

เราคงจะจบเรื่อง คำนาม กันแค่นี้

คราวหน้าพบกับคำชนิดใหม่นะ

สวัสดีนะคะ

สวัสดีครับ...

บทเรียนสำหรับผู้ประกอบการ
เรื่อง คำศัพท์พหุ

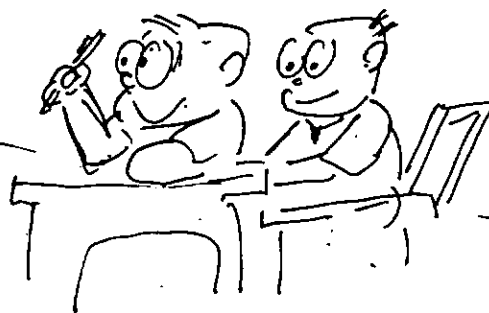
- สวัสดิ์ดีต่อ:

มาเรียนที่นี้มาเรียนจะได้ศึกษาต่อไป

เรียกว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษานะ นะคะ

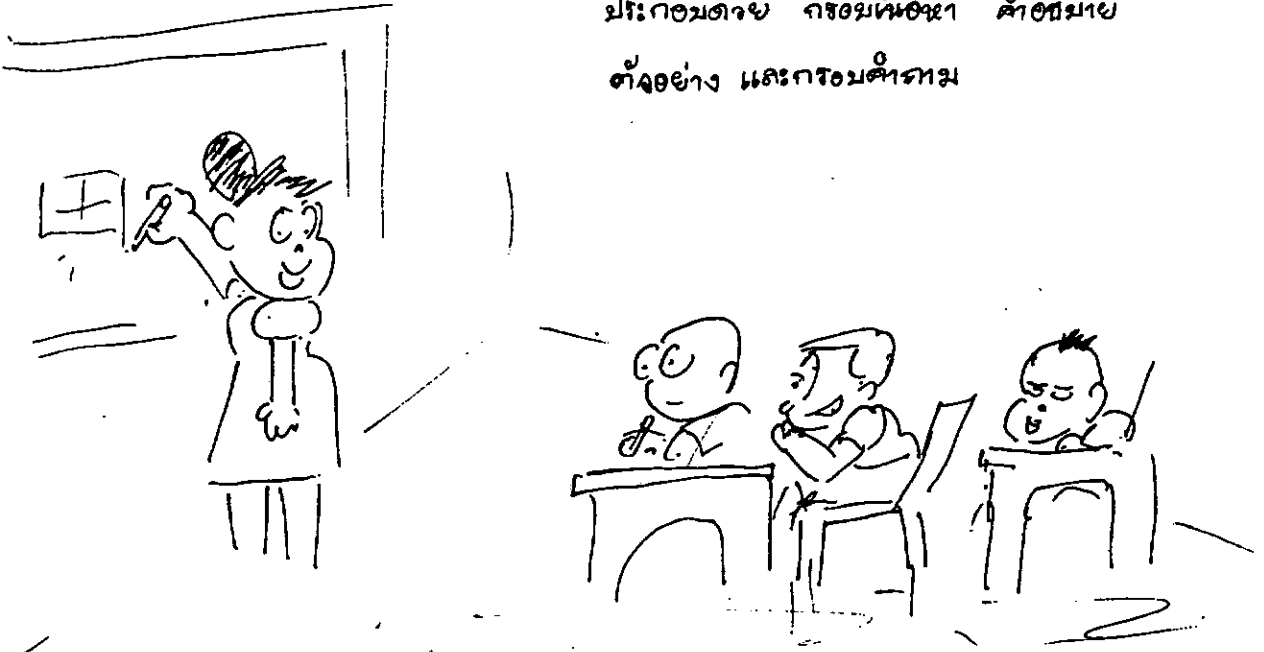
- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้น้องนักเรียน อ่าน สักหนึ่งหน้า
การให้มาเรียนให้เข้าใจเสียก่อนนะคะ

- บทเรียนที่จัดเนื้อหาไม่ครอบคลุม

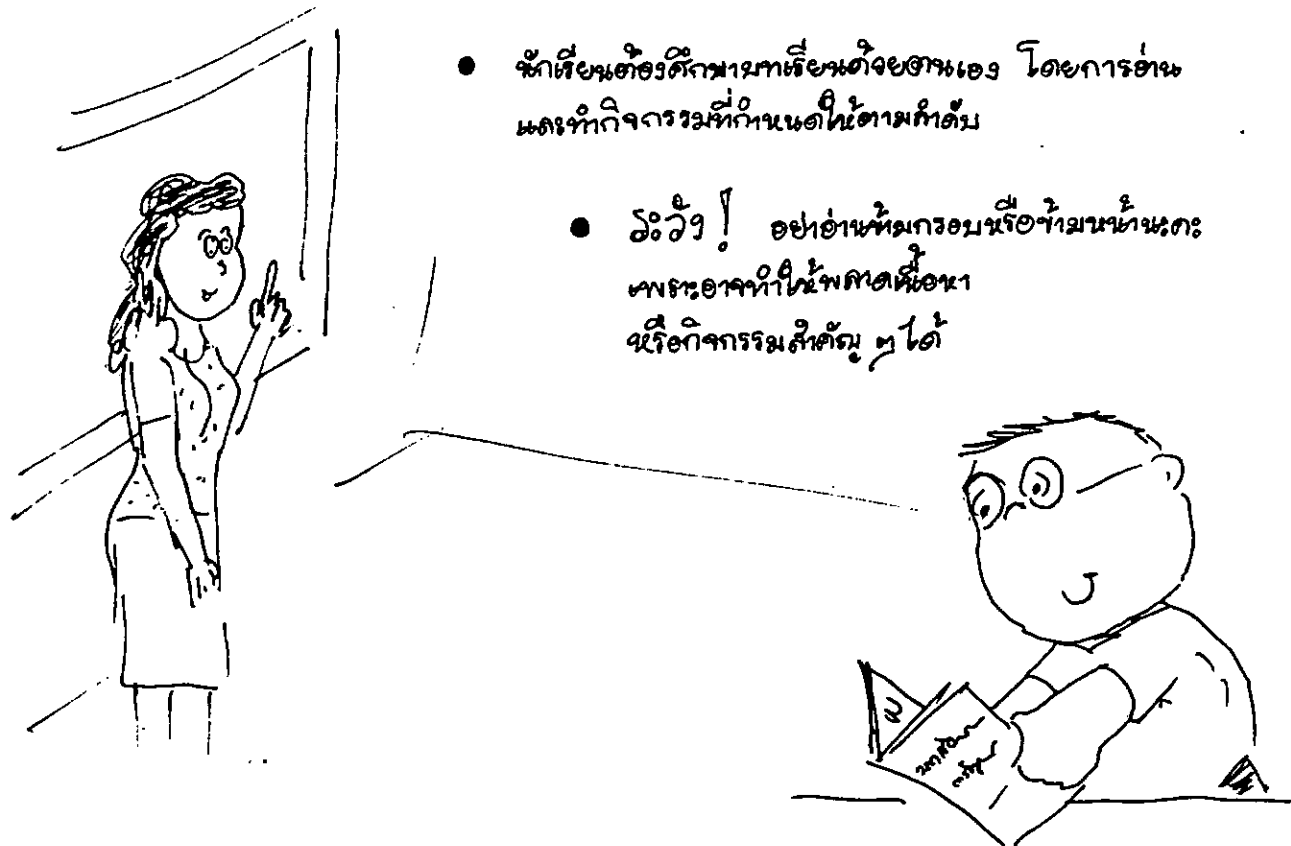
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา

ตัวอย่าง และกรอบคำถาม

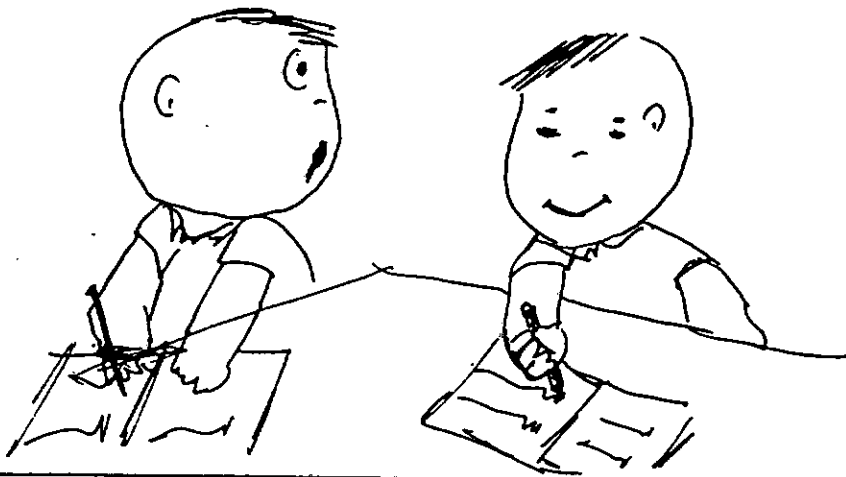

- จัดเนื้อหาหรือวิธีการมาเรียนด้วยตนเอง โดยการอ่าน และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ได้ตามที่จัด

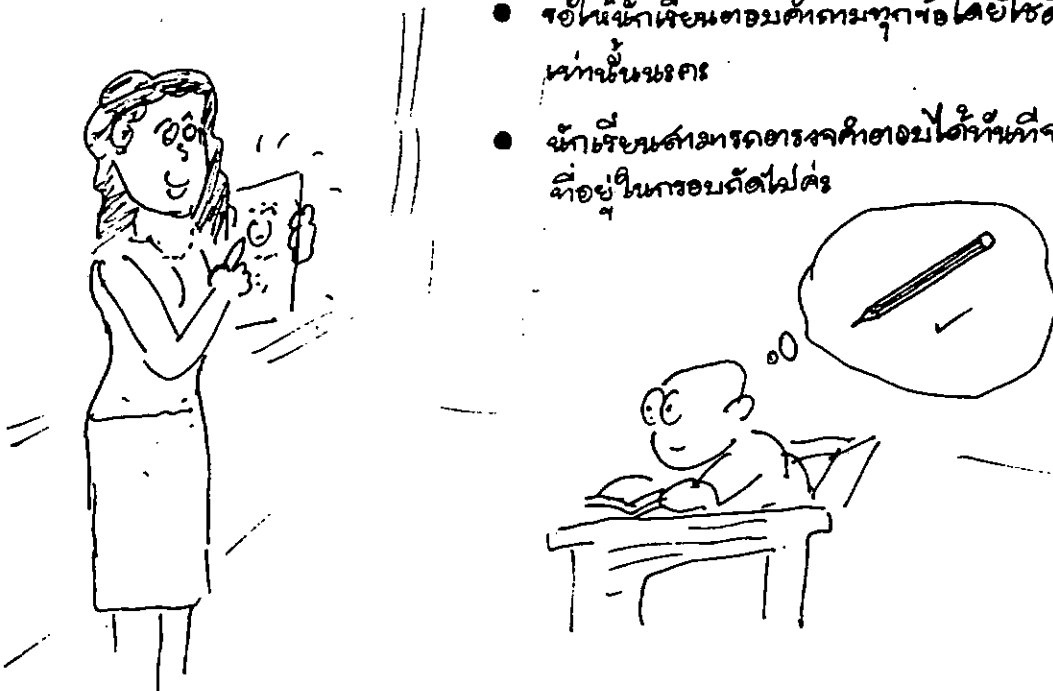
- **ระวัง!** อย่าอ่านหนังสือหรือทำแบบฝึกหัด เพราะอาจทำให้ปวดหัวหรือมีอาการสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม หรือแบบฟอร์มที่ใช้ในห้องเรียน
ไม่ให้ข้อกีดกันบุตร: เพื่อส่งเสริมในการถาม
เพื่อสร้างความเข้าใจในการมอบหมายที่นักเรียน
ได้อ่านและทำความเข้าใจ

- ให้อ่านนักเรียนตามคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวอักษร
หน้าชั้นเรียน
- นักเรียนสามารถถามคำถามได้ทันทีจากคำถาม
ที่อยู่ในกรอบข้อใดข้อ

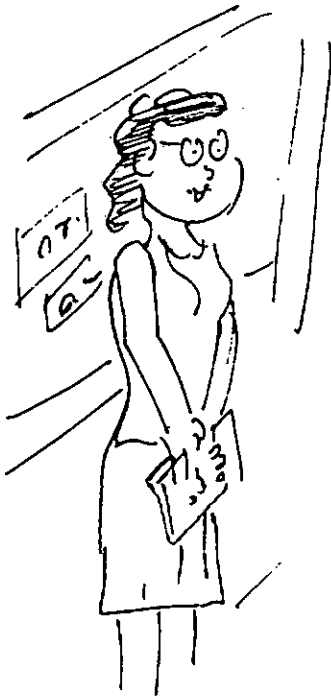
- อี... อี... อี... เปิดดูหนังสือลอกคำตามก๊อปปี้
ไม่ได้หรอกค่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาคภูมิใจกว่า

- เด็กดีต้องทำข้อดีของตัวเองนะคะ

- ทำตามคำตามผิด ไม่ทำอะไรเลย
ลองศึกษาเนื้อหาที่อ่านดูในหน้าใด
แล้วจึงเขียนการอ่านใหม่ต่อไป

- ใครเป็นคุณคะ ไม่รู้อะไร
บันทึกภาพจากของราชรถค่ะ

- เมื่อเข้าใจงานอย่างถ่องแท้แล้ว
จึงให้นักเรียนเริ่มฝึกการทำงาน
ได้โดยง่าย

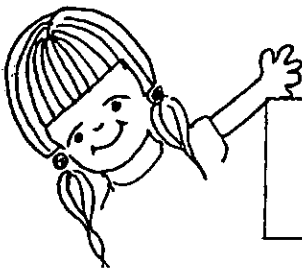

- อย่าลืม!
ส่งงานเรียนคืนมาด้วยจากัดกำหนดเวลา
นะคะ

สรุปประเด็นทั่วไป

- เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำสรรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูด และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

สรุปประเด็นเชิงพฤติกรรม

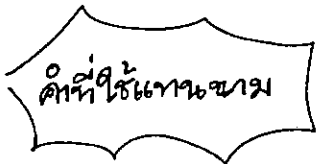
- นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสรรพนามได้ถูกต้อง
2. ยกตัวอย่างคำสรรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดได้ถูกต้อง
3. บอกได้ว่าคำในประโยคใดเป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดชนิดใด
4. เลือกใช้คำสรรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสมกับข้อความที่กำหนดให้

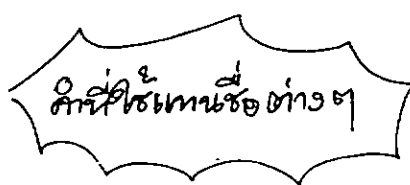

สวัสดีค่ะ นักเรียน
 มาเรียนนี้เราจะเรียนคำไหนดีใหม่กันนะคะ
 คือคำที่ใช้แทนคำนาม ค่ะ
 มาหาพจนานุกรมเกี่ยวกับคำเหล่านี้กันดีกว่า
 ดีไหม

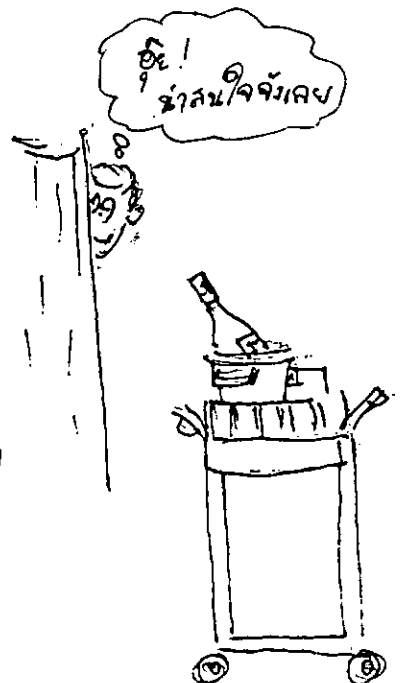
คำว่า นาม แปลว่า ชื่อ
 ซึ่งอาจเป็นชื่อคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่

 คำที่ใช้แทนนาม

พืช
 กดอก

 คำที่ใช้แทนชื่อต่างๆ

นั้นเอง

ลองสังเกตตัวอย่างต่อไปนี้ค่ะ

คำทัก **นิวัฒน์** เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ **นิวัฒน์** ซึ่งเป็นคำภาษา

ลองดูตัวอย่างนี้บ้างค่ะ

คุณแม่จ๋าฉันไม่อยากรบกวน ไปเที่ยวสวนสัตว์
นะคะ เพราะไม่อยากรบกวน เกี่ยวกับสวนสัตว์
ชนิดต่าง ๆ ค่ะ

เราจะพูดอย่างนี้ก็ไม่ผิดหรอกนะคะ
แต่บางครั้ง เราก็อาจจะต้องใช้คำแทนชื่อ
เพื่อความเหมาะสม สั้น

1: จิวตัว
2: จ:

จากตอนที่ 4 ที่ข้าเรียนเป็นน้อย นักเรียนจะใช้ 5

กำหนดข้อตัวเอง ทำอย่างไรจึงจะเหมาะสม

2. ... เลือกคำตอบได้ผลกว่าวงกลม ต่อมาของข้อนี้คือ:

- ก. ๒๓
- ข. ๑๑๗๑
- ค. ๑๔๖
- ง. ๖๗

คำตอบที่เหมาะสมคือ

(ค. ๑๔๖)

ไฮโย!
ตอบถูกจริงๆ
ดีใจจังเลย

นายศิริ ต้องการโทรหา นายประสิทธิ์ ด้วยที่โน้ตได้เอา หนังสือภาษาไทยที่ยืมมา นายประสิทธิ์ไป
 1 2 3
 เมื่อวานนี้มาคืน

ไม่เป็นไรครับ

ให้นักเรียนเขียนนายศิริ

จะใช้คำแทนชื่อตามเลข 1, 2 และ 3
 ล่องบ่อไร่ จรรจกลมรวมคำตอบนั้น

ก.

1	2	3
ณ	คุณ	นา

ข.

1	2	3
ณ	คุณ	คุณ

ค.

1	2	3
ณ	หิ	บ่อ

เฉลย

ก.

1	2	3
ณ	คุณ	คุณ

เขียนมาก... ตอบถูกอีกแก้ว

ในการสื่อสาร ไม่ว่าจะด้วยภาพหรือเสียง เราไม่จำเป็นต้องใช้คำหรือตัวอักษร
 แต่จะนำคำ แทนชื่อเหล่านั้นให้เป็นที่เข้าใจกันเสมอ

สมมุติว่าคุณเล่นไม้สอย
 แทนว่าคุณจะรู้สึก

คำที่ใช้แทนชื่อ ซึ่งก็คือคำนาม
 เราเรียกว่า คำสรรพนาม นาม

ดูตัวอย่างต่อไปนี้

สมมุติหากเพื่อนบอกว่า คุณพ่อของเขาชื่อสุวัจน์
 หมายถึงเขาเป็นสุวัจน์ และมีคนชื่อสุวัจน์อีกดีมีพี่ย่น

คำสรรพนามคือคำว่า เขา และ มัน

เขา ใช้แทนชื่อ สุวัจน์ ซึ่งเป็นคำนาม

มัน ใช้แทนคำนามคือ สุนัข

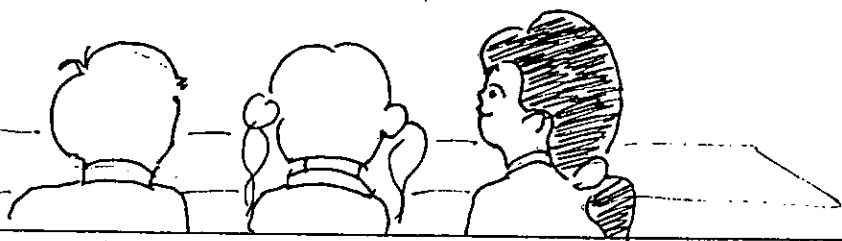

หัดเรียงตัวเกดในด้านละ

เวลาที่คนเราพูดจากันนั้น มักจะใช้คำสรรพนาม

แทนชื่อตนเอง และผู้อื่น อยู่เสมอ

คำสรรพนามที่ใช้แทนชื่อในการพูดจากัน มีอยู่ 3 ลักษณะด้วยกันคือ

12

1. ใช้แทนผู้พูด
2. ใช้แทนผู้ฟัง
3. ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง หรือ คิดไม่ถึง

ตัวอย่าง

คุณเห็นเพื่อนผมมาหรือยัง
เขาหนีออกมาที่นี่เวลา ย่ำค่ำ

ยังไม่เห็น
ใครมาเลยครับ

ข้อสังเกต

- ผม ใช้แทนผู้พูด
- คุณ ใช้แทนผู้ฟัง
- เขา ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง

ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาในภาพแล้วตอบคำถามให้ถูกต้องนะ

ไม่ได้พบเพื่อนๆ นานแล้ว คุณช่วยบอกพวกเขา
ด้วย ว่า ผม คิดถึง คุณ

ได้เลยครับ

1. คุณ ใช้แทน _____

2. พวกเขา ใช้แทน _____

3. ผม ใช้แทน _____

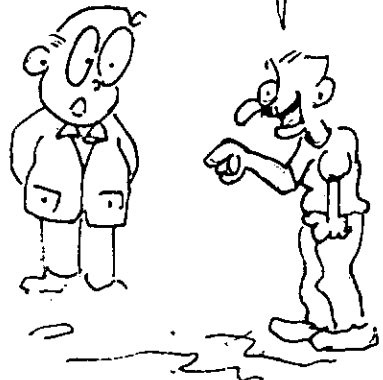
เรื่อง

1. ผู้พี่
2. พี่สาว
3. พ่อ

น้องสาว

พวกเขา ต่างต่าง
ทำผิด

คุณ อย่าโกรธ
คน ฉันนะ ผม ไม่ยอม

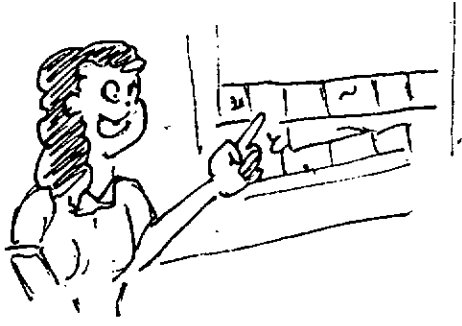

ถ้าสรรพสามิตใช้แทนผู้พูด ผู้ฟัง จะ:
ผู้ถูกกล่าวถึง ที่เข้าใจในการพูดจากัน

เรียกว่า

คำสรรพนาม

นะคะ

สรรพนามที่ใช้แทนชื่อผู้พูด เรียกว่า สรรพนามบุรุษที่ 1 นะคะ

ตัวอย่าง

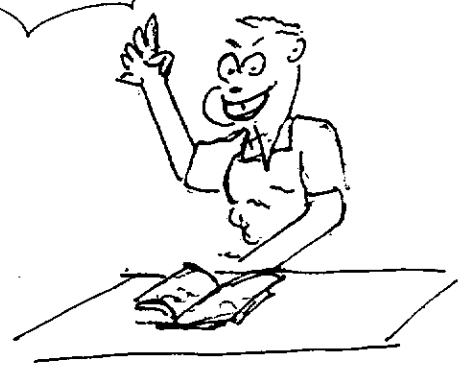
ผมเป็นนักเรียนชั้นมัธยม

ผม

ผู้แทนผู้พูด

เรียกว่า

สรรพนามบุรุษที่ 1

ดูคำอธิบายต่อไปนี้ค่ะ:
โปรดสังเกตบทสนทนาในภาพค่ะ

พจนานุกรม
เพราะไมเคิล

คำว่า พจนานุกรม ใช้แทนผู้พูด เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่า

ศัพท์นามบุรุษที่ 1

ลองมาลองตอบคำถามกันบ้างนะคะ:
ให้นักเรียน ✓ หน้าข้อที่ได้อ่านศัพท์นามบุรุษที่ 1 ท. X หน้าข้อที่
ไม่ได้ใช้ศัพท์นามบุรุษที่ 1 ให้ถูกต้อง

- ___ 1. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนทุกวัน
- ___ 2. เขาชื่อดอกรัสมิ์
- ___ 3. รักฉันมาก
- ___ 4. ดิฉันดีใจจริงๆ ค่ะ
- ___ 5. ขอร้องกับบ้าน

คำตอบคือ

- ☒ 1.
- ☒ 2.
- ☒ 3.
- ☒ 4.
- ☒ 5.

สวัสดี... สวัสดี...

คำที่ใช้แทนชื่อผู้พูด หรือ คำสรรพนาม บุรุษที่ 1 นี้ มีให้เลือกใช้มากมาย ตามความเหมาะสม บางคำก็ใช้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ข้าพเจ้า ข้าพระพุทธเจ้า (ข้าราชการ) พ่อ (ภาษาถิ่นอีสาน) เป็นต้น

ต่อไปนี้จะให้นักเรียนยกตัวอย่าง คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ตามที่กำหนดให้ ดังนี้

- 1. คำสรรพนามบุรุษที่ 1 สำหรับใช้กับเพศหญิง 4 คำ

ก. _____ ข. _____

ค. _____ ง. _____

เหมม ! คำตอบมีอยู่เยอะเลย
 นักเขียนตอบดูซิว่าคำตอบของตัวเธอตรงกับ
 คำไหนบ้าง

เฉลย

1. ก. ดิน
- ข. นิน
- ค. นน
- ง. หัพเค

แจ่มแจ้ง

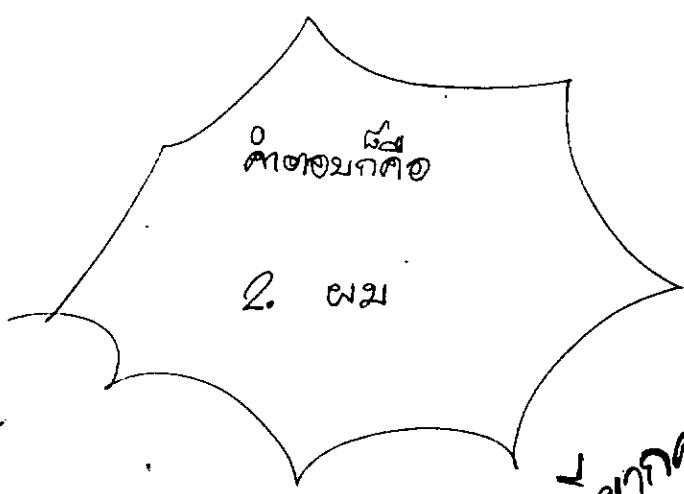
นักเขียนเลือกคำศัพท์มา 1 ไปเติมลงในช่องว่างของบทความ
 1. กระผม 2. ผม 3. ข้าพเจ้า

ผู้จัดการจะได้นั้นได้งานได้
 หนึ่งนั้นดีละ

อืม! แล้ว _____
 จะเรียกสัมภาษณ์อีกที

ผู้จัด

ดั่งมากค:

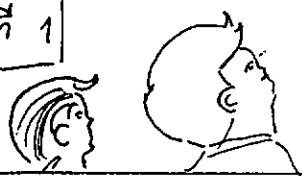
ข้าเรียนพอเท่าใจหรือยังคะ อยา^๕ดิฉัน^๕ยังไม่^๕ศึกษา^๕
เมื่อยังไม่^๕ทำ^๕คะคะ:

หัดเขียนอย่าลืมจดว่า ดี สรรพพาม
คือคนที่ใช้หนังสือคน สัตว์ สิ่งของ
หรือสถานที่

สรรพพามแบบข้อสอบ
สรรพพามแบบข้อสอบที่ 1

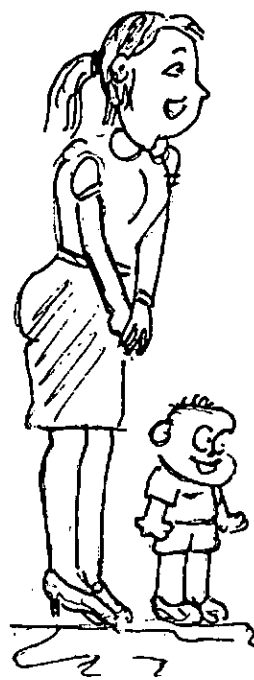
เรียกว่า

ตามหลักการธรรมชาติแล้ว เมื่อมีผู้พูดก็จะต้องมีผู้ฟัง ผู้ที่มองว่าผู้พูด

กำหนด: ดิฉัน มาดูมาเข้าโรงเรียน

ทำพจนานุกรม
ใน... 1 อัน

ผู้พูด คือ ดิฉัน
ผู้ฟัง คือ ท่าน

อีกเรียนคะ ค่ะสัปดาห์ที่ ๑ ใช้แทนชื่อ

ผู้ฟัง

เมื่อก่อน

ค่ะสัปดาห์ที่ ๒ ค่ะ

คำที่พูดได้ใหม่ในบทสนทนาต่อไปนี้ค่ะ ค่ะสัปดาห์ที่ ๒ ค่ะ

ดูนะ... ดูนะ...

ขียนมาให้สัปดาห์ที่ ๑ ใหม่ดีกว่า

ดูสิ...
ดูสิจริงแท้

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ
ก็คิดแบบนี้ที่เราใช้รถไม่ได้เลย
กันอยู่น้อยๆ อยู่แล้ว
จริงๆ นะคะ

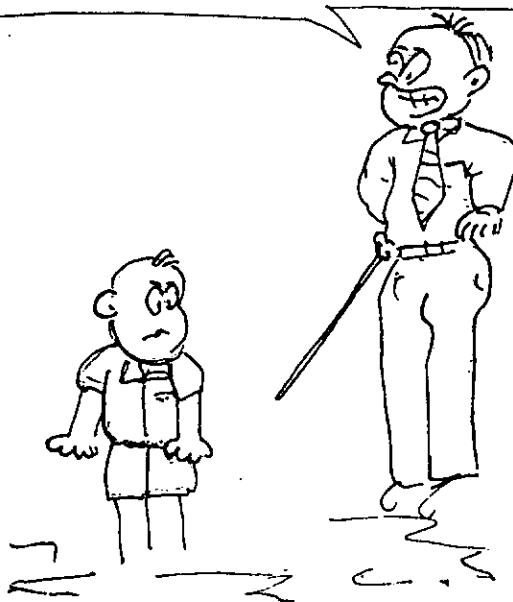
จงเลือกคำกริยาตามรูปที่ 2

ใน. ๑- ๑ ไปเติมลงในบทความ

ให้เหมาะสม

- ก. เรอ
- ข. ทำน
- ค. เรอ
- ง. แก
- จ. มง

ครูบอก _____ ที่ครั้งแล้วมาให้พยายาม
มาโรงเรียนให้ทัน

คำตอบที่แนะนำ: สมที่สด คือ

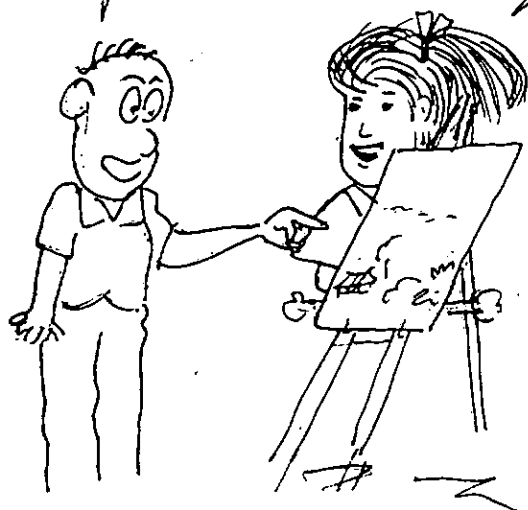
ก. ๔๐

พูด...พูด...

31

โอโฮโฮ! ภาพนี้สวยจัง
----- มาดเองนี่คือครับ

ใช้ค่ะ ดิฉันวาดเอง
ขอบคุณที่ชมค่ะ

นักเรียนสังเกตจากภาพวาดนี้คะ
ยังไม่สมบูรณ์เลยใช่ไหม
ให้นักเรียนเติมคำสรรพนาม
บุรุษที่ 2 ลงในช่อง -----
ให้เหมาะ สั้นๆ ค่ะ

32

นักเรียนต้องเติมคำว่า

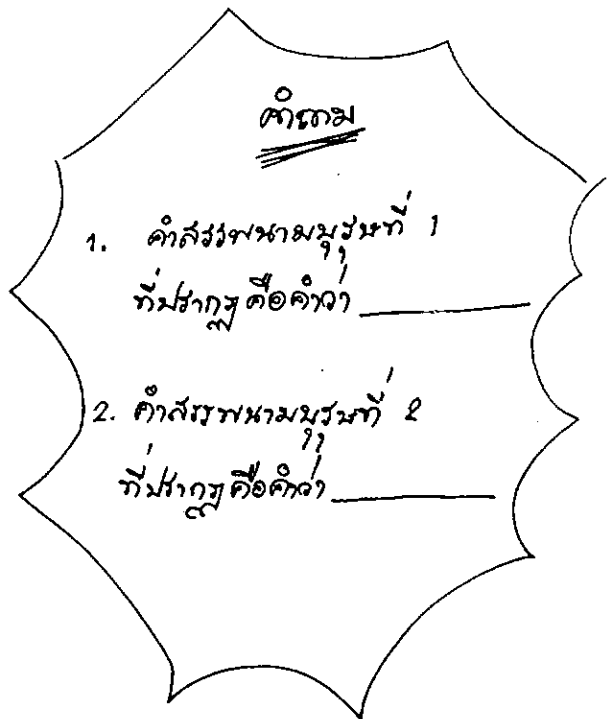
เพราะจะได้เหมาะ สั้น

กับข้อความ และ คำสรรพนาม
ของฝ่ายหญิง คือ ดิฉัน

โอโฮโฮ! ตอถูกอีกแล้ว

33

เฉลยจ้า

1. หนั

2. แก

ไม่มีปัญหา อยู่แล้ว...

รักเรียนระวัง อย่าทำไปใช้ผิดนะ
 สรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้แทนชื่อผู้ชาย
 สรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้แทนชื่อผู้หญิง

เชตนะ เพื่อไม่ให้จำผิด เราจะกำหนดแบบฝึกหัดกันดีกว่า
 ต่อไปนี้เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 กัน ให้นักเรียนเติมไม่เต็มในตาราง
 ให้ถูกต้องตามที่กำหนดนะ:

อาตมา คุณ เอง พระคุณเจ้า ฉัน

บุรุษที่ 1	บุรุษที่ 2

เฉลย

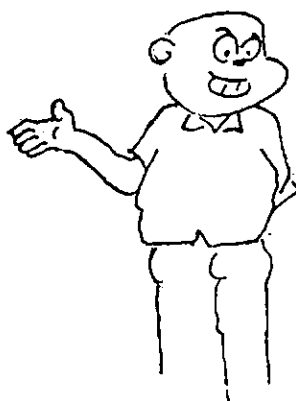
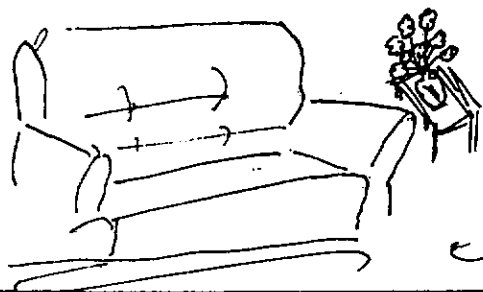
บุรุษที่ 1	บุรุษที่ 2
อาตมา	คุณ
ฉัน	เอง
	พระคุณเจ้า

ไชโย!

เชิญคุณน้องที่ห้องรับแขกก่อนนะครับ
เดี๋ยวผมจะไม่เรียนให้ท่านทราบ

ขอบคุณครับ

ดูคำอธิบายเพิ่มเติมสิคะ:

จากการตอนที่ ๓๘

ผู้พูด ได้ตำหนิตนเองว่า ผม

ได้ตำหนิตนเองว่า ผู้ฟังว่า คุณ

ส่วนคำว่า ท่าน เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวถึง

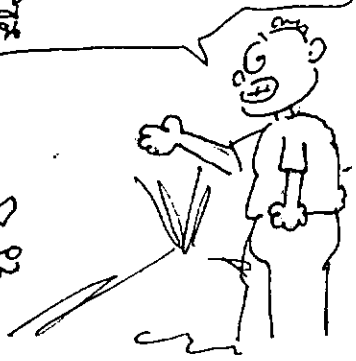
คำสั่งรพนามที่ใช้แทนชื่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึง หรือไม่มีแต่คิดคำนึงไม่ถึงนี้

ตัวอย่าง คำสั่งรพนามรุ่นที่ 3

ใครปล่อยหมาตัวนี้เข้ามา ได้ฉันออกไม่
เด็ดขาด

ไม่ดั่งเงา
ฉัน เป็นสาวงาม
รุ่นที่ 3 ใช้แทน
สุนัข

เฮ้! ไม่...

คำสั่งรพนามรุ่นที่ 2 บางคำ เพื่อให้คนสังเกตการณ์ที่แตกต่างกัน
อาจหมายถึงผู้ถูกกล่าวถึง หรือคิดไม่ถึงก็ได้ ไม่ดั่งเงาที่ที่ชัดเจน

ขอแสดงท่าที

นั่นสิ

๕๕๐ เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวถึง
จึงเรียกเป็นสรพนามรุ่นที่ 3

จากการศึกษากรอบที่ผ่านๆมา เราสามารถกล่าวโดยสรุป
ได้ว่า คำบุรุษสรรพนามที่มนุษย์ใช้ในการพูดจากันนั้น
มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. สรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้แทนผู้พูด
2. สรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้แทนผู้ฟัง
- และ 3. สรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้แทนผู้ถูกกล่าวถึง
หรือคิดคำนึงไม่ถึง

ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความในกรอบ แล้วตอบคำถาม
โดยการวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

นัดกันแล้ว ทำไมไม่ ยังไม่มาสักทีนะ

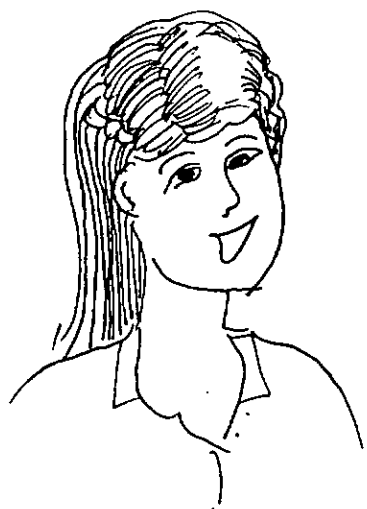
คำที่ ในที่นี้หมายถึงใคร

- ก. ผู้พูด
- ข. ผู้ฟัง
- ค. ผู้ถูกกล่าวถึง หรือ
ผู้คิดคำนึงไม่ถึง

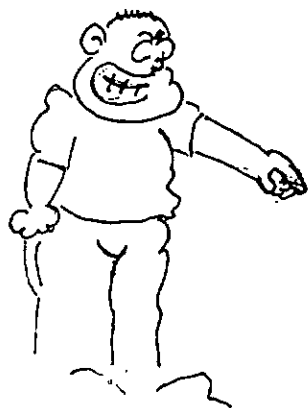
สหายอยู่แล้วใช้ในผด:

ผ^๒กตองฮอมา^๒ (๑) ผ^๒ดกกคำว^๑ หรือ
ผ^๒ที่คิดคำนึงไม่ถึง

คำสรรพนามที่ใช้ต่างกันทำนองนี้ยังมีอีกมาก เพราะฉะนั้นนักเรียน
จะต้องพิจารณาให้ดีทุกคำ ผู้พูดประสงค์จะใช้คำไหน เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1, 2
หรือ 3 เช่น

1. แกไม่เก็บก้นขี้มาจากไหน
ทั้งไม่ได้ขี้

2. ผ^๒คิดมันแกในมานะ

จากบทสนทนา

คำว่า แก หมายถึง 1.

ใช้แทนตัวผู้พูด เป็นสรรพนาม
บุรุษที่ 2

คำว่า ผ^๒ หมายถึง 2.

ใช้แทนผู้ถูกกล่าวถึง
เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3

นักเขียนเพิ่งใหม่คะว่า คำศัพท์พหามคำเดียวก็
อาจเป็นได้ทั้ง สรรพพหามบุรุษที่ 1, 2 หรือ 3 ก็ได้
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอยู่กับสถานการณ์ของการสื่อสาร
ด้วยนะคะ

นักเขียนสับสนบ้างใหม่เอ้ย
ถ้ายังสับสน แสดงว่ายังไม่เข้าใจ
อย่างลึกซึ้ง ทบทวนข้อนี้ใหม่อีก
เสียก่อนนะคะ คนดี แล้วจะรู้ว่า
ไม่มีอะไรเกินความพยายามของเรา
หรอกค่ะ

ลองดูสิคะ

แบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนวลีกรณมูล์มาตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำว่า "เรา" ในข้อใดเป็นคำสรรพนาม
 - ก. เราในลู่มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่มากมาย
 - ข. คนชอบเลี้ยงเราตากายในชนก้น
 - ค. เราต้องทดแทนคุณเรา
 - ง. ตระวันกำลังล้มเนลิ้มเรา
 - จ. เราจะไม่เราทะเลียบ
2. เมื่อนักเรียนพบพ่อกับแม่ในลู จะใช้คำแทนชื่อตนเองว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสม
 - ก. ข้าพเจ้า
 - ข. กระผม
 - ค. ข้าพช
 - ง. ข้า
 - จ. นิน
3. เมื่อนักเรียนพบพ่อกับพระภิกษุ ควรใช้สรรพนามแทนตัวเองว่าอย่างไร
 - ก. กระหม่อม
 - ข. ข้าพเจ้า
 - ค. อาตมา
 - ง. หน
 - จ. โยม
4. เมื่อนราพบพ่อกับพระภิกษุทั้งไม่ควรใช้คำแทนชื่อพระภิกษุนั้นว่าอย่างไร
 - ก. พระคุณเจ้า
 - ข. พระองค์
 - ค. โอ้ท่าน
 - ง. ท่าน
 - จ. คุณ
5. คำที่จะใช้ในข้อใดเป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓
 - ก. ตาโต แจะอยู่บ้านให้พ่อแม่ขึ้นใจสักวันได้นะ
 - ข. ดิเรก นายน่งพูดจาในน้ำพองกว่านั้นน้อยนะ
 - ค. หนูเจ้า นินมาบอกในครนน้อยสิ
 - ง. กนดิใจที่เห็นเพื่อนที่มีศรัทธา
 - จ. คุณกำลังล้ม อย่าส่งเสียงดังสิ

คำตอบสำหรับ ตอนที่ 1 จ:

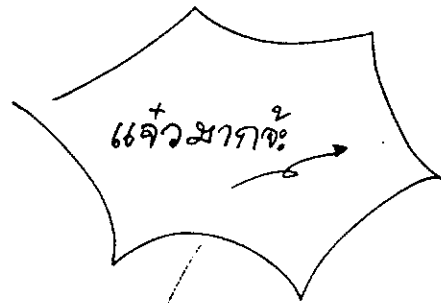
1. ค.

4. ก.

2. ข.

5. จ.

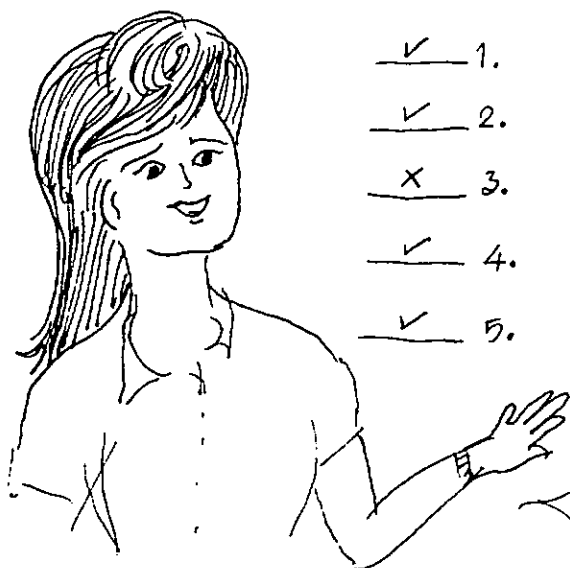
3. ง.

ตอนที่ 2 จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกต้อง และกาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง 61

- ☒ 1. สรรพนาม คือคำที่ใช้แทนนาม
- ☒ 2. บรรดาสรรพนาม คือคำที่ใช้แทนชื่อในการพูดจากัน
- ☒ 3. คำที่ใช้แทนผู้ฟัง คือ สรรพนามบุรุษที่ 1
- ☒ 4. สรรพนามบุรุษที่ 3 ที่ใช้แทนพระเจ้าแผ่นดินคือ "พระองค์"
- ☒ 5. บุคคลที่ถูกกล่าวถึง แทนด้วยคำสรรพนามบุรุษที่ 3
- ☒ 6. "เธอและเขารักกันมาก" คำที่ขีดเส้นใต้เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3
- ☒ 7. "ฉันไม่ชอบอากาศเย็นอย่างนี้เลย" คำว่า ฉัน เป็น
สรรพนามบุรุษที่ 2
- ☒ 8. สรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้แทนผู้พูด
- ☒ 9. "คุณจะไปไหนคะ" คำว่า คุณ คือคำที่ใช้แทนผู้ฟัง
- ☒ 10. "ท่านเหนื่อยมาก ขอความกรุณาอย่าเพียรทนนานนะ"
คำว่า ท่าน ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง

คำตอบสำหรับ ตอนที่ 2 คือ

✓ 1.	✓ 6.
✓ 2.	✗ 7.
✗ 3.	✗ 8.
✓ 4.	✗ 9.
✓ 5.	✓ 10.

ตัวอย่างนี้คือ คนเก่ง...

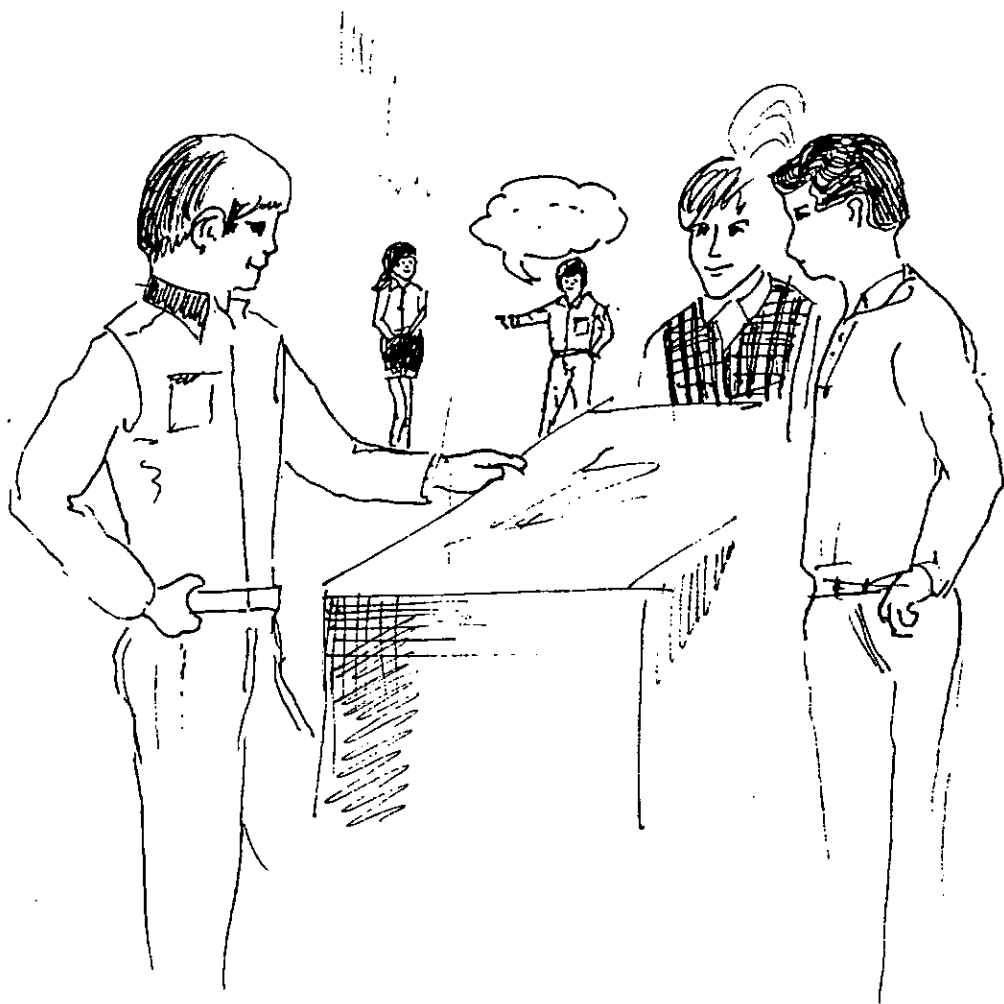
ไฮโย! จบการเรียนแล้ว ปอมมือให้ตัวเองหน่อยสิคะ

พบกันใหม่บทเรียนต่อไปนะคะ

สวัสดีค่ะ

บทเรียนล้ำเลิศการรถน
เรื่อง ชนิดของคำสรรพนาม

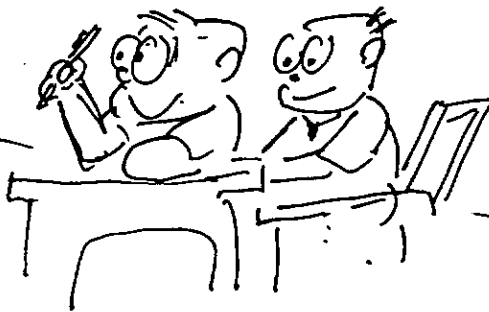
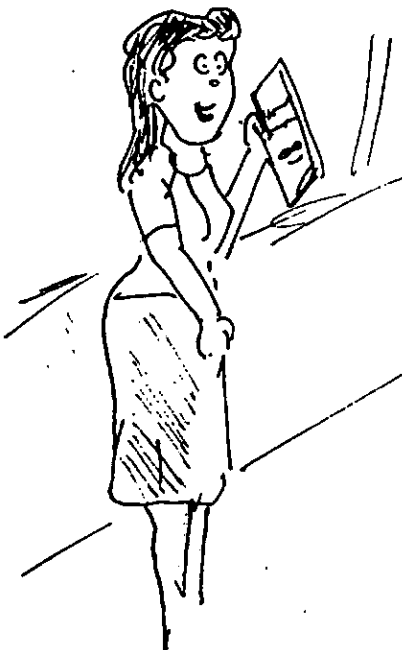
- ลรีลัด:

มาเรียนที่นี้ก่อนจะได้ศึกษาต่อไป

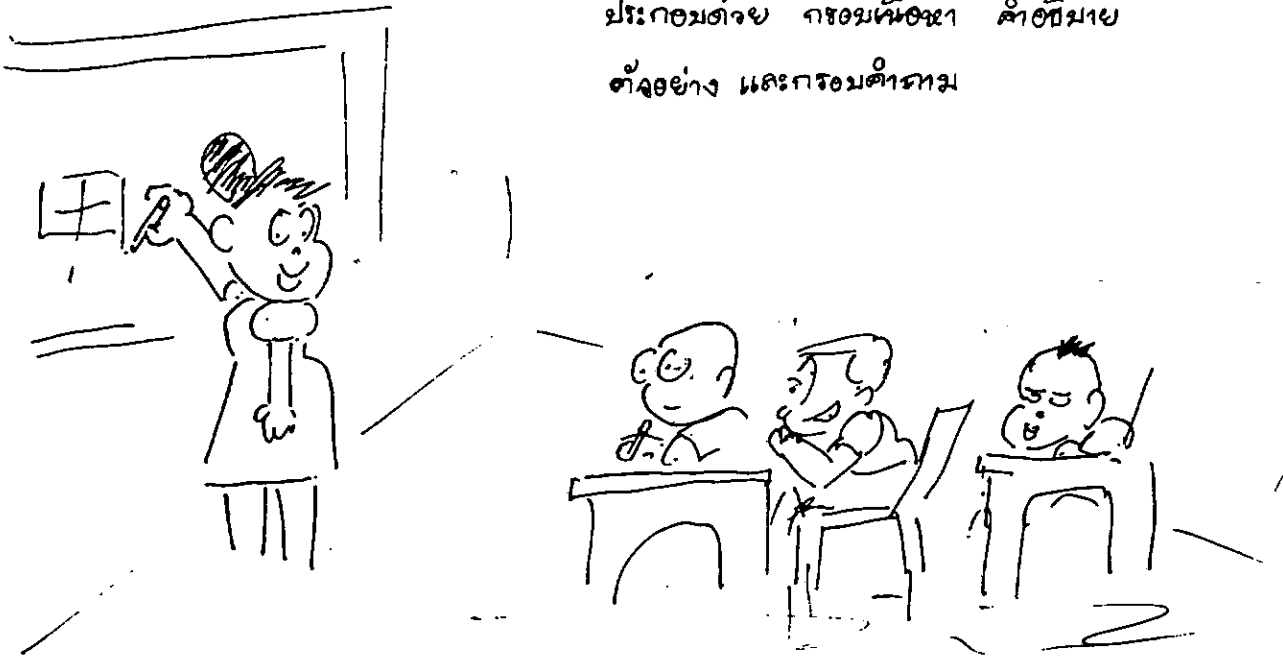
เรียกว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษ จงดู

- ก่อนจะเรียนมาเรียนก่อนในชั้นเรียนก่อนถึงจะทำการให้มาเรียนในชั้นให้เสียก่อน

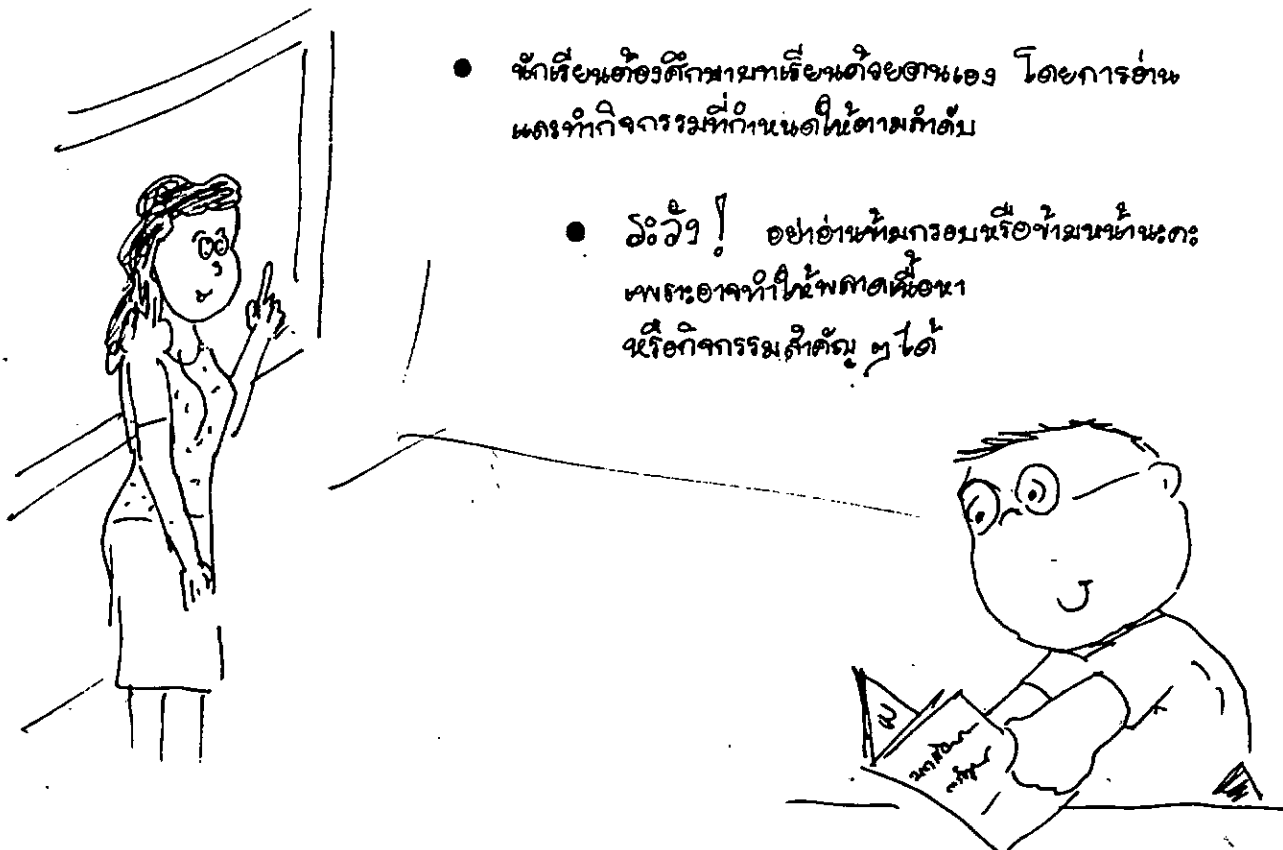

- บทเรียนนี้จัดเนื้อหาเป็นกรอบ ๆ
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา
ตัวอย่าง และกรอบคำคม

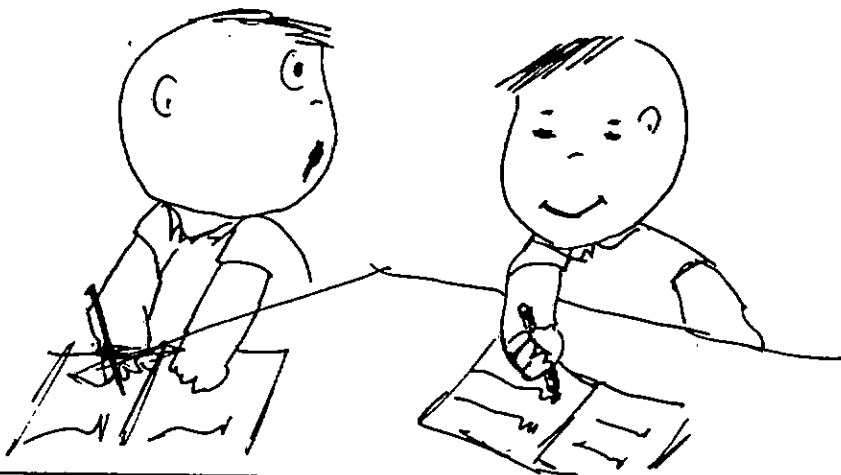

- จัดเขียนอัตราศึกษามาเรียนด้วยตนเอง โดยการอ่าน
และทำกิจกรรมที่กำหนดได้ตามลำดับ

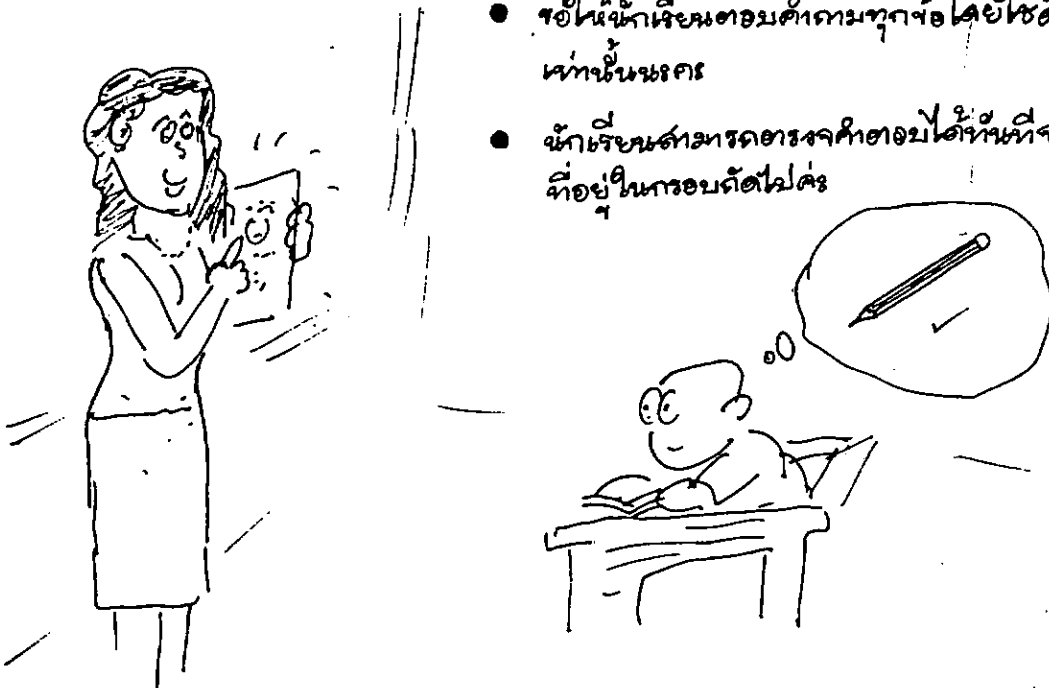
- โอ้ววว! อย่าอ่านห้ามกรอบหรือทำจนเหนื่อยนะ
เพราะอาจทำให้ปวดหัว
หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

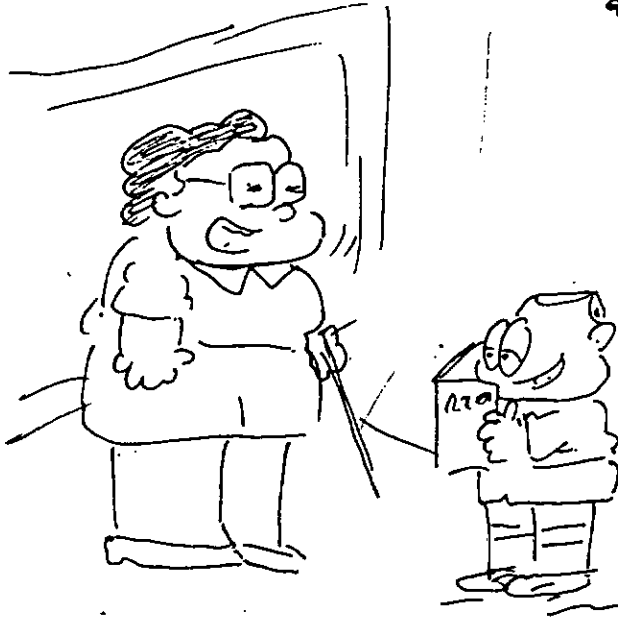
- กรอบคำถาม จะครอบคลุมข้อใดในบทเรียน
ไม่ใช่ข้อทดสอบหัด: เพื่อบรรณาการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการอธิบายเนื้อหาที่นักเรียน
ได้ทำความเข้าใจแล้วเท่านั้น

- ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวหนังสือ
เท่านั้นขอ
- นักเรียนสามารถตรวจสอบคำตอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบถัดไป

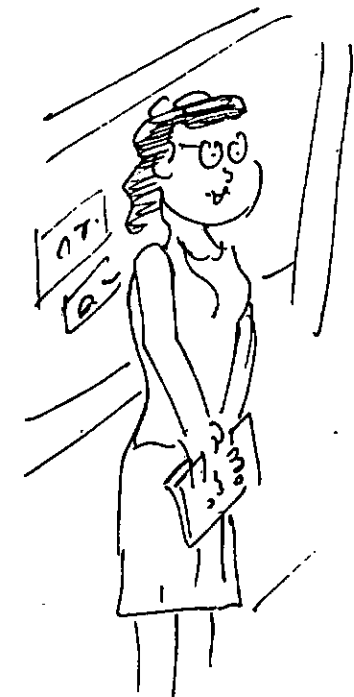

- ฮี... ฮี... ขนผมเปิดดูแล้วตกใจตามก๊อปปี้
ไม่ได้หรอกค่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาควิชาให้กว่า
- เด็กดีต้องที่อัสสัมชัญของเราค่ะ

- ทำตามคำตามผิด ไม่ทำตามอย่าง
ตอติกาเป็นอณาที่ผ่านทุกในฟ้าไป
แล้วจึงเขียนการอื่นใหม่ต่อไป

- ใจเป็นทุนอะไร ไม่ซื้ออะไร
บ้านตามพยายาของหลานรอกค่ะ

- เมื่อเข้าใจงานอย่างถ่องแท้แล้ว
จึงได้แก้ไขและปรับปรุงงานให้
ได้ยอดเยี่ยม

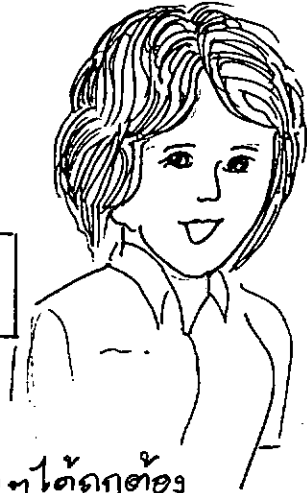
- อย่าลืม!
ส่งงานเรียนคืนมาตั้งแต่กลางภาค
จะได้

ชุดประจำโรงเรียน

- เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำสรรพนามชนิดต่าง ๆ
และ สามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

ชุดประจำโรงเรียน

- นักเรียนสามารถ
- 1. บอกความหมายของคำสรรพนามชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
- 2. บอกชื่อแทนต่างของคำสรรพนามชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
- 3. บอกได้ว่าคำในประโยคใดเป็นคำสรรพนาม และให้แทนคำแทนใด
- 4. เลือกใช้คำสรรพนามชนิดต่าง ๆ ตามที่กำหนดยกได้ถูกต้อง

ลัทธิดีอีกครึ่งละ นักเรียน

วันนี้เราจะเรียนเรื่องคำสรรพนามกันต่อหะคะ

แต่ก่อนจะเรียนเรามาทบทวนกันก่อนหะ

เมื่อว่าบางคนอาจจะลืม ๆ ไปบ้าง

คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ หรือใช้แทนนาม

ที่พูดหรือผู้เขียนได้กล่าวไปแล้ว

คำสรรพนามชนิดแรก ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว

คือ คำบุรุษสรรพนาม

ยังจำได้ไหมเอ๋ย

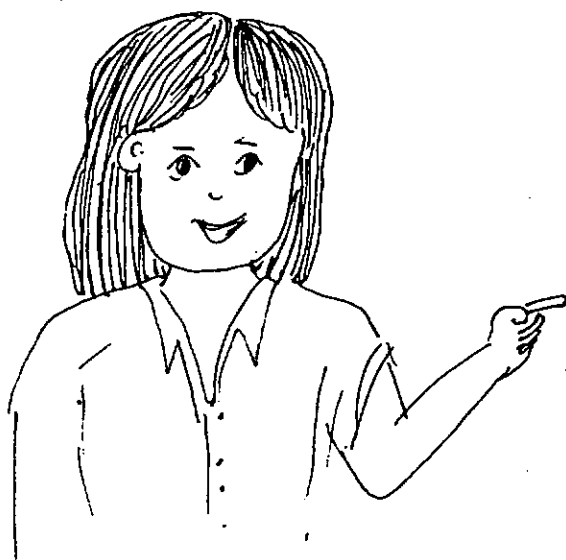

คำบรรยายภาพ คือคำที่เราใช้แทนชื่อในกรพจนานุกรม
 ที่เป็นสรรพนามแทนชื่อผู้พูด ก็เรียกว่า สรรพนามบุรุษที่ 1
 แทนชื่อผู้ฟัง เรียกว่า สรรพนามบุรุษที่ 2
 แทนชื่อผู้ถูกกล่าวถึง หรือคิดไปเอง
 เรียกว่า สรรพนามบุรุษที่ 3
 จำได้หรือไม่ในละคร

เฉลย: ต่อไปนี้เราจะเขียนเกี่ยวกับคำสรรพนามชนิดใหม่กันนะคะ

นักเขียนตั้งใจเขียนนะคะ เพราะคำสรรพนามที่เราจะเขียนยังมีอีกหลายชนิดให้ยั่วคะ

ดูตัวอย่างในกรอบถัดไปเลยคะ

คำที่ นี้ เป็นคำสรรพนาม
ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราใช้สำหรับ
กำหนดคนใดที่ใดของนาม
ที่กล่าวไปแล้ว ในที่นี้คือ
คำว่า นม นั้นเอง

มาดูกันอีกสักตัวอย่างสิคะ:

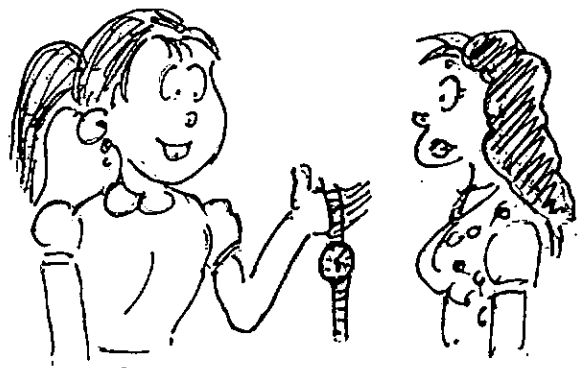
ถ้าหากกล่าวถึงคำนามที่อยู่ในระบะ
ใกล้ตัวผู้พูด หรือผู้ฟังมากๆ
จะใช้คำสรรพนามช่วยกำหนด
ระบะใกล้ๆ นั้นว่า

นี้

หะ:

นี่ นาฬิกาที่ฉันเก็บเงินซื้อเอง
สวยไหมจ๊ะ:

สวยจ๊ะ:

นักเขียนลองตอบคำถามนี้หน่อยนะ

==
ใครได้รับใบทำงานตัวในสำนักงาน

คำถาม ๑ เป็นคำถามประเภทที่ถามตรงๆ

ของคำถามใดละ

ตอบ

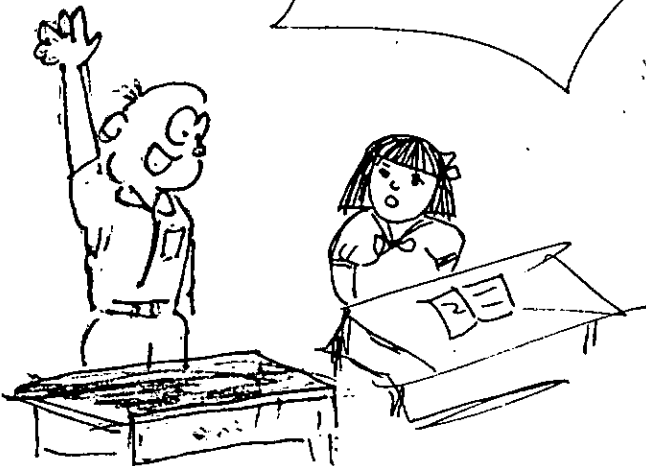

คำตอบคือ

ใบทำงาน

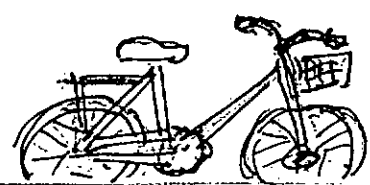
ผมตอบได้ครับ

เกรงใจเลขคี่

ขอให้นักเรียนดูภาพต่อไปนี้ แล้วเติมคำสรรพนาม
และคำถามที่คำสรรพนามนั้นกำหนดระบุในกรณฑ์ถามได้ ทั่วโลก
กรในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. _____ ไรครับ _____
ที่ผมได้เป็นรางวัล

ตอบคำถามทำนองเดียวกันกับกรอบที่ 9
แล้วจึงตรวจสอบคำตอบกรอบถัดไปพร้อมๆ กันนะคะ

2. _____ ดี _____
ตัวโปรดของหนูค่ะ

ดูคำตอบลึกลับว่านักเรียนตอบถูกหรือเปล่า

1. ผู้ ไร รับ รถ จักรยาน
ที่ผมได้เป็นรางวัล

2. นี้ คือ การ ไป รถ ตัว ไป รถ ของ หนู ค่ะ

คำที่ นี้ เป็นคำสรรพนาม

ที่ใช้กำหนดระยะเวลาของนามที่อยู่ใกล้ตัว

ผู้พูด หรือผู้ฟัง นะคะ

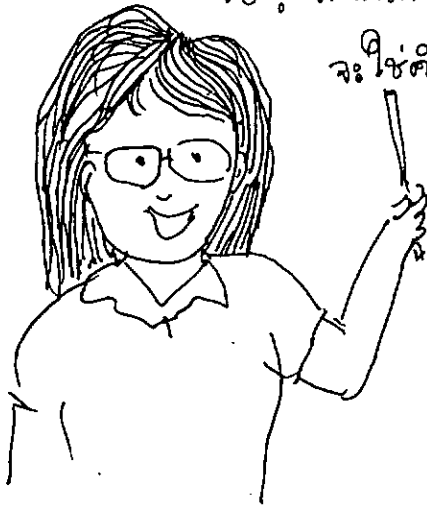

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ

ถ้าอยู่ดังนามที่อยู่ใกล้ตัวมาก ๆ เราใช้คำว่า นี้

กำหนดระยะ

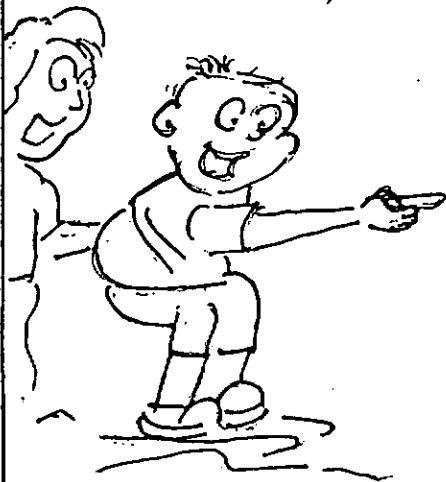
เอ ! ถ้าคนที่ผู้พูดอยู่ถึงอยู่ในระยะไกลออกไปอีกหน่อย
จะใช้คำว่าอะไรล่ะ

ตามไปดูกันต่อดีกว่าค่ะ

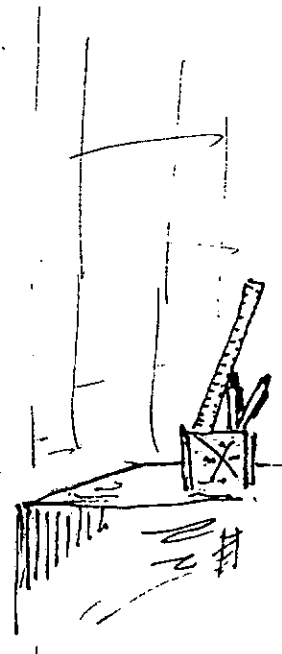
ดูตัวอย่างต่อไปนี่เลยคะ

นี่อะไรปากกาที่เธออยากซื้อ

โปรดสังเกตว่า
คำนามที่กล่าวถึง
อยู่ไกลจากตัวผู้พูด
พอสมควรแล้ว

เพราะ

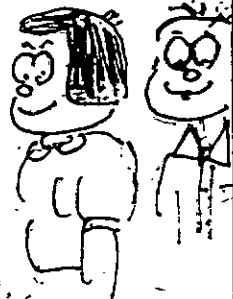
ถ้าหากนึกกลัวถึงอยู่ไกลตัวผู้พูดไม่มากนัก
เราจะใช้คำว่า หนึ่ง เป็นคำสรรพนามช่วยกำหนดระยะ เช่น

เช่น

หนึ่ง ไ้ ลูดา กับ ล่มศักดิ์
เมื่ออาจารย์กำลังต้องการพบอยู่พอดี

นเรอ
ของใจนะ

ถ้าเขียนพิจารณาบทสนทนาต่อไปนี้แล้วคิดว่า ใครจะเติม
คำว่า หนึ่ง หรือ หนึ่ง ลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม

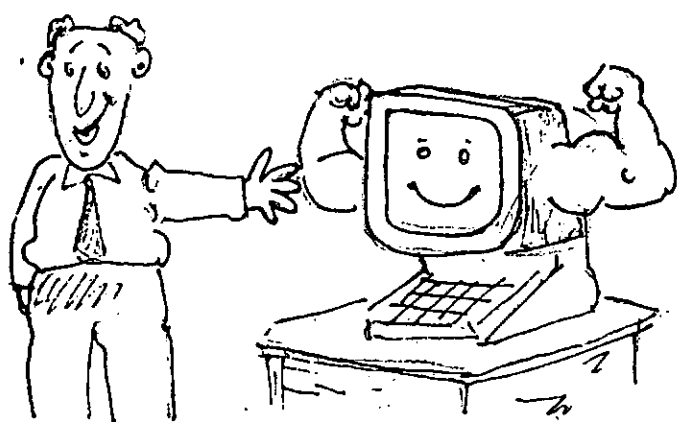
1. คุณพ่อคะ ไรคุณครู
ที่สอนวิชาภาษาไทยของหนู

เปิดไปกรอบที่ 17

ตอบคำถามทำนองนี้ฝึก 1 ข้อละ

2. คือโทรศัพท์รุ่นใหม่ล่าสุดนะคะครับ

ตอบคำถาม
กรอบที่ 16 และ 17 แล้ว
ขอเชิญตรวจสอบคำตอบ
ในกรอบถัดไปจ้ะ

เฉลย

1. น้

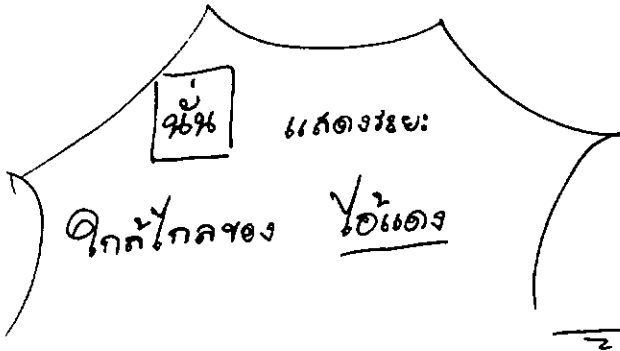
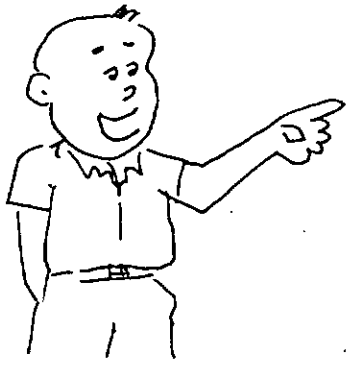
2. น้

ว้าว! เก่งจริงๆ
ตอบถูกอีกแล้ว

ถ้าผู้พูดกำลังนิยามที่อยู่ไกลตัวออกไปบ้างแต่ไม่มากนัก
จะใช้คำว่า นั่น เป็นคำช่วยกำหนดระยะไกลไกล
เช่น

นั่น ไร่แดงที่ดอนบ้านนา

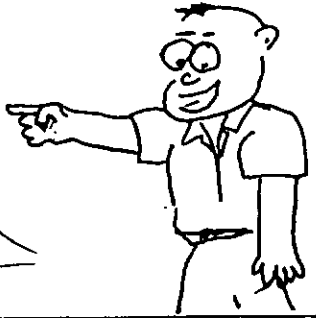
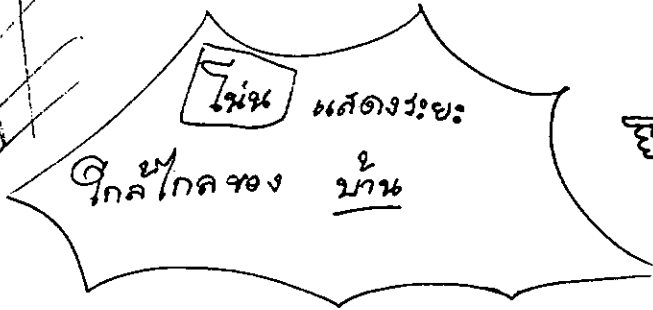

ถ้าพยานนั้นอยู่ในระยะไกลจากผู้พูดมาก บางครั้งอาจจะมองเห็นเพียงทิว
ต้องเปลี่ยนคำชี้ระยะให้รู้สึกว่ามีที่ไกลถึงอยู่ไกลออกไปมากกว่า

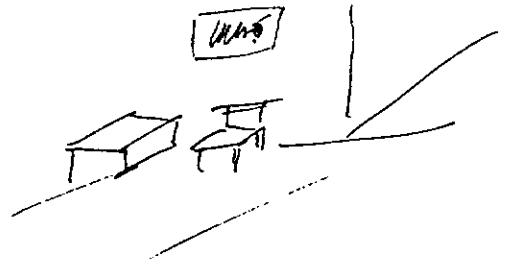
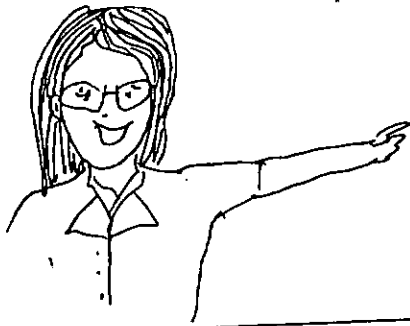
นี่ หรือ นั่น เช่น

โน้น ไร่ดำบ้านของม

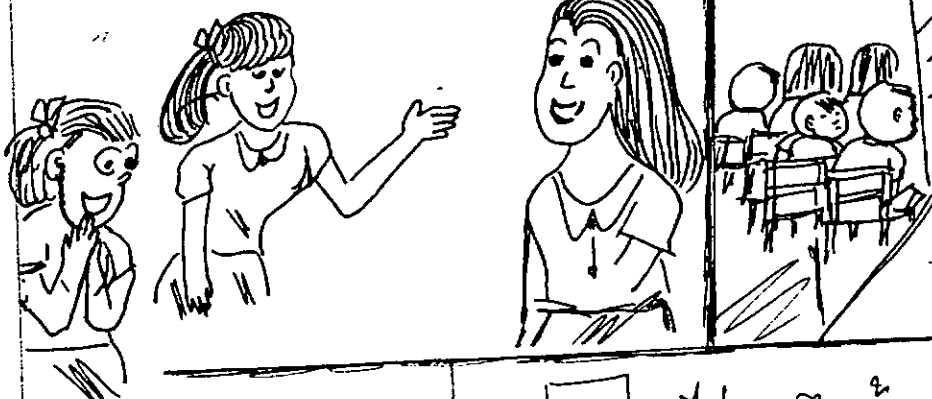

คำถาม ปีนี้อากาศร้อนมากที่ช่วงนี้ของหน้าร้อน
ที่อยู่ใกล้ตัวผู้พูดมาก ๆ นะคะ

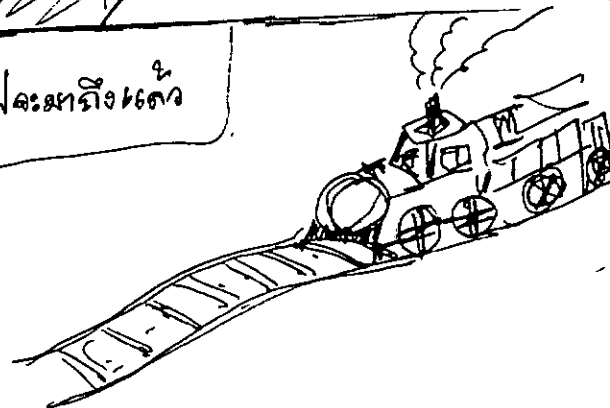
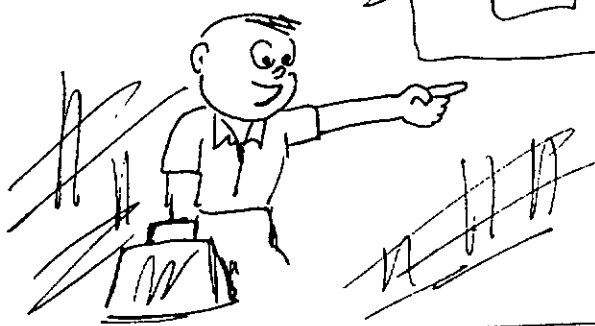
ต่อไปนี้จะให้คำแนะนำตามคำถามว่า
จริงไหมขอคำแนะนำแต่ละ: ถ้าใช่ให้แนะนำสั้น ๆ นะคะ

1. พี่สาวของฉัน:

2.
คุณกำลังเดือดร้อนแล้ว

3. รถไฟจะมาถึงแล้ว

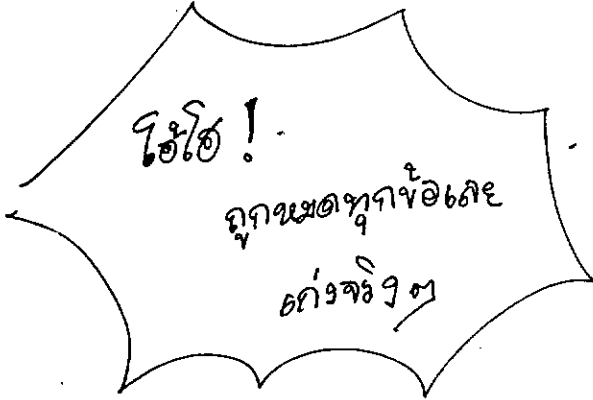

ให้เขียนชื่ออาชีพตามตัวสะกด

1. ด้

2. ไร่

3. ไร่

ให้เขียนชื่ออาชีพตามตัวสะกด

ให้เขียน ชื่อ นาม นาม

ในการกำหนดระยะเวลาให้

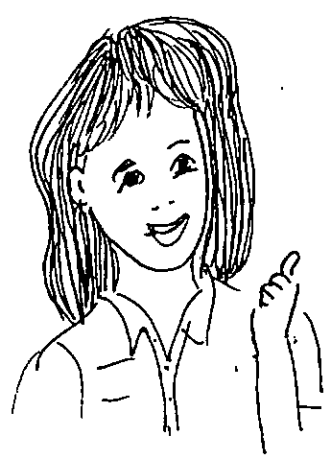
ของงานที่กำหนดไว้ได้

ให้เขียน

หน้าเขียนตรง คำว่า นี่ นั้น นะเนาะ

นี่กล่าวมานั้น เป็นคำสรรพนามชนิดหนึ่ง
ที่ใช้กำหนดระยะทาง ในข้อความใกล้ไกล
ของคำนามที่สัมพันธ์ผู้ฟัง สามารถ
เข้าใจกันได้

คำสรรพนามชนิดนี้ เราเรียกว่านามตัวคล้ายว่า

คำสรรพนามชี้ชี้ หรือ

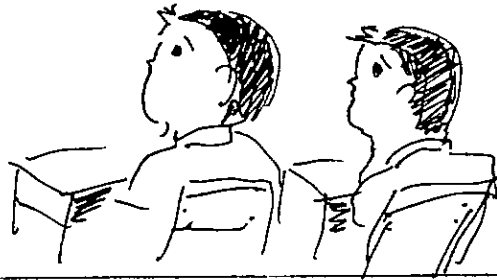
นิมิตสรรพนาม

(อ่านว่า ชี-ยะ-มะ-
ลัม-พะ-นาม)

- คำถาม ๑ ให้ระบุของนามที่อยู่ใกล้ผู้พูดที่สุด
- ๒ ให้ระบุของนามที่อยู่ไกลออกไปอีกนิด
- ไกล ให้ระบุของนามที่อยู่ไกลมาก

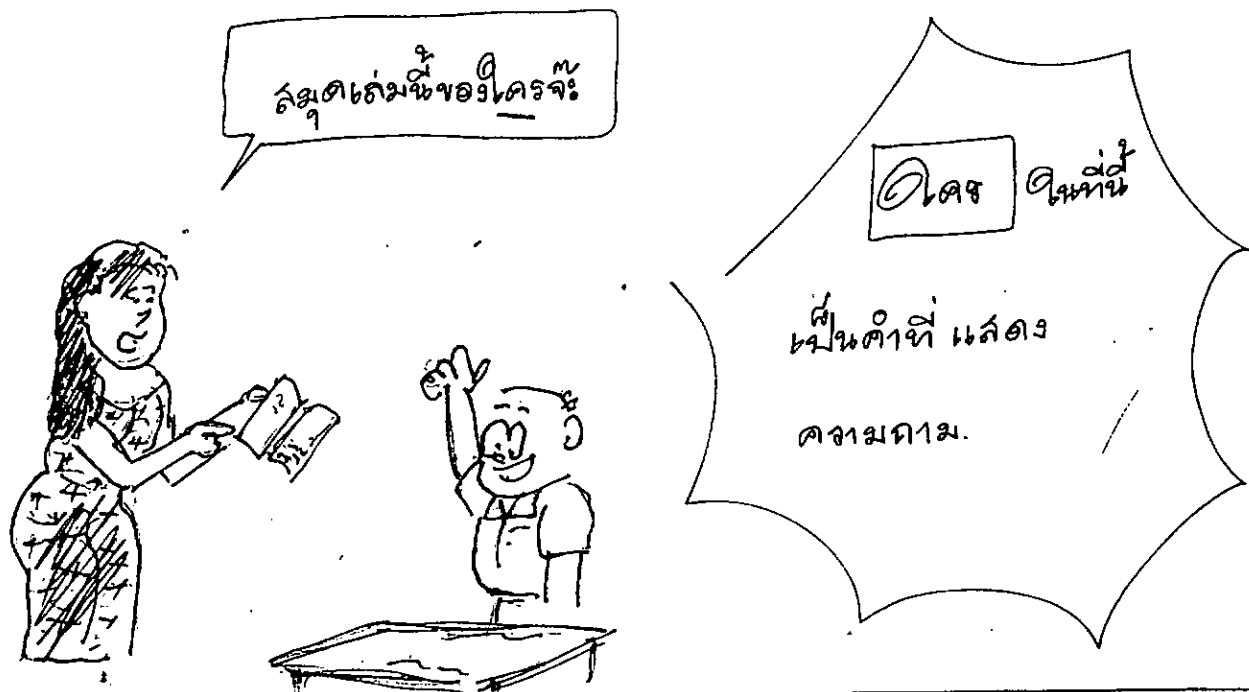
เราเคยรู้เรื่องคำสั่งนามที่ใช้ระบุ < จัสมัรรพนาม > ในชั้นละคะ
 นึกถึงคนใดยังไม่เข้าใจ อย่างเพิ่งผ่านๆไปเรียนการอบใหม่ละคะ
 ขอให้ย้อนไปศึกษาอีกครั้งก่อนละ เน้นๆจ้ะว่า ไม่มีอะไรยากเลย

ลองดูสิคะ

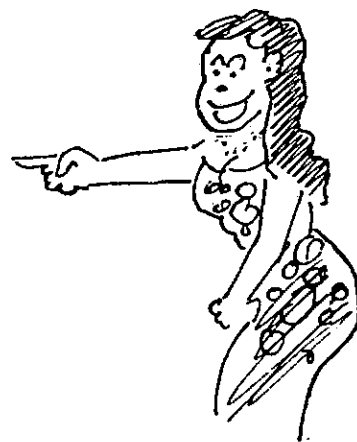
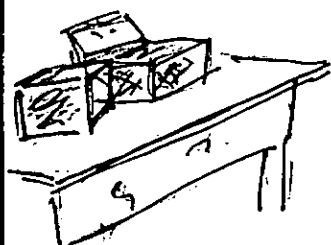
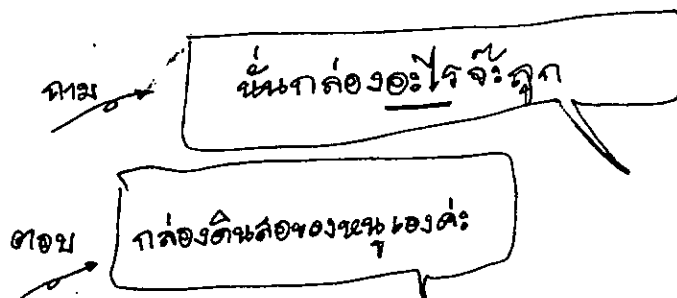

เราใช้เป็นคำถามได้: ตราบใดที่คำตอบคำสรรพนามชนิดใดใหม่กว่า คำสรรพนามชนิดนี้
ดูตัวอย่างประกอบเลขหระดะ

29

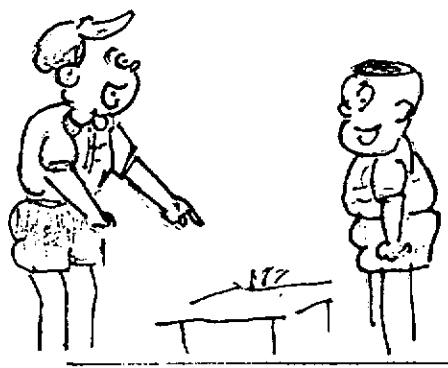

คำที่แสดงคำถามมีอยู่หกทศวรรษ เช่น อะไร ใครใด ลึกลับใด อันใด เป็นคำ 30
คำเหล่านี้เมื่อใช้เป็นคำถามก็จะต้องมีคำถามเสมอ เช่น

หัดเขียนลึงเกตาบทสนทนาในภาพ แล้วบอกครูหน่อยนะคะว่า
มีคำใดที่ให้แสดงคำถามบ้าง

ผู้ใดที่ยับแถมกันดอกไม้ไม่บนโต๊ะนี้ไป

คำที่ให้แสดงคำถาม
คือคำว่า

ครูต้องแสดง
คำที่ให้แสดงคำถาม คือ
คำว่า

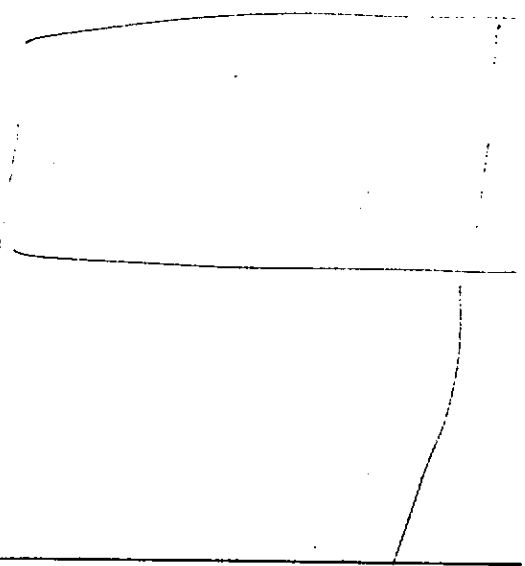
ผู้ใด

จากตัวอย่างในรอบที่ผ่านมา
เป็นคำสรรพนามที่เรียกว่า

คำว่า ใคร อะไร ที่ไหน

หรือ ปัจจุบันสรรพนาม นั่นเองค่ะ

สรรพนามใช้ถาม <ปัจจุบันสรรพนาม> ยังมีนอกเหนือจากที่กล่าวมาอีกมาก ครูเชื่อว่านักเรียนคงเคยใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว
ขอให้สังเกตเพื่อบอกว่าคำที่ใช้ถามนั้น จะต้องใช้แทนนามที่ผู้พูดหรือผู้ฟัง
กล่าวไปแล้วเท่านั้นของคะ

น้องรอบสัปดาห์ไหนจะ

สรรพนามใช้ถาม

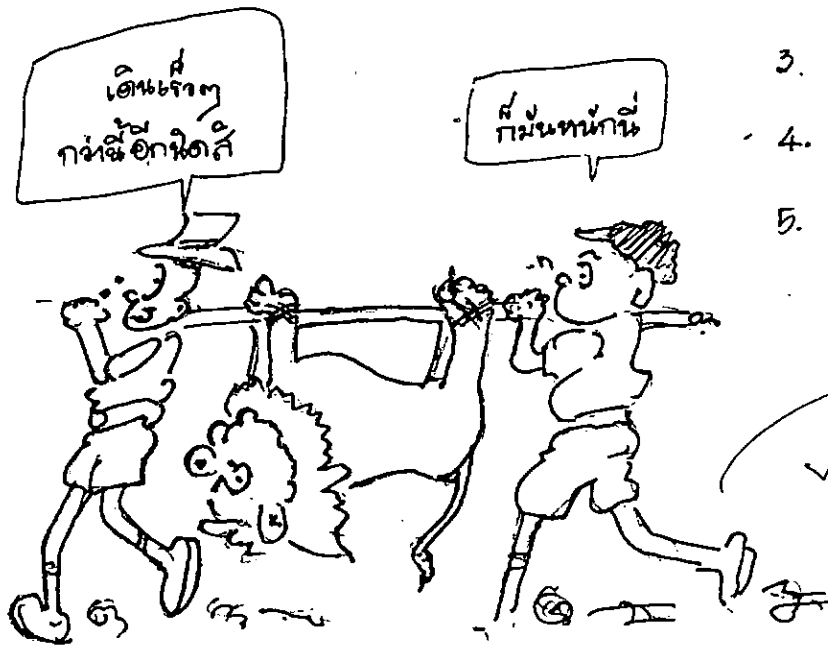
<ปัจจุบันสรรพนาม>

คือ

ที่ไหน

ต่อไปนี้เป็นหน้าที่เรียนซึ่งได้ให้คำสรรพนามให้ภายในข้อความต่อไปนี้นี้:

35

1. சொதாரதார
2. தாமரை
3. கும்பை
4. துடி
5. சொதாரதார

புத்திரகாந்தகார:

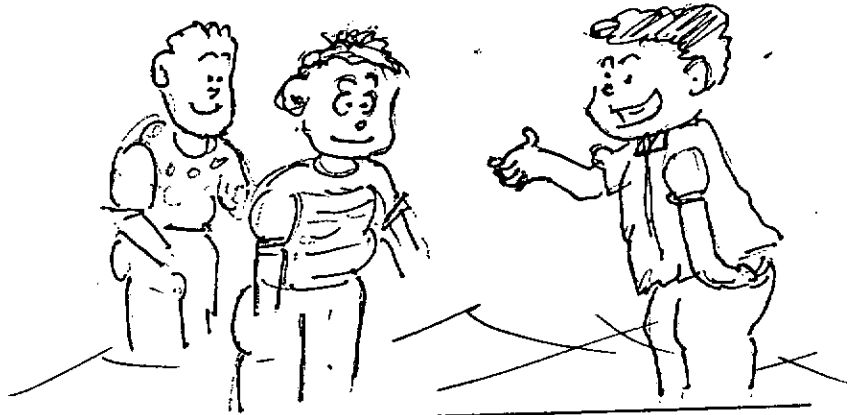
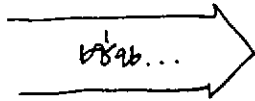

36

- செய்
1. சொதாரதார
 2. தாமரை
 3. கும்பை
 4. துடி
 5. சொதாரதார

มีคำสรรพนามชี้กรณิตหนึ่ง
ซึ่งให้คำเดียวกันกับสรรพนามใช้ถาม
ทุกอย่าง แต่แตกต่างกันตรงที่
ไม่ได้ใช้แสดงคำถาม

ใครสนใจจะไปกับผม
ก็ขอเชิญครับ

คำที่ **ใคร** ในบทที่ 37 ไม่ได้ใช้แสดงคำถามแต่เป็นการเชิญชวน

38

เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่คำสรรพนามใช้ถาม

ทำนองเดียวกันกับคำที่ **อะไร** ในตัวอย่างต่อไปนี้

การอ่านหนังสือของเราจะเพิ่มพูนอีกมากมาย

คำที่ **อะไร**

ไม่ใช่คำถาม
แต่เป็นการบอกเล่า

คำสรรพนามว่า ใคร อะไร สิ่งใด อันใด ใญ่ใด
 ๗๒ ใญ่ใด ๔๗๒ ที่เรารู้ใช้ในงานที่ไม่วางคำถามนี้
 เรียกว่า สรรพนามบอกความไม่เจาะจง หรือ

อนิยมนสรรพนาม (อ่านว่า อะ-นิ-ยะ-ยะ-สั-ยะ-พะ-นาม)

ที่นักเขียนบทความจะใช้กับสิ่งที่ซ่อนเร้นให้จำแนกว่าอย่างไร

- สรรพนามใช้ถาม <อนิยมนสรรพนาม>
 ต้องการคำตอบทุกครั้ง
- สรรพนามบอกความไม่เจาะจง <อนิยมนสรรพนาม>
 ไม่ใช้ถาม ไม่ต้องการคำตอบ
 คือ
 อาจถามหรือไม่ถามก็ได้
 เพราะไม่วางคำถาม

ฉันนักเรียนยังไม่ออก ก็ขอให้ดูตารางที่แสดงให้ดูว่าควรทำอะไร

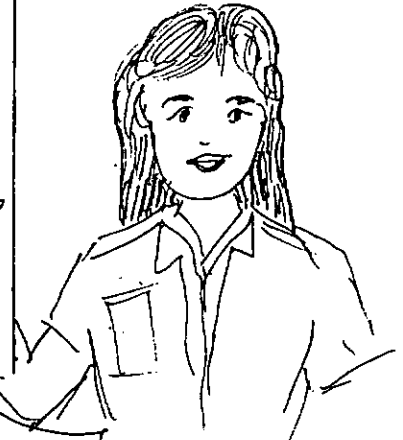
41

สรรพนามใช้ตาม
<นิยามสรรพนาม>

1. ใครจะไปกับครูบ้าง
2. คุณพักที่ไหนครับ
3. คุณต้องการอะไร

สรรพนามนอกคตไม่เจาะจง
<อนิยามสรรพนาม>

1. ใครจะไปกับครูก็ได้
2. ที่ไหนนั่นก็อยู่ได้ทั้งนั้น
3. อะไรมาแลกก็ไม่ยอม

ถ้ายังไม่พอใจให้ย้อนไปศึกษาให้เสียก่อนนะค่ะ

เพื่อความสะดวกให้ยิ่งขึ้นขอให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้

42

หลังจากเสร็จเรียบร้อยแล้ว ✓ หน้าข้อที่ใช้สรรพนามใช้ตาม <นิยามสรรพนาม>
หลังจากเสร็จเรียบร้อยแล้ว X หน้าข้อที่ใช้สรรพนามไม่เจาะจง <อนิยามสรรพนาม>

- _____ 1. ก่อนจะทำอะไรใครทำอะไรในห้องคอม
- _____ 2. เถอะยกจะไปไหนก็ได้ตามใจ
- _____ 3. พอดีใครฆ่าตาย
- _____ 4. ฉันไม่ต้องการความสงสัยจากใคร
- _____ 5. ที่ไหนก็สู้บ้านเราไม่ได้

กองสารคดีถามตอบ
ถามคุณหมอช่วย

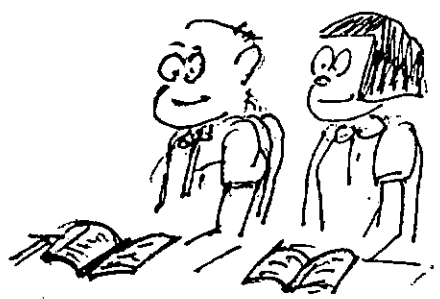
X 1. X 2. ✓ 3.
X 4. X 5

ไอ้ไอ!
เขียนมาหลายตัว

หวังว่านักเรียนคงเข้าใจนะค่ะ
ต่อไป เราจดคำกริยาและคำคุณศัพท์ ซึ่งเราจะใช้แทนคำนาม
ที่กล่าวไปแล้ว เพื่อให้เห็นการซ้ำๆ กันไปอีกครั้งหนึ่ง

ตัวอย่าง

วันนี้ฉันเรียน
สนุกที่โรงเรียน

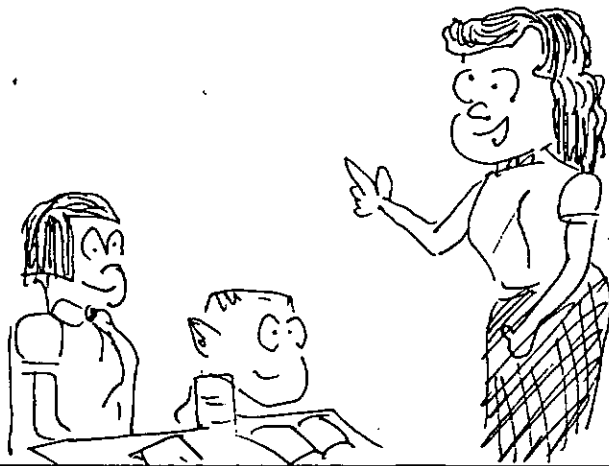
คำที่ใช้แทนคำนาม
เพื่อให้เห็นการซ้ำๆ กันคือ

ถ้า

เขา

นักเรียน

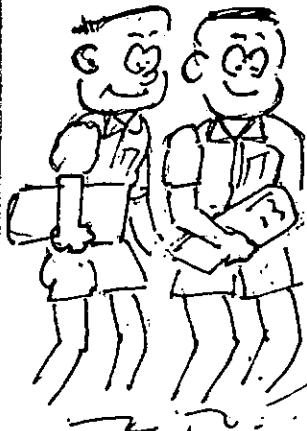
เด็ก ๆ บางก็เขียนบางกันลับ

คำว่า บาง
 ที่เขียนคำนาม เด็ก ๆ
 เป็นคำที่ ใช้ซ้ำ
 อีกคำหนึ่งนะค่ะ

ตัวอย่างต่อไปนี้จะทำนองเดียวกันค่ะ

พ่อกับแม่ บางเพื่อนบาง

คำว่า บาง
 ที่เขียนคำนามคือ
พ่อกับแม่
 และเป็นคำที่ ใช้ซ้ำ ด้วย

คำว่า ต่าง บ้าง กัน จากตัวอย่างที่ผ่านมา

ในคำสรรพนามชนิดหนึ่งซึ่งมีชื่อเรียกว่า

คำสรรพนามบอกความชี้ชี้

หรือ

วิภาคสรรพนาม

ขอทราบ: ลองตอบคำถามกันสักข้อก่อนดีกว่า
จะได้รู้ที่เราเข้าใจหรือไม่

หมอละพามาสิ่งที่ทำงานจากหน้าที่ของตน

1. คำสรรพนามบอกความชี้ชี้ (วิภาคสรรพนาม)
คือคำว่า _____
2. ใช้แทนคำถาม คือคำว่า _____

คำตอบที่ถูกต้องคือ

1. ต่าง
2. หมอและพยาบาล

ขอชมเชย

เก่งจริง ๆ

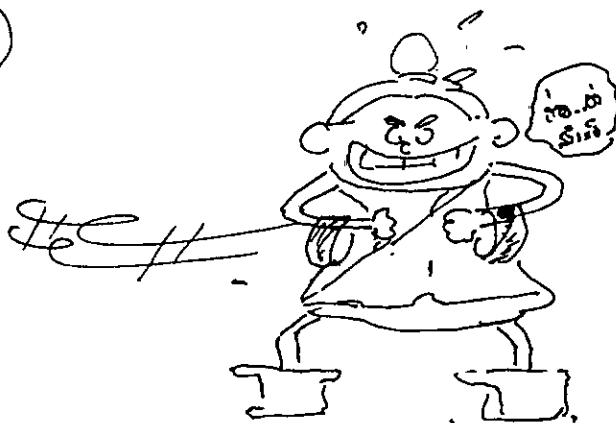
เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ในหรรพดกัซทุกครั้งเรามักใช้คำสรรพนาม แทนหน้าที่เรากำลังเป็น แล้วตัวนั้นบางกรณีคำสรรพนามบอกคนชี้ชี้ (วิภาคสรรพนาม) อาจให้แทนคำสรรพนามที่เราใช้แทนคนอื่นอีกต่อหนึ่งก็ได้

ตัวอย่าง

พอกเขาต่างก็ควบคุมอารมณ์ไม่ไหว

ต่าง

เป็นคำสรรพนามบอกคนชี้ชี้ (วิภาคสรรพนาม)
แทนคำว่า พอกเขา ซึ่งเป็นคำสรรพนามประเภทที่ ๑

ดูชั้นสี่ พวกเขานั่งท่าพระ
นั่งศรไข

4. အကျဉ်းချုပ် ၁၂၁ ၁၉၇၅

செய்த

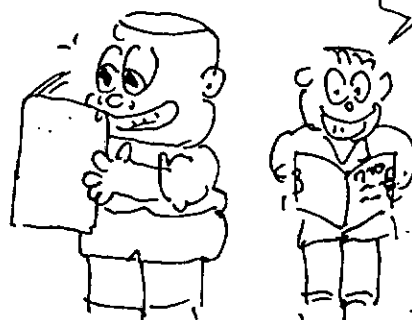
๒. ตาม คำว่า น้ำ ใช้แทนคำใด

၈၁၉၂

ข้อ ๕๖
ก่อนตกอีกแล้ว

பி... பி
அங்க: ௨௦௧

• ၁၆၆၆

1. คำศัพท์พหุพจน์บอกจำนวนชี้ชี้
หรือ วิภาคศัพท์พหุพจน์

୧. ନବନିର୍ମାଣ

ทำใบ
ชำระภาษีอากร

ดิฉันเขียน
ขอบคุณคุณพี่:

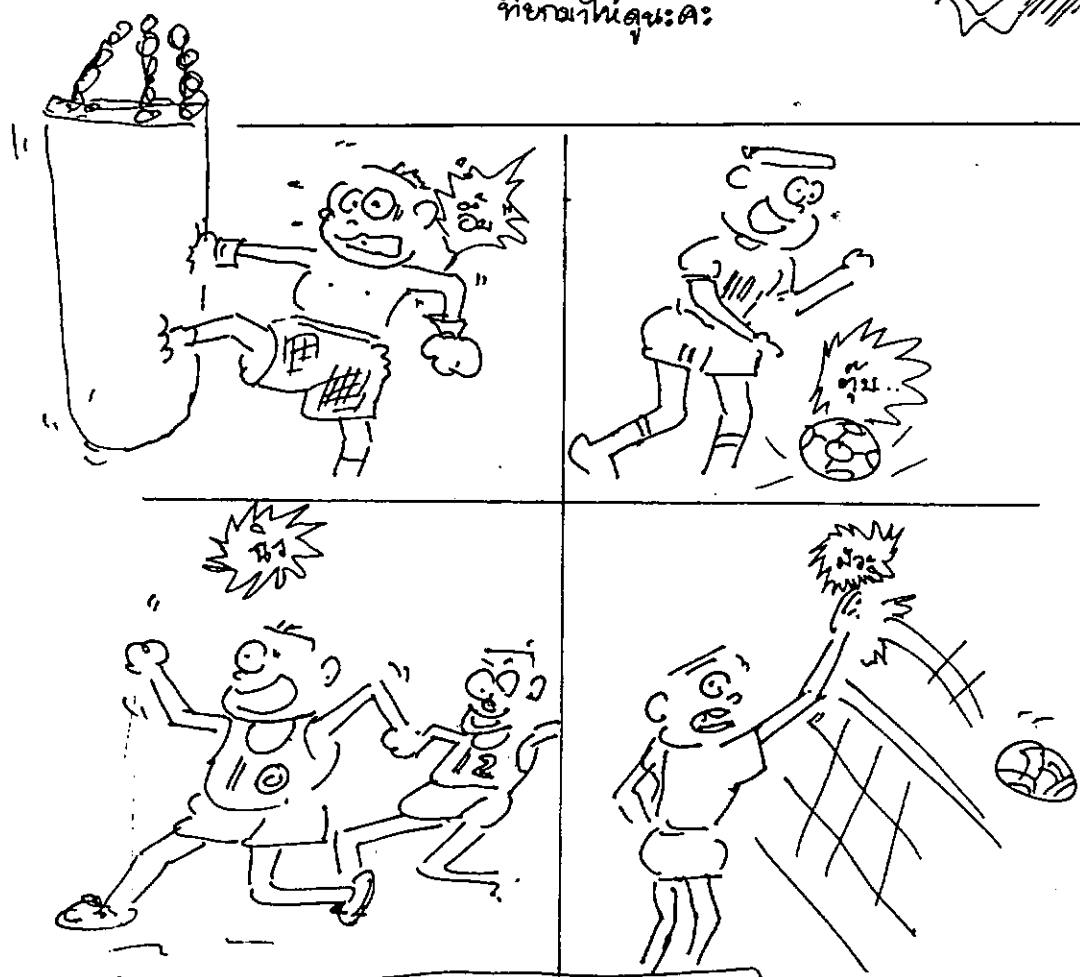

กลับมาที่ตอมขลุ่ย

โครงการผลิตไม้ต่อวงเลื้อยจิ พยายามใหม่สักครั้ง

นักเขียนเคยสังเกตไหมคะ? คำสรรพนามบอกตามนี้ (วิภัติกรรม) ที่
๓. แสดงความหมายแยกหรือความหมายรวม ต่อคำนามหรือสรรพนาม
ที่กล่าวมาแล้วก็ได้

เพื่อให้สังเกตตัวอย่าง
ที่ขานในชุดนี้:

ตัวอย่างที่ 1

เด็ก ๆ ต่างเล่นกีฬาที่สนามนี้

ต่าง ในที่นี้แสดงความหมายแยกต่อคำว่า เด็ก ๆ
ทั้งนี้เพราะแต่ละคนไม่ได้แสดงอาการอย่างเดียวกัน

สตูดิโอที่ 2

นักเขียนที่เก่งๆเขียนที่เก่งๆ

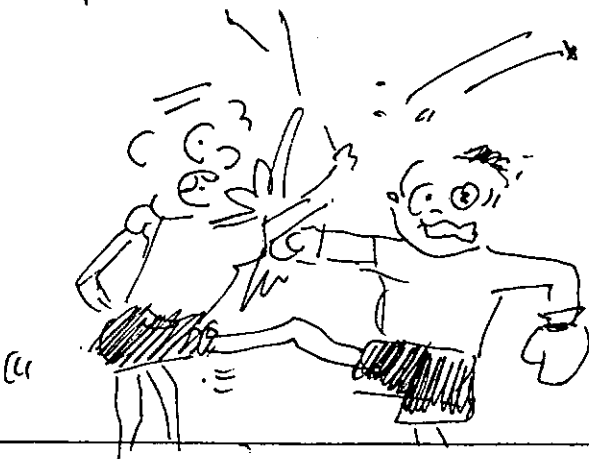

คำนำ ขำ ในที่นี้
 แสดงความสามารถหลายอย่าง
 ต่อคันทามคือ นักเขียน
 เพราะแสดงอาการ
 ต่างๆ กันไปนั่นเอง

ที่คันทามที่กล่าวนั้นมีคันทามแตกต่างจากหลายลักษณะ: หรืออาการ
 เราจะใช้คำศัพท์พนามฐิฐำ <วิภาคคัรพพาม> แสดงความสามารถ
 ต่อคันทามนั้นแสดงอาการเดียวกัน เราก็จะใช้คำศัพท์พนามมอกคตมฐิฐำ
 แสดงความสามารถรวม ดังสตูดิโอ

56

ภาษาละเล่น

คำนำ ขำ ในที่นี้
 แสดงความสามารถ
 รวม เพราะมอดคตมกัก
 1 คน แสดงอาการอย่างเดียวกัน

ต่อไปนี้ ขอให้เด็กเขียน เติมคำว่า

ต่าง

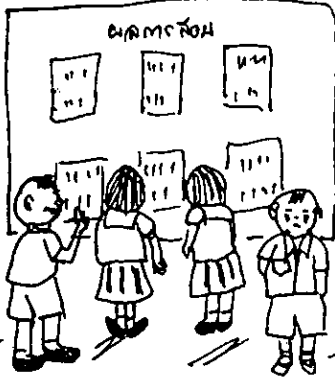
บ้าง

กัน

57

ลงในช่องว่างให้เหมาะสมกับข้อความที่กำหนดให้

1. นักเขียน _____ สอนได้ _____ สอนตก

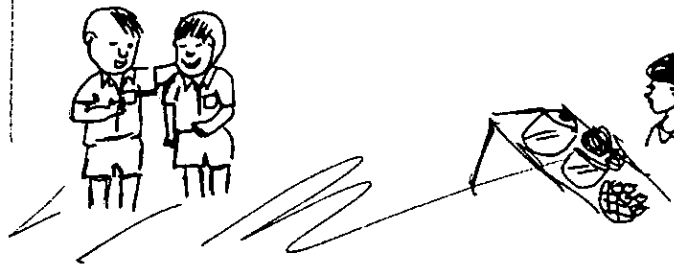

2. ทนตากับ สัปดาห์ร้องเพลงได้ _____

3. นักเขียน _____ ตั้งใจทำอาหาร

4. ศักดิ์กับชายไปทานข้าวด้วย _____

เฉลย

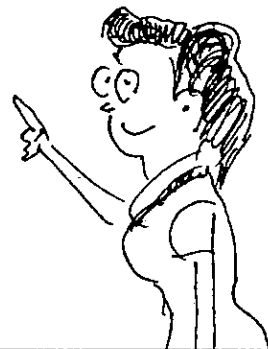
1. บ้าง , บ้าง

2. กัน

3. ต่าง

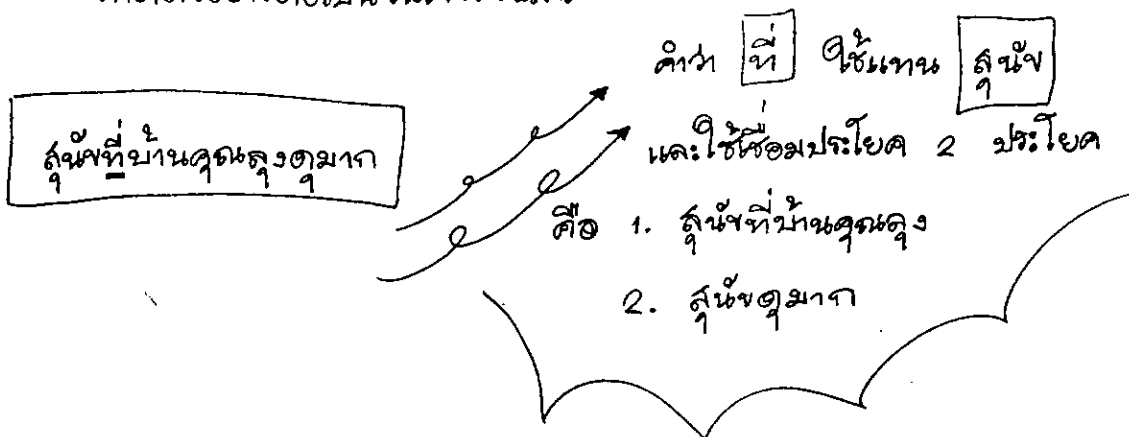
4. กัน

ขออดมาก

58

คำสรรพนามบางชนิดใช้แทนคำนามและเชื่อมประโยคให้ต่อเนื่องกันด้วย
โปรดสังเกตตัวอย่างต่อไปนี้ให้เข้าใจนะ:

ตั้งใจศึกษา
ใคร่เย็น ๆ นะคะ

ตอนนี้เริ่มจับคู่กันแล้ว ขอให้ตั้งใจให้หน่อยนะคะ
เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น ขอให้ฝึกเขียนดูตัวอย่างต่อไป
แล้วพยายามคิดตามไปด้วยนะคะว่า
คำใดใช้แทนคำนาม แทนคำนามใด และ
เชื่อมประโยคใด

ทำนองเดียวกันตัวอย่าง

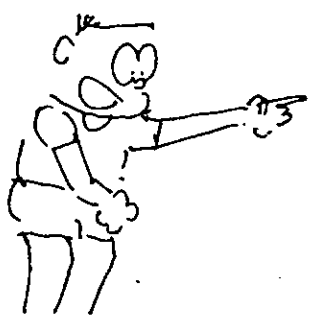
ใคร่รอบ ๑๑ นั่นละค่ะ

ฉันชอบบ้านที่อยู่บนเนิน
= ๑

ข้อความนี้สามารถแยกเป็น 2 ประโยค
ได้ดังนี้

1. ฉันชอบบ้าน
2. บ้านอยู่บนเนิน

คำใน นี่ เป็นคำที่ใช้แทนคำนาม บ้าน
และใช้เชื่อมประโยคทั้ง 2 ให้ต่อเนื่องกันด้วย

คำสรรพนามที่ใช้แทนนาม และ เชื่อมประโยคทั้ง 2 ประโยคในข้อความเดียวกันให้เป็นข้อความเดียวดังที่ได้ศึกษาจากตัวอย่าง เราเรียกว่า

สรรพนามเชื่อมประโยค

หรือ

ประ โยคสรรพนาม

นักเรียนพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ แล้วเขียนคำตอบ
ลงในช่องว่างในใบกาข้อนี้

ฉันชอบดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม

1. คำว่า ฉัน ใช้แทนคำนามใด

2. คำว่า ฉัน ใช้เพื่ออะไรประโยคนี้

ก. _____

ข. _____

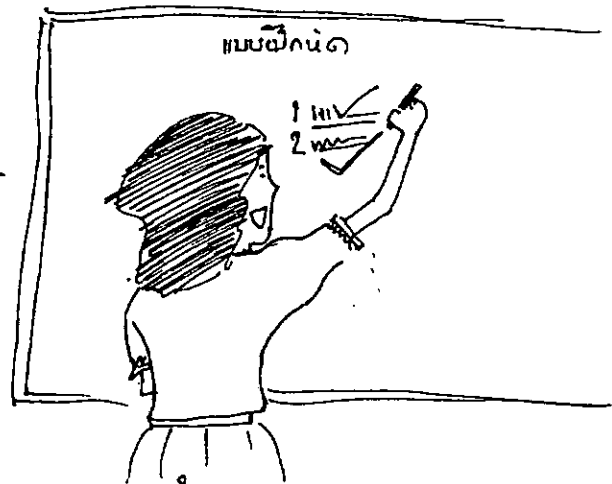

คำถามข้อ

1. ดอกไม้

2. ก. ฉันชอบดอกไม้

ข. ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม

ฉัน ...

ตอบถูกจริง ๆ ด้วย

เราอาจใช้คำว่า **ซึ่ง** เป็นคำสรรพนามเชื่อมประโยค (ประพันธสรรพนาม)
เช่นเดียวกับคำว่า **ที่** ก็ได้
ดังตัวอย่างที่ยกมา ดังนี้

๖๕

ครูชอบนักเรียนซึ่งขยันทำการบ้าน

ประโยคที่นำมาเชื่อมกันคือ

1. ครูชอบนักเรียน
2. นักเรียนขยันทำการบ้าน

คำเชื่อมคือ **ซึ่ง**

บางครั้ง เราอาจใช้คำว่า **อัน** เป็นคำสรรพนามเชื่อมประโยค
อีกคำหนึ่ง ทั้งนี้ต้องดูลักษณะของประโยคที่เหมาะสมที่จะใช้คำใด
เช่น

๖๖

คนอันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่สุด

อัน ใช้แทนนามว่า มรดก
อันเชื่อม 2 ประโยคให้เชื่อมกันคือ

1. คนรู้เป็นมรดก
2. มรดกล้ำค่าที่สุด

ตามตัวอย่างที่ผ่านมา เราอาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า ๖๗
 คำสรรพนามเชื่อมประโยค < ประพจน์สรรพนาม > นี้คือคำที่ใช้แทนนามที่กล่าวไปแล้ว
 และบางครั้งเดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยค ๒ ประโยคในข้อหนึ่งให้เป็นประโยคเดียวกันด้วย

คำสรรพนามเชื่อมประโยค < ประพจน์สรรพนาม >
 ซึ่งรู้จักกันไป ๓ คำแล้วคือ ที่ ซึ่ง อัน

เรายังมีคำ ที่ ซึ่ง หรือ อัน อยู่ในข้ออื่นในบทเรียน

๖๘

ครูกำลังทำโทษนักเรียน _____ ใครเรียนช้า

ข้าเรียนอาจเฒ่าคำที่

ที่

หรือ

ซึ่ง

ก็ได้ดะ

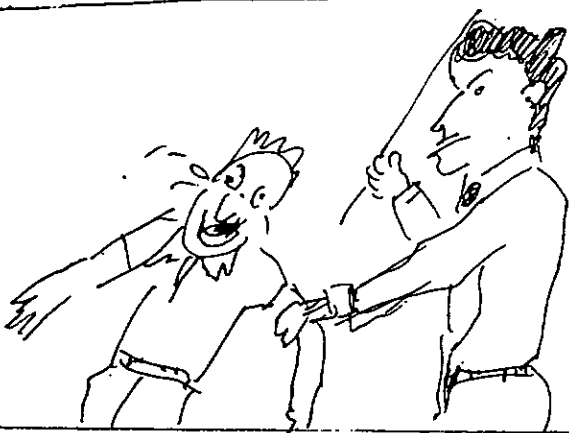
69

เพราะถือง่องไรก็คงตมหมายเดิมอยู่ คือ

ครูกำลังทำโทษนักเรียนที่มาโรงเรียนสาย

หรือ

ครูกำลังทำโทษนักเรียนซึ่งมาโรงเรียนสาย

ฆอกรตั้งเฒ่าคำใช้คำที่

ที่

ซึ่ง

หรือ

อัน

ซึ่งในประโยคเดียวกันได้

70

เช่น

ก. ธรรมชาติเป็นมรดกอันล้ำค่าของชาติ

ข. ธรรมชาติเป็นมรดกซึ่งล้ำค่าของชาติ

ค. ธรรมชาติเป็นมรดกที่ล้ำค่าของชาติ

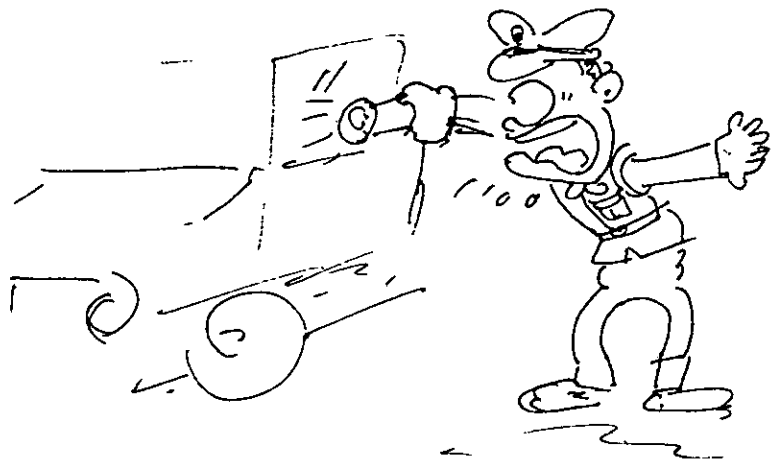

คุณครูให้ทำสรรพนามเรือมประโยค (สรพนสรรพนาม)
 ไม่ให้ นักเรียนต้องพิจารณาให้ดี ๆ นะคะ ว่า
 จะใช้คำว่า ☐ ที่ ☐ ซึ่ง ☐ ☐
 ซึ่งจะฟังดูเหมาะสมเพราะว่าบางครั้งอาจให้ชื่อไม่ได้
 ทั้ง 3 คำ

คุณครูให้ทำสรรพนามเรือมประโยคที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมที่สุด
 กรในช่อง ☐ ต่อไปนี้

ตำรวจกำลังค้นรถ ☐
บรรพบุรุษกันด้วยนี้ภาษา

คำทอมน้ำคือ

น้ำ หรือ น้ำ

นักเรียนทอมน้ำได้

น้ำใจจริง

นักเรียนทอมน้ำจากใจแล้ว

นอกจากคำว่า น้ำ น้ำ น้ำ ที่กล่าวมาแล้ว เรายังมีคำสรรพนามอยู่อีก

คำสรรพนามคือ คำที่ใช้แทนนามที่เป็นบุคคลโดยเฉพาะบุคคล

ดูตัวอย่างนี้:

บุคคลผู้มีดีความพยายามทำงานได้สำเร็จ

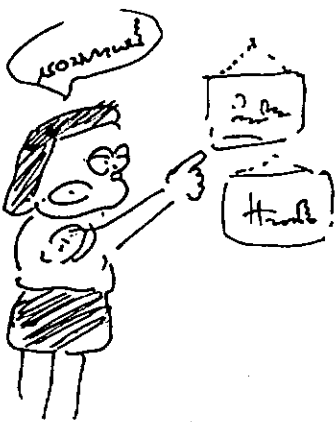
น้ำใจจริง บุคคล

น้ำใจจริง

บุคคลผู้มีดีความพยายาม

น้ำใจ

บุคคลผู้มีดีความพยายาม

เป็นอันดับที่สามของชุด... ประโยค < ประพันธ์สรรพนาม 7
ที่เราใช้กันอยู่ มีทั้งหมด 4 คำ คือ

ที่ ซึ่ง อัน และ ผู้

หวังว่านักเรียนคงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องนะคะ

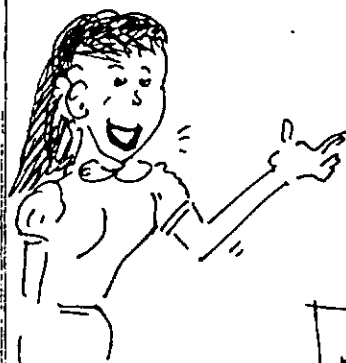
นักเรียนจงเชื่อมประโยค ก. และประโยค ข. ที่กำหนดให้ให้ต่อเนื่อง
เป็นประโยคเดียวกันโดยใช้คำสรรพนามเชื่อมประโยค < ประพันธ์สรรพนาม 7
ที่นักเรียนไม่แน่ใจให้เน้นหาคำ

ประโยค ก. บุคคลเสียสละเพื่อส่วนรวม

ประโยค ข. บุคคลควรได้รับการยกย่อง

ประโยคที่เชื่อมแล้วคือ

ทำคำตอบของนักเขียนตรงกับเคยในกรม ☐
ก็แสดงว่าคุณต้องดี

เคย

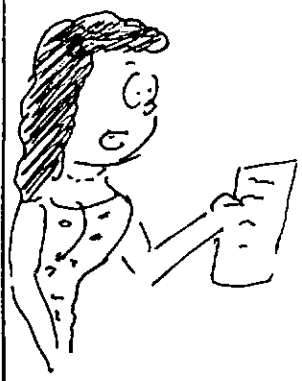
บุคคลผู้เสียสละเพื่อส่วนรวมควรได้รับการยกย่อง

นักเขียนคะ เราได้เรียนชนิดของคำสรรพนามไปจนครบทุกชนิดแล้วคะ
นักเขียนทำได้ในสองอย่าง คำสรรพนาม คืออะไร และอะไรบ้าง

เราสรุปจบยอด เพื่อเป็นการทบทวนตามใจ

กันหน่อยดีไหมคะ

คำสั่งรพนาม คือคำที่ให้แทนตำแหน่งที่พูดหรือผู้เขียน
ได้กล่าวแล้ว
คำสั่งรพนามแบ่งออกเป็น 6 ชนิดด้วยกัน คือ

1. สรรพนามแทนผู้พูด ผู้ที่พูด และผู้ถูกกล่าวถึง
<บุรุษสรรพนาม>
2. สรรพนามใช้ระบ <นิยมนสรรพนาม>
3. สรรพนามใช้ถาม <พยานสรรพนาม>
4. สรรพนามบอกความไม่เจาะจง <อนิยมนสรรพนาม>
5. สรรพนามบอกความชี้ชัด <วิภาคสรรพนาม>
6. สรรพนามเชื่อมประโยค <ประพันธสรรพนาม>

เราควรรู้เขียนแล้วนะจ๊ะ ขอให้ฝึกเขียนบทพรรณนาที่ยังไม่เข้าใจ
อีกตั้ง แล้วไปทำแบบฝึกหัดบทพรรณนาเขียนกันนะจ๊ะ

ตอนที่ 1

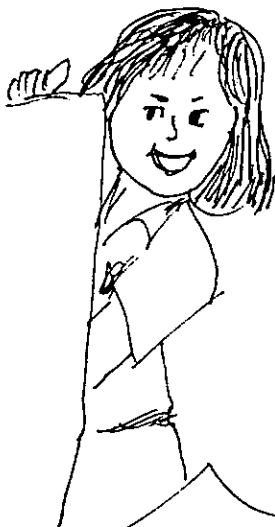
คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อต่อไปนี้ เป็นคำกริยาพยางค์ใด
จงนำอักษรตัวหน้ามาเติมลงในวงเล็บให้ถูกต้อง

ก. ขุด ^ข สระพยางค์	_____ 1. ใครต้องท ^ท ระหนัก ^ก มา ^{มา} เข้า ^{เข้า} ใจ ^{ใจ} ได้
ข. สรรพ ^ส พ ^พ ระ ^{ระ} ยะ ^{ยะ}	_____ 2. คุณยัง ^{ยัง} ค้ม ^{ค้ม} อยู่ ^{อยู่} คุณ ^{คุณ} จะ ^{จะ} ทำ ^{ทำ} ให้ ^{ให้} ย ^ย ง ^ง ต ^ต ง ^ง ล ^ล ิ [ิ] ศ ^ศ
ค. สรรพ ^ส พ ^พ ม ^ม ใช้ ^{ใช้} ถ ^ถ าม ^ม	_____ 3. คน ^{คน} ที่ ^{ที่} มา ^{มา} ที่ ^{ที่} ย ^ย ว ^ว ร ^ร า ^า น ^น ต ^ต า ^า ว ^ว ได้ ^{ได้} ร ^ร ับ ^{รับ} ค ^ค า ^า ม ^ม พ ^พ ล ^ล ิ [ิ] ต ^ต พ ^พ ล ^ล ิ [ิ] ษ ^ษ
ง. สรรพ ^ส พ ^พ ม ^ม บ ^บ อ ^อ ค ^ค ว ^ว า ^า ม ^ม ไม่ ^{ไม่} เจ ^{เจ} ร ^ร ว ^ว	_____ 4. โน ^{โน} ่น ^{่น} ไ ^ไ ง ^ง ร ^ร อ ^อ จ ^จ ว ^ว ร ^ร า ^า
จ. สรรพ ^ส พ ^พ ม ^ม บ ^บ อ ^อ ค ^ค ว ^ว า ^า ม ^ม ร ^ร อ ^อ ช ^ช	_____ 5. จัน ^{จัน} ช ^ช อ ^อ ม ^ม ค ^ค ม ^ม เก ^{เก} ี่ ^{ี่} ว ^ว า ^า น ^น ที่ ^{ที่} มี ^{มี} ค ^ค า ^า ม ^ม จ ^จ ริง ^{ริง} ใจ ^{ใจ}
ฉ. สรรพ ^ส พ ^พ ม ^ม ห ^ห ือ ^{ือ} ม ^ม ป ^ป ระ ^{ระ} โย ^{โย} ค ^ค	

เฉลย

ง	1.
ก	2.
จ	3.
ข	4.
ฉ	5.

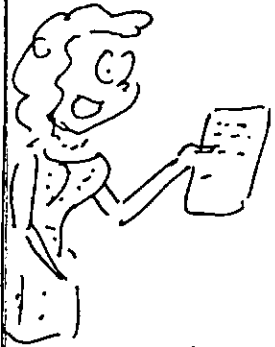

แฉ่วมากดะ

ตอนที่ 2

จนต่างประโยคต่อไปนี้จะให้สมมุติโดยใช้คำสรรพนาม
ตามที่เราใส่ไว้ในวงเล็บให้ถูกต้อง

1. ฉันไม่รู้เรื่อง _____ เลย (สรรพนามบอกตัวตนไม่เจาะจง)
2. _____ มาทำลัมพูตอยู่ที่นี่นาน (สรรพนามใช้ตาม)
3. หนังสือ _____ ขายดีมาก _____ ขายน้อย (สรรพนามชี้ชี้)
4. _____ -รางวัลสำหรับคนเก่งๆ (สรรพนามชี้ระบุ)
5. มดตล _____ มีน้ำใจนักกีฬาควรได้รับการยกย่อง
(สรรพนามชี้ชื่อประโยค)

เฉลย

1. ใคร
2. ใคร
3. หนังสือ, มา
4. เขา
5. เขา

เก่งที่สุดเลยคะ

ตอนที่ ๑

จงนำคำกริยาเหล่านี้ไปใช้

ไปไหน
ซื้อ
กิน
ดู

ไปไหนหาซื้อของที่ตลาดใกล้บ้านให้แม่
โดยเขียนคำตอบลงในวงเล็บข้างๆ

1. ฉันไม่ชอบอากาศอากาศร้อนอบอ้าว (.....)
2. เขาชอบซื้อเสื้อผ้าที่ราคาถูกๆ (.....)
3. ฉันชอบกินผลไม้รสหวาน (.....)
4. ประเพณีของไทยที่ไม่ได้มีอยู่ตอนสมัยก่อน (.....)
5. ฉันอยากพบปะเพื่อนฝูงที่มีแต่คนขี้เมา (.....)

เฉลย

คำเฉลยอาจมีคำตอบมากกว่า 1 คำ
แสดงว่าคำตอบใดคำหนึ่งอาจถูก
ถือว่าถูกต้องนะ

1. ไป
2. ไป
3. ไป
4. กิน (อาจใช้ ไป หรือ ซื้อ แทนก็ได้)
5. ดู

อาจใช้ ไป แทน
ก็ได้

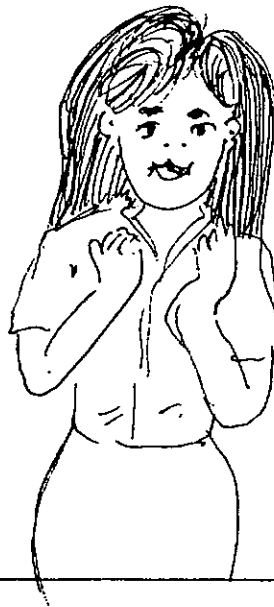
ยอดมาก

ฉันเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมในแบบเรียน
 จนครบทุกกิจกรรมแล้ว ฉันได้รับจดหมาย
 ตทท.ใจ และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
 ของในมือ:

ก่อนที่ฉันจะเรียนฉัน ฉันเรียนอย่างลืม
 จดสาระสำคัญเอาไว้ในใจ:

พบกันใหม่
 มาเรียนต่อไปนะคะ:

เรื่อง คำกริยา

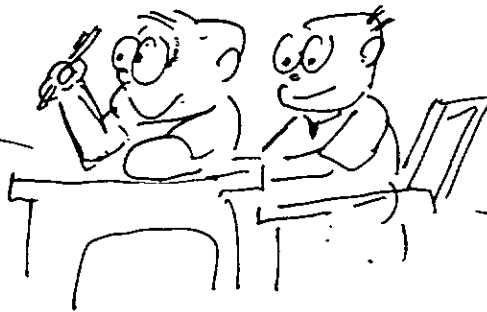
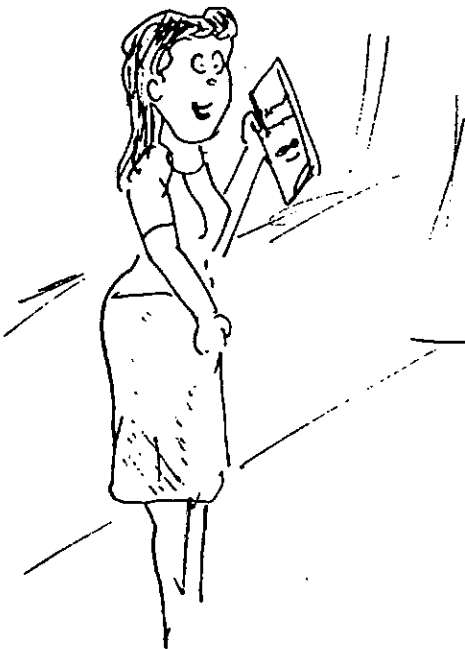
- สวัสดิ์ดี:

มาเรียนที่นี้ก็ได้เรียนอะไรก็ได้

เรียนว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษานะ นะคะ

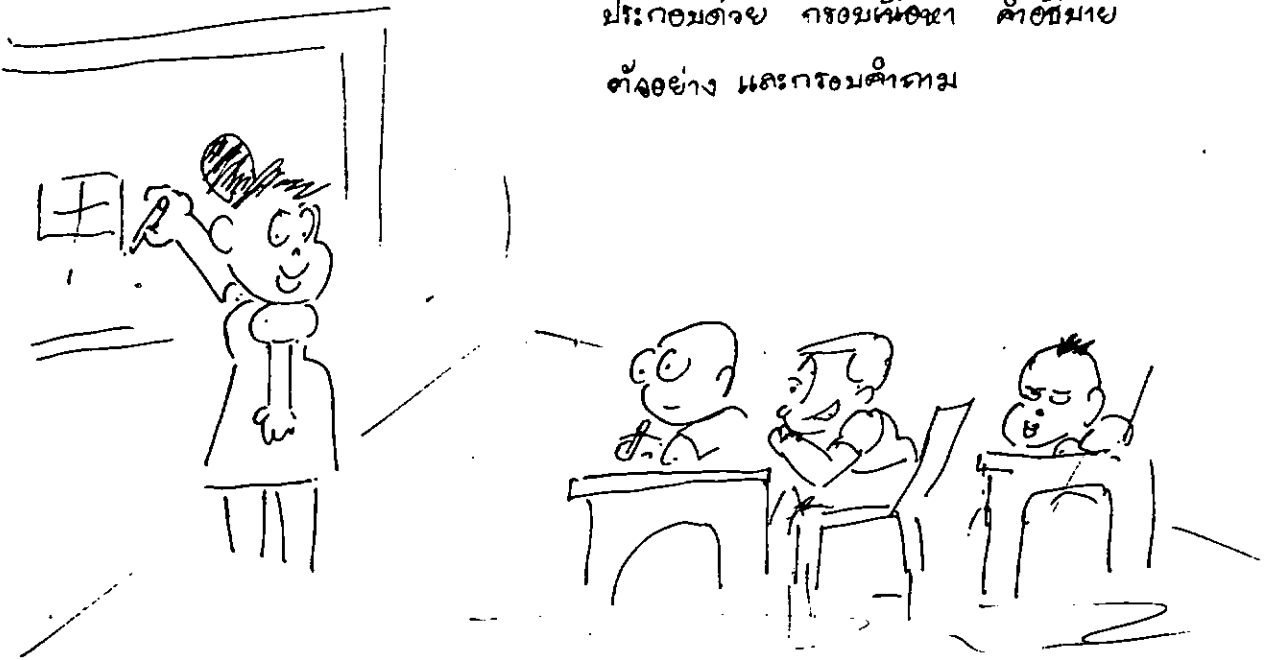
- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้รู้จักเรียนก่อนดีกว่า
การให้มาเรียนให้เข้าใจเสียก่อน

- บทเรียนที่จัดให้น่าสนใจประกอบ ๓

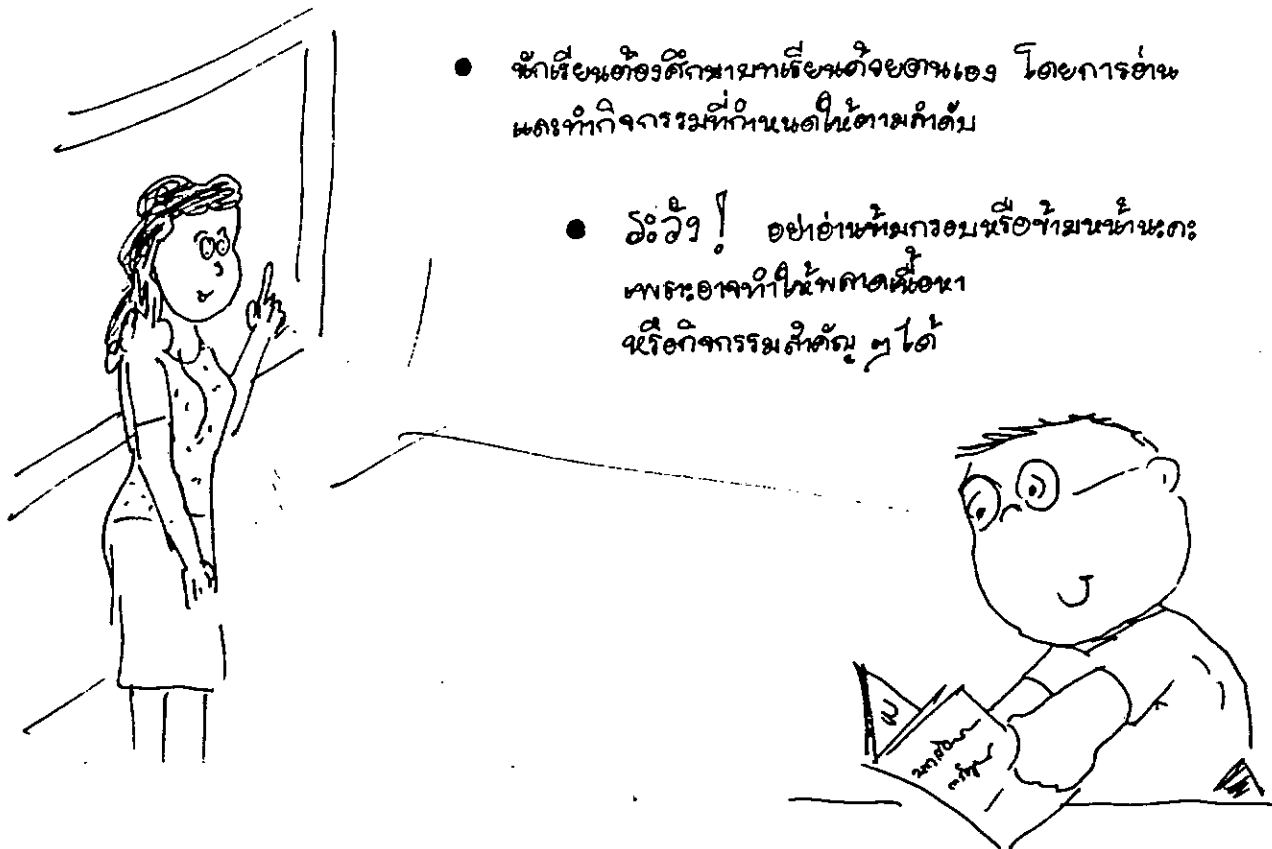
ประกอบด้วย การมองเห็น ลำอิมาย

ตัวอย่าง และการอธิบาย

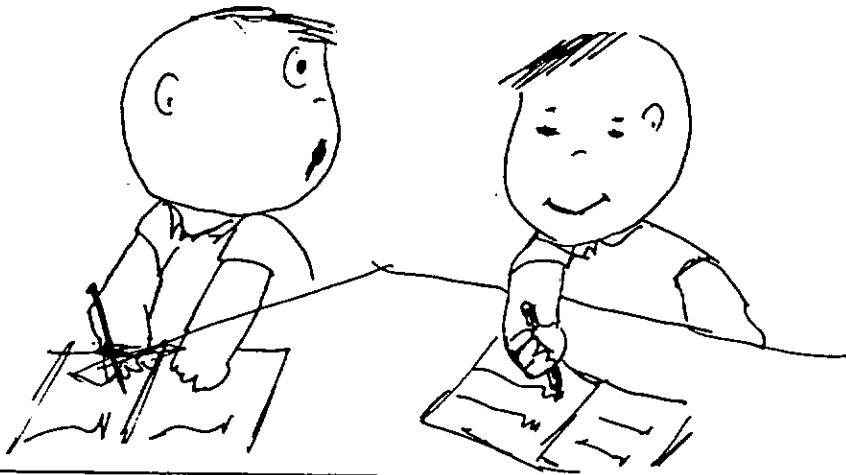

- จัดเตรียมสื่อหรือกิจกรรมที่นักเรียนสามารถทำด้วยตนเอง โดยการอ่าน และทำกิจกรรมที่กำหนดได้ตามลำดับ

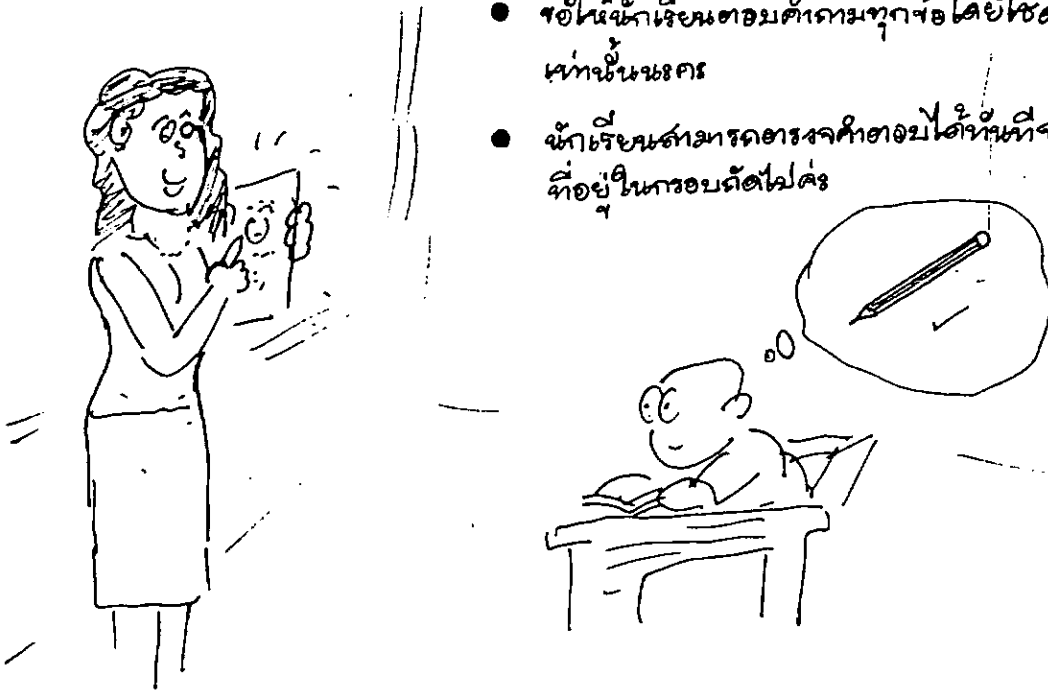
- ระวัง! อย่าอ่านหนังสือหรือทำสมาธิมากเกินไป เพราะอาจทำให้ปวดศีรษะ หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม จะครอบคลุมข้อใดในบทเรียน
ไม่ให้ข้อใดข้อละรอบละรอบ: เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่อย้ำความเข้าใจในการรอบคอบเนื้อหาที่นักเรียน
ได้อ่านมาแล้วครั้งหนึ่ง

- ขอให้^๒นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้^๓ข้อเดียว
เท่านั้นขอ
- นักเรียนสามารถทราบราคาของ^๔ได้ทันทีจากคำเฉลย
ที่อยู่ในกรอบถัดไป

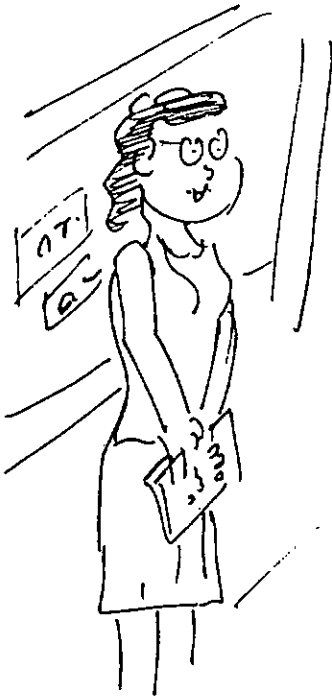
- อ๊ะ... อ๊ะ... ช่างแหมเมื่อดูหน้าลูกคำสอนกับพระคัมภีร์
ไม่ได้หรอกค่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาวนามีได้กว่า

- เด็กดีต้องทำสิ่งที่ดีต่อตนเองและ

- ทำตามคำตามใจ ไม่ทำอะไรเลย
คือการหาเงินมาให้คนอื่นดูให้เขาใจ
หลังจึงเรียนการอื่นให้เขาใจไป

- ใจเป็นทุนอะไร ไม่รู้อะไร
กับความสามารถของเราหรือคะ

- เมื่อเข้าใจงานอย่างถ่องแท้แล้ว
จึงให้นักเรียนหัดศึกษามหาเรียน
ได้โดยสะดวก

- อย่าลืม!
ส่งงานเรียนคืนมาด้วยจากศึกษาแล้วทุกเรื่อง
 -
- พ.ศ.

ชุดประจำตัวนักเรียน

- เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำกริยาชนิดต่างๆ
และสามารถใช้ได้ถูกต้อง

ชุดประจำตัวนักเรียน

- นักเรียนสามารถ
1. บอกความหมายของคำกริยาชนิดต่างๆได้
 2. บอกได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำกริยา และเป็นคำกริยาชนิดใด
 3. เลือกใช้คำกริยาชนิดต่างๆได้อย่างถูกต้อง

ข้าเรียนพระนางในละครว่า ในรัชกาลไทยครั้น
ผู้คืออยู่ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร
ของมนุษยมา

ดิฉันคิดว่า จะช่วยในเราทราบถึงภาพ
หรืออาการกระทำของสิ่งมีชีวิต
หรือสิ่งต่าง ๆ ได้

ทำไมไม่ดูรายละเอียดกันดีกว่าละ

ดูผลดีในภาพแล้วว่าเขากำลังทำอะไร
 ให้เขียนหรือใคร ๆ ก็ตอบได้อัน

เขาอ่านหนังสือ

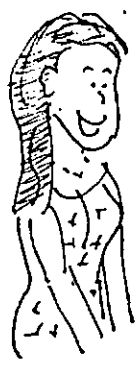
คำที่ อ่าน นี้แหละคือคำตอบ
 ที่ใครเขาถามว่าเขาคิดในภาพนี้
 กำลังแสดงอาการกระทำใดอยู่

ถ้าไม่เขียนอย่างนี้ในทำนองเดียวกัน

ผู้หญิงกำลังรดน้ำดอกไม้

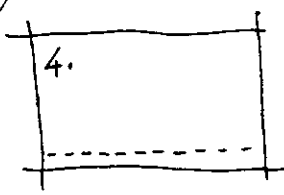
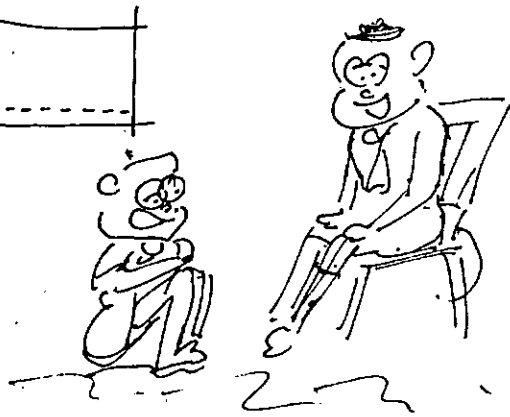
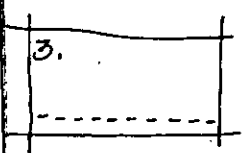
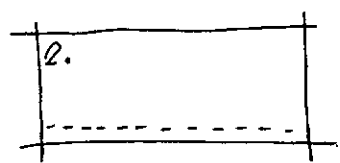
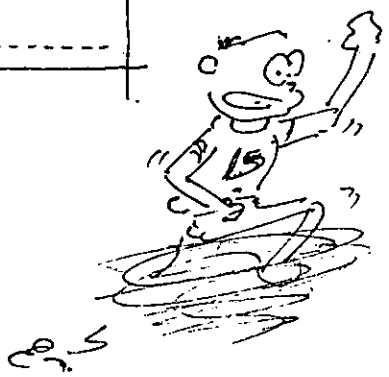
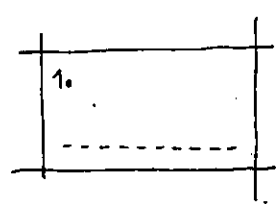
คำที่ช่วยแสดงอาการกระทำของผู้หญิงในภาพ
 คือคำว่า กำลังรดน้ำ นั่นเอง

สิ่งที่ได้ให้สำหรับแสดงอาการการทำงานของมดคลีมีนทวย
และเขาก็ได้บอกกับคุณผู้ฟังว่าประจำวันอยู่แล้ว เช่น
เย็น เดือน นอน พุด อ่าง อาโณน ชิม เปียน ฯลฯ

นำเตรียมของใช้มาแสดงอาการให้ดูกันทั้งภาพ 1, 2, 3 และ 4
ถ้าไปนี้หน่อยดีละ ง่าย ๆ หนึ่งคนเลยละ

ถูกแล้วค่ะ

1. $\overset{1}{\Delta}$ วง	2. $\overset{2}{\text{ว่า}}$ ย่น
3. $\overset{1}{\text{ข}}$ ่ง	4. $\overset{1}{\text{ร}}$ $\overset{2}{\text{อ}}$ งใน

- คำต่าง ๆ ที่เราใช้สำหรับแสดงภาพหรืออาการกระทำของสิ่งมีชีวิตนั้น

เรียกว่า	คำกริยา	เช่น

①

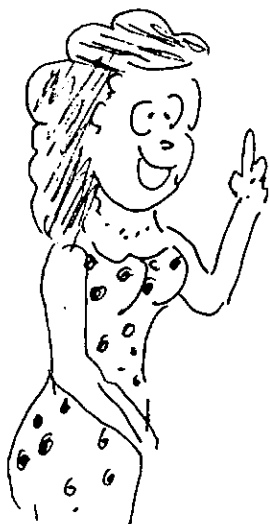
คำกริยาเป็นส่วนประกอบสำคัญในทุกประโยคต้องมีนะค่ะ

เช่น

๒๕๑ ร้องเพลง

กริยาของประโยค คือ ร้องเพลง
เพราะทำให้เราทราบอาการกระทำของ ๒๕๑

ประโยคทุกประโยคต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ
2 ส่วน คือ ภาคประธาน และ ภาคแสดง

- ภาคประธาน คือผู้กระทำการต่าง ๆ ในประโยค
- ภาคแสดง คืออาการที่ถูกประธานเป็นผู้กระทำ

ไปจดตัวอย่าง และ คำอธิบายต่อไปนี้

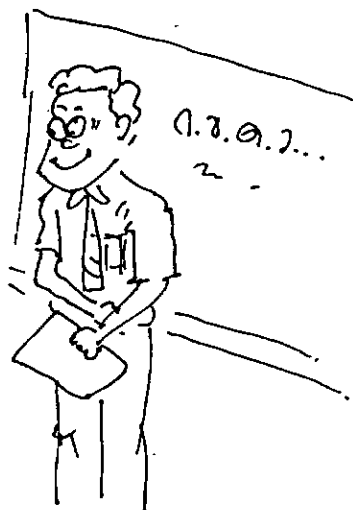
ครูอธิบายบทเรียน

- ภาคประธาน คือ

ครู

- ภาคแสดง คือ

อธิบายบทเรียน

ประโยคที่สมบูรณ์ส่วนใหญ่มีจะประกอบด้วย

11

ประธาน กริยา และ กรรม

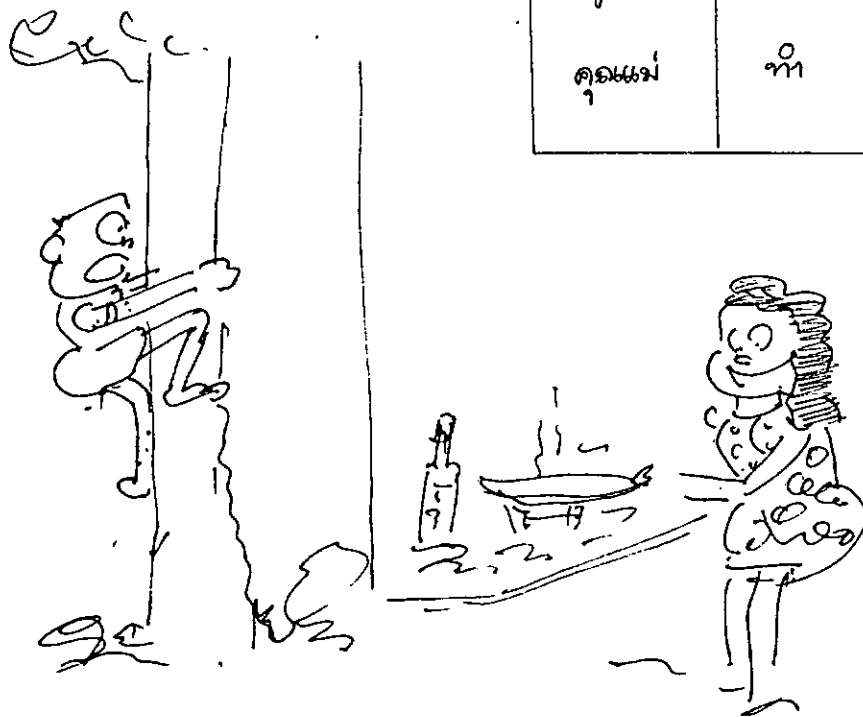

การที่เราจะบอกได้ว่าคำในประโยค
คำใดเป็นกริยา สิ่งสำคัญต้อง
บอกส่วนต่างๆ ของประโยค
ได้ถูกต้อง

เพื่อให้เข้าใจง่ายจึงขอทำเป็นตารางดังนี้

12

ประธาน	กริยา	กรรม
ลูก	ไป	โรงเรียน
คุณแม่	ทำ	ขนม

มารวมใจคนที่มีส่วนขยายเพิ่มเข้ามา
เช่น ส่วนขยายประเภท
ส่วนขยายกริยา
ส่วนขยายการรวม

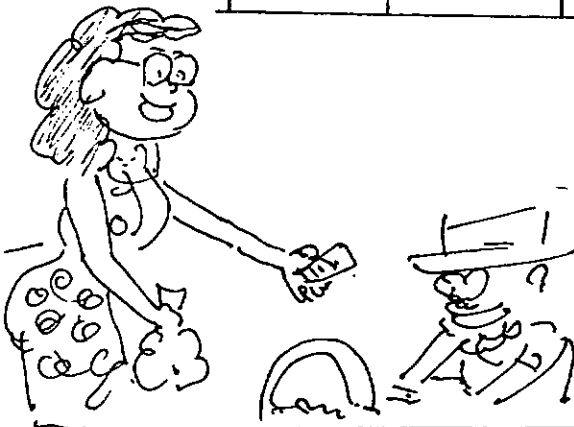
จึงจะมีส่วนขยายเพิ่มเข้ามาที่ส่วนที่รวม
ประโยคเหล่านี้ก็จะยังคงประกอบด้วย

ภาคประธาน และ ภาคแสดง

ของประโยค

ตารางแสดงตัวอย่างประโยคที่มีส่วนขยาย

ภาคประธาน		ภาคแสดง			
ประธาน	คำขยายประธาน	กริยา	กรรม	คำขยายกรรม	คำขยายกริยา
พ่อค้า	-	ขาย	ผลไม้	-	-
คุณแม่	ทองนั้น	ซื้อ	ผลไม้	-	ทุกวัน

คาถาตัวอย่างที่ได้ศึกษาจากกรอบที่ผ่านมานี้ แสดงว่า คำกริยา เป็นส่วนสำคัญ
ในการสื่อสาร เพราะเราจะทราบข้อใดข้อหนึ่งว่า ทำอะไร ได้จาก คำกริยา นี้เอง

15

ต่อไปนี้เป็นให้นักเรียนเติมคำกริยาลงในช่องว่างแต่ละข้อให้สัมพันธ์กับ
ภาพที่เห็นนะคะ

16

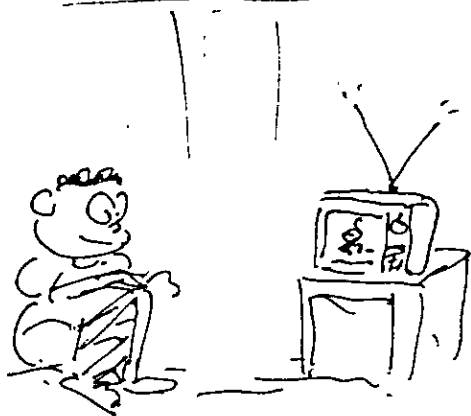
1. ปิยะพงษ์ _____ ฟุตบอล

2. นก _____ แมลง

3. ชื่อย _____ โทรทัศน์

4. สุนัข _____ จิ้งจอก

บางข้ออาจมีเฉลยหลายคำ
 ไม่ต้องแปลกใจอะไร ขอให้มองแต่ในคำใดคำหนึ่ง
 เฉลยก็ตรงกับคำตอบของนักเรียนก็พอ

เฉลย

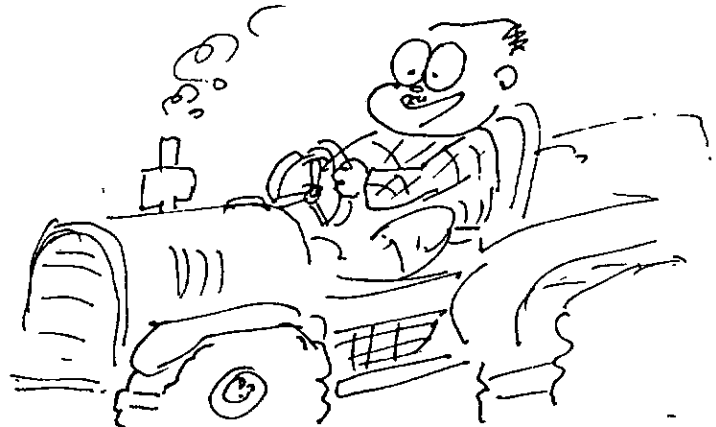
1. เตะ , เล่น , เล่น
2. จิก , กิน , ช้ำ
3. ดู , ชม
4. ~~ทำ~~ , ~~รู้~~

เก่งมากค่ะ

คำกริยาบางคำไม่ได้แสดงอาการกระทำของประธาน
 แต่แสดงสภาพของประธาน เช่น

รถคันนี้เก่ามากแล้ว

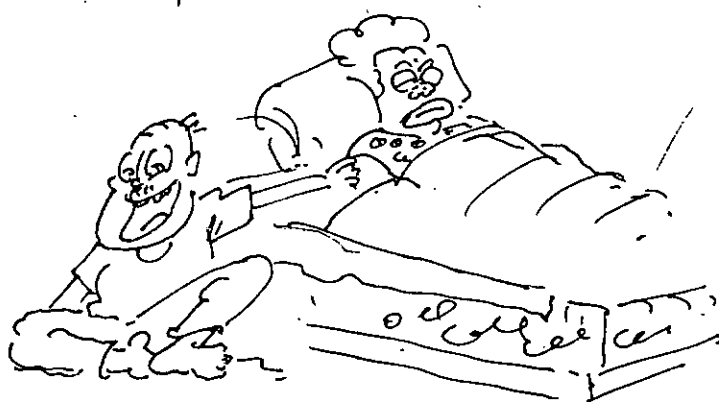
คำว่า เก่า เป็นคำกริยาที่ทำในเรา
 ทรานส์กรัฟของประธานคือ รถ

คนที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างคำกริยาที่แสดงให้เกาหมาย
 ประโยคของประโยคมีสภาพ หรืออาการอย่างไร

19

กรรยาของผมป่วย

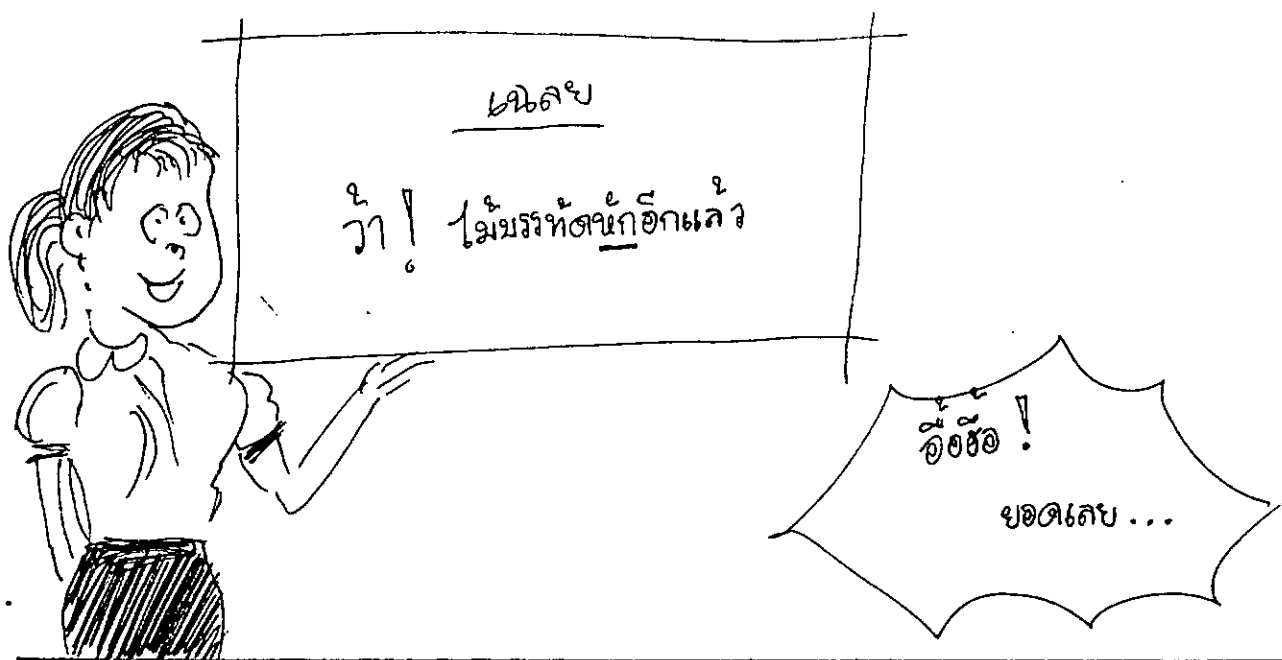
นักเรียนลองขีดเส้นใต้คำกริยาที่แสดงสภาพของประธาน
 ในประโยคนี้สิคะ

20

ว๊ !

ไม้บรรทัดนี้หักแล้ว

คราวนี้ลองพิจารณาประโยคต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามนะคะ

22

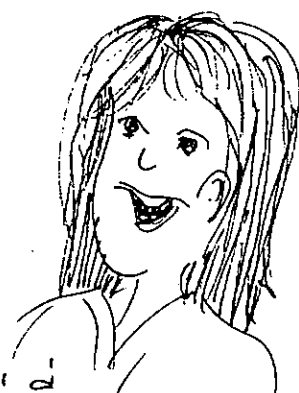
โธโฮ! ดอกไม้บนโต๊ะเนลย

1. คำกริยาในประโยคนี้คือคำอะไร _____
2. ประธานของประโยคนี้คือคำอะไร _____

คำตอบคือ

1. ภูเขา
2. ดอกไม้

คำถามที่ตอบถูก

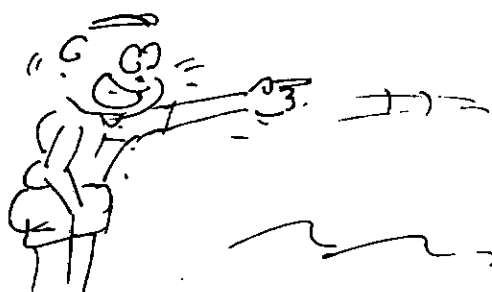
ลงตอบคำถามต่อไปนี้อีกสักนิด

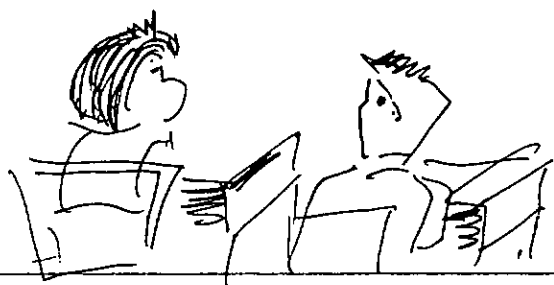
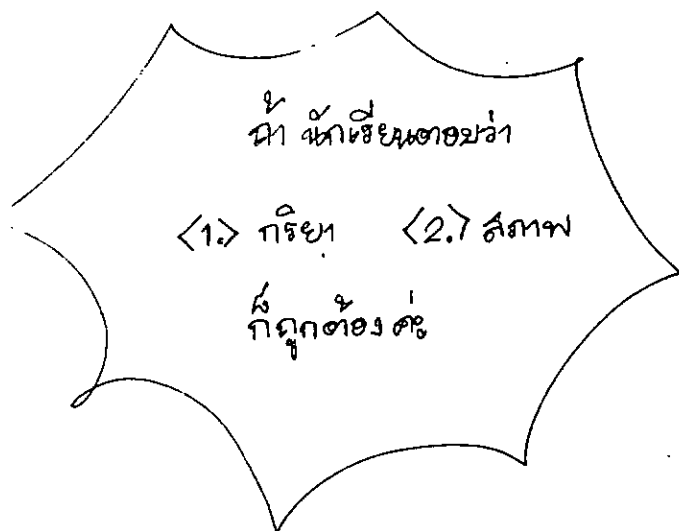
บ้านหลังนั้นทรุดโทรมมาก

คำที่ **ทรุดโทรม** เป็นคำ <1>

ที่แสดงความเป็นมาของคำ <2>

ของประชาชนในประเทศไทย

หลักการศึกษานี้เอง ตัวอย่าง และจำแนกเนื้อหา
 ประกอบที่ผ่านๆ มา เราอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า
 กริยา คือ คำที่ใช้แสดงอาการ การกระทำ หรือสถานะ
 ของสิ่งต่างๆ นั้นเอง ซึ่งหมายถึงตัว ตัว ตัว
 หรือสถานะที่ทำได้

นักเขียนเคยเขียนเรื่องประโยชน์ของแก้ว
เคยถึงกับว่าใครจะว่า ชาวประโศ
มีเฉพาะ ประชาน (ผู้กระทำ) และ
กริยา (ผู้กระทำกริยา) ไม่ต้อง
มีใครใดมาประกอบข้างหลัง หรือไม่ต้อง
มีกรรม (ผู้รับกริยา หรือถูกกระทำ
จากประชาน) ก็สามารถสื่อความหมาย
ได้อย่างชัดเจน สมบูรณ์

- ดูตัวอย่าง และคำอธิบายต่อไปนี้:

ฝนตก

X

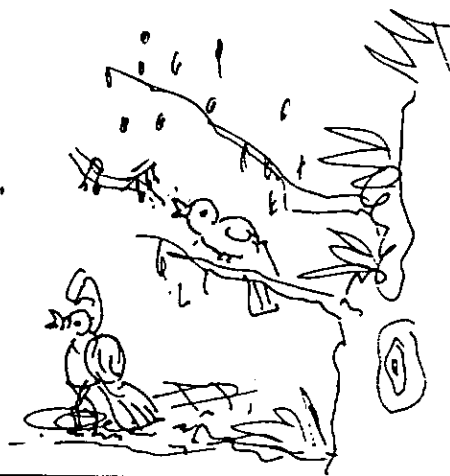
ประชาน	คือ	ฝน
กริยา	คือ	ตก

২
৬৭৫০৭

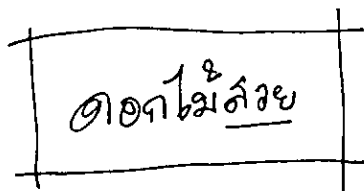
โรงเรียนวัดป่าฝาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ମିତ୍ର ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

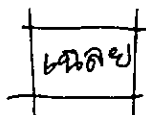
[illegible]

จากตัวอย่างที่นำมาถ้าว และตัวอย่างอื่น
ที่มีชื่ออยู่ทั่วไป เช่น ชื่อในกล ไก่ขัน
จันปิ่น ห่มวัง ฉิมพอน ฯลฯ
ส่วนประกอบของตัว ประมาท + กิริยา
และชื่อความหมายได้ชัดเจน ดังเช่นทั้งนี้

คำกริยาที่แสดงการกระทำประกอบจำนวนตัวประธานของประโยคแล้วใช้ข้อความขยาย
โดยชัดเจน สมบูรณ์ขึ้น เรียกว่า กริยาไม่มีกรรม เช่น กริยาไม่มีกรรม ฉัน ออกกำลังกาย เป็นประจำ

1. ประธาน คือคำที่ _____
2. กริยา คือคำที่ _____
 ฝนกริยาชนิด _____

1. ดอกไม้
2. สวย , กริยาไม่ขึ้นกรรม (อกรรมกริยา)

ตอบดูอีกแล้ว
 ฟ้ารักดีเลยคะ

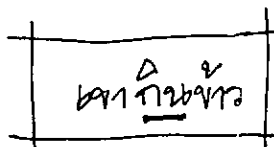
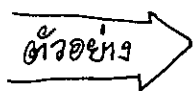
ประโยคที่ใช้กริยาไม่มีกรรม < อกรรมกริยา > ไม่จำเป็นต้องมีกรรม
หรือผู้ถูกกระทำ มาประกอบข้างหลัง เพราะคำกริยาชนิดนี้มีความสมบูรณ์
ในตัวอยู่แต่ลำพังเอง

33

บางครั้งเราจะพบว่า คำกริยาบางคำจำเป็นต้องมีกรรมหรือผู้มารับ
การกระทำของประธาน จึงจะทำให้ประโยคสมบูรณ์ และใช้สื่อความหมาย
ได้ชัดเจน

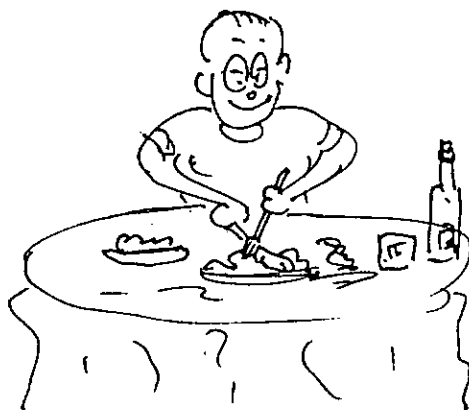
34

ฝน ฝน กระจก < ผู้กระทำ >

กิน ฝน กริยา < อากาการกระทำ >

วิ่ง ฝน กรรม < ผู้ถูกกระทำ >

คำกริยาที่นำมาประกอบข้างนี้ถึงประเภทใด
ยังไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
สมบูรณ์ เป็นคำกริยาที่จำเป็นต้องมีกรรม
มาต่อให้สมบูรณ์ทุกครั้งที่เรียก

กริยาที่มีกรรม

หรือ

สกรรมกริยา

• ลักษณะตรงกันข้ามกับชนิดแรก คือ

กริยาไม่มีกรรม

หรือ

อกรรมกริยา

เคยใช้ในละคร •

อย่าลืมนะค่ะ

กริยาที่มีกรรม (สกรรมกริยา)

จะสื่อความหมายได้ชัดเจน สมบูรณ์

ก็ต้องมีกรรม (ผู้ถูกกระทำ)

มาประกอบข้างหลังเสมอ

- กรรม ของประโยคอาจเป็นคำนาม หรือสรรพนาม ก็ได้
แต่ละจะต้องเป็นผู้มารับการกระทำของประธาน
เท่านั้นนะค่ะ

เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ครูมีแบบฝึกหัดง่ายๆ
มาให้ลองทำดูนะ

37

นักเรียนดูภาพข้างล่าง แล้ว เติมคำกริยา และ กรรรม
ลงในตารางที่กำหนดให้ ให้สัมพันธ์กับภาพที่สุดนะคะ

ประธาน	กริยา	กรรรม
นักกีฬา		

38

เฉลย

ประธาน	กริยา	กรรรม
นักกีฬา	เตะ	ฟุตบอล

ในช่อง กริยา นักเรียนอาจเติมคำอื่นก็ได้ เช่น เตะ, ขว้าง, โยน, ขว้าง

ถ้าเรียนจบตามหลักสูตรของคำกริยาที่เราเรียนไปแล้ว
 ชั้น 2 ขาดเสียก่อนที่ใหม่ล่ะ ที่ยวจะลืมเสียหมด

39

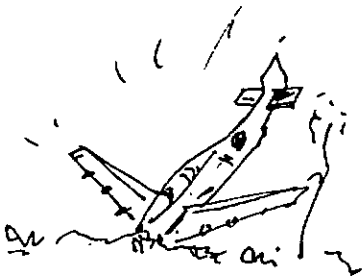
1. กริยาไม่มีกรรม (อกรรมกริยา) คือกริยาที่มีคนทำสมบูรณ์ในตัวเอง

เช่น

เครื่องบินตก

สุนัขเห่า

X

2. กริยามีกรรม (สกรรมกริยา) คือกริยาที่ยังไม่สมบูรณ์

ต้องมีกรรมมารับจึงจะสมบูรณ์ เช่น

X

40

เขาขับรถยนต์

เขาเตะฟุตบอล

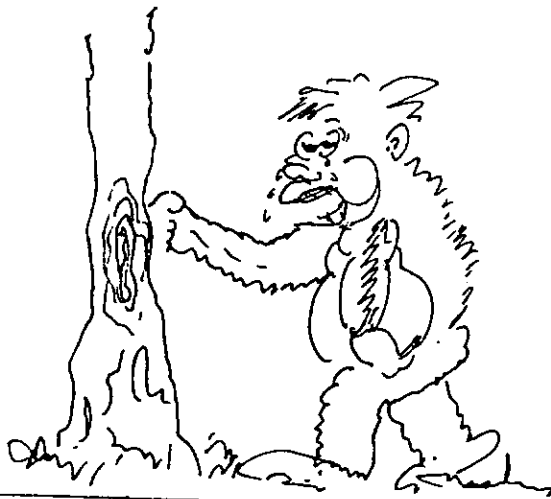

จริงเรื่องข้อคำถามที่ ๑ ใช้ประโยชน์ต่อไม่สิ้นในวงแคบในหมู่ต๋อง

1. หญิงท้องใหม่

(.....)

2. แม่จ๋า ครับ

(.....)

๕. ครุฑทรงจักร หน้า

(.....)

เฉลย

1. กริยาไม่มีกรรม (อกรรมกริยา)
2. กริยาไม่มีกรรม (อกรรมกริยา)
3. กริยาไม่มีกรรม (อกรรมกริยา)

เยยม...

โปรดสังเกตคำที่ประกอบขึ้นคำกริยา
ในประโยคต่อไปนี้

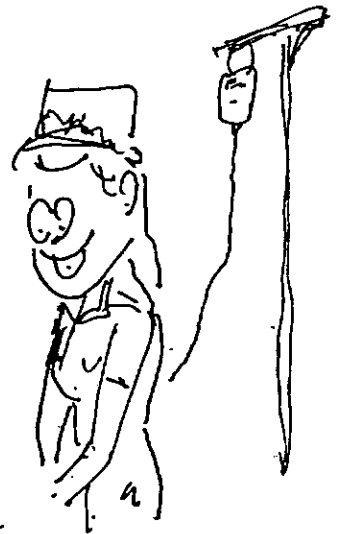
คุณคือดวงใจของผม

เธอกลัวเหมือนดารารภาพนตร์

คำที่ ดวงใจ ของผม และ

ดารารภาพนตร์

ผมจะ ประกอบขึ้นคำกริยา
แต่ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกรรม
เพราะไม่ได้รับการกระทำ
จากประธาน

เด็กคนหนึ่งชื่อ <u>สมชาย</u>

X

คำว่า สมชาย ในที่นี้ไม่ใช่การรวม
ของประโยค แต่เป็นส่วนที่ทำให้
ประโยคสมบูรณ์ จัดเป็น ประธาน

เขา <u>เป็นทหาร</u>

X

คำที่ช่วยให้ประโยคนี้มีความสมบูรณ์ จัดเป็น
ส่วนที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์ให้มีความหมายได้

คือคำว่า

ทหาร

จากตัวอย่างในกรอบที่ 44 ถึง 46

คำที่มาประกอบหลังคำกริยา คือ ฉัน เธอ เขา มัน นั่น
ไม่ใช่กรรมของประโยค เพราะไม่ใช่ผู้ถูกกระทำจากประธาน
 เราเรียกว่า ส่วนเติมเต็ม เพราะเราเติมเข้าไปเพื่อ
 ให้ประโยคที่มีคำกริยาดังกล่าวมีความหมายสมบูรณ์ขึ้น

ฝึกเขียนอย่างสั้นสั้นนะ:

คำกริยาที่จำเป็นต้องอาศัยคำอื่น
 มาช่วยเติมให้เต็มจึงจะสามารถ
 สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
 สมบูรณ์ เรียกว่า คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม
 หรือชื่อทางไวยากรณ์ไทย เรียกว่า
วิภัติกรรม (อ่านว่า วิ-ภ-ติ-
 ติ-ภ-ติ-ยา)

มาตอบคำถามกันดีกว่าค่ะ:

สุริยาแปลว่าพระอาทิตย์

1. คำกริยาของประโยคนี้คือคำว่า _____
2. คำว่า "พระอาทิตย์" ทำหน้าที่เป็น _____

ของประโยค

เฉลย

1. แปลว่า
2. ส่วนเติมเต็ม

ผู้แต่งเรื่อง

นักเขียน สัมภาษณ์คนละครึ่ง
 อย่างไรคือการรวม อย่างไรคือส่วนเติมเต็ม

ลองไปดูละเอียดของภาพ
 2 คำนี้คือการรวมตัวไปสี่ตัว

ทั้งกรรม และ ส่วนเติมเต็ม
 ต่างก็ใช้ประกอบหลังกริยาเพื่อให้
 ประโยคมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
 เช่น ๑ คำนี้ก็มีส่วนที่ต่างกันอยู่
 คือ

- กรรม ต้องเป็นสิ่งที่ถูกกระทำจากประธานเสมอ เช่น

ครู
ดุด่านักเรียน
- ส่วนเติมเต็ม ไม่จำเป็นต้องถูกกระทำจากประธาน และมักอยู่หลัง
 กริยา คือ เป็น คำนวณ เติมน้ำ คำ ๕๓๕
 เช่น

ผมรักคุณเท่าฟ้า

ฉันเขียนข้อพิจารณาในห้องคอมพิวเตอร์ว่า
 คำที่ประกอบคำวลีคำกริยา ลักษณะใด
 จึงทำหน้าที่เป็นกรรม ลักษณะใด
 จึงทำหน้าที่เป็น ส่วนเสริมเต็ม
 ของประโยค

เพื่อค้นหาว่าวลีของทำแบบฝึกหัดนี้ของอะไร:

โปรดพิจารณาว่าคำกริยาในประโยคนี้คือคำใด
 และเขียนคำกริยาชนิดใด

คุณหม่อมทำกับข้าว	

1. คำกริยาของประโยคคือคำว่า _____
2. คำกริยาของประโยคเป็นคำกริยา
 ชนิด _____

เฉลย

1. หั้ว
2. กริยาที่มีกรรม หรือ สกรรมกริยา

นักเรียนตอบถูกจริง ๆ ด้วย เยี่ยมจริง ๆ

X

ขอให้นักเรียนแยกส่วนประกอบของประโยคต่อไป
แล้วเขียนลงในตารางให้ถูกต้องตามคำใดเป็นประธาน กริยา
กรรม หรือส่วนเติมเต็มของประโยค ข้อใดไม่มีคำตอบ
ให้หัดตั้งคำถาม -

56

ข้อ ๑๘
ขอเป็นพิศกร

ประธาน	กริยา	กรรม	ส่วนเติมเต็ม

ตอบ

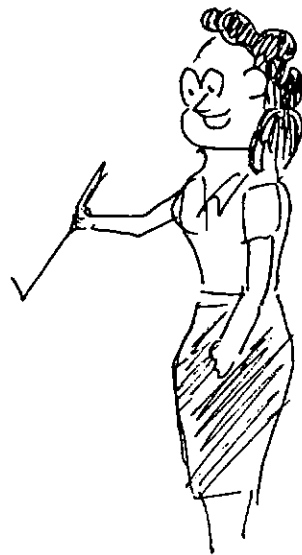
ประธาน	กริยา	กรรม	ส่วนเติมเต็ม
เธอ	ฝัน	-	อดีต

นักเรียนจำได้ใช่ไหมว่า คำกริยามีกรรม < สกรรมกริยา >
และคำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม < วิภทฺสกริยา > ต่างกันอย่างไร

ข้อนี้ให้นักเรียนหาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ใช้กริยามีกรรม
และหาเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ใช้กริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม

- ___ 1. คุณพ่อเล่นกีฬา
- ___ 2. เขาขายเป็นผักมวย
- ___ 3. บิดาหนักตาเหมือนเอกพันธ์
- ___ 4. พวกเราไปเที่ยวทะเล
- ___ 5. ครูตั้งปณิธาน

เฉลย
.....

- ✓ 1.
- X 2.
- X 3.
- ✓ 4.
- X 5.

เก่งจริงนะ ตัวแค้น

นักเรียนข้างซ้ายเลย ตัวนักเรียน
จนได้รู้จักคำกริยาขึ้น 3 ชนิดแล้วนะ
ผู้ทำบางไหมตอนดี

มีไว้ดะ-

- 1. คำกริยาไม่มีกรรม (อกรรมกริยา)
- 2. คำกริยามีกรรม (สกรรมกริยา)
- 3. คำกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม
<วิเศษณ์กริยา>

นักเรียนรู้สึกสับสน ไม่เข้าใจบทเรียน
 ตอนใดบ้างไหมคะ ไม่ต้องการช่วย
 ถ้าสับสนก็อย่าไปทำความเข้าใจใหม่ได้
 อย่างต่อไปให้นานไปเลยนะคะ

ถ้าได้รับนักเรียนที่เข้าใจแล้ว ขอให้ศึกษาคำกริยาชนิดที่ 4
 ซึ่งเปลี่ยนรูปได้หลายคำ

นักเรียนสังเกตคำที่จุดเส้นใต้ให้ดูนะคะ

เด็ก ๆ ก็ วิ่ง ไป โรงเรียน

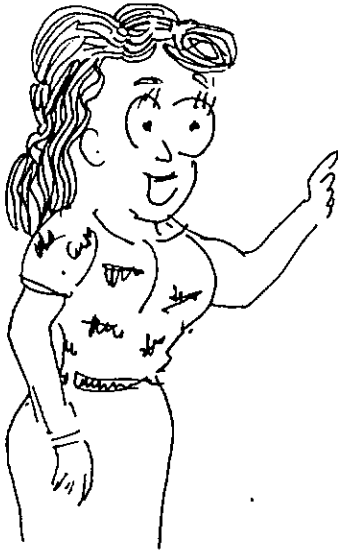
ประโยคนี้มีคำกริยา 2 คำคือ
วิ่ง กับ ไป

คำว่า ก็ ช่วยทำให้ความหมายของคำว่า ไป ชัดเจนขึ้นว่า
 ว่าการนั้นอยู่ในระหว่างการกระทำ คือการนั้นๆ ยังดำเนินอยู่นั่นเอง

ลองดูตัวอย่างนี้บ้างค่ะ

63

ฉันจะไปกรุงเทพฯ

X

คำกริยา [จะ] เป็นคำกริยาอีกคำหนึ่ง
ที่จะช่วยในคำกริยา [ไป] ให้มีความหมาย
เป็นอนาคต คือ ยังไม่ได้กระทำการนั้น

✓

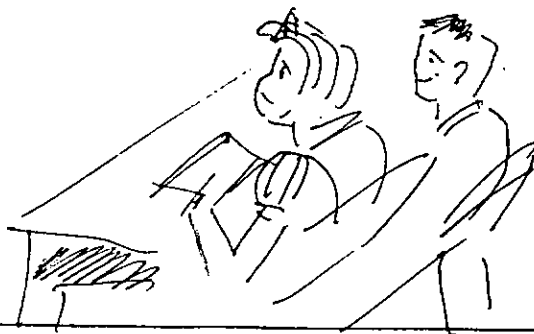
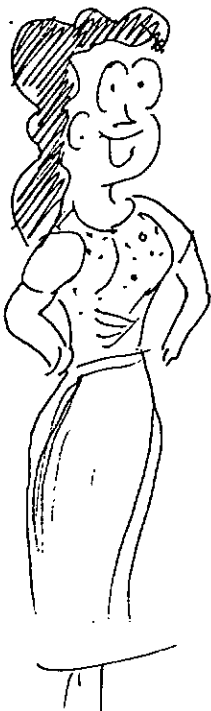
64-

คำกริยา [เคย] ใช้ตัวอย่างต่อไปนี้
ช่วยในคำกริยาอื่นๆ ให้มีความหมายเป็นอดีต
คือ ไปได้กระทำสิ่งนั้นๆ ผ่านไปแล้ว

ตัวอย่าง

- ฉันเคยไปเชียงใหม่
- เขาเคยไปธนาคาร

เป็นต้น

หากตัวอย่างที่กล่าวมา ได้แก่

- เด็กๆ กำลังไปโรงเรียน
- ฉันจะไปโรงพยาบาล
- ฉันเคยไปเชียงใหม่

คำว่า **ไป** ในที่นี้เรียกว่า **กริยาแท้**
เพราะเป็นกริยาสำคัญของประโยค

คำว่า **กำลัง** **จะ** **เคย** เป็นคำกริยา
ที่ช่วยให้กริยาแท้มีความหมายชัดเจนขึ้น

หรือเรียกว่า **กริยาช่วย** หรือ **กริยาเหตุการณ**

คำกริยาช่วยยังมีคำอื่น ๆ อีกมาก
ถ้าไปนี้จขอให้นักเรียนพิจารณาประโยคแล้วขีดเส้นใต้
คำกริยาช่วยที่ปรากฏให้ถูกต้อง

1. ฝนอาจตกได้
2. เด็กๆ กำลังนอน
3. เป้าจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข
4. พวกเราควรช่วยกันทำกรรบ้าน

มด

1. ฝนอาจตากผ้า^๒
2. เด็กๆกำลังนอน
3. เป็ดกำลังวิ่ง^๒ต้อน^๒ฝูง^๒
4. พวกเราควร^๒ช่วยกัน^๒ทำ^๒การ^๒บ้าน^๒

ตามลูกมด

ทำจริง ๆ ค่ะ

คราวนี้ให้นักเรียนเลือก คำกริยาช่วยที่กำหนดให้
ไปเติมลงในช่องว่างแต่ละข้อให้เหมาะสมที่สุด

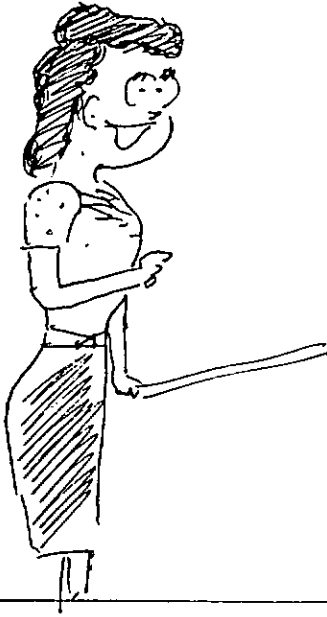
อยาก	ควร	ต้อง	จะ

1. มด _____ มาหาน้ำ^๒ได้นะ
2. คุณ _____ ไปเยี่ยมท่านบ้าง
3. เขา _____ ไปอเมริกาเดือนหน้า^๒
4. ท่าน _____ เป็นเลข^๒บัญชี^๒ไหม

คำตอบคือ

1. ร้อง
2. ตา
3. จะ
4. อหะ

ไฮไฮ! ตอบถูกอีกแล้ว
น่ารักที่สุดเลยนะ

จากการศึกษาพบว่ายีน
และสภาพแวดล้อมมีผลต่อ
การเรียนรู้ของเด็ก
ความสามารถในการคิด
และสามารถนำไปใช้ได้
อย่างถูกต้องและดี

ครูมีแผนฝึกนักเรียน
อยู่ทำบทบาทเรียนนะ: แต่
ตอนนี้เรามาสรุปเนื้อหาที่ได้
จากบทเรียนสักนิดก่อนนะ:

เริ่มที่ความหมายของคำกริยาก่อนนะ:

- คำกริยา คือคำที่ใช้แสดงอาการกระทำ
หรือสภาพของสิ่งต่างๆ

1. กริยาไม่มีกรรม <อกรรมกริยา>
2. กริยามีกรรม <สกรรมกริยา>
3. กริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม
<วิกตพจน์กริยา>
4. กริยาช่วย <กริยาอนุเคราะห์>

๕. ประการนี้ ให้เขียนตรงหรือม
ที่จะให้แบบฝึกหัดกันแล้ว
ไปดูกันดีกว่าค่ะ

ถ้าใจทำให้ถูกตามตฤกษณ์นะค่ะ

ตอนที่ 1 กรณีศึกษาในคำประพันธ์ต่อไปนี้

โถงหอมนั่งเขียนประวัติ
 กรรมาธิการจรด
 กตอกกัลป์ประยูรพัลลวิ
 ฟาดพินต์อกรายนา

140214

โชนะบะฉ่าง จันฉ่าง เขยียม
ฉวยบฉิ่ง กดอกกกลับ ศัประยุทธิ์
พัลลวัก ฟาดพ่น ต้าอง

આજીવન સુખ

അഞ്ചാം

ตอนที่ 2 จรรยาบรรณของคำกริยาที่ผู้แต่งได้ให้ข้อคิดมาอย่างไร

1. หนังสือเล่มนั้น เขา
2. หมอ กำลัง ตรวจ คนไข้
3. กำลัง คุย กัน
4. คน ใน ห้อง นี้ มี โต๊ะ ไม้ ตั้ง อยู่

ตอบ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

เฉลย

1. กริยาไม่มีกรรม < อกรรมกริยา >
2. กริยาช่วย < กริยาบุรุษ >
3. กริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม
< วิกิตกรกริยา >
4. กริยาที่มีกรรม < สกรรมกริยา >

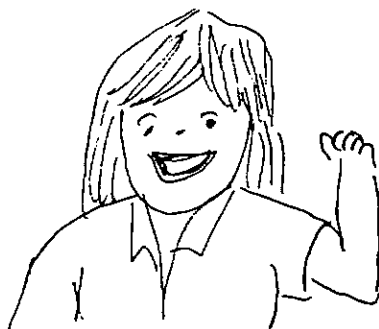
เขียนมาค่ะ

ตอนที่ 3 จงเติมคำกริยาลงในช่องในข้อต่อไปนี้ให้ได้ตาม

1. นักเขียนต้องตั้งใจ _____ ทุกรายละเอียด จึงจะได้รวมความรู้อย่างดี
2. นักเขียน _____ นานในตอนที่ _____ เพื่อจะ _____ ร่างกายให้แข็งแรง
3. คุณแม่ของนักเขียน _____ สัตว์ ไม่สามารถเป็นสุนัข นก ปลา จิ้งจอก _____ ส่วนตัวแล้วก็ดู มาตัวหนึ่ง

เฉลย

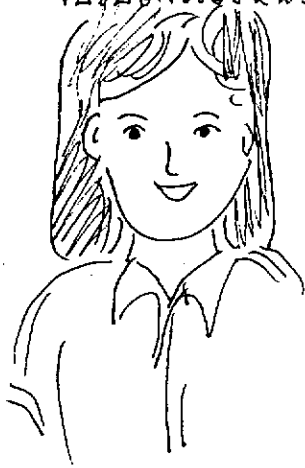
1. ฟัง , คิด
2. สวม , ขี่
3. เลี้ยง , ฝึก

ท้าว!

เก่งอะไรอย่างนี้

คนที่สุดท้ายที่เรียนก็ได้อ่านบทเรียน
จนไปอีกเรื่องหนึ่งแล้วนะคะ

บทเรียนต่อไป
จะเป็นคำขวัญใหม่คือ
แล้วพบกันนะคะ

บทเรียนถ้าเราไปการต๋น
เรื่อง คำว่เคษณ์

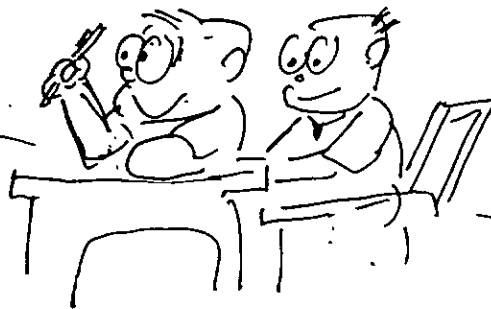
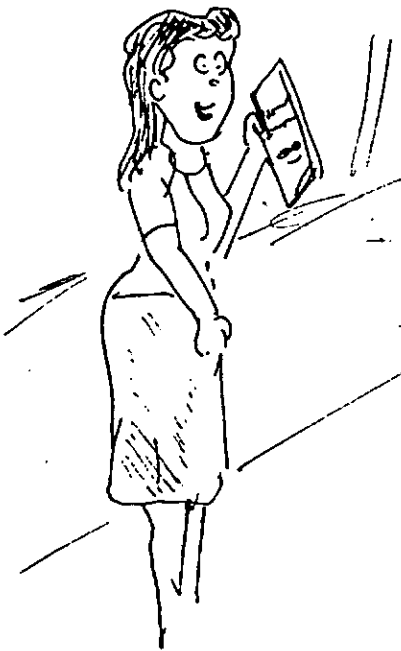
- สวัสดิ์ดีต่อ:

มากเรียนที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อไป

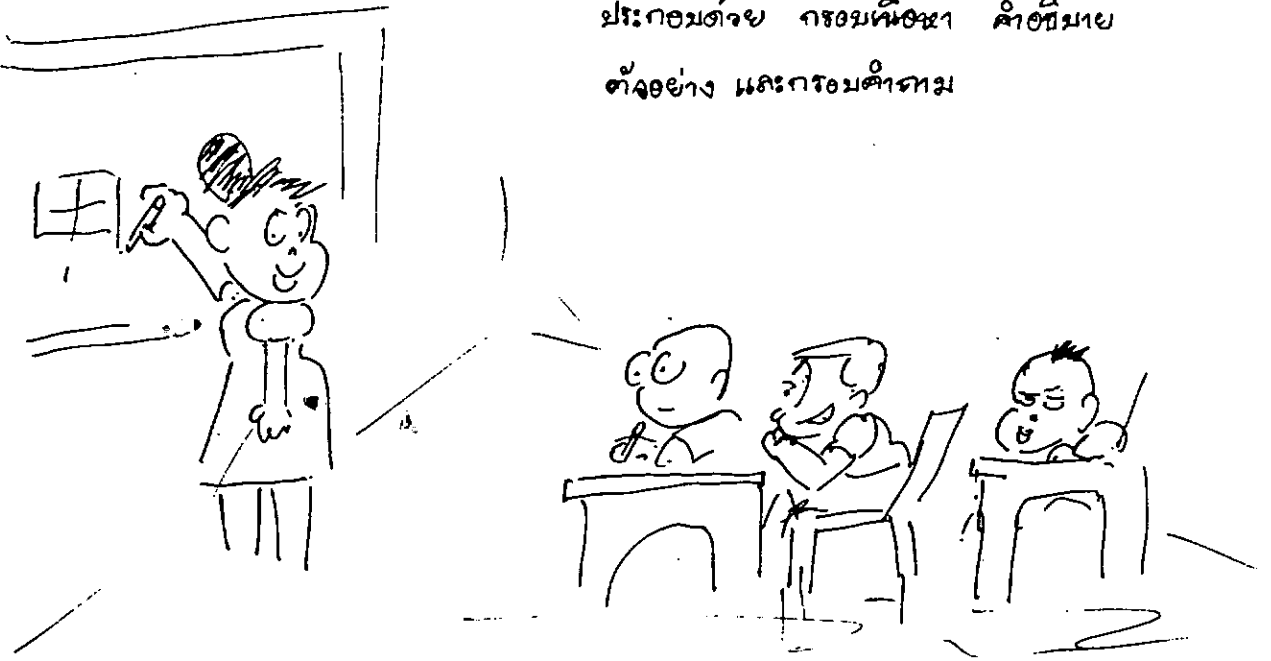
เรียกว่า มากเรียนสำเร็จการศึกษา จะดะ

- ก่อนจะเริ่มมากเรียนขอให้เด็กเรียน อ่าน ตีพิมพ์หน้า
การให้มากเรียนให้เด็กได้เรียนก่อนจะ

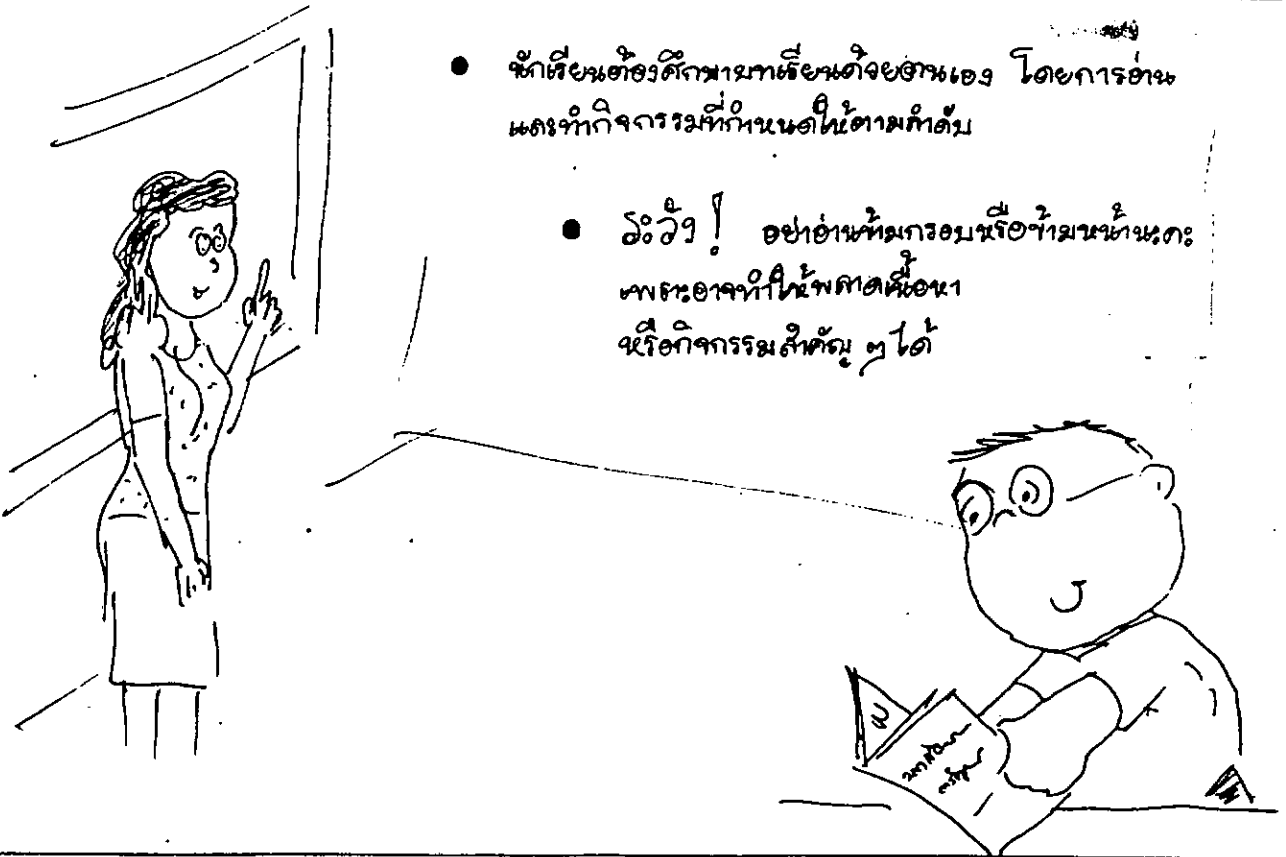

- บทเรียนที่จัดเนื้อหาไม่ครบ
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา คำอธิบาย
ตัวอย่าง และกรอบคำถาม

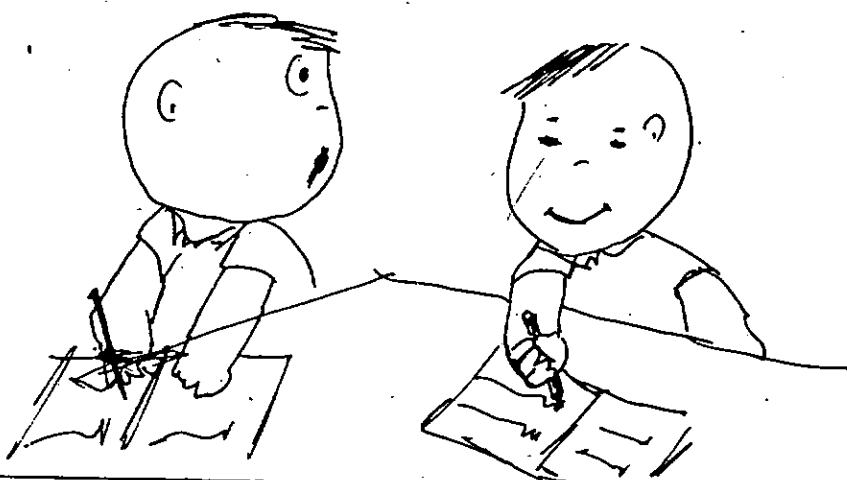

- นักเขียนตำราศึกษามหาวิทยาลัยอาจเอง โดยการอ่าน
และทำกิจกรรมที่ให้น้องได้ทำตาม

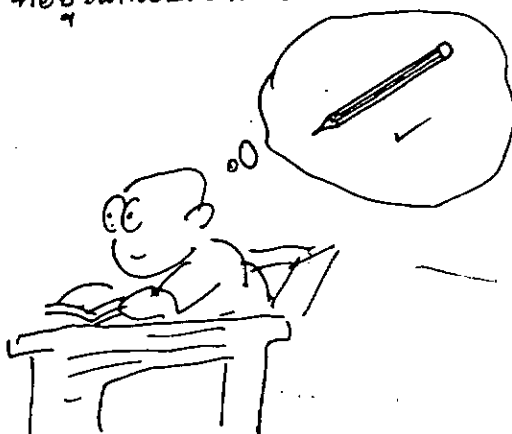
- ว้าว! อย่างนี้ผมชอบหรือทำมาขึ้นกะ
เพราะอาจทำให้พี่สวดมนต์
หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม หรือแบบฝึกหัดในบทเรียน
ไม่ให้ข้อสงสัยจนกระทั่ง เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่อสร้างความเข้าใจในการอธิบายที่นักเรียน
ได้อธิบายแล้วเท่านั้น

- รอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวหนังสือ
เท่านั้นครับ
- นักเรียนสามารถตรวจสอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบถัดไปครับ

- ฮี... ฮี... ฮี... แอมเมิดูดนือโลกคำตอมก้อชนะ
ไม่ได้ชนะอ่ะ ใช้ความสามารถของบราเออร์
จะภาคภูมิใจกว่า

- เด็กดีต้องทำข้อดีต่อพ่อแม่

- ถ้าตอมคำตามจิต ไม่ทำอ่ะฮายอ่ะ
ลองศึกษาเนื้อหาที่อ่านดูในหน้า ๑๑
แล้วจึงเขียนการอ่านใหม่ต่อไป

- จินตนาการ ไม่อะไร
นักคิดหาภาษาของภาษาเรออ่ะ

- เมื่อเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ดีแล้ว
ขอให้เด็กเริ่มฝึกทำตามที่เรา
ได้บอก

- อย่าลืม!
ส่งมอบชิ้นงานถึงจากดีกาหลังทุกครั้ง
 -
- หมายเหตุ:

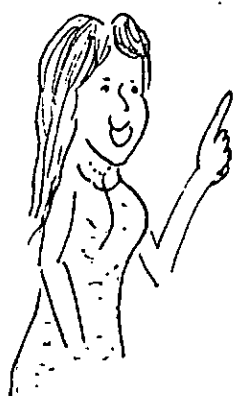
ชุดประติมากรรมตัว 12

- เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของคำวิเศษณ์

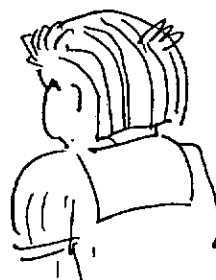

- นักเรียนสามารถ

1. ขอบเขตของคำวิเศษณ์ได้
2. ขอบได้ว่าคำในประโยคคำใดเป็นคำวิเศษณ์
3. ขอบได้ว่าคำวิเศษณ์ในประโยคที่กำหนดให้ขยายคำนามใด

จัดเรียนได้เรียนคำต่างๆ ในภาษาไทยไปแล้ว
หลายชนิด คำแต่ละชนิดมีลักษณะ และ
การนำไปใช้ที่แตกต่างกันไป

บางคนอาจจะลืมๆ ไปบ้างแล้ว
จะทบทวนในได้อีกสักนิดนะค่ะ

- คำนาม ใช้เรียกชื่อ รวมทั้งบอกลักษณะ
และการได้ด้วย
- คำสรรพนาม ใช้แทนชื่อ คือ แทนคำนาม
- คำกริยา ใช้แสดงอาการกระทำ หรือบอกสภาพต่างๆ
ของคำนาม หรือสรรพนาม ซึ่งทำหน้าที่
เป็นประธานหรือกรรมในประโยค

ก็ได้อยู่แล้วไม่ใช่ค่ะ

ดูตัวอย่างนี้:

เขา	สวมเสื้อ

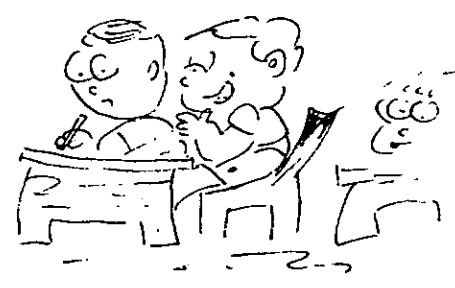
<u>เขา</u>	เป็นตำรวจ	ที่หน้า	<u>ประตู</u>
<u>สวม</u>	เป็นตำรวจ	ที่หน้า	<u>ประตู</u>
<u>เสื้อ</u>	เป็นตำรวจ	ที่หน้า	<u>ประตู</u>
			<u>ประตู</u>
			<u>ประตู</u>
			<u>ประตู</u>

หะม !
นี่ก็ยังไม่ถึงครึ่งไหนเลย

คราวนี้ลองตอบคำถามของครู:

ปัญหา	คำตอบ

1. ปัญหา เป็นคำ _____ ทำหน้าที่ _____
2. เป็น เป็นคำ _____ ทำหน้าที่ _____
3. หนังสือ เป็นคำ _____ ทำหน้าที่ _____

คำตอบคือ

1. นาม , ประทาน
2. กริยา , แสดงอาการกระทำ
3. นาม , กรรม

แจ่มจรัส ๗ ค่ะ

นักเขียนคะ ประโยคต่างๆ จะสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ถ้าเรารู้จักขยายตามเพื่อเพิ่มคความหมายของคำอื่น ๆ

ในภาษาไทยเรามีคำอยู่ชนิดหนึ่งซึ่งเมื่อประกอบข้างขึ้นข้างลงแล้ว
จะช่วยเพิ่มคความหมาย หรือขยายคำที่อยู่ข้างหน้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เรียกว่า

คำวิเศษณ์

๗ ค่ะ

ดูตัวอย่างเพิ่มเติมนิดๆ

๒๗๑ สุ่ม ^๒ สุ่ม ^๑ สุ่ม ^๑ ๒๒๑

๒ สุ่ม

เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำว่า

๒ สุ่ม

๒๒๑ สุ่ม ^๒ สุ่ม ^๑ สุ่ม ^๑ ๒๒๑

คำว่า สุ่ม

เป็นคำวิเศษณ์

ขยายคำว่า

๒ สุ่ม

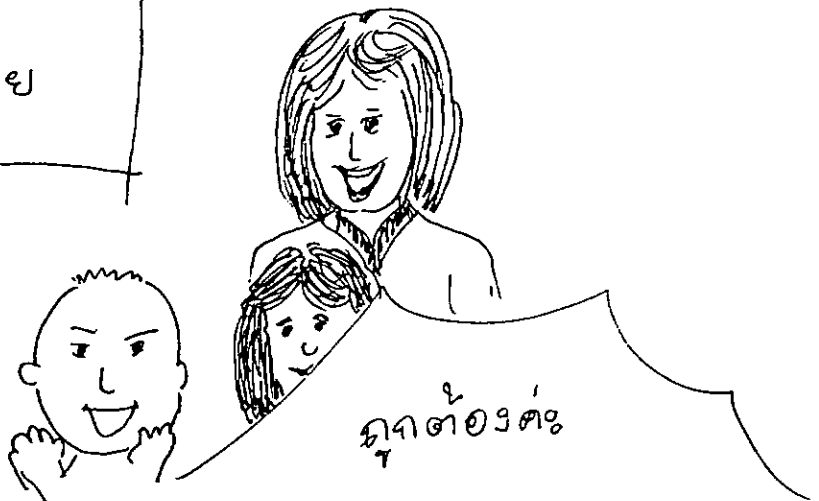
ช่วยกันดูตัวอย่างเพิ่มเติม

ถ้าไปนี้ ขอให้เด็กเรียนจนจนล้นรอบ
คำตอบที่ถูกต้องนะ:

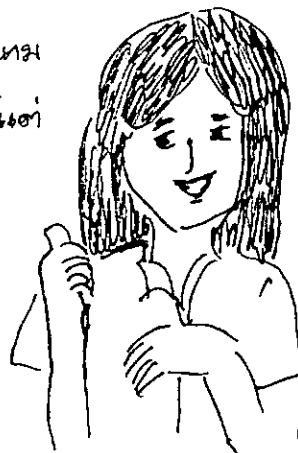

คำวิเศษณ์ คืออะไร
ก. คำแสดงอาการ
ข. คำแทนชื่อ
ค. คำเรียกชื่อ
ง. คำขยาย

เฉลย
๑. คำขยาย

คำวิเศษณ์ อาจใช้ขยายได้ทั้งคำนาม
คำสรรพนาม คำกริยา หรือวลี
คำวิเศษณ์ของ

ดูตัวอย่างการตอบต่อไปนี้

คุณแม่ทำกับข้าวอร่อยมาก

คำวิเศษณ์คือคำว่า

อร่อย

ขยายคำนามคือคำว่า

กับข้าว

ผมชอบผู้หญิงน่ารักอย่างนี้

คำท
น่ารัก
ผมรักเธอ
อยากกินนมคือคำท
น่ารัก

คำทที่ให้ผมอยากกินนม คือคำทที่ให้ผมอยากกินนม
คืออยู่ข้างหน้าผม

- นึกถึงนมอยากกิน คือ

อยากกินนมอยู่ข้างหน้าผม

ผม

ผมชอบกินนม

คำท

น่ารัก

อยู่ข้างหน้าผมคือ

อยากกินนม

เพราะฉะนั้น

น่ารัก

จึงรักผม

อยากกินนม

อยากกินนม

ในใจผมอยาก

ขอบคุณที่

น่ารัก

นักเรียนพอเข้าใจคำวิเศษณ์ขยายนามแล้วใช่ไหมคะ
 งั้นนักเรียนก็มาจำข้อต่อไปนี้แล้วไปเตรียมได้คำวิเศษณ์ขยายนาม
 ให้ถูกต้อง

1. ออกสร้อยทำในอันไม่เหน็ดเหนื่อย
2. ดรวงดาวเพลิงประกายระยิบระยับ
3. พากันดื่มอำเฝื่อนมาก

เฉลย

1. เฝื่อนวณเภา
2. ระยิบระยับ
3. เฝื่อนมาก

อ้าวมากค่ะ

ควรนำข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสรรพคุณมาลงน่ะ

17

เขามองฉันเองว่าดูจะดี

คำท เอง อยู่หลังคำว่า นั้น
 ซึ่งเป็นคำสรรพนาม ช่วยทำให้คำนั้น
 มีความชัดเจนขึ้น

เอง อันที่จริงเรียกว่า

คำวิเศษณ์ขยายสรรพคุณ

ลองกำหนดฝึกกันดูบ้างดีกว่านะ

18

พิจารณาประโยคแล้วตอบคำถามให้ถูกต้องน่ะ

เธออย่ามาพูดโกหกฉันน่ะ

คำว่า น่ะ เป็นคำ _____ (1)
 ขยาย _____ (2)
 คือคำว่า _____ (3)

เฉลย	
1.	วิเศษณ์
2.	คำสรรพนาม
3.	ฉันท

คราวนี้ลองสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ให้ดีนะคะ คราวนี้ขอยกคำใหม่

สรุปข้อ ๒
๑. ๑

คำว่า เร็ว ในที่นี้
เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำว่า พูด

เรียกว่า คำวิเศษณ์ขยายกริยา

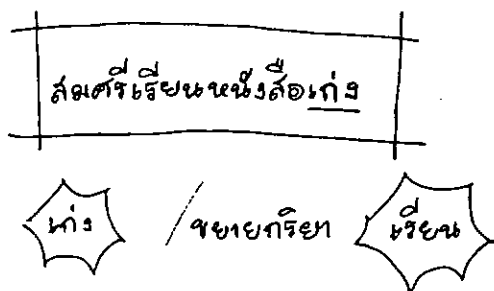
โปรดสังเกต

เร็ว อยู่กับคำกริยา พูด

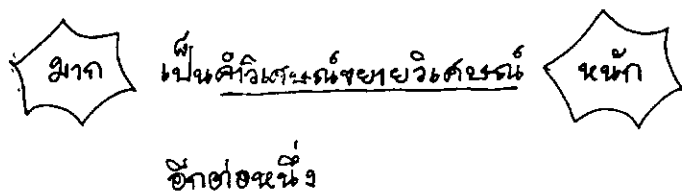
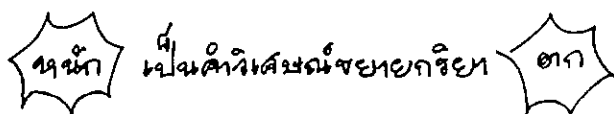
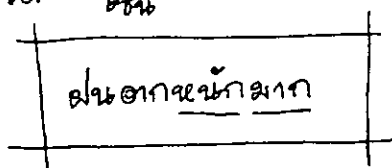
ตัวใต้กล่าวแล้วว่า คำวิเศษณ์ เมื่อจะขยายคำใด
มักอยู่หลังคำที่ขยายเป็นส่วนใหญ่

- บางกรณีคำขยายอาจไม่อยู่หลังคำที่ขยาย
เช่น กรณีที่ประโยคนั้นมีกรรมหรือคำขยายกรรม
คำวิเศษณ์ขยายกริยา จะอยู่หลังกรรมหรือ
คำขยายกรรม เช่น

คำวิเศษณ์ หรือ คำขยายนี้ นอกจากจะขยายคำอื่น ได้แก่
คำนาม สรรพนาม และกริยาแล้ว ยังสามารถขยาย
คำวิเศษณ์ด้วยกันก็ได้ เช่น

ขอแต่งงานกับนางโพลน

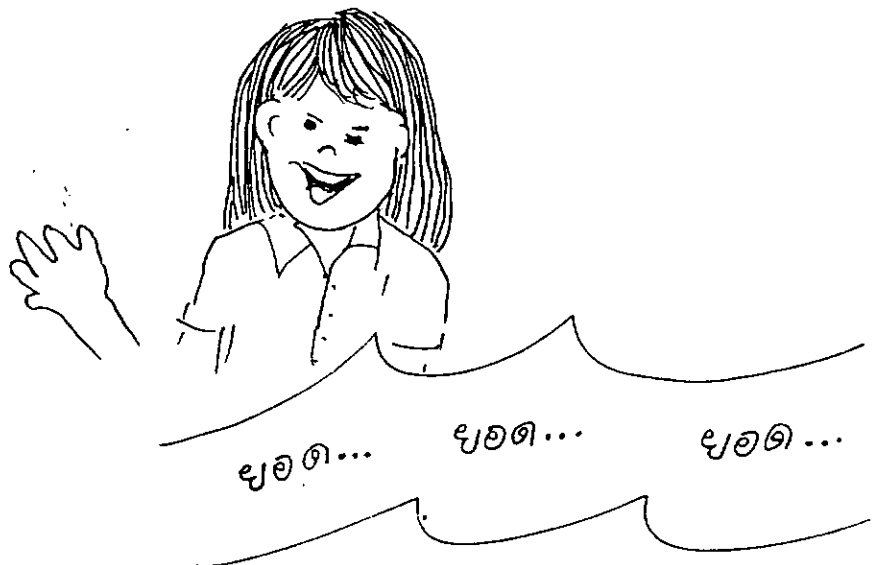
จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

1. สหิระพันธ์ ขาว ชายคนใด
 ก. เรด ข. ฝรั่ง
 ค. หน้า ง. โพลน
2. ถ้าใดเป็น สหิระพันธ์ขาว สหิระพันธ์
 ก. โพลน ข. หน้า
 ค. ขาว ง. ฝรั่ง

เลือก

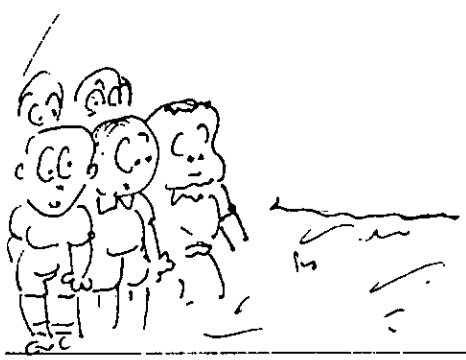
1. (ค) หน้า
2. (ก) โพลน

ชักชวนเพื่อนให้รักและชอบคำวิเศษณ์มาากันแล้วให้ในนคร ว่า
คำวิเศษณ์ คือคำที่ใช้ขยายคำอื่นหรือต่อคำวิเศษณ์เอง เพื่อเป็นการช่วย
เพิ่มความหมายของคำที่ขยายให้ชัดเจนขึ้น ได้แก่

1. คำวิเศษณ์ขยายนาม เช่น

มีเด็กหลายคนยืนจับกลุ่มอยู่

มีลูกมากจนขายากนาน

2. คำวิเศษณ์ขยายกริยาพนาม เช่น

ไม่ต้องเป็นห่วงเขาดอก

คนจนขอรักเราเท่าไร

3.

คำวิเศษณ์ขยายกริยา เช่น

27

เด็กคนนั้นกินสุก

เขารักเธอมาก

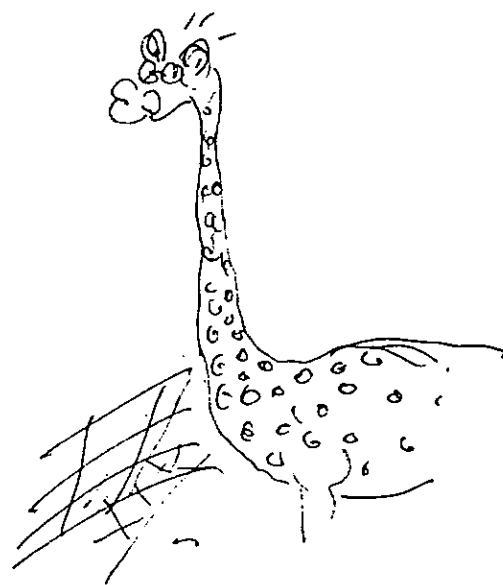
4.

คำวิเศษณ์ขยายวิเศษณ์ เช่น

28

หนูรักแม่มากที่สุด

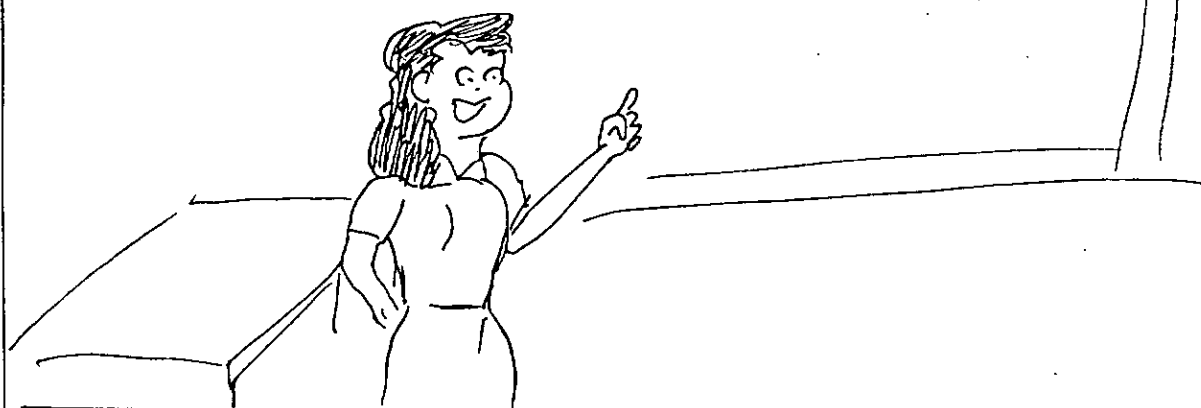
ยีราฟคอสวยมาก

ถ้าวิเศษณ์ส่วนใดส่วนหนึ่งใช้อยู่ทั้งคำที่ควรขยายและ
 แยกจากส่วนที่คำวิเศษณ์อยู่หน้าคำที่จะขยาย
 ซึ่งมีส่วนน้อยมาก เช่น

มากน้อยมากน้อย

เป็นต้น

ต่อไปนี้เป็นหลักเขียนบทพรรณนาเรื่องทำตามใจ
 บทพรรณนาประกอบที่ขึงตัวบท เมื่อมีใจจะทำใจแล้ว
 จะให้ให้มีหลักบทพรรณนาประกอบซึ่งอยู่หน้าคำต่อไป

แบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน

ตอนที่ 1

จงขีดเส้นใต้คำวิเศษณ์ในข้อต่อไปนี้

1. ปลาในตู้กินปลาเล็ก
2. เขาพูดช้า ๆ
3. คนใจดียอมเป็นเหยื่อของคนฉลาด
4. สัตว์โอห่ม นอนสบาย ถูกตำรวจช่วย
5. ผักสดมีประโยชน์มาก

ระวัง! คำกริยาใต้ขีดนะ

เฉลย

1. ปลา^๑, เล็ก^๒
2. ช้า^๓
3. ใจดี^๔, ฉลาด^๕
4. นอน^๖, สบาย^๗, ช่วย^๘
5. สด^๙, มาก^{๑๐}

โอ้โอ้! เก่งจริง

ตอบทุกข้อเฉลย

ตอนที่ 2

จงพิจารณาประโยคในแต่ละข้อ แล้วตอบคำถามในช่องว่าง

1. อุทาหรณ์แห่งอันตรายทางรถ

คำว่า กลัว กลัว รถ เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำชนิดใด

ตอบ _____

2. เรือรบเรือรบเหิรเหิรหาญเป็นไปทั้งขลุ่ย

คำว่า เหิรเหิร เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำชนิดใด

ตอบ _____

3. นกน้อยร้องการวณทบทวนไฟเรา

คำว่า ไฟเรา เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำชนิดใด

ตอบ _____

เฉลย

1. วิเศษณ์ขยายนาม
2. วิเศษณ์ขยายกริยา
3. วิเศษณ์ขยายวิเศษณ์

- อีชีงค์ด้วยค่ะที่ทำแม่ผมฝึกขี้อัดได้ถูกตำร
แต่ตรงส่วนที่เรียนต่างใจดีกับแม่เรียนดีมาก

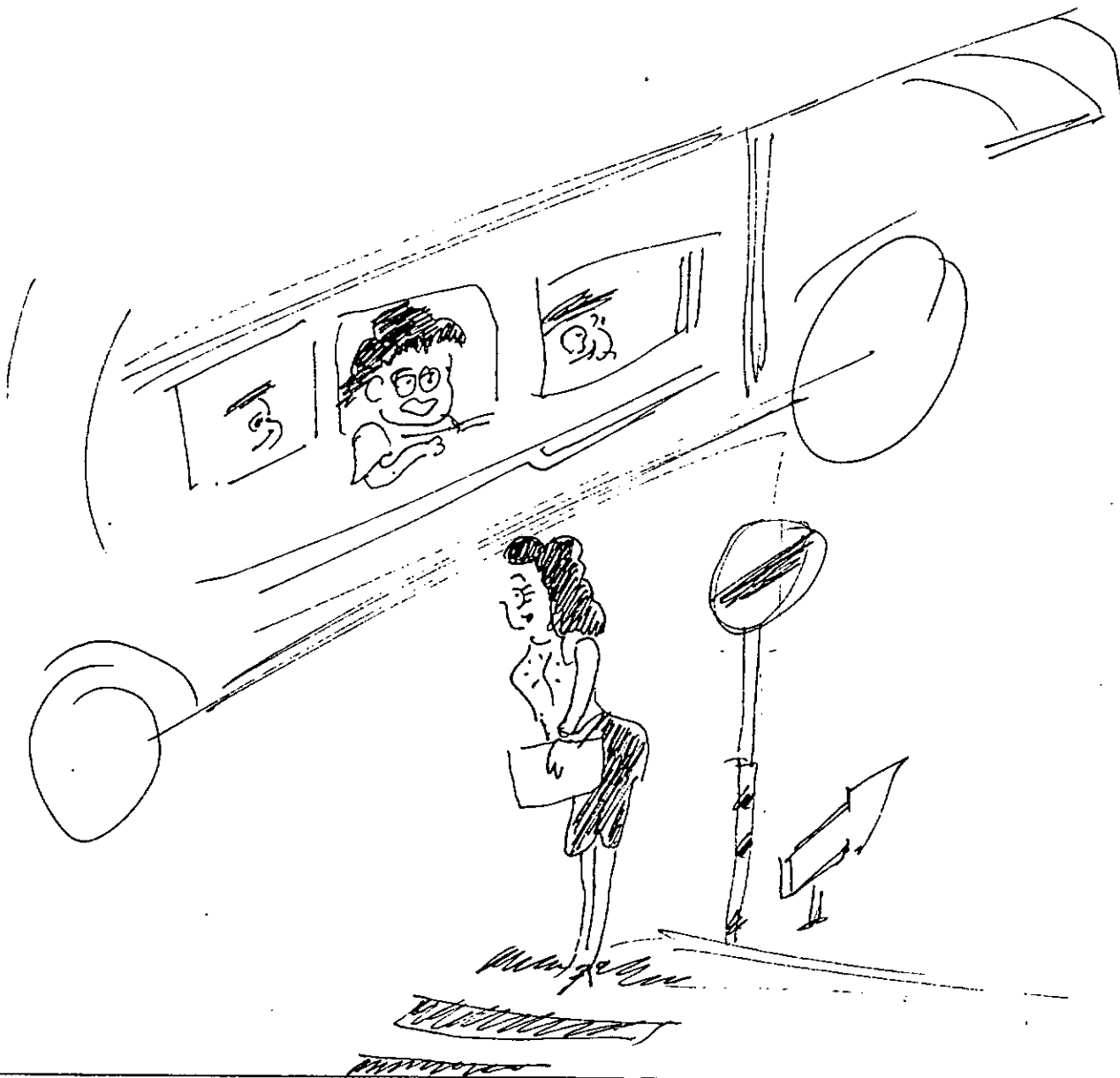
แม่เรียนต่อไม่
คงทำได้ดีเช่นนี้อีก
นะคะ

สวัสดีนักเรียนที่ตอบผิดไปบ้างก็อย่าเพิ่งท้อแท้ค่ะ
พยายามแก้ไขตัวใหม่ แล้วความตั้งใจจะเป็นของเราค่ะ

ครูคอยให้กำลังใจอยู่ค่ะ

บทเรียนดำรงค์ปรารถนา
เรื่อง หน้าที่ของคำวิเศษณ์

- สวัสดิ์ดีค่ะ

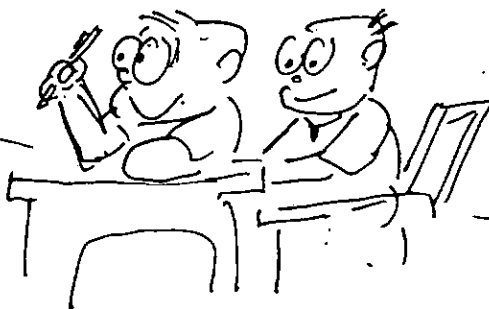
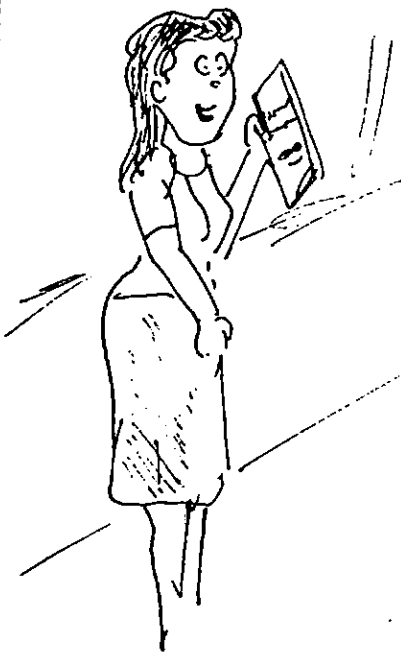
มาเรียนที่นี้นักเรียนจะได้ศึกษาต่อไป

เรียกว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษา นะคะ

อ๊ะ! น่าสนใจจัง

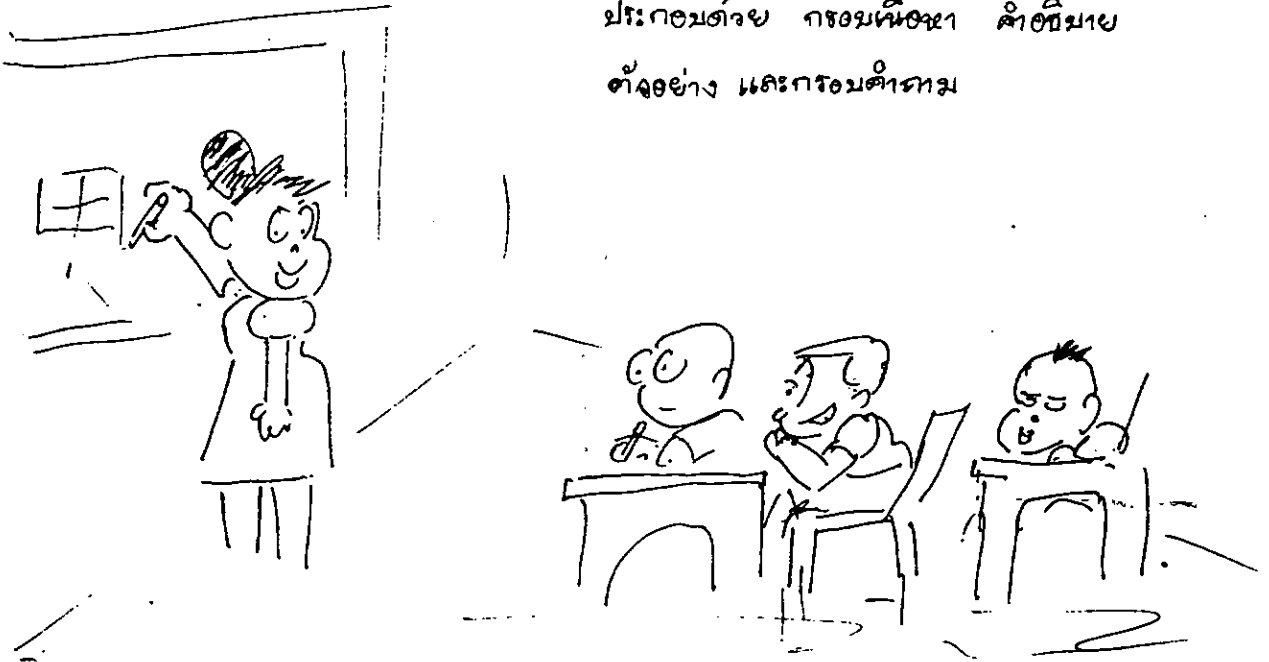
- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้นักเรียนอ่านคัมภีร์ให้
ทราบก่อนเรียนให้เข้าใจเสียก่อนนะคะ

- บทเรียนนี้จัดเนื้อหาไม่ครอบคลุม ๓

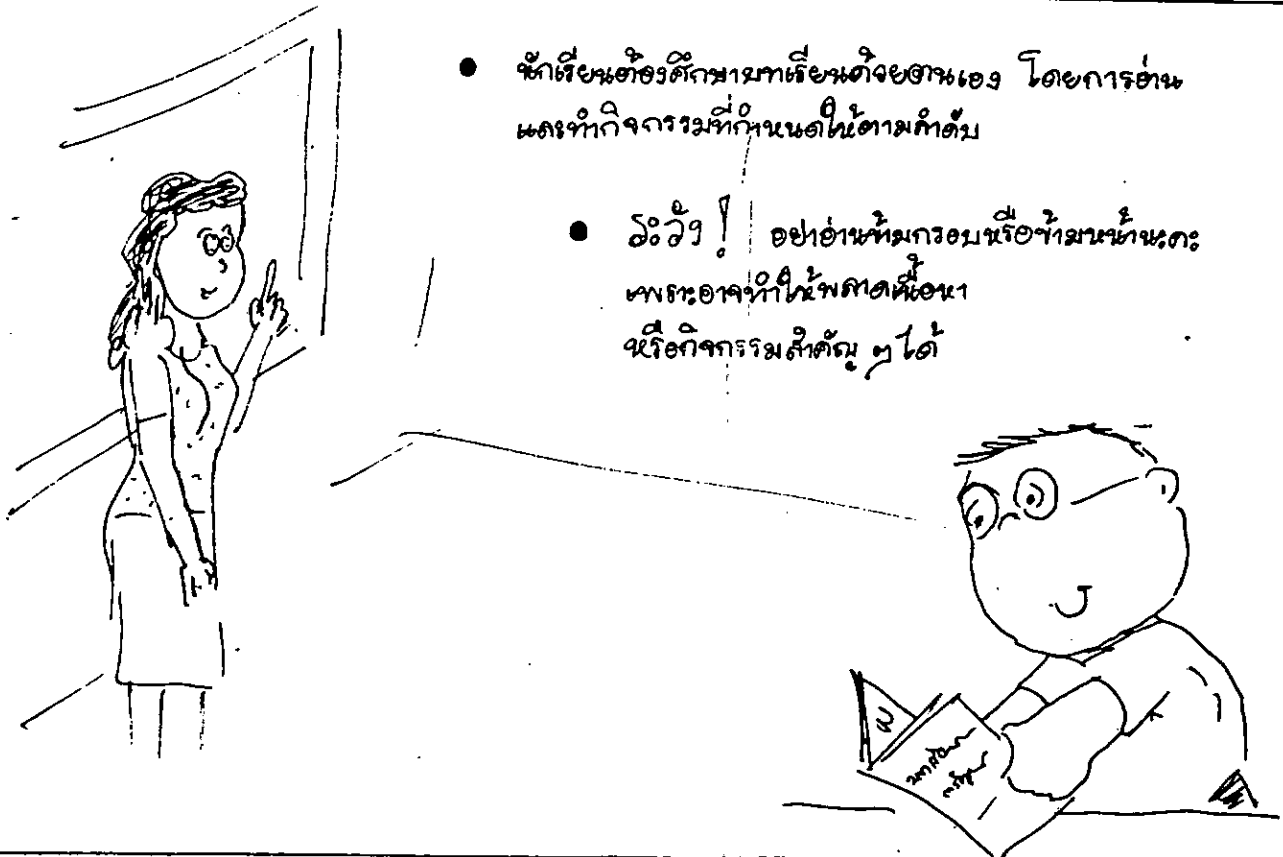
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา

ตัวอย่าง และกรอบคำคม

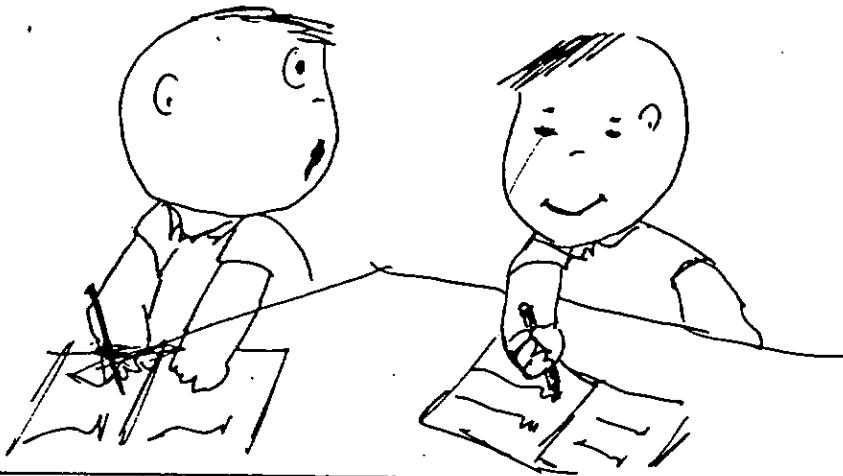

- จัดเนื้อหาหรือดีกว่ามาเรียนด้วยตนเอง โดยการอ่าน และทำกิจกรรมที่กำหนดได้ตามกำลัง

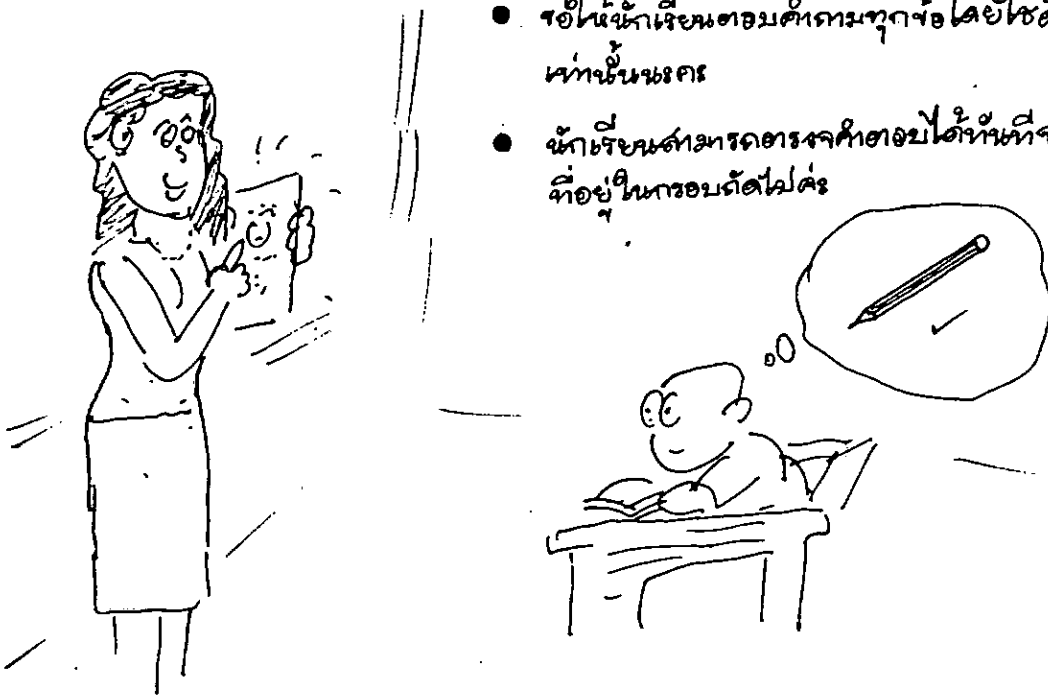
- ว้าว! อย่าอ่านห่มกรอบหรือทำมาขึ้นกะ เพราะอาจทำให้พลาดเนื้อหา หรือกิจกรรมสำคัญ ๓ ได้

- กรอบคำถาม หรือแบบฟอร์มที่ได้ในบทเรียน
ไม่ได้ใช้ข้อทดสอบนะ: เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบเท่านั้นนักเรียน
ได้อาณาเขตร่างทำขึ้น

- รอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวอักษร
เท่านั้นขอ
- นักเรียนสามารถตรวจสอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบถัดไป

- ฮี... ฮี... ขยับเขมเปิดดูหนังสือคำตอบก่อนนะ
ไม่ได้หรอกค่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาควิชาเคมี
- เด็กดีต้องทำข้อสอบด้วยตนเองนะ

- ถ้าตอบคำถามผิด ไม่ต้องอายค่ะ
ลองศึกษาเนื้อหาที่อ่านดูในหน้า ๑๒๒
หลังจึงเรียนการอ่านใหม่ต่อไป

- ใจเย็นๆ นะคะ ไม่อะไร
เกินความสามารถของเราหรอกค่ะ

- เมื่อหน้าใจฉันฮอนฮางๆ ดีใจแล้ว
 ใจฉันก็เริ่มเริ่มศึกษามาเรื่อย
 ไปได้เลยละ

- อย่าลืม!
 ส่งงานเรียนคืนมาด้วยจากัดกลางแล้วทุกครึ่ง

นะคะ

ชุดประสมค์ทั่วไป

- เพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจลักษณะของคำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ
และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

ชุดประสมค์กิจกรรม

- เด็กเรียนสามารถ
- 1. บอกความหมายของคำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ ได้
- 2. บอกได้ว่าคำประโยคคำใด เป็นคำวิเศษณ์ และเป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด
- 3. เลือกใช้คำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ ได้ถูกต้อง

นักเขียนได้ทราบไปแล้วนะคะว่า
คำวิเศษณ์ ก็คือคำขยาย ซึ่งอาจขยายได้ทั้งคำนาม
 คำสรรพนาม คำกริยา หรือแม้แต่คำวิเศษณ์เอง
 มีหลักสังเกตง่าย ๆ คือ เมื่อจะขยายคำใดก็ใช้
 คำวิเศษณ์อยู่หลังคำนั้น ๆ

ข้อควรระวังไม่ให้นึกคำวิเศษณ์ขยายนาม ขยายสรรพนาม ขยายกริยา
 ขยายคำวิเศษณ์ ให้อ่านนักเรียนข้อได้ให้ได้ คำวิเศษณ์ทุกคำที่ปรากฏนะคะ

หกแก้วจนสี่ปียง ปรากฏแสง
 เพราะคือนคอยหักกายผู้คนเจ้าเดิม
 อย่งไปมา ฉันทองชอชกา อยกได้
 มาเลียงท้อสัถตัว เพราะมีพส่วยมาก

จ...จ...จ...

มดในดินได้มาผิงอยู่ ๖ คันทะจะ

ดูคำตอบสิจ้

สี่ปียง สี่เตง เอง มาด

ส่วยมาด

เก๋อจจิงจ้...

เก๋อจจิงจ้

ต่อไปนี้เป็นคำขวัญของคำขวัญแห่งชาติ
ดูตัวอย่างก่อนนะ

คือส่วนที่มีคำขวัญ

คือ

เป็นคำขวัญแห่งชาติ

คือ

คำขวัญแห่งชาติ

ดูอีกสักตัวอย่างนะคะ

วัดนี้เก่ามาก

คำที่
คำนี้
คำนี้

คำนี้ให้เหตุผลลักษณะของวัด

คำวิเศษณ์ที่ขยายคำอื่นแล้ว ทำให้เราทราบลักษณะ ของสิ่งต่างๆ
ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างในการอบที่ 4-5 นั้น เรียกว่า

คำวิเศษณ์บอกลักษณะ

หรือ

ลักษณะวิเศษณ์

นะคะ

ดูคำอธิบายเพิ่มเติมอีกหน้าค่ะ

7

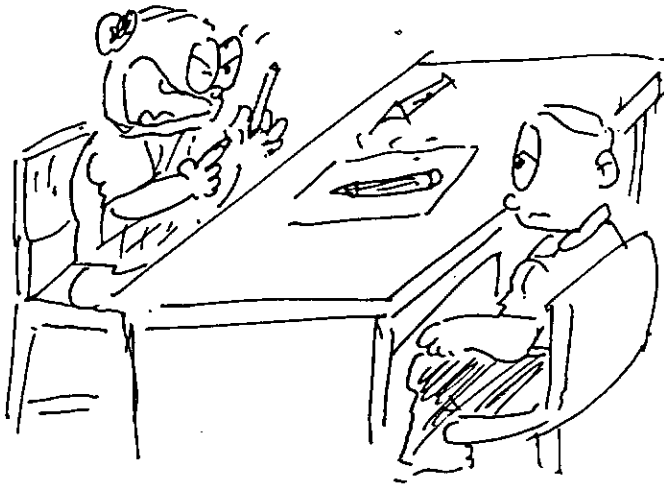
ขอเอาตัวล่อตัวนี้มาแจกให้

ได้ตัววิเศษ

มอกี้กวน:

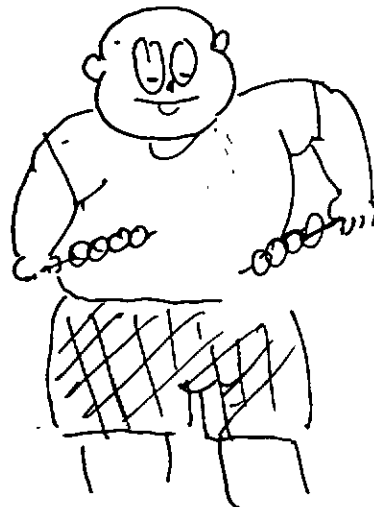
๗๐๑ ตัวล่อ

ลองดูตัวอย่างนี้แล้วถามคำถามครูหน่อยนะคะ

8

คาบ ^๒ อธิบดินทั้งวัน

ตัววิเศษมอกี้กวน:

คือตัว

<1>

พยายาม

<2>

	คำทอมนคือ
<1>	อัน
<2>	คน

คำทอมนคือคำทอมนนี้ อาจจะจำไม่ได้แต่ทอมนคำทอมนของสิ่งต่าง ๆ ได้
 มาดามาย เช่น คุณภาพ ขนดี ขนาด ดีไซน์ ลี เลี้ยง กล้วย กล้วย
 ส้มเขียว หรือผลไม้ต่าง ๆ อื่น ๆ

ลองไปดูตัวอย่างกันหน่อยสิคะ

หากันเพื่อนให้ดูดีจริง

พี่เมื่อก่อน

คุณภา

น้องภา

ฉันจะบอกเธอว่าอ้อ

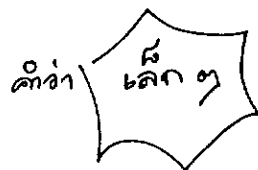
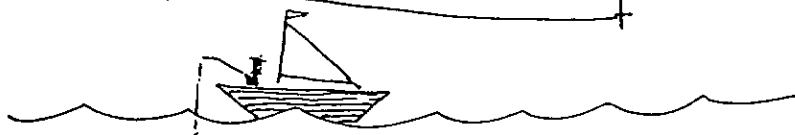

บอก

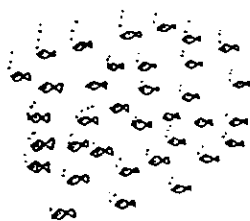
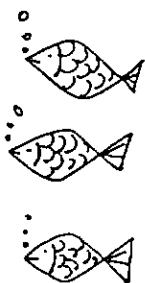
อ้อ

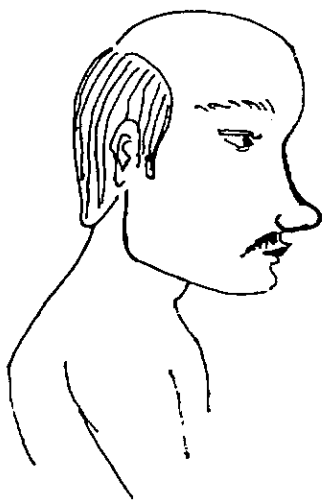
ទំនៀមទម្លាប់ត្រឹមត្រូវ មានច្រើន

ដើម្បីការពារប្រពៃណី

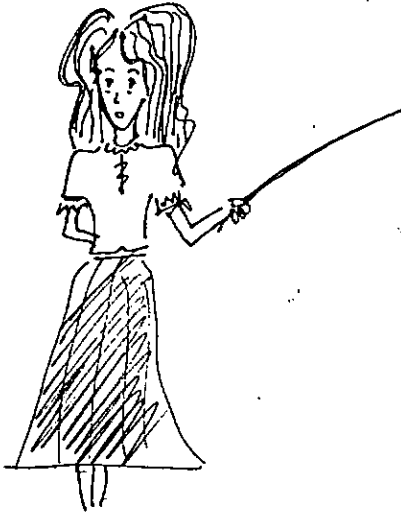
គេចមិនបានពីការប្រើប្រាស់ប្រពៃណី

ដើម្បីការពារប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់

១០១ ទំនៀម

ให้นักเรียนช่วยสรุปยกตัวอย่างคำที่ใช้แทนชื่อของลักษณะต่างไปให้ใหม่โดยละ
ชื่อตัวอย่างก่อน : 3 คำก็พอคะ

1. ขอลี _____
2. ขอลีเยง _____
3. ขอลากัน _____
4. ขอลาส _____
5. ขอลีส้มผัด _____
6. ขอลาการ _____

ดูบัตร เปรียบเทียบกันมาใหม่

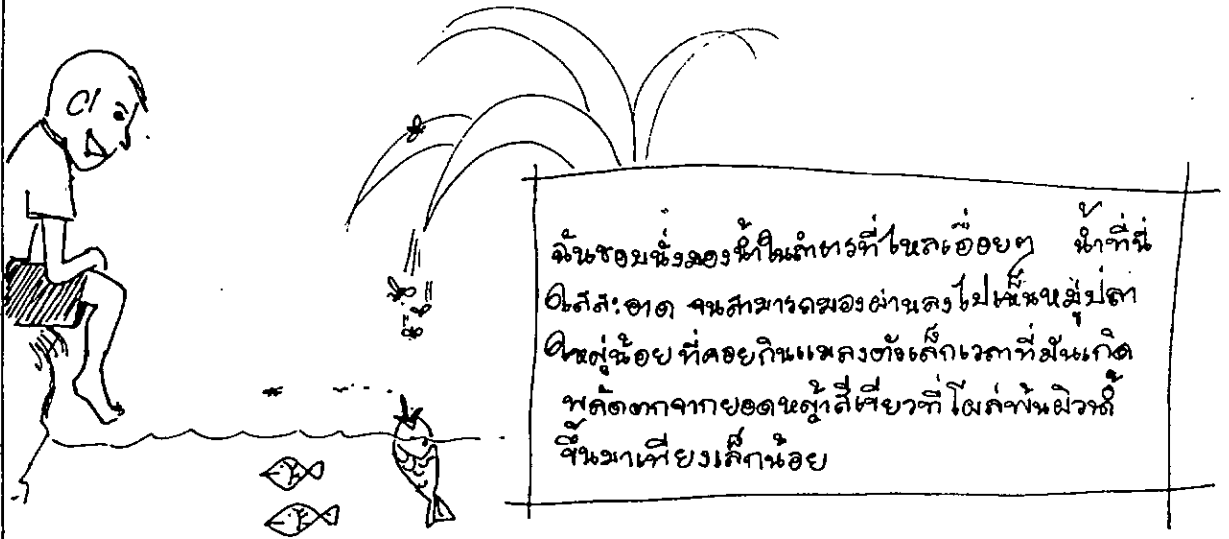
1. ขอลี เสง, ต้า, จาว, เปียว, เกล็ด, ส้ม, หักเงี้ยว ฯลฯ
2. ขอลีเยง ตัง, ด้อย, ฝัคน, สู้, ต้า, แขน, ก้อง ฯลฯ
3. ขอลากัน นอม, เข็ม, ผู, อิม ฯลฯ
4. ขอลาส เปรี้ยว, ขาน, มั่น, เต็ม, เต็ม, ฝัด, จม ฯลฯ
5. ขอลีส้มผัด อ่อน, ห่ม, แก้ว, ร้อน, เย็น, การตำ, ขน ฯลฯ
6. ขอลาการ เรือ, หัก, ไว, เกล็ด, เกล็ด, เกล็ด, เกล็ด ฯลฯ

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ

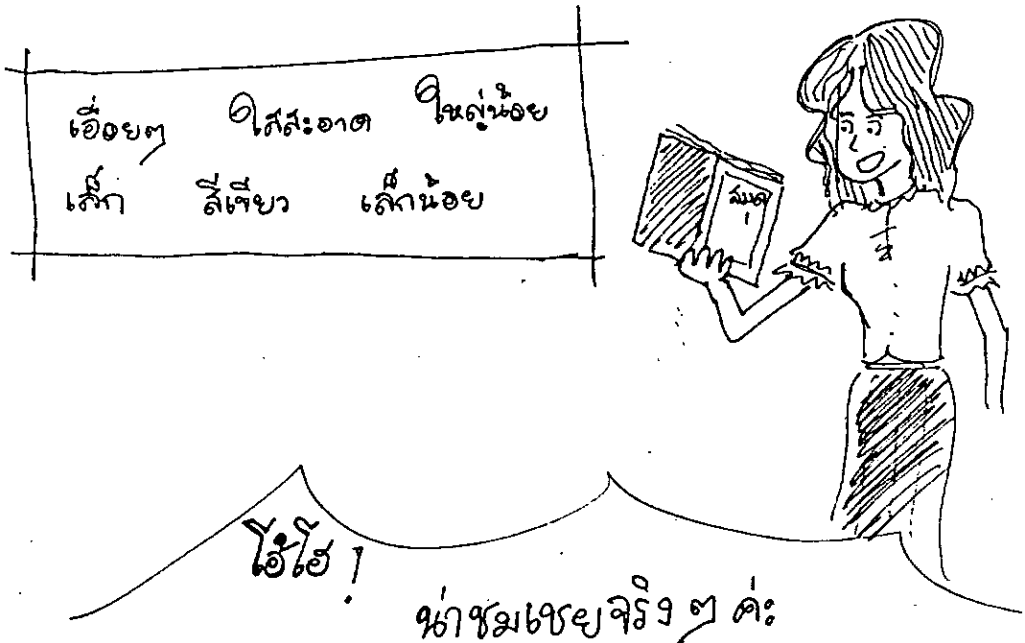
ถ้าไม่ไปให้มันเร็วมันจะไล่ไปเสียหมดเลย
ฉันกลัว

17

คำตอบมีอยู่ 6 คำ ดังนี้:

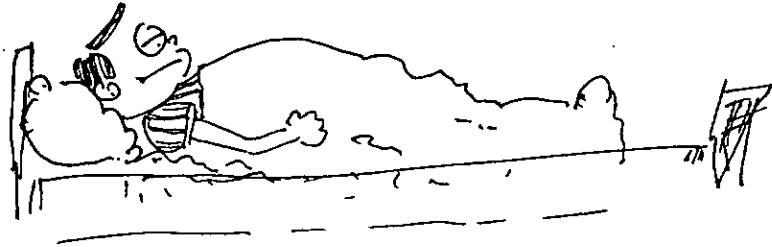
18

มาดูคำวิเศษณ์อีกชนิดหนึ่งนะคะ:

ตัวอย่าง →

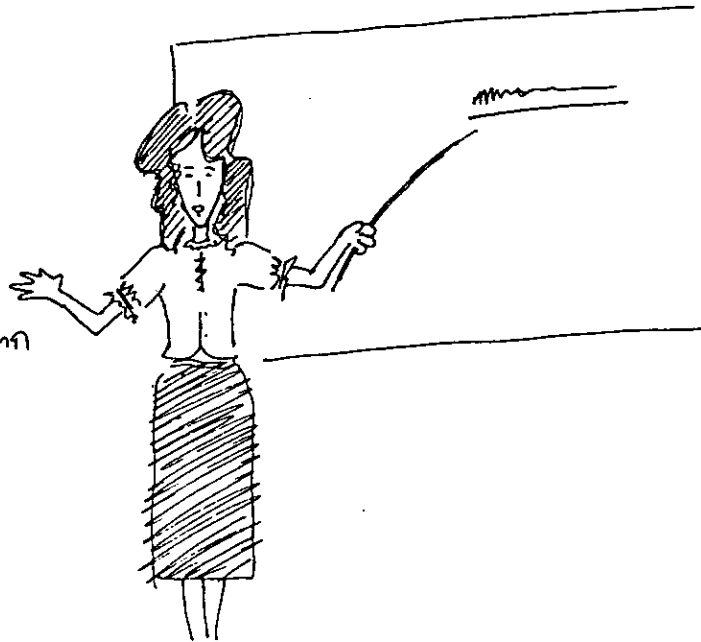
เขานอนดีถึงตื่นสาย

คำ ดี และ ตื่น เป็นคำวิเศษณ์อีกชนิดหนึ่งซึ่งใช้บอกในทหามว่า
ใครทำอะไร ดี เมื่อใด เรียกว่า คำวิเศษณ์บอกเวลา หรือ กาลวิเศษณ์

ถ้าเรียนลองสังเกตประโยคต่อไปนี้ แล้วขีดเส้นใต้คำวิเศษณ์บอกเวลา
ในประโยคข้อใดข้อหนึ่ง

1. เมื่อตอนเย็นตากผ้า
2. หากถึงบ้านเวลาเที่ยงคืน
3. แด่ก่อนเมื่อไรเคยอดมรสุมร้อนมาก
4. ฉันเคยไปภาคใต้เมื่อไม่กี่วัน
5. บ่ายนี้ใครจะไปดูหนังบ้าง

สิ่งตอบคือ

1. เมื่อวานนี้
2. ที่บ้าน
3. ของก่อน
4. ปรากฏ
5. ยานี้

ตอบคุณนายสมชาย เยี่ยมจริง ๆ

คำวิเศษณ์บางคำใช้บอกสถานที่หรือระยะเวลา ได้แก่ ใกล้ ไกล

เช่น ใกล้ นาน นาน นาน ใกล้ ๆ

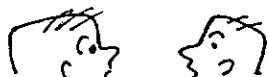
คำที่ใช้ประกอบกันเพื่อบอกสถานที่
นั้นคำวิเศษณ์ที่เรียกว่า

คำวิเศษณ์บอกสถานที่หรือระยะเวลา

หรือ

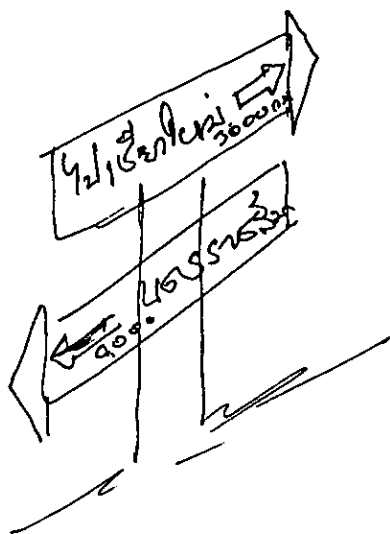
สถานวิเศษณ์

และ

นักเรียนดูตัวอย่างนี้สิคะ แล้วจะเข้าใจยิ่งขึ้น

เขย่งไทม์อยู่ทางทิศเหนือ ซึ่งไกลจากบ้านฉันมาก

ทิศเหนือ

และ

ไกล

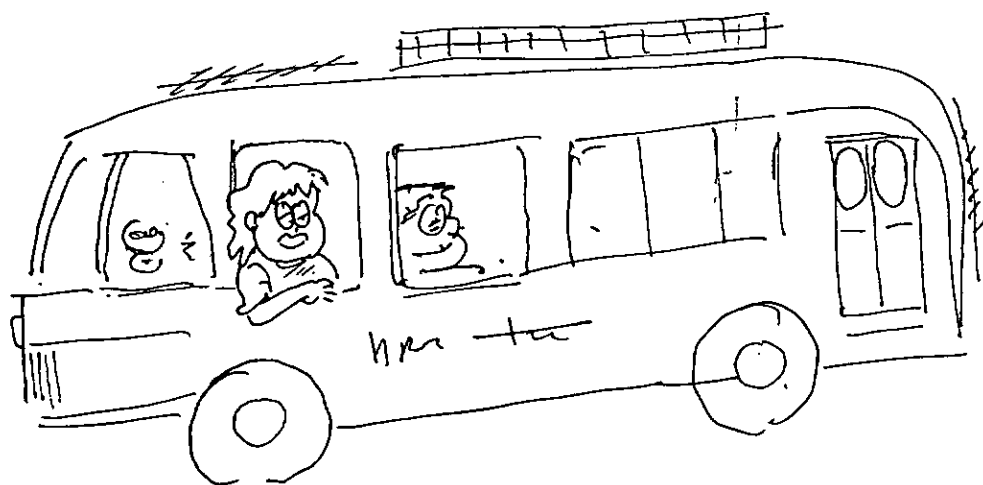
คือคำวิเศษณ์บอกสถานที่หรือระยะเวลา

ไม่ยากเลยให้ในละคร
ที่เราลองทำแบบฝึกหัด
ดงทำในหัวใจขึ้นอีก
ลอร์ดลี้ดะ

จริงจังแล้วแต่คำวิเศษณ์บอกสถานที่ในข้อความที่กำหนดไว้ในลูกต่าง

เวลาขึ้นรถโดยสารฉันชอบนั่งติดหน้าต่าง เพราะอากาศถ่ายเทดี
ฉันชอบชมทิวทัศน์สองข้างทาง ถ้าเป็นกลางคืนฉันก็จะชมดาว
ชมเดือนบนท้องฟ้าเพราะเพลินดี

คำทอมจ:

ดิด	จาง	จาง

ต้องง่วงนี้ละคะตนแก้ว

จำเรียนรู้อาวโหมคะทำได้ศึกษา

ชนิดของคำวิเศษณ์ไม่ดัง 3 ชนิดแล้วคือ

1. คำวิเศษณ์บอกลักษณะหรือคุณภาพ
2. คำวิเศษณ์บอกเวลา
3. คำวิเศษณ์บอกสถานที่

ยังมีคำวิเศษณ์ที่ต้องศึกษาอีกหลายชนิดนะคะ ง่าย ๆ ดังนี้

คำวิเศษณ์ชนิดหนึ่งที่ใช้ประกอบคำอื่นเพื่อบอกจำนวนคือ ที่เรียกว่า

คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือบอกปริมาณ นั่นเอง

• ดูรายละเอียดในการอบกั๊ตไปเลยนะคะ

คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือบอกปริมาณนี้ แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

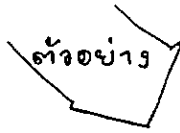
1. บอกจำนวนจำกัด
2. บอกจำนวนไม่จำกัด
3. บอกจำนวนแบ่งแยก
4. บอกจำนวนนับ

• ดูตัวอย่างและคำอธิบายเพิ่มเติมนะคะ

คำวิเศษณ์บอกจำนวนจำกัด ได้แก่ คำว่า หมด สิ้น ทั้งหมด ทั้งสิ้น
ทั้งปวง ทั่ว ทั่วทุก ทั่วทุก ทั่วทุก ทั่วทุก

31

จำไว้ในตู้ครัวม เครื่องมีหจกษาสูญไต่ยสาร
เลียบชีวิตหมด

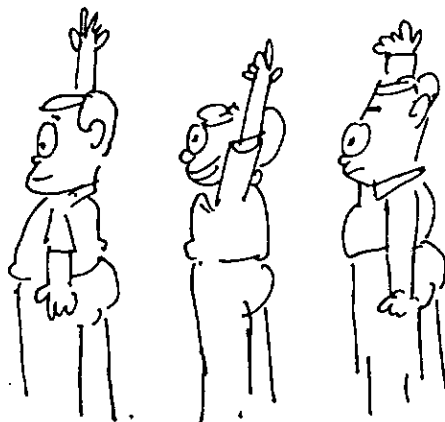

คำวิเศษณ์บอกจำนวนไม่จำกัด ได้แก่ คำว่า มาก น้อย ๑ หลาย ๔๗๗

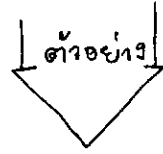
32

เช่น

หลายคนนี้ไม่สิ้นหจกษาดีดของเงา

คำวิเศษณ์บอกจำนวนหน้าแยก แยกแยกเป็นพยางค์ หรือแยกเป็นส่วๆ
ได้แก่คำว่า งาม งาม ตำว ลังค: ชันค: ดนล: ญลย

คำวิเศษณ์บอกจำนวนนับ มี 2 ลักษณะ คือ บอกจำนวนนับ และ

บอกจำนวนที่ เช่น หนึ่ง สอง สาม ... และ ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ...

ตัวอย่าง

กลุ่มที่หนึ่ง ตอบคำถามข้อนี้ด้วย:

จักเรียนตารางพอเข้าใจแล้วใช่ไหมคะ
ถ้ามาลองทำแบบฝึกหัดกันบ้างดีกว่านะ

ขอให้จำเรียงนเต็มตัวให้แม่นก่อนออกปริมาณ
ที่จะมาลงมือลงในช่องว่างให้ข้อต่อไปนี้

1. แบบฝึกหัดข้อ _____ ยากจังเลย
2. เด็ก _____ ไม่ชอบกินผัก
3. พ่อแม่รักลูก _____ ตามทันกัน
4. ไชโย! ชวนส้อมได้ _____
5. จะซื้อแว่นกัน _____ ขึ้นรถ

ถ้าคำตอบของนักเรียนตรงกับคำเฉลยคำใดคำหนึ่ง
ในแบบฝึกหัดก็ถือว่าถูกต้องนะคะ

เฉลย

1. หนึ่ง ... , ที่หนึ่ง ...
2. กล้วย , กล้วย
3. ทุก
4. ที่หนึ่ง ...
5. คนละ

เย่เย่...

ผู้กำกับละครใช้เทคนิคนี้ซึ่งใช้ประกอบคำอื่นเพื่อขยายความแน่นอน
ชัดเจน ซึ่งเขาจะเอาของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นั่นคือ

คำวิเศษณ์ที่เฉพาะเจาะจง	
ที่	นิยมวิเศษณ์

หรือเรียกตามหลักไวยากรณ์

ให้เปรียบเทียบอย่างประกอบคำ:

ผมขอขานหนึ่งสี่เล่มยังไม่อ่านก่อนนะ

ได้เสียก่อน

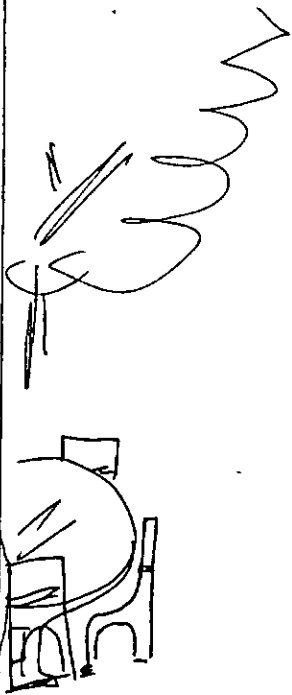
คำว่า

ที่

คือ คำวิเศษณ์ที่เฉพาะเจาะจง หรือ นิยมวิเศษณ์

คำที่ใจได้เขียนไว้ในตัวอย่างนี้ก็เป็น คำวิเศษณ์ใช้เฉพาะเจาะจง นะคะ 39

เขาไปห้องอ่านหนังสือที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

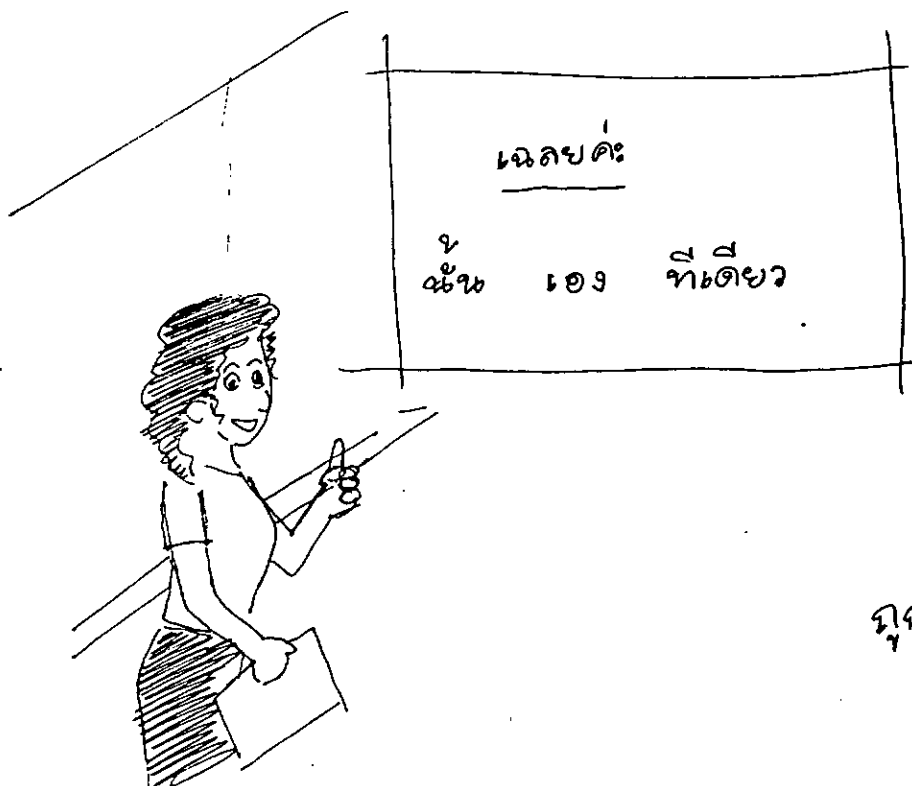
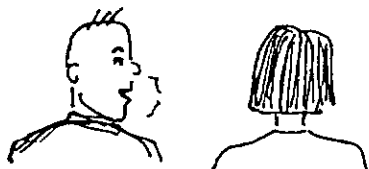
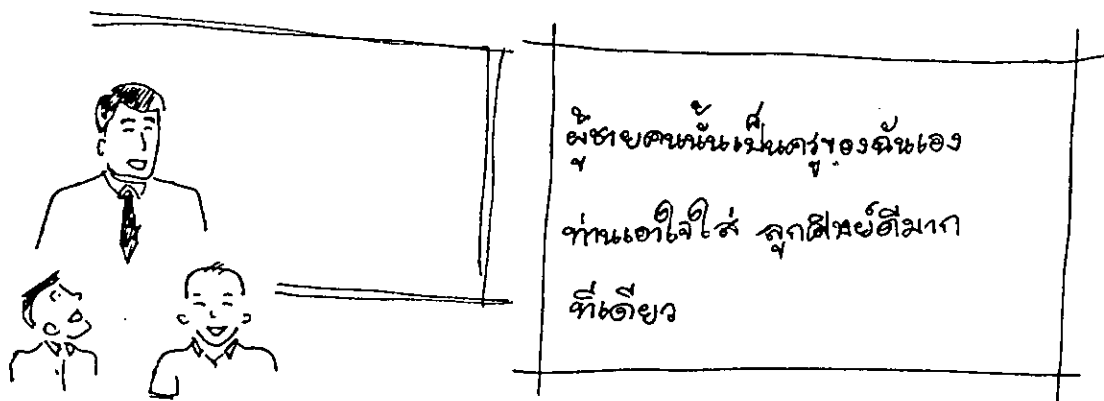
คำวิเศษณ์ใช้เฉพาะเจาะจง <นิยมวิเศษณ์> ยังมีอีกมากมายค่ะ 40

เช่น ชั่ว นาน ชั่ว นาน ไฉน ไฉน เช่น เช่น เคี้ยว ที่เคี้ยว
เอง ดอก ฝนตก

ขอให้สังเกตเพื่อง่ายๆ ว่า เป็นคำวิเศษณ์ที่ประกอบคำอื่น
เพื่อขยายคำอื่นเหมือนแสดงตามใจเฉพาะเจาะจง อย่างชัดเจน
แน่นอน ...

ข้อความต่อไปนี้ไม่มีตัววิเศษหรือเครื่องหมายอะไรอยู่ 3 คำนะ
 นักเรียนพิจารณาดูให้ดี ว่ามีคำใดบ้าง ผมกลัวผิดนะ
 คนใช้เดาเลยละ

ถูกแล้วละ

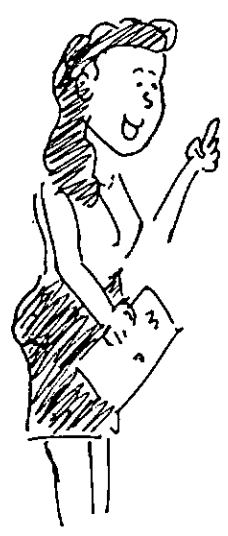
คำวิเศษณ์ที่ากษนิพนธ์นี้ คือ คำวิเศษณ์ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง หรือ อนิยมนิพนธ์

ติดอกมาจนตอไปไม่ได้ทุกนะค
ว่าสเป็นอย่างไร

คำวิเศษณ์ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง <อนิยมนิพนธ์> มี
ส่วนในผู้จะมีความหมายเหมือนคำที่ใช้ในประโยคคำถาม
โดยกะล่าว เช่น ใคร อะไร ทำไม อย่างไร
อย่างไร ๒๒ ๒๒ ในน นนใด ๆ
แต่ถ้าไม่ได้ใช้ประกอบคำอื่นเพื่อบ่งแสดงคำถามนะค

ระวัง ! อย่าใช้ผิดนะค

คำวิเศษณ์ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง < อธิยวิเศษณ์ > ไม่ใช่คำถาม
เพราะไม่ต้องการคำตอบ

45

ตัวอย่าง

1. จมอ: ไร้นักกินได้
2. ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมจึงเป็นเช่นนี้
3. ใครก็รักเธอทุกคน

ข้อ 1 จมอ:

ไม่ใช่คำถามสักหน่อย

เพื่อไม่ให้สับสน ดอว์สเกตข้อคตามข้อ 46 นี้จะย่อหน้า:

46

ข้อ 1 นั้นถ้าเขียนรวมกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อคตาม
ที่มีคำวิเศษณ์ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง:

- ก. วันหยุดนี้จะไม่เที่ยวที่ไหน
- ข. ถึงอย่างไรก็ไม่เหมือนเดิม
- ค. ไชยสงครามโยนขวานขึ้นฟ้า
- ง. ฉันรอคำสั่งคอยใคร
- จ. อะไรทำให้เธอเปลี่ยนไปนะ

พิจารณาข้อ 1 รวมคตามข้อ 46 นี้จะย่อหน้า:

เฉลย

- ๑) สิ่ง อย่าง ไร ก็ ไม่ เหมือน เดิม
 ๒) อะไร ทำ ใน เธอ เปลี่ยน ไป นะ

เก๋วจ๋อ
 ตอมถูกจ๊อ ๗ ด้วย

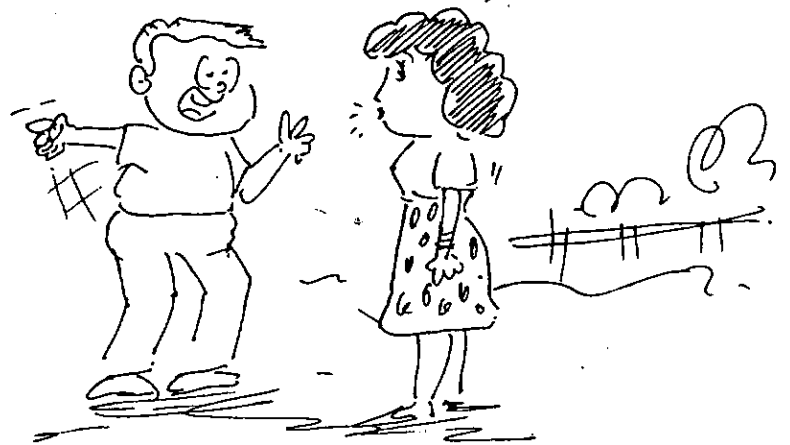
เฮ! ... คำว่า ใคร ผู้ใด อะไร สิ่งใด อย่างไร ที่ไหน ทำไม ฯลฯ
 ที่เราใช้ประกอบประโยคคำถามต่าง ๆ จะเรียกว่าคำอะไร

นี่จะตรงกับอะไรบ้างแล้วล่ะ

สองคนนั้น พูดอะไรกับคุณ

แปลว่าอะไร

คำวิเศษณ์ที่ใช้ประกอบคำอื่นเพื่อแสดงคำถาม หรือแสดงความสงสัย
เราเห็นว่าถามคำว่า

คำวิเศษณ์แสดงคำถามหรือคำถาม

หรืออาจเรียกว่า

ปรุจฉาวิเศษณ์

ก็ได้

แล้วเอามันมาหะ

นักเขียนอย่างสันสนะทาง ดิวิชั่น แสดง คำถาม
กับ ดิวิชั่น ไม่ มี เฉพาะ เจาะจง นะ

ขอให้สังเกตง่าย ๆ ว่า

- ประโยคที่ให้ถาม คือ ประโยคที่ต้องการคำตอบ
ต้องให้ ดิวิชั่น แสดง คำถาม หรือ
ทุกดิวิชั่น เช่น

ดิ.ตรม

เกิดอะไรขึ้น

หรืออยู่ไหน

- ถ้าไม่ได้แสดงคำถาม ต้องเป็น

๒๓๑

ดิวิชั่นไม่ มี เฉพาะ เจาะจง < อิมมูนิชั่น >

เพื่อให้รู้ว่าเราทำได้นะหรือไม่ ทำตามแบบอย่างอันนี้ดีกว่า:

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ใช้ ดิวิชั่น แสดง คำถาม
บนกระดาษเขียน X หน้าข้อที่ใช้ ดิวิชั่น ไม่ มี เฉพาะ เจาะจง

- 1. เขามาที่นี่ได้อย่างไร
- 2. แม่บอกที่ฉันรู้จักอย่างนั้น
- 3. ทำไมเราจึงต้องเรียนหนังสือ
- 4. เธอชื่อ ที่ ก็ มา เป็น ส ตาง ได้
- 5. ฉันไม่รู้ว่าคุณชอบอะไรกันแน่

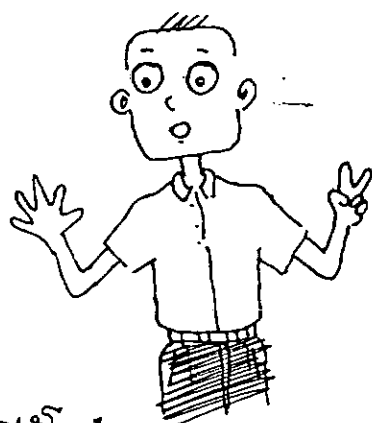

เฉลย		
✓ 1.	✓ 2	✓ 3.
✓ 4.	X 5.	

แถวที่ถูกต้องเลยคือ:

เราศึกษาคำวิเศษณ์มานานหลายปีแล้ว ทบทวนกันสักนิดนะค่ะ ว่า
หาเขียนไม่ได้ หนึ่งข้อแล้ว ดูสิคะ:

1. คำวิเศษณ์ไม่กล่าวทวน
2. คำวิเศษณ์บอกเวลา
3. คำวิเศษณ์บอกสถานที่
4. คำวิเศษณ์บอกปริมาณ
5. คำวิเศษณ์ชี้เฉพาะเจาะจง
6. คำวิเศษณ์ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง
7. คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

โอโฮ!

ต่าง ๆ ชนิดแล้วนี่

ยังไม่หมดจดกันนะคะ เวลาดูคำศัพท์ชนิดที่ 8 กันนะคะ
คำศัพท์ชนิดที่ 4 ใช้สำหรับแสดงการขานรับ หรือรับรองในการเจรจาโต้ตอบกัน

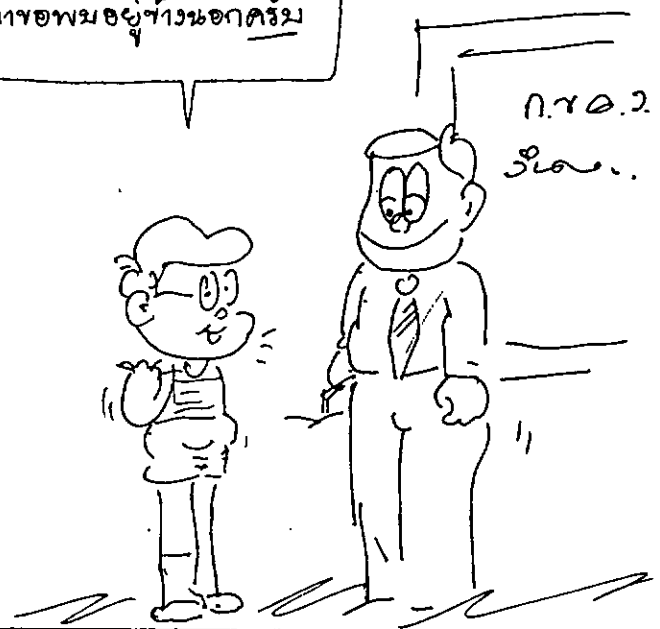
ตัวอย่าง

ครูได้รับมีคนมาขอพบอยู่ข้างนอกครับ

ก.ร.อ.
ว.ล...

ครับ

เป็นคำขานรับ หรือรับรอง
ในการเจรจา

ลูกข้าพชายามอีกนิทานจะ

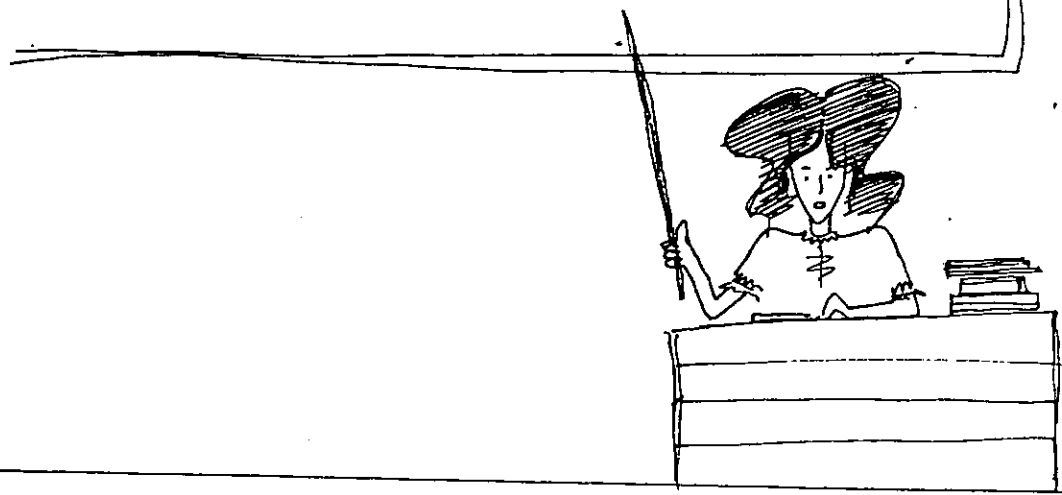
จ้า จ๊ะ ครับ

อันที่นี้ ก็ให้แสดง
การขานรับ หรือรับรอง
ในการเจรจากันค่ะ

นี่จบแล้วครับ

คำที่ใช้สำหรับแสดงการงานรับหรือรับรองในการเจรจาโต้ตอบกัน
เรียกว่า คำวิเศษณ์แสดงการงานรับหรือรับรอง หรือ
ประติษฐานวิเศษณ์ (อ่านว่า ประ-ติ-ษ-ณ-วิ-เส-ด) ^๗
เช่น คำว่า ต่: เจ้: ต่: เจ้: ต่: เจ้: ต่: เจ้: ๗ ต่: ๗
จ่อ: ๗

นักเขียนลองเติมคำวิเศษณ์แสดงการงานรับหรือรับรอง ลงในช่องว่างต่อไปนี้
ให้เหมาะสมที่สุด:

1. สวัสดิ์ _____ คุณหญิง คุณแม่
2. คุณผู้หญิงอยู่ในส่วน _____
3. คุณหม่อม _____ นุชชุลนิตไธสงคุณาคะ
4. ท่าน _____ คุณหม่อมมาแล้วเจ้าคะ
5. คุณพ่อเรียกผมมาหรือ _____

เฉลย

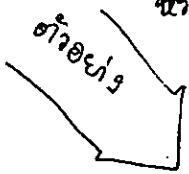
1. ต่, เจ้าต๋: (สัานวันขลุ้ง) ตร์ม, ๗๐วัน (สัานวันซย)
2. ต่, เจ้าต๋: (สัานวันขลุ้ง) ตร์ม, ๗๐วัน, ตร์มข (สัานวันซย)
3. ๗๑, ต, เจ้า๗๑, เจ้าต:
4. ๗๑, ต, เจ้า๗๑, เจ้าต:
5. ตร์ม, ๗๐วัน

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ

ดูคำวิเศษณ์ชนิดที่ ๑ กันต่อไปเลยดีกว่าค่ะ

คำวิเศษณ์ชนิดนี้คือ คำวิเศษณ์บอกความปฏิเสธหรือไม่รับรอง
หรือ ประ: ติเสธวิเศษณ์ (อ่านว่า ประ-ติ-เสธ-ทะ-วิ-เสธ)

ฉันไม่ได้เอาถังคันมาเลย
๗๐วัน 2 มาทนะ

ผมไม่มีเงินเหมือนกัน

คำที่ ไม่ได้ ไม่มี

ดูคำบอกความปฏิเสธ หรือไม่รับรอง

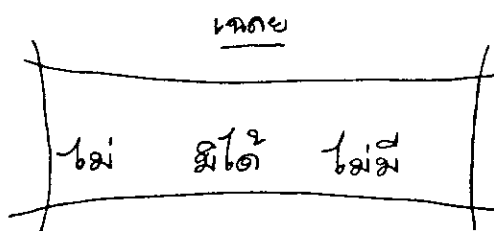

นักเขียน: คำพิเศษณ์บอกความปฏิเสธหรือไม่รับรอง
ที่เราใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน เราได้แก่คำ
ไม่ ไม่แท้ มิได้ ไม่มีได้ ฯลฯ

ข้อความต่อไปนี้ที่มีคำพิเศษณ์บอกความปฏิเสธหรือไม่รับรองอยู่ 3 แห่ง
ขอให้ท่านเขียนขีดเส้นใต้คำพิเศษณ์บอกความปฏิเสธหรือไม่รับรอง ที่ปรากฏในข้อ:

• วนที่หักคอกชนเหล็ก
วันนี้ที่ส่งฝ่ายปกครองจะไม่ติดตัว
พวกนี้คงตามไฟ
จึงมิได้กำหนดให้ให้แห่ง
กองบัญชาการเพื่อรีบเข้ามาแล้ว
ยังไม่มีความรู้สัก

ได้มากจะ

ถ้าไม่ให้เป็นคำวิเศษณ์อันดับที่ 10 ซึ่งเป็นชนิดที่ต่างจากคำอื่น

คำวิเศษณ์อันดับที่ 10 ใช้สำหรับประกอบคำกริยา
หรือคำวิเศษณ์อื่นเพื่อใช้ขยายประโยค
ให้มีความละเอียดมากขึ้น

ดูตัวอย่างและคำอธิบายในการแปลประโยค

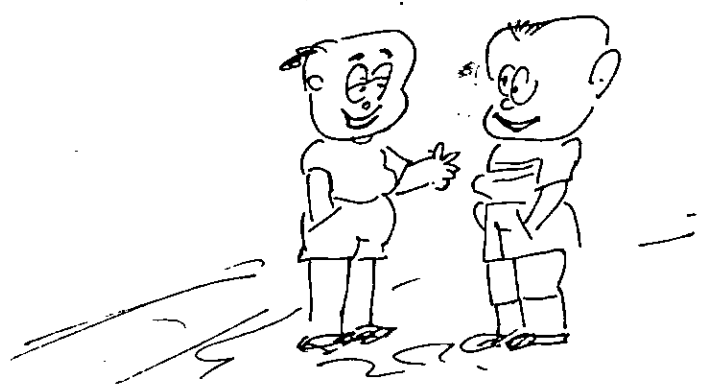
พจนานุกรมคำที่ ได้ ไม่ค่อย

คำกริยา

เป็นคำกริยาประสมประสมกับ คำกริยา ได้

และ มี 2 ประโยคในข้อนี้เหมือนกัน คือ

1. พจนานุกรม
2. พจนานุกรมได้

พจนานุกรมคำที่ อัน ประสมกันได้

คำกริยา

เป็นคำกริยาประสมประสมกับ คำกริยา อัน

และ มี 2 ประโยคในข้อนี้เหมือนกัน คือ

1. พจนานุกรม
2. พจนานุกรมอัน

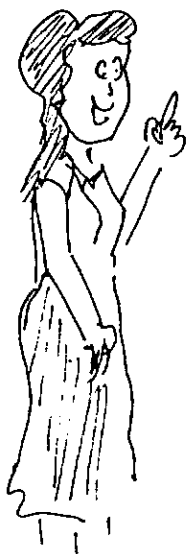
ขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่าน ซึ่ง ไม่ใช้แล้วมาบริจาคกับพระคุณ:

คำนำ ซึ่ง

เป็นคำวิเศษณ์ ประกอบวิเศษณ์ ทำ

และเชื่อมประโยค 2 ประโยค คือ

1. ขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่าน ซึ่ง ไม่ใช้แล้ว
2. ขอเชิญท่านสมาชิกร่วมบริจาค

คำนำ	ที่, ซึ่ง, อัน	แสดงอย่างดังกล่าว
เป็นคำวิเศษณ์ที่เรียกว่า	คำวิเศษณ์เชื่อมประโยค	
หรือ	ประพจน์วิเศษณ์	และ

- ขอบใจว่า ท่านได้ประกอบกริยา หรือวิเศษณ์ เพื่อเชื่อมประโยค
- ในข้อนี้เองกับ พระคุณ :

หมายเหตุ: ควรทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้ให้ดีกว่า

69

จงเติมคำวิเศษณ์ นี้, ซึ่ง หรือ อัน
ลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้เหมาะสม

1. เธอดี _____ เรียนเก่ง
2. มรดกสำคัญ _____ ของชาติไทย
คือวิถีดนตรี
3. พี่คือรางวัลเล็ก ๆ น้อย _____ ของแม่
ตอบแทนความรักของเธอ

70

เฉลย

1. นี้
2. อัน (อาจตอบ นี้ หรือ ซึ่ง ก็ได้)
3. นี้ ซึ่ง หรือ อัน (ตอบได้ใดคำหนึ่ง)

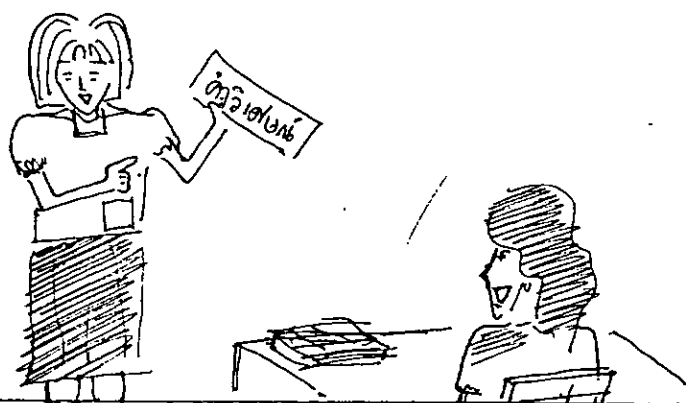
ไฮโย!

เก่งทุกทั้งนั้นเลยคะ

ไฮ้ไฮ้ ! คำวิเศษณ์นี้ดีจริง ๆ เลยนะค่ะ นอกจากจะใช้เป็น
คำขยายแล้ว ยังสามารถเชื่อมประโยคให้มีคําต่อหนึ่งกันก็ได้

เชื่อมจริง ๆ เลยค่ะ

ก่อนจะกำหนดว่าคำวิเศษณ์ทําหน้าที่อะไรบ้าง เราลองดูเรื่องคำวิเศษณ์
ลักษณะ:

- คำวิเศษณ์ คือคำที่ใช้ขยายหรือประกอบคำอื่น
เพื่อให้มีคําความหมายชัดเจนขึ้น เช่น อาจะ ประกอบ
คำถาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคําอื่น
คำวิเศษณ์เองก็ได้ •

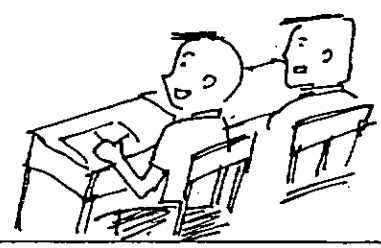

คำศัพท์ใหม่มีจำนวน 10 คำ คือ

คำศัพท์บอกลักษณะ: บอกเวลา บอกสถานที่ บอกปริมาณ
 รู้เวลา: ไม่รู้เวลา: แสดงคำถาม ทหาร ปฏิเสธ และ
 เชื่อมประโยค

- ขาด: เชื่อมแต่ละคำในบทกวีของตนเอง:

ต่อมาฉัน ขอเชิญเปิดไป
 ทำแบบฝึกหัดบทกวีของบทเรียน
 ที่มหาวิทยาลัยพร้อมยอดอีกครึ่ง

- ตั้งใจให้คน: ถ้าไม่พอใจ
 ย้อนมาศึกษาซ้ำได้ จนกว่า
 จะพอใจ:

จงวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์
 - ก. ฉันสอบได้
 - ข. ส่น้ำร้อน
 - ค. พายัพนก
 - ง. หอฮก
 - จ. ลมพัดจัด
2. ข้อความใดไม่มีคำวิเศษณ์
 - ก. นกตัวน้อยบินมาลงบนมือของฉัน
 - ข. ภูเขาสูงชันมีถ้ำมืดดำ
 - ค. มนตร์ ๓ ฤๅษี มีรสเปรี้ยวจัด
 - ง. หันหลังดูวิวสวย
 - จ. บ้านฉันมีน้ำอยู่
3. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์ขยายนาม
 - ก. เด็กนักเรียนตัวน้อย
 - ข. ฉันดีใจก่อนจะมีข้อสอบ
 - ค. เธอเดินเร็วเกินไป
 - ง. พายุฝนไม่ยอมเลิก
 - จ. หนาวมากจึงต้องฉีกไฟ
4. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์ขยายกริยา
 - ก. ฉันเขียนหนังสือของฉัน
 - ข. เขาพูดที่หน้าโรงเรียน
 - ค. รูปถ่ายนี้แปลกตาดี
 - ง. บ้านนี้ฉันอยู่
 - จ. รถคันนี้สวย
5. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์แสดงขนาด
 - ก. เสื้อผ้าสวยกว่าเสื้ออื่น
 - ข. ฉันมีของเยอะมาก
 - ค. ฉันรักคุณพ่อคุณแม่
 - ง. ภูเขาสูงชัน
 - จ. เขาเดินเร็วมาก
6. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์แสดงอารมณ์
 - ก. ฉันดีใจ
 - ข. ฉันมีความสุข
 - ค. ฉันโกรธ
 - ง. ฉันเศร้า
 - จ. ฉันกลัว

๗. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์บอกสถานที่

- ก. มีคนมาถึงหน้าศาล
- ข. เขาจะไปในหน้ได้
- ค. เขามีเพื่อนในห้อง
- ง. เธอเรียนดีมาก
- จ. ฉันอ่านหนังสือ

๘. ข้อความใดมีคำวิเศษณ์บอกอาการ

- ก. การถ่ายกระโดดเร็วมาก
- ข. ดนเป้นให้ตัวร้อนจัด
- ค. พระองค์เปรี้ยวจิ้ง
- ง. พามาสายลม
- จ. ของดีมีน้อย

๙. "คนชั่วจะหมดอายุ"
ข้อความนี้มีคำวิเศษณ์ที่คำ

- ก. 1 คำ
- ข. 2 คำ
- ค. 3 คำ
- ง. 4 คำ
- จ. 5 คำ

10. "ไม่มีใครสนใจฉันเลย"
คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำวิเศษณ์ชนิดใด

- ก. ห้วงประโยค
- ข. หลังตรงคำถาม
- ค. ไม่ชี้เฉพาะ
- ง. ชี้เฉพาะ
- จ. ปฏิเสธ

ทำเสร็จแล้ว ไปตรวจคำตอบ
ในหน้าถัดไปเลยนะ

เฉลย

1. ก.

6. ข.

2. ข.

7. ค.

3. ก.

8. ก.

4. ข.

9. ข.

5. ค.

10. ค.

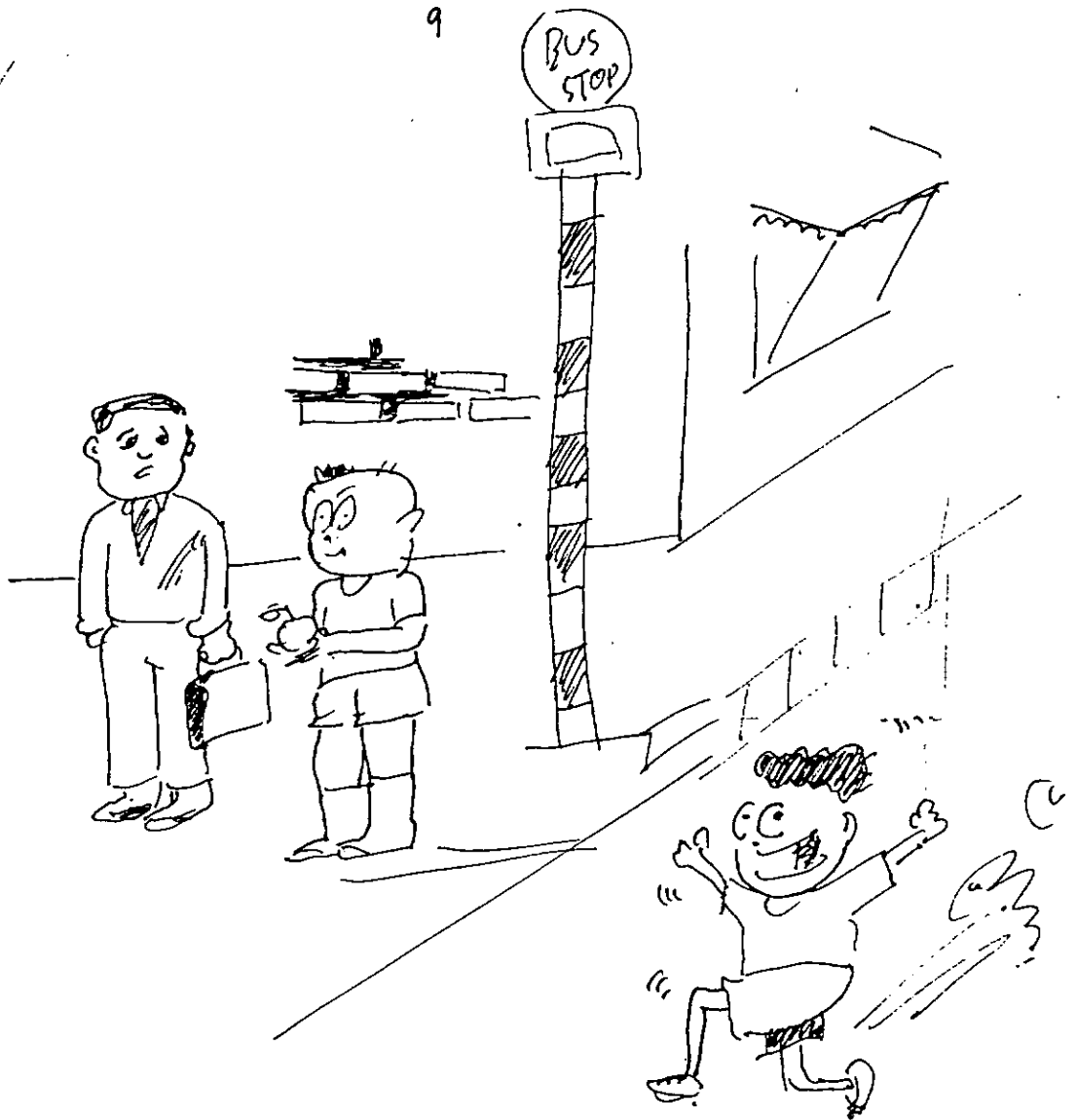
ตอบคำถามเฉลย

ขอชมเชยว่า "เก่งที่สุด"

คงต้องจำแนกแค้นก่อน
เพราะคงต้องแก้ปัญหามากแล้ว
พบกับบทเรียนแล้ว ๗
จะมีงานให้:

เรื่อง คำขงพพท

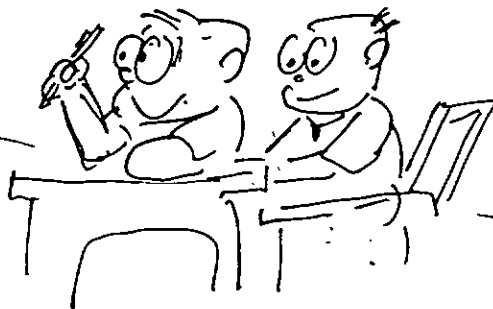
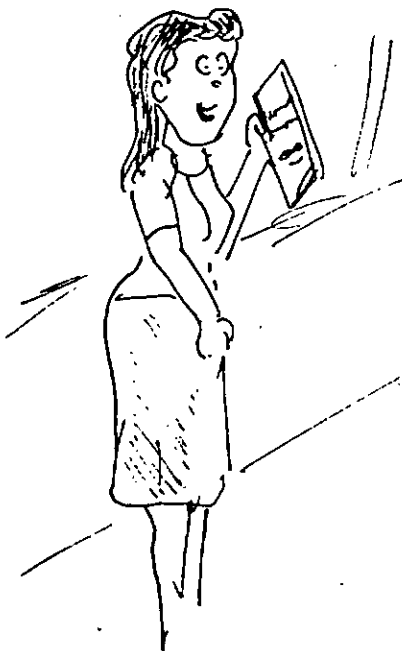
- สวัสดิ์ดีค่ะ

มาเรียนที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อไป

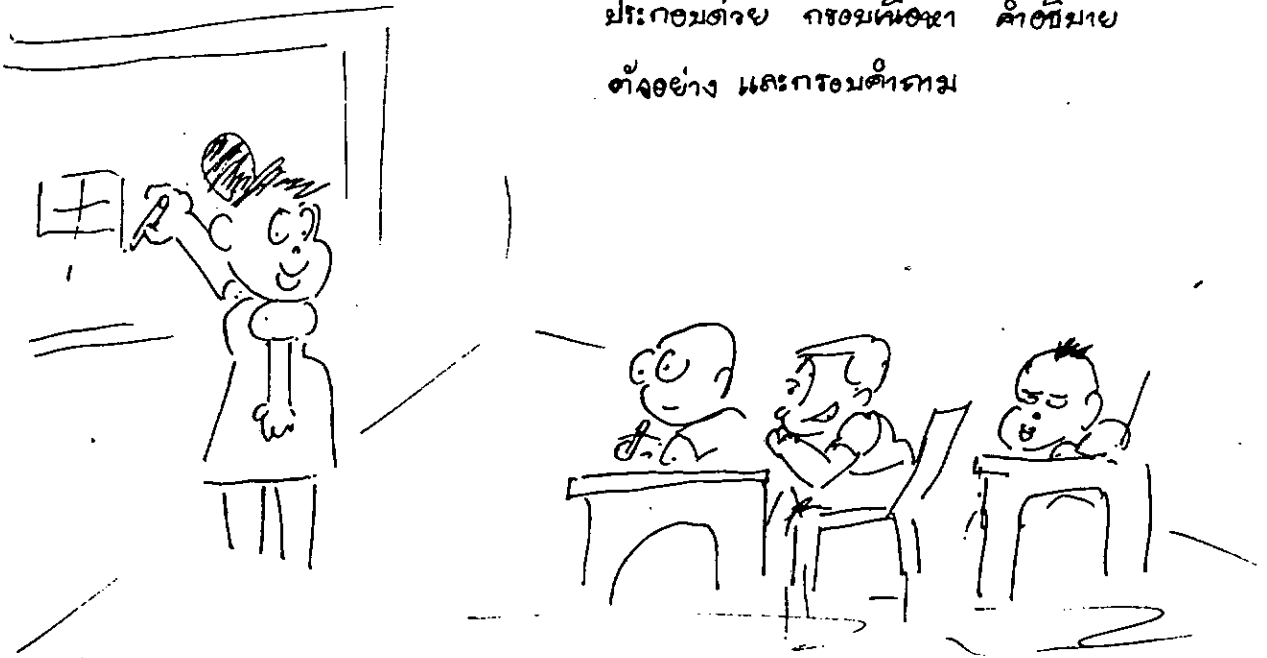
เรียกว่า มาเรียนที่โรงเรียน นะคะ

- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้เด็กเรียน อ่าน คำนวณ จำ การให้มาเรียนให้เด็กได้เรียนก่อน

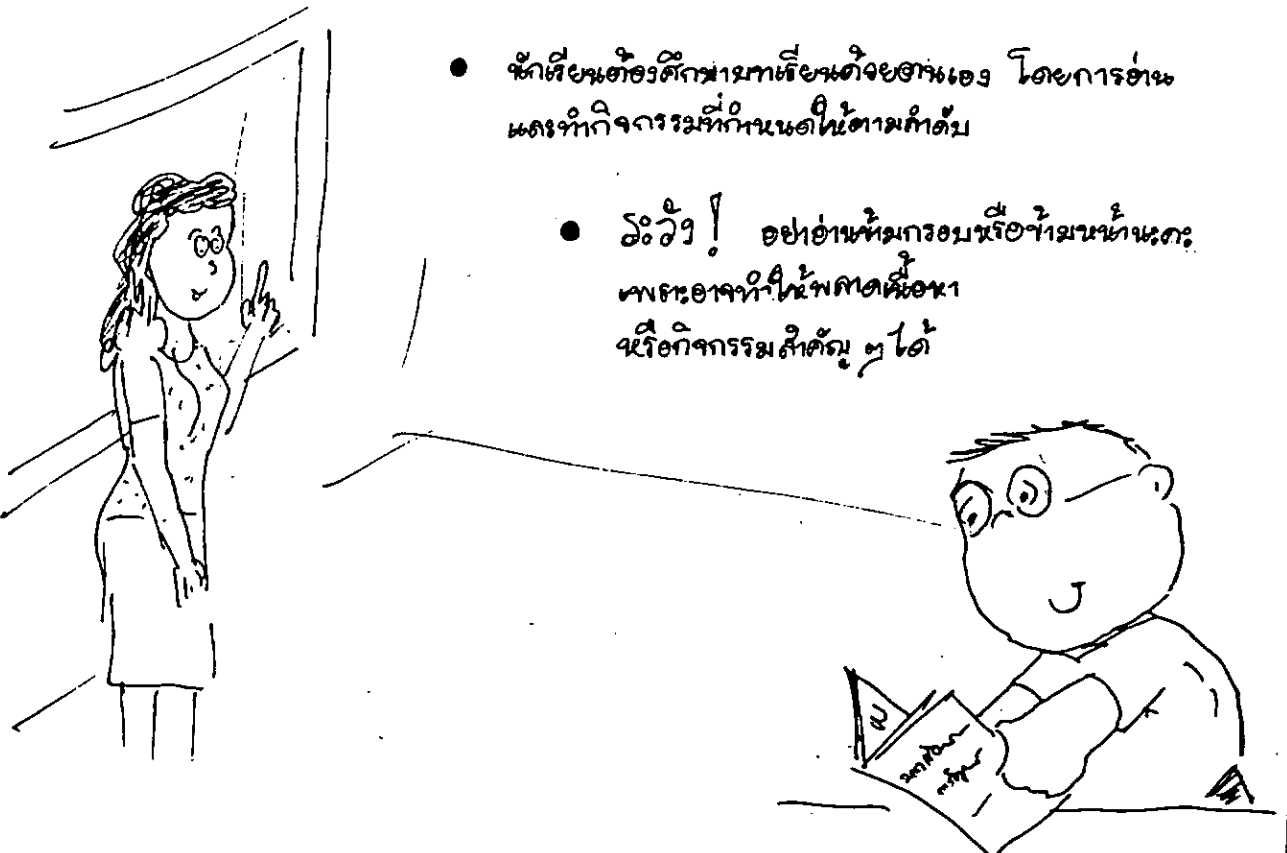

- บทเรียนนี้จัดเนื้อหาไว้ในกรอบ ๆ
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา
ตัวอย่าง และกรอบคำถาม

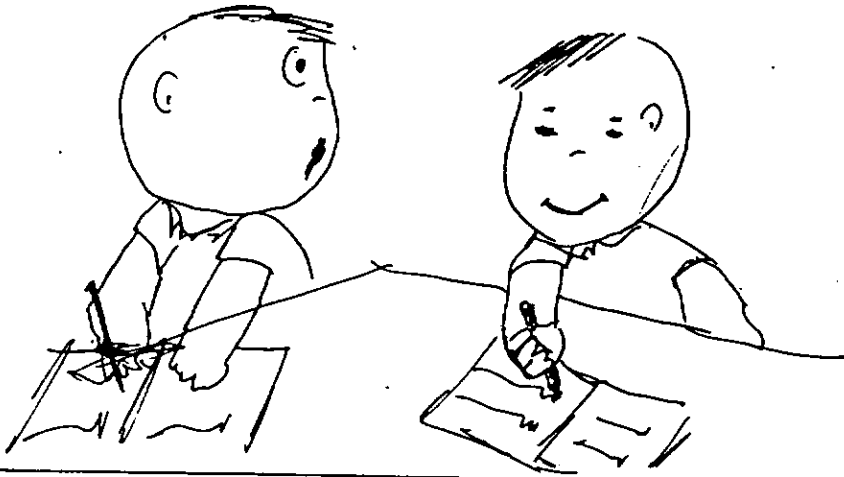

- จัดเนื้อหาตัวอักษรตามภาพเขียนด้วยตัวเอง โดยการอ่าน
และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ตามลำดับ

- โอ้ววว! อย่าอ่านหืมกรอบหรือทำমনนั้นนะจ๊ะ
เพราะอาจทำให้ปวดศีรษะ
หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม จะครอบคลุมได้ทั้งหมดหรือไม่
ไม่ให้ข้อสงสัยจนกระทั่ง เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบเท่านั้นนักเรียน
ได้อาณาเขตแล้วเท่านั้น

- ขอให้เด็กเขียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ดินสอสีดำ
เท่านั้นขอ
- นักเรียนสามารถทราบคำตอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบตัดไม้

- ฮี... จี... ข่งแอมเมิตดันมือลอกคำตอมนักบวช:
ไม่ตื่นรอคละ ใช้ความสามารถของบวชเอย
จะภาควณิไคกว่า

- เด็กดีต้องทำข้อดีต่อกันเองนะ

- ทำตามคำตมจิต ไม่ทำอย่างคละ
ตอตักงาเหืออาที่ถ่านทุลกในฟ้าโค
หลังจึงเรียนการอมใหม่่ออไผ

- จอเป็นทุณณะ ไม่รู้อะไร
กินคตมพยาชมาของราชวธาคะ

- เมื่อเข้าใจงานอย่างถ่องแท้แล้ว
จึงให้เด็กเรียนหัดฝึกงานที่เรียน
ได้โดยง่าย

- อย่าลืม!
ส่งบทเรียนคืนมาด้วยจากัดกลางทุกครึ่ง
- ๗๗๓

ชุดประสงค์ทั่วไป

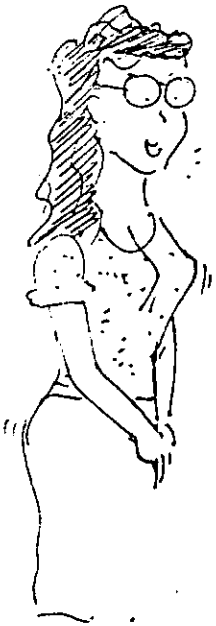
- เพื่อให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจลักษณะของคำบุพบทชนิดต่างๆ
และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

ชุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

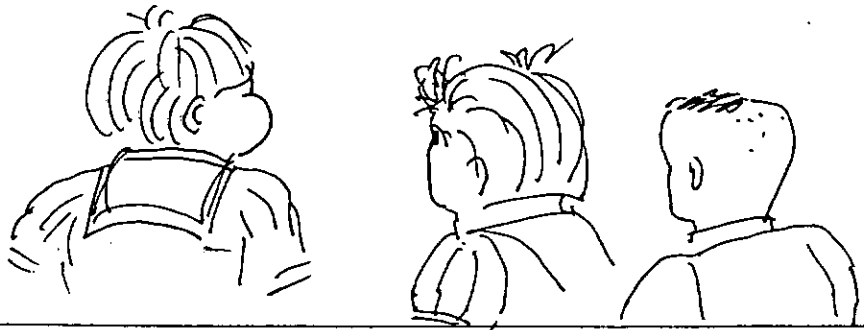
- เด็กเรียนได้มาจด

1. บอกความหมายของคำบุพบทได้
2. บอกได้ว่าคำบุพบทใดเป็นคำบุพบท
และเป็นคำบุพบทชนิดใด
3. เลือกใช้คำบุพบทชนิดต่างๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

สวัสดิ์ดีค่ะ ฉันเรียนจบแล้ว
 ฉันก็เลยอยากได้ใบประกอบวิชาชีพที่ฉันอยาก
 ฉันก็เลยได้เรียนวิชาชีพได้ไม่ช้ากว่า
 และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทต่อไป

เพื่อช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับชีวิตของตัวเราเอง
 ขอให้ฉันเรียนวิชาอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ไม่เกินครึ่งชั่วโมง
 วิชาข้อ 1, 2, 3, และ 4. ฉันได้เลือกเรียนอะไร

ก. วิชาภาษาไทย	ข. ภาษาอังกฤษ
ค. วิชาคณิต	ง. วิทยาศาสตร์

- _____ 1. วิชาภาษาไทย
- _____ 2. วิชาคณิต
- _____ 3. วิชาวิทยาศาสตร์
- _____ 4. วิชาภาษาอังกฤษ

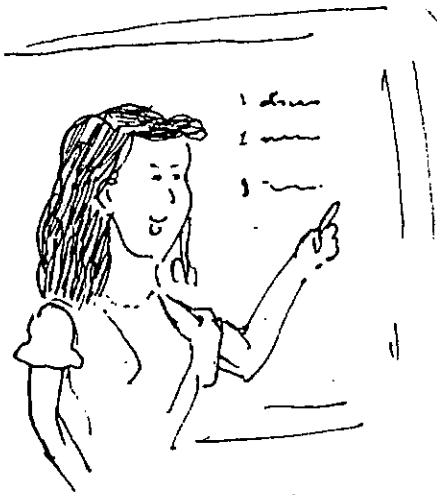

คำทอมนคือ

3.

๑.	1.	๑.	2.	๑.	3.	๑.	4.

ช่วยทอมนใช้ในเวลา

สรุปได้มี

- บทเรียนที่ผ่านตอนนั้นนักเรียนได้รู้จักคำในภาษาไทยไปแล้วถึง 4 ชนิด คือ
- คำนาม • คำสรรพนาม
- คำกริยา • คำวิเศษณ์

ต่อไปจะกล่าวถึงคำในภาษาไทยอีกชนิดหนึ่งนะคะ: จอห์นสิ่งเกิดในด้นนี้

4.

คำต่อไปนี้ให้ใช้กับคำในบทเรียนคำอื่น
เพื่อประโยคตามลักษณะของคำ หรือ
กลุ่มคำอื่นๆ ได้แก่
คำหน้าคำนาม คำสรรพนาม
คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์

โปรดดูตัวอย่างและคำอธิบายในการอมถัดไปค่ะ

อาคารนี้แหละที่พักสำหรับนกเกี๊ยว

๕

คำนำ

สำหรับ

อยู่หน้าคานา

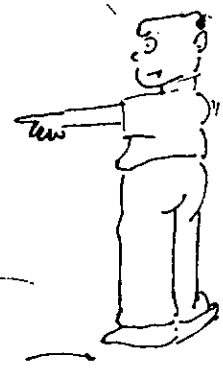
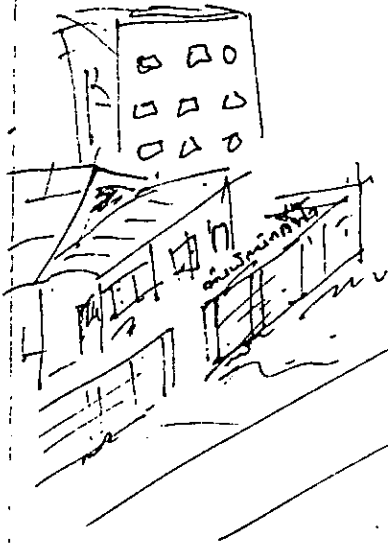
นกเกี๊ยว

โดยความสับสนขึ้นชื่อว่าคานา

ที่พัก

กับ

นกเกี๊ยว

ดูอีกสักตัวอย่างนะคะ

ได้ช่วยตัดต้นไม้เก็บผลไม้ในสวน

๖

คำนำ

ใน

อยู่หน้าคานา

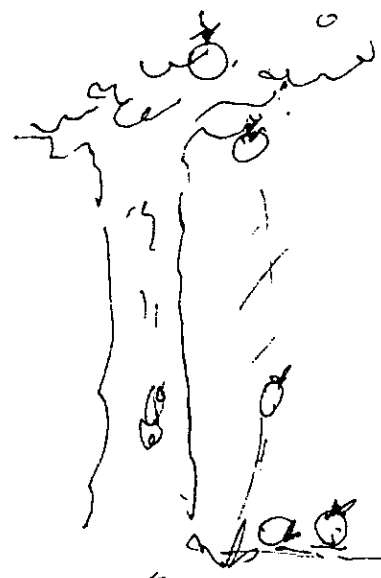
สวน

โดยความสับสนขึ้นชื่อว่าคานา

ผลไม้

กับ

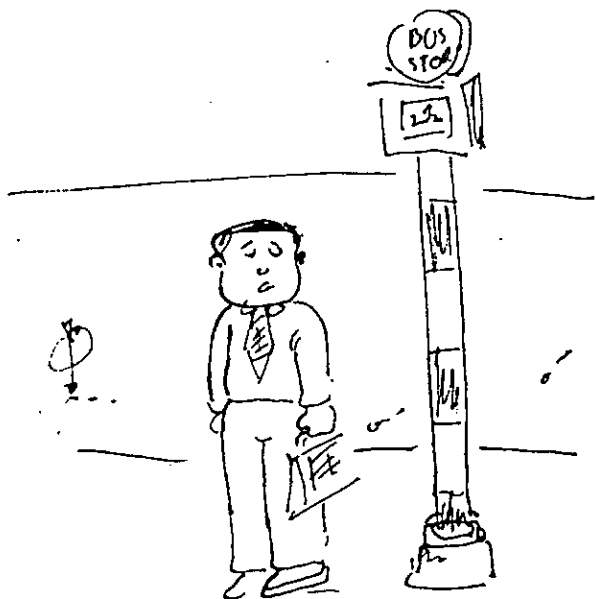
สวน

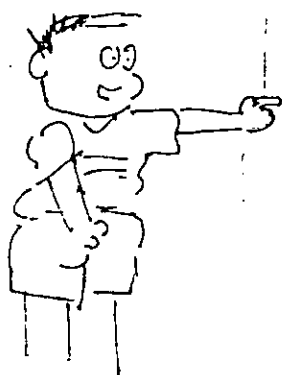
จงพิจารณาข้อความในภาพแล้วจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ให้เหมาะสมที่สุด

7

1. นายภูมิมีเงินติดกระเป๋า

2. ครูตักเรียนด้วยค้อนไม้

3. เครื่องพิมพ์ดีดอยู่บนโต๊ะ

4. ฆาตกรของผมอยู่ใกล้ทะเล

เลือก

1. ออม
2. ตัวบ
3. ขบ
4. อัก

คำที่ใช้ในหน้าคำอื่น เพื่อโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆ ซึ่ง
มีชื่อเรียกตามหลักการที่ไทยว่า

คำอุปมา	คือ

• คำอุปมา ออมรูปศัพท์
แปลว่า คำที่มาจากรูป
ในการสื่อสาร

- จากตัวอย่าง และ คำอธิบายในการตอนที่ 5 และ 6 เราจึงเห็นว่า

คำอุปมา นำมาใช้ตาม	นั่นเอง

โปรดสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความต่อไปนี้

กระโปรงตัวนี้เป็นของฉัน

คำว่า

ของ

หมายความว่า

ฉัน

ซึ่งเป็นคำสรรพนาม

เราจะเรียกคำฉันท์

คำสรรพนามว่า

คำบุพบทฉันท์คำสรรพนาม

ก็ไม่ผิดหรอกค่ะ

ดูตัวอย่าง คำบุพบทฉันท์คำสรรพนาม อีกสักคำนะคะ

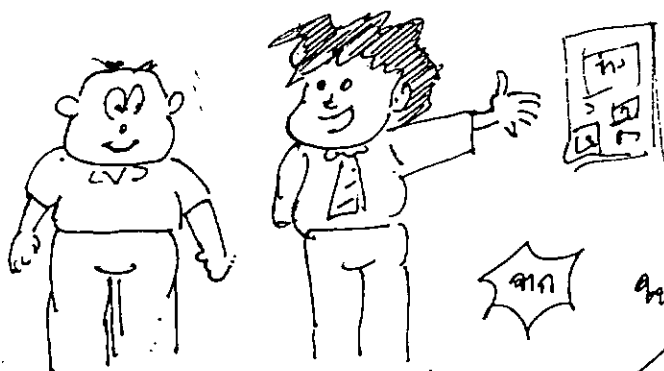
ฉันรักฉันเจ้าคุณพวกเขา

คำบุพบท คือ

จาก

ฉันนั้นคำสรรพนาม คือ

พวกเขา

จาก

ฉันนั้นจึงเรียกเป็น

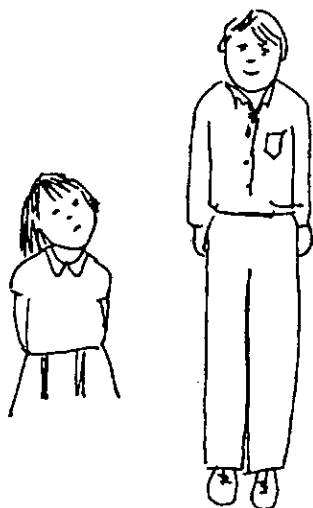
คำบุพบทฉันท์คำสรรพนาม

นั่นเอง

นักเรียนจินตนาการประโยคต่อไปนี้ให้แล้วตอบคำถามลงในช่องว่างให้ถูกต้องนะคะ

12

พายเป็นอยู่ที่ใกล้หอ

1. คำพยางค์ คือ คำว่า _____

ให้เขียนว่า คำว่า _____

ซึ่งเป็นคำ _____

2. คำพยางค์ในข้อนี้ เรียกว่า _____

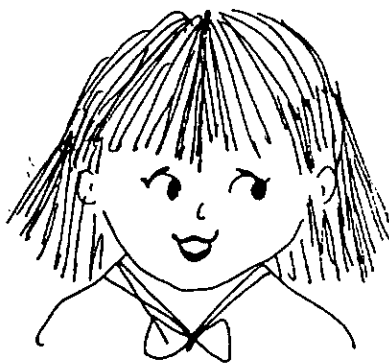
คำพยางค์ในข้อนี้ คำ _____

เชิญตรวจคำตอบที่ขึ้น

1. ใกล้ , หอ , สรรพนาม

2. สรรพนาม

13

ขึ้นแล้ว ...

ตอบถูกอีกแล้ว เก่งมากค่ะ

คำพูดของโจนาธานคำกริยาอื่น ๆ ได้อาหระ

ตัวอย่าง

เฮ้! ฉันนี่ กำลัง ดื่ม

คำกริยา คำกริยา

คำกริยาอื่น ๆ
คำพูดของโจนาธานคำกริยา

เพราะฉันนี่ กำลัง ดื่ม
ฉันนี่ กำลัง ดื่ม ค่ะ

พิจารณาประโยคข้างล่างแล้วตอบคำถามคะ

อย่าเป็นคนอยู่เพ้อฝัน

คำพูดของโจนาธาน

1.

เขียนคำคำพูดของโจนาธาน

2.

คำอาทมนตร์

1. เพ็ช

2. คำกริยา

ฮือฮือ!

ช่างวิเศษ! ตัวแค่สี่

คำอาทมนตร์ หรือคำนำหน้าคำอื่นนี้ นอกจากจะใช้หน้าคำอาทมนตร์
หน้าคำสารภาพนาม และ หน้าคำกริยา ดังกล่าวมาแล้วแล้ว
ยังใช้ใส่หน้าคำวิเศษณ์อีกชนิดหนึ่งด้วยนะค่ะ:

นี่คือตัวอย่างการใช้คำพจนานำหน้าคำวิเศษณ์นะ:

1. เขาทำงานสำเร็จ <u>อย่างรวดเร็ว</u>
2. ตำรวจจับผู้ร้ายได้ <u>โดยฉับพลัน</u>

1. คำพจนานำหน้า คือ ด้วย
คำวิเศษณ์ คือ เร็ว

2. คำพจนานำหน้า คือ โดย
คำวิเศษณ์ คือ ฉับพลัน

ขอให้นักเรียนพิจารณาคำพจนานำหน้าต่อไปนี้ ถ้าเป็นคำพจนานำหน้าคำวิเศษณ์
 ให้นักเรียนเขียน ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความนั้น ถ้าไม่เป็นคำพจนานำหน้าคำวิเศษณ์
 ให้นักเรียนเขียน X

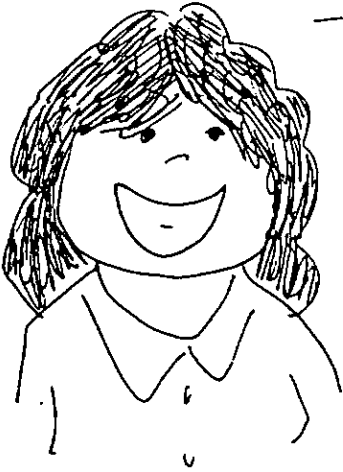
- 1. เราต้องรีบทำงานโดยเร็ว
- 2. เราต้องทำทุกอย่างด้วยตนเอง
- 3. กองทัพเดินด้วยเท้า
- 4. ฉันต้องกลับมาโดยด่วน
- 5. ผลการสอบโดยละเอียด

ระวัง!
พิจารณาดีๆ นะ

ผลัดละ:

✓ 1. ✗ 2. ✗ 3.
✓ 4. ✓ 5.

๘
เดือน:

• ไม่ดัดสิ่งของ

ข้อ 2. เป็นคำคุณศัพท์ในหน้าคำสรรพนาม

ข้อ 3. เป็นคำคุณศัพท์ในหน้าคำกริยา

ต่อไปนี้เป็นแบบฝึกหัดเพื่อช่วยเสริมความแม่นยำในการ:

จำวลีได้ คำคุณศัพท์ในประโยคต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกด้วยว่าคำคุณศัพท์ในข้อใด
เป็นคำคุณศัพท์ในหน้าคำกริยา คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์

1. ดรีมในร้านอัลบั้ม คำกริยา _____
2. ขนมน้ำส้มรับถวายพระ: คำสรรพนาม _____
3. นินทากับแม่ คำกริยา _____
4. เขาทำงานโดยเร็ว คำกริยา _____
5. ห้องสมุดที่โรงเรียน คำกริยา _____

1. แม่ , คำสรรพนาม
2. สำนักรับ , คำนาม
3. กับ , คำนาม
4. โดย , คำสรรพนาม
5. สำนักรับ , คำกริยา

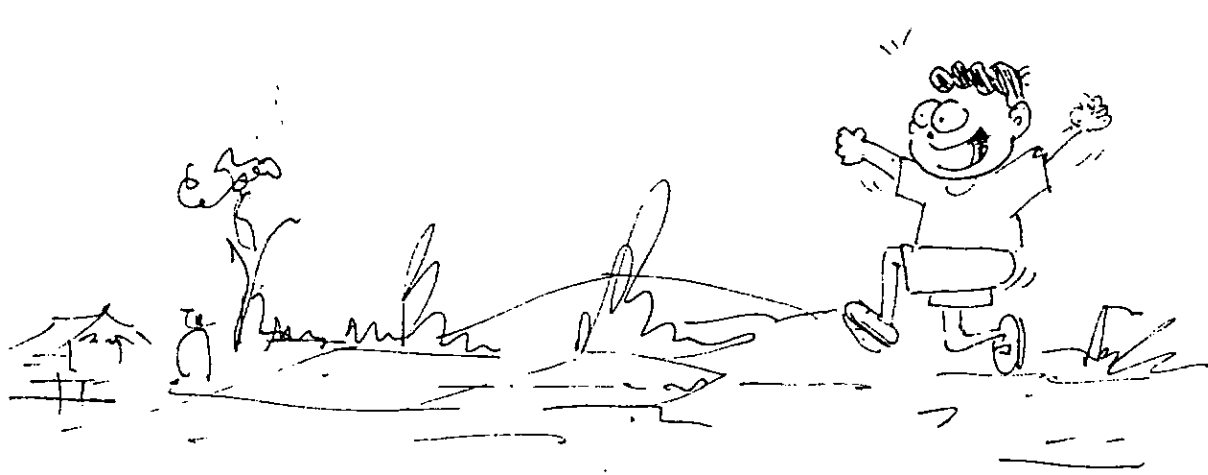

โอโฮโฮ! แม่จริง ๆ ที่ตอบถูก
ใครยังตอบผิด ให้ย้อนไปดูใหม่เพราะ
พจนานุกรมอีกนิดละ

ภาคต่อของที่ได้ศึกษาผ่านมา พอสรุปความหมายของคำบุพบทได้ ดังนี้

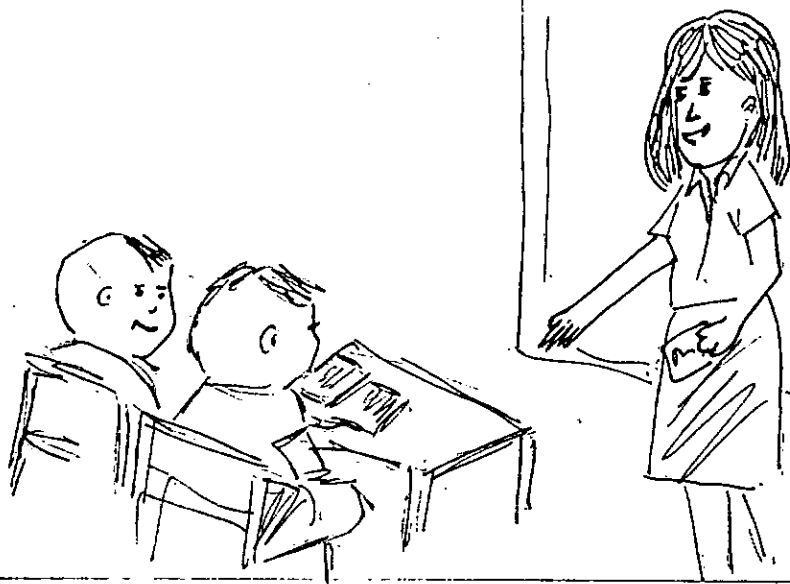
คำบุพบท คือคำที่ใช้บอกหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์
เพื่อโยงความสัมพันธ์ให้ได้ความชัดเจนและสื่อเรื่องราวกัน

หุ่ย!
เราทำใจแล้ว

คำขุพพทที่เมาให้เ็นหน้าคิชนิดต่าง ๆ ดึงกล่าวไปแล้วนั้น
เรียกว่า คำขุพพทที่เให้เื่อมกับคำอื่น ค่ะ

24

คำขุพพทที่เให้เื่อมกับคำอื่น มีลักษณะเป็นอย่างไร

25

ขอให้นักเรียนสังเกตคำที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังของคำขุพพทนั้นให้ดีนะคะ

เช่น

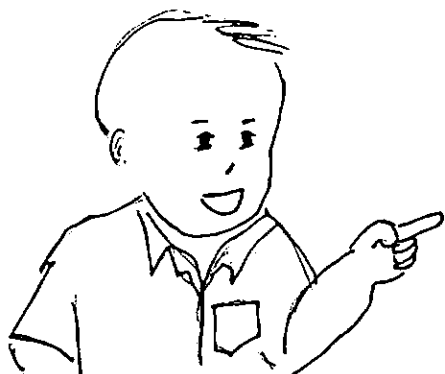
กรุงเทพทวันนั้นเือนเมืองในหมอก

คำขุพพท คือ คำว่า

ใน

เื่อมกับคำหน้าว่า

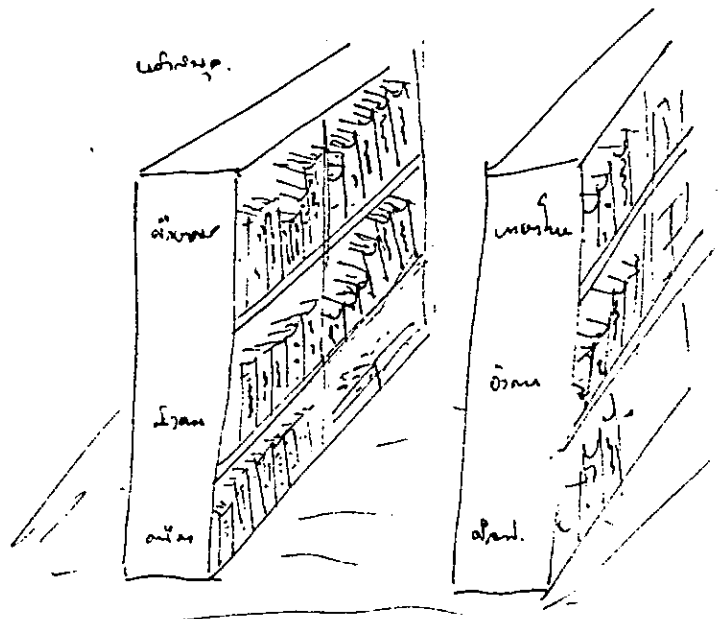
หมอก

คำพูดที่เราใช้เชื่อมกับคำอื่นที่มีหน้าในช่วยโยงคตมสัณฑ์ระหว่าง
คำที่อยู่ข้างหน้าและ คำที่อยู่ข้างหลังของคำพูดพยางค์นั้นเอง
เช่น โยงคตมสัณฑ์ระหว่างคำพยางค์กับคำพยางค์

ตัวอย่าง

หนังสือใน น้องสมุด

คำพูดพยางค์คือ ดูใน
โยงคตมสัณฑ์ระหว่าง
คำพยางค์ กับ คำพยางค์
คือ หนังสือ, น้องสมุด

ดูอีกสักตัวอย่างสิคะ

ขนม ล้านรับ เต้าทูน

คำพูดพยางค์คือ ลิ้นรับ
โยงคตมสัณฑ์ระหว่าง
คำพยางค์ , เต้าทูน
คือ ลิ้นรับขนม.

ดูตัวอย่างนี้บ้างค่ะ:

มีคนเขียนหนังสืออะไรไป

คำสุภาพท ทอ

โยธาทอมส้มพันธ์ระบ่าว

คำทอม กับ คำสุภาพทอม

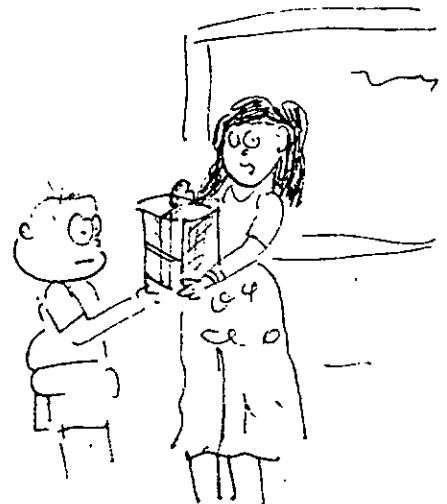
คือ พันธุ์ส้ม, พันธุ์

ดังนั้นคำสุภาพทจึงออกโยธาทอมส้มพันธ์ระบ่าว

คำทอม กับ คำสุภาพทอม ที่ได้:

ของทอ	คำทอม

ของทอ	เป็นคำทอม
ทอ	เป็นคำสุภาพทอม
คำ	จึงเป็นคำสุภาพท

คำขุพมทอจช่วยโยงคทมส้อมทั้นร้ร่นว่รคำต่า...๗ได้นลยลัษณะ

30

เช่น ขามกัมขาม ขามกัมสัรพขาม ขามกัมกริษา
 สัรพขามกัมสัรพขาม กริษากัมกริษา
 กริษากัมวิเลษณ์ ฯลฯ

นักเรียนเรียนคำรณิตอ่า๗ไปแก้วขอใ้ใจน้ลยลัษณะก่อนการทิจารณษะ

เตละละ: เพื่อกดส้อมทั้นักเรียนสามารถทิจารณได้ว่คำขุพมทในประโยค
สือคำโต และโยงคทมส้อมทั้นร้ร่นว่รคำต่า:ไร่ม่าว สอวทิมมณีนกัณตุนะละ

31

ฉัษัดเสีงได้คำขุพมทลัษณะลัษณะคิตอบลกรในข้อร่นว่ไร่ม่าวได้นลยลัษณะ
 ใ้โยงคทมส้อมทั้นร้ร่นว่รคำต่า

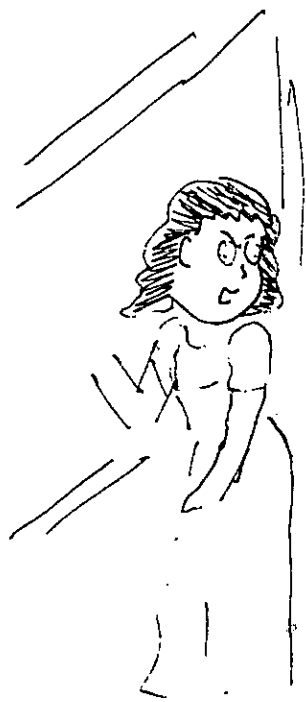

1. เรอถัมเพาเม้นเพ็ชณกัณ
 โยงคั _____ ถัม _____
2. ยาลัษณะร้ร่นว่ไร่ม่าว
 โยงคั _____ ถัม _____
3. ฉัษัดเสีงโดยเรียนลัษณะ
 โยงคั _____ ถัม _____

ต่อไปเราจะดูคำขมขื่นที่ใส่กันอยู่บ่อยๆ ในละคร จะได้ไม่เข้าใจผิดได้
 คำแรกคือคำว่า ก๊วย คำนี้ใช้กับคน สัตว์ สิ่งของต่างหน้า 2 อย่างทั้งไป
 ทำกริยาหรือคำนาม

๒๒

ก๊วย

ครุฑ
 ขงฮุยกับสันตยานอนหลับในห้องครุฑ

ต่อไปเราจะดูคำที่เกี่ยวกับละคร เช่น คำว่า ก๊วย อาจเป็น คำกริยา ก็ได้ หรือ
 เป็น ก๊วย คำกริยา
ก๊วย คำกริยา

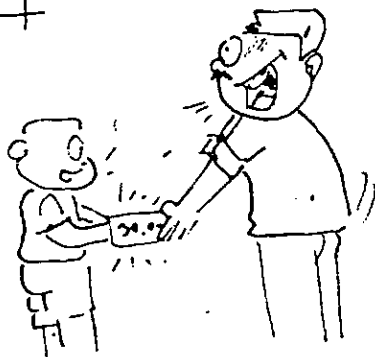
ก๊วยนี่ละก็
 ไม่เกี่ยวกัน
 เลยละค่ะ

แต่ไม่ใช่คำที่ แก้ และ แก้
 สองคำนี้ทำให้ต่างกับคำที่มีความหมายว่า แก้ไข เช่น

34

พ่อในวัย แก้ ลูก

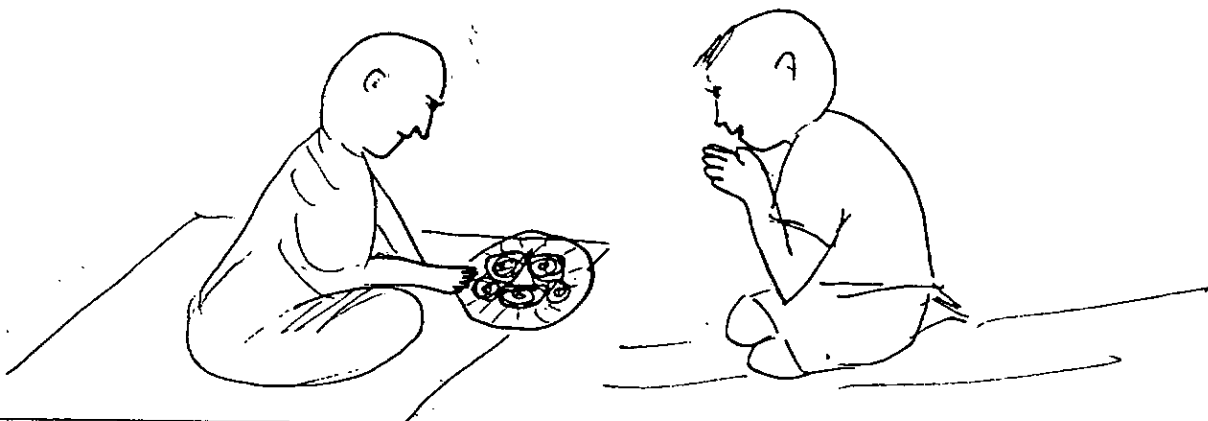

ข้อสังเกต คำว่า แก้ ไม่ใช่ชื่อผู้ร่วมฐานะต่ำกว่าผู้ให้
 หรือเท่ากับ แก้ไข

คำว่า แก้ ไม่ใช่ชื่อผู้ร่วมฐานะสูงกว่าผู้ให้ เช่น

35

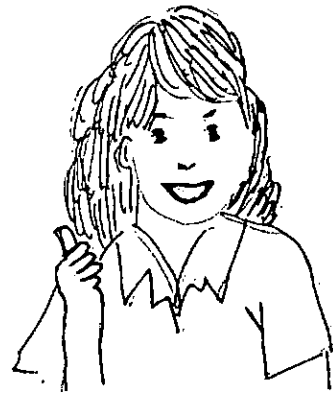
หาจดหมาย แก้ พระวิภา

นักเขียนอาจสงสัยคำว่า จำนวนต่ำสุด จำนวนสูงกว่า หรือจำนวนเท่ากัน
จะขออธิบายไว้ดังนี้ค่ะ

36

จำนวนต่ำสุด คือมีค่าใกล้เคียงกับ 0 เป็นแต่ค่าบวก
จำนวนสูงกว่า คือมีค่าใกล้เคียงกับค่าอื่น เป็นค่าใดก็ตาม
จำนวนเท่ากัน คือมีค่าเหมือนกัน หรืออาจเป็นค่าอื่นก็ได้

คำคุณศัพท์ ๒๒๖ และ ๒๒๗ มีใช้กันบ่อยมาก

37

นักเขียนจึงควรทำความเข้าใจให้ดี และนำไปใช้ให้ถูกต้อง
ซึ่งมีข้อสังเกตอย่างง่าย ดังนี้

๒๒๖ ใช้เมื่อผู้เขียนมีจำนวนต่ำสุด
หรือเท่ากับผู้อื่น

๒๒๗ ใช้เมื่อผู้เขียนมีจำนวนสูงกว่า
ผู้อื่น

เราลองมาทำแบบฝึกหัดกันหน่อยดีไหมคะ

จดจำคำศัพท์
ใหม่มา: สีม

กั๋ย [] แม่ หรือ [] แม่ ลงในช่องว่าง

1. นางสาว ส.ค.ส. อวยพร _____ อาจารย์
2. พ่อ _____ พาร์กกันมาก
3. โปรดอย่า _____ ฉันเกิดเพื่อน
4. นักเรียนหลายคน _____ พระเจ้าแผ่นดิน
5. แม่ในรางวัล _____ ฉัน

เฉลย

1. แม่
2. กั๋ย
3. แม่
4. แม่
5. แม่

ตอบถูกเฉลยให้ไหมคะ

ทำจริงมั๊ยคะ

ชักเรียนคะ ชักเรียนเคยใช้หรือเคยได้ยิน ข้อความข้างบนนี้บ้างไหมคะ

44

1. เวลาต้องยื่นคำร้องต่อศาล
2. ชักเรียนร้องเรียนต่ออาจารย์
3. เขาเสนอต่อที่ประชุม
4. โครงการนี้ทำว่ต่อหน่วยงานต่างๆ

คำที่ **ต่อ** เป็นคำบุพบทอีกคำหนึ่งที่เราได้ยิน และอาจเคยชินที่ใช้บ่อยๆ
บางคนที่ไม่ค่อยได้ใช้ อาจสงสัยว่า โอ!... แล้วจะใช้อย่างไรล่ะ:

45

คำบุพบท **ต่อ** ส่วนใหญ่
เราจะใช้ในข้อความร้องเรียน
ต่อเจ้าพนักงาน ฯลฯ

การเลือกรูปแบบฝึกนักรวมยอดให้การใช้คำบุพบท

46

กับ บน แต่ แต่ ต่อ ฯลฯ

ให้กริยาเรียก ✓ หน้าข้อความที่ใช้คำบุพบทได้ถูกต้อง
 ระบุท X หน้าข้อความที่ใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง

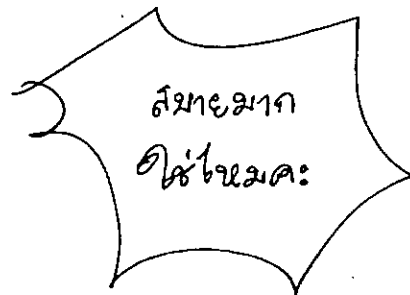
- 1. เธอซื้อดอกไม้มากับใน
- 2. ครูให้กรรมาบนนักเรียน
- 3. เขาแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- 4. เมื่อถึงเวลาจะมาด้วยพระราชวัง
- 5. มนุษย์เกิดมาแต่ความรัก

47

เฉลย

<u>X</u>	1.	<u>✓</u>	4.
<u>✓</u>	2.	<u>✓</u>	5.
<u>✓</u>	3.		

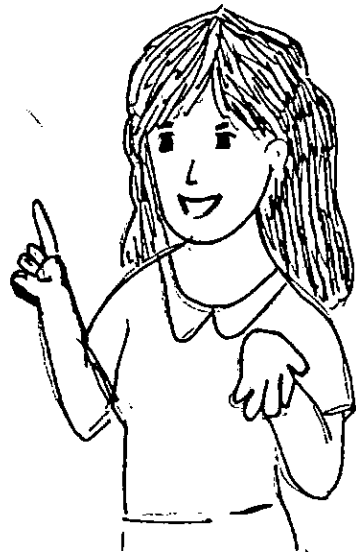
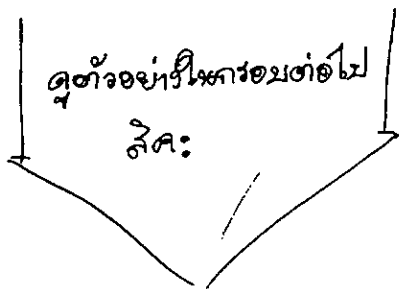

ยังมีคำพูดพหุพจน์ที่ต้องนำตามหัวใจอีกนะคะ คือ

48

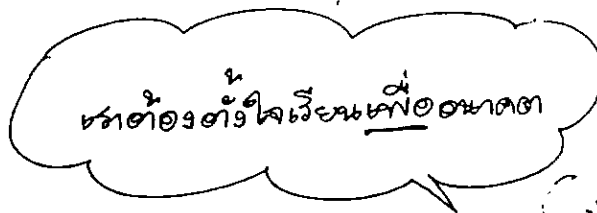
เพื่อ	เพื่อ	สำหรับ

๓ คำนี้ถ้าดูเชิงรูป อาจทำให้ทำให้สับสนกัน แต่ถ้าจำไว้แล้ว
มีการใช้ที่แตกต่างกันอยู่

สำหรับ เพื่อ ใช้ในกรณีที่ต้องการให้รับในโอกาสนั้น เช่น

49

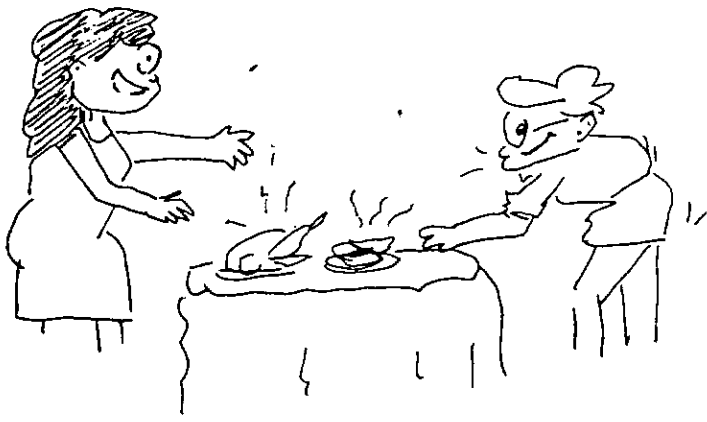

คำท่ เพื่อ ให้คล้ายกับเพื่อแต่ผู้รับไม่ได้รับอย่างเต็มที่

50

เช่น

เชิษฐา: ฉันทำอาหารไว้เมื่อคุณด้วย

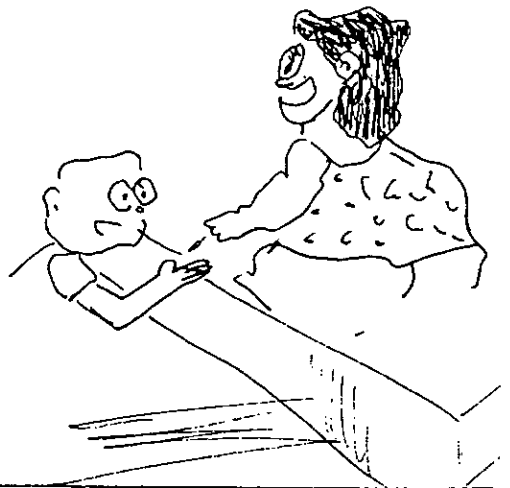

ส่วนคำว่า สำเริง ให้คล้ายกับเพื่อ แต่ผู้ให้ตั้งใจให้ไว้
เพื่อใครหรือใช้ประโยชน์ด้วย เช่น

51

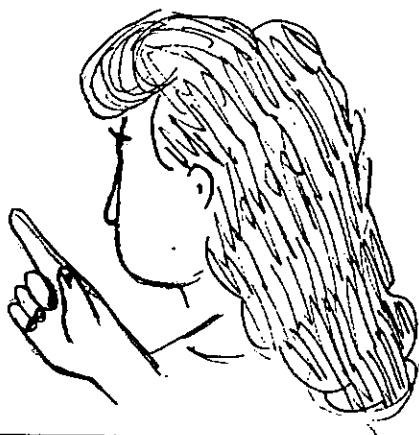

ซึ่ง สำเริง ถูกใช้ทางการค้า
ทางโฆษณาระยะ

คำว่า **เพื่อ** **เพื่อ** **สำหรับ** มีวิธีใช้ที่คล้ายกันแต่แตกต่างกัน
อยู่บ้าง ลองเรียนข้อต่อไปนี้ให้ดี เราจะนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

52

เพื่อ **เพื่อ** **สำหรับ**

ฉันเขียนกันคือ
ฉันสำหรับงานนี้

53

ที่ต่างกันคือ

- เพื่อ** ใช้เพื่อประโยชน์โอกาสเช่น
- เพื่อ** ใช้กับการให้ นอกเหนือไปได้รับ
เอื้อมถึง
- สำหรับ** ใช้กับการให้เพื่อประโยชน์ใช้
รับใช้ทั่ว

ต่อไปให้เพื่อนบ้านเราเขียนคำขวัญมา

เพื่อ เพื่อ สำนวน

ลงในช่องว่างแต่ละข้อในใบงานเล่มนี้:

1. หากเก็บเงินไว้ _____ ไปในตำแหน่ง
2. ฉันชอบเล่นกีฬา _____ ดนตรีมีใจของพ่อแม่
3. เลือกว่านี้ _____ คุณคะ
4. ขงลิ้มรสของที่นี้ไว้ _____ มันอร่อยนะ
5. พ่อฉันชอบนี้ _____ ใครคะ

เฉลย

1. เพื่อ
2. เพื่อ
3. สำนวน
4. เพื่อ
5. สำนวน

อ้ออ้อ!

เก่งอะไรอย่างนี้คะ

นอกจากคำพบพหุที่ไม่ใช่เชื่อมกับคำอื่นดังที่นักเรียนได้ศึกษาไปแล้ว
ยังมีคำพบพหุอีกประเภทหนึ่งที่มีให้สำหรับเน้นหน้าประโยค โดยที่ไม่ได้เชื่อม
หรือโยงความสัมพันธ์กับคำอื่นใด ๆ

คำพบพหุที่ไม่ใช่เชื่อมกับคำอื่นมี ๑ คำสำหรับเป็นคำหักทลายกัน
โดยเอาไว้หน้าประโยคที่จะใช้สื่อสารกัน ได้แก่คำว่า

คำก่อน	คำ	หลัง
ว่าแต่	อันว่า	

ว่าแต่ท่านผู้เจริญ

คำก่อนท่านหัวนาย

หลัง สหายของว่าแต่

อันหัวนาย

ว่าแต่

มักใช้นานนานหรือสรรพนามผู้ใดแล้ว

คำพูดบางคำที่ไม่เชื่อมกับคำอื่น มักนิยมใช้กันในเรื่องประเภทนิทาน
 มากกว่าที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ถึงอย่างไรเราก็ควร
 รู้จักเอาไว้ คราวไหนจะได้

นักเขียนทำใจเรื่องคำพูดบางคำนี้หรือยัง:
 ตอนนี้นักเขียนได้ศึกษามนุษย์และภาษาแล้ว ถึงช่วงสุดท้ายแล้วนะ
 ช่วงนี้เราจะสรุปคําพูดบางคำที่คนเราชอบใช้กัน

คำพูดบาง	คือ

คำที่ใช้กันมานาน สันดาน
 กริยา หรือวิเศษณ์ ที่ใช้กัน
 ในบทกวีและบทละครต่าง ๆ กัน

คำขุพพทแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

๕๒

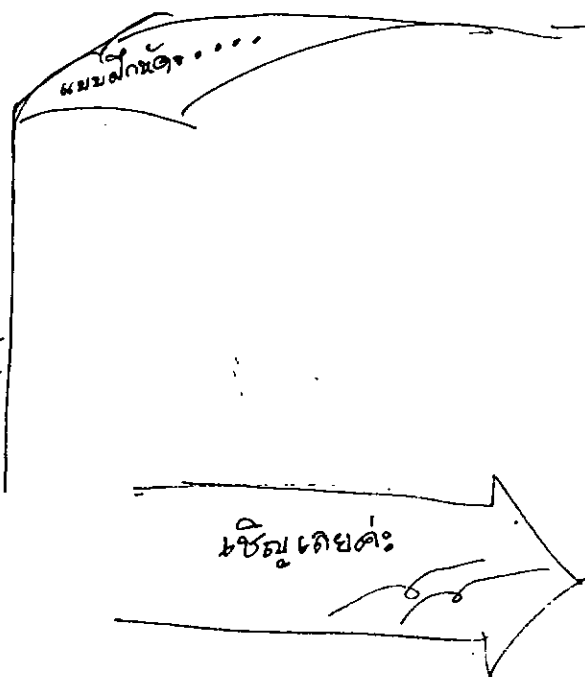
1. คำขุพพทที่เชื่อมกับคำอื่น
2. คำขุพพทที่ไม่เชื่อมกับคำอื่น

ถ้ายังไม่กระจ่าง
ให้ศึกษาขุพพท
ของบทเรียนนี้อีกทีนะค่ะ

เมื่ออ่านเรื่องเข้าใจบทเรียนดีแล้ว ขอให้เปิดหน้าถัดไปค่ะ
ไปทำแบบฝึกหัดทบทวนบทเรียนกันดีกว่า

๕๓

จงวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

1. คำบุพบท แปลตามรูปศัพท์หมายถึงอะไร
 - ก. คำที่มาจายาว
 - ข. คำที่มาจากรวม
 - ค. คำที่มาพร้อม
 - ง. คำที่มาข้างหลัง
 - ฉ. คำที่แสดงอาการ
2. ข้อใดมีคำบุพบท
 - ก. ทำตามเขา
 - ข. เขาไปเลย
 - ค. เขามาได้
 - ง. ไปกินข้าว
 - ฉ. เราพบกัน
3. คำที่แสดงถึงโทษข้อใดไม่ใช่คำบุพบท
 - ก. ข้าในดมาแต่ภูเขา
 - ข. ล้อมนิมาแต่ลั่ว
 - ค. เขาไปทำงานแต่เช้า
 - ง. เขาสีล้วยแต่พูดไม่ได้
 - ฉ. ข้ามาแต่จากแม่
4. "ขอขอบคณาในส่วนของ"

คำบุพบทในข้อใดคือคำใด

 - ก. ต่อมา , ส่วน
 - ข. ขอ , มอบ
 - ค. ใน , เพื่อ
 - ง. นี้ , เพื่อ
 - ฉ. มอบ , มอบ
5. ข้อใดใช้คำบุพบทได้เหมาะสม
 - ก. เขาทำสำเร็จเรียบร้อย
 - ข. เขากำหนดอย่างเพื่อในใจรัก
 - ค. ล้อมนิมาของขอขวัญวันเกิด
 - ด. ต่อมา
 - ง. ขอขึ้นใจใจใจใจใจใจใจ
 - ฉ. เขาพร้อมที่จะลั่วใจใจใจใจใจใจ

ยังมีข้ออื่น ๆ

๖. ข้อใดไม่ใช่คำบุพบท

- ก. ทำหน้าดวงตาผู้ให้ชีวิต
- ข. ขาวรพท๖๖๖
- ค. จำศีลยกมาแต่พม่า
- ง. ทำหน้าที่ของเพื่อน
- ฉ. ทำอยู่กับเพื่อนมา

๗. ข้อใดมีคำบุพบทที่โยงคำนาม
ให้สัมพันธ์กับคำนาม

- ก. ทำกับข้าวที่อร่อยมากจะเกิดกับเธอ
- ข. ฉันขอออกจากบ้านไปเที่ยวไกลๆ
- ค. ข้าพชนั้นเขาทำอยู่เหนือบ้าน
- ง. อย่างดีกระดากหัวไว้บนโต๊ะ
- ฉ. น้องกินขนมหมดโดยรวดเร็ว

ข้อ ๘ - ๑๐ ให้พิจารณาว่า
คำบุพบทใดในข้อว่า
ผิดหรือถูก

- ก. ด้วย
- ข. โดย
- ค. ต่อ
- ง. กับ
- ฉ. กับ

๘. "พาไปซื้อของ _____
คณะกรรมการ"

๙. "ทำขึ้นที่หอ _____ ไฉน"

๑๐. "เธอมาโรงเรียน _____
รถประจำทาง"

๖๖

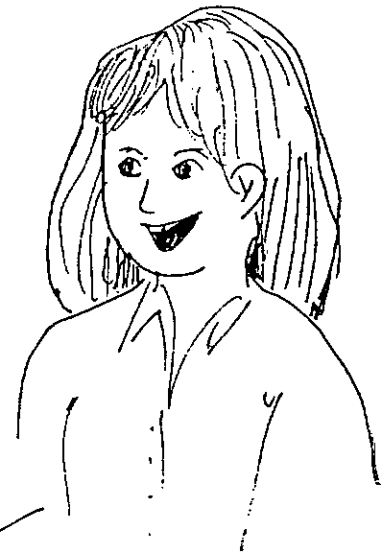
ทำเสร็จแล้ว
ไปตรวจคำตอบกันเถอะ

นางสาว ดิฉัน

~~เฉลย~~

1. ก.	6. ก.
2. ก.	7. ค.
3. ง.	8. ค.
4. ค.	9. ก.
5. ก.	10. ก.

ว้าว! ยอดมากค่ะ

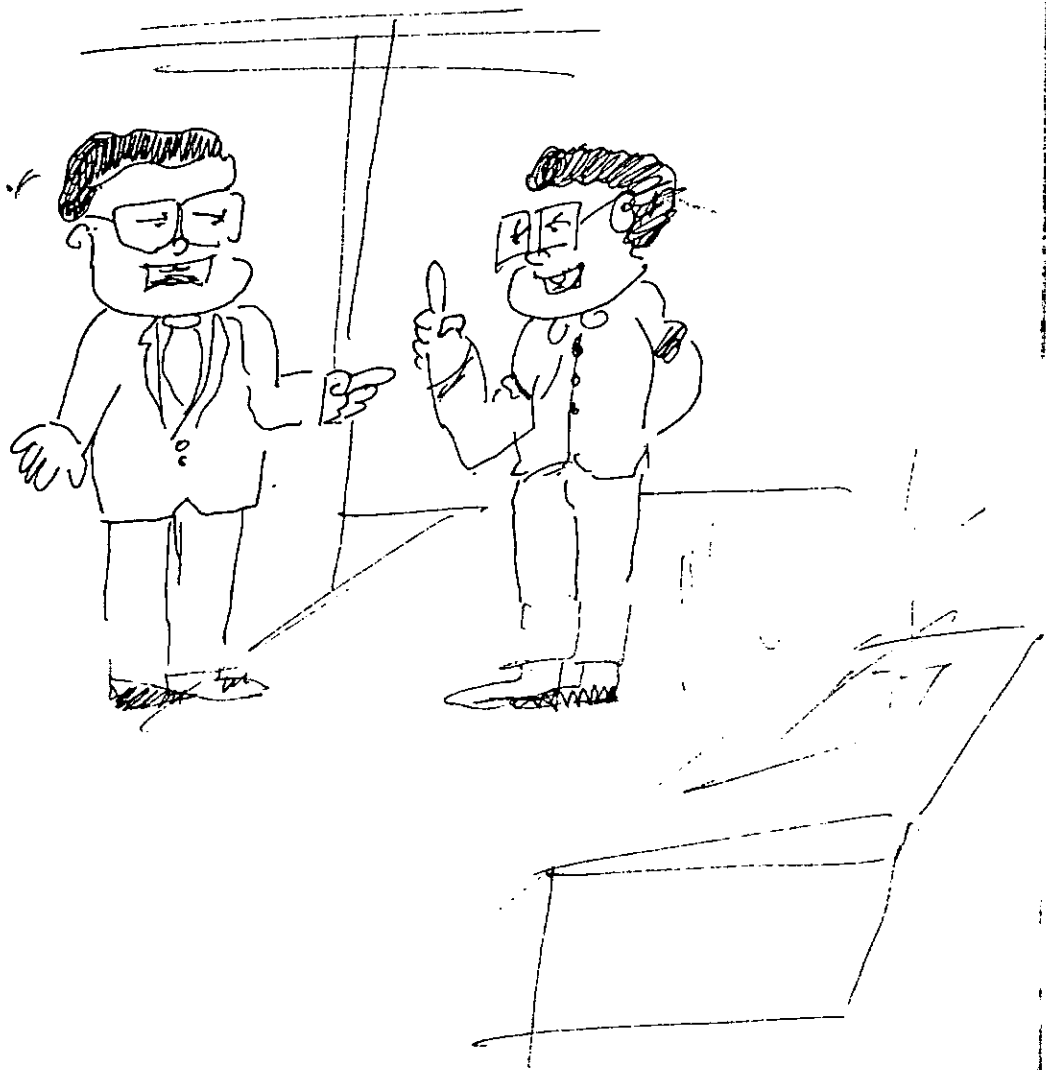

ใครตอบผิด
อย่าลืมทบทวนนะคะ

ไฮโย! ขอบพระคุณแล้ว
พบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ
สวัสดีค่ะ

ขบวนการต่อต้าน
เรื่อง คำสอน

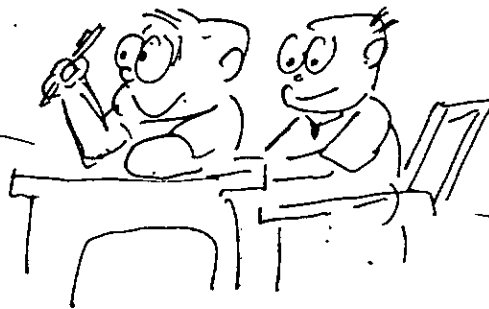
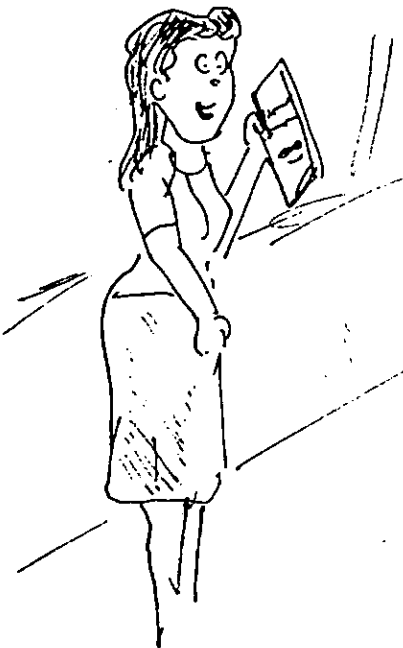
- สวัสดิ์ดีค่ะ

มาเรียนที่นี้ก็เรียนจะได้ศึกษาต่อไป

เรียกว่า มาเรียนสำหรับครูประถม นะคะ

- ก่อนจะเริ่มมาเรียนขอให้นักเรียน อ่าน สักหนึ่งหน้า
การใช้มาเรียนให้เข้าใจเสียก่อนนะคะ

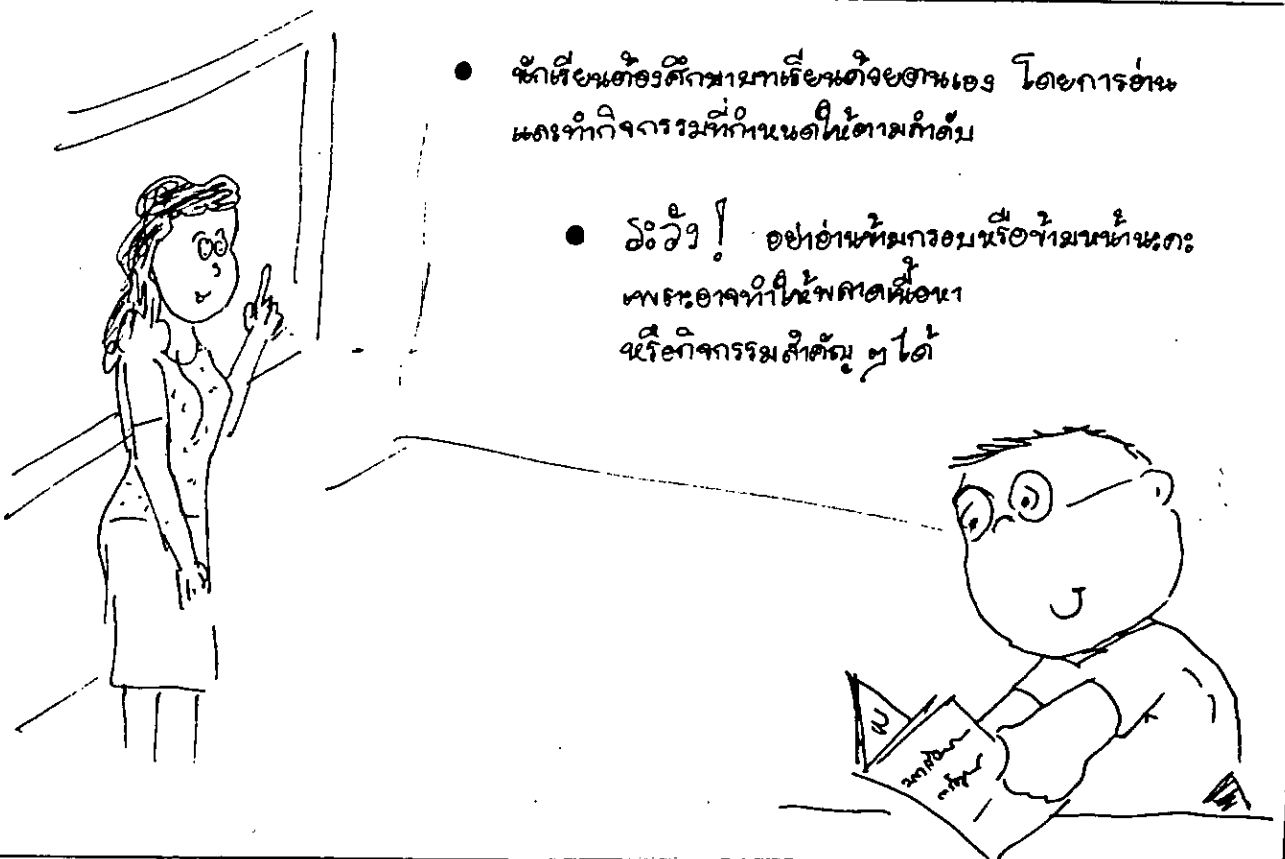

- บทเรียนที่จัดให้น่าสนใจรอบ ๆ
ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมา
ตัวอย่าง และกรอบคำถาม

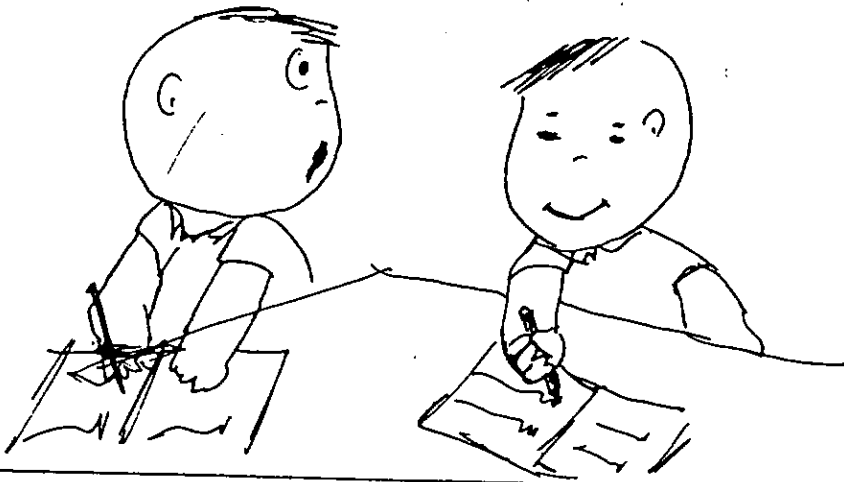

- จัดเนื้อหาหรือตัวคำถามที่เรียนด้วยตนเอง โดยการอ่าน
และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ตามลำดับ

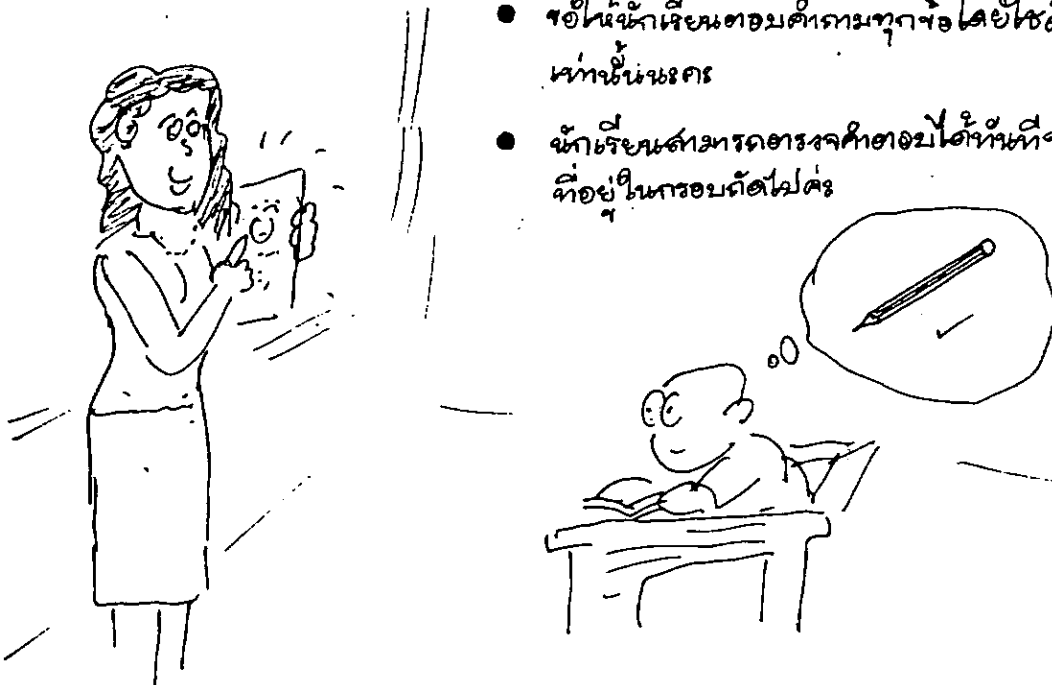
- โอ้ววว! อย่าอ่านห้มกรอมหรือทำนานเกินไป
เพราะอาจทำให้ปวดหัว
หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม จะครอบคลุมได้ทั้งหมดหรือไม่
ไม่ได้ใช้ข้อทดสอบอะไร: เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออยากถามเข้าใจในการตอบคือหาที่นักเรียน
ได้อธิบายมาแล้วก่อนหน้านี้

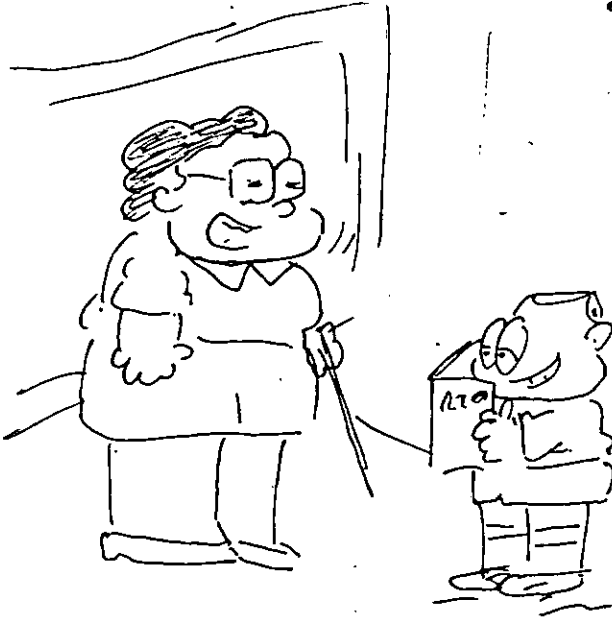

- รอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวหนังสือ
เท่านั้นนะครับ
- นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้ทันทีจากคำตอบ
ที่อยู่ในกรอบถัดไปค่ะ

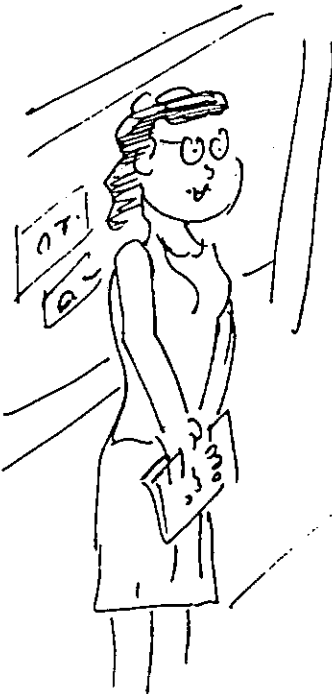
- อ๊ะ... อ๊ะ... ขยับแขนเปิดหนังสือออกคำตอบก่อนนะ
ไม่ได้หรอกค่ะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาควิชาใดบ้าง

- เด็กดีต้องรู้สึกลำบากใจตอนแรกนะ

- คำตอบคำตามผิด ไม่อ้ออ้ออ้อ
ลองพิจารณาเนื้อหาที่อ่านดูว่าใช่หรือไม่
แล้วจึงเขียนคำตอบในข้อต่อไป

- ใจเย็นๆนะจ๊ะ ไม่รู้อะไร
ก็ถามอาจารย์ถามอาจารย์ซะ

- เมื่อเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ดีแล้ว
จึงให้นักเรียนเริ่มศึกษาค้นคว้า
ได้โดยง่าย

- อย่าลืม!

ส่งงานเรียนคืนมาด้วยจากัดเวลาแล้วทุกครั้ง

นะคะ

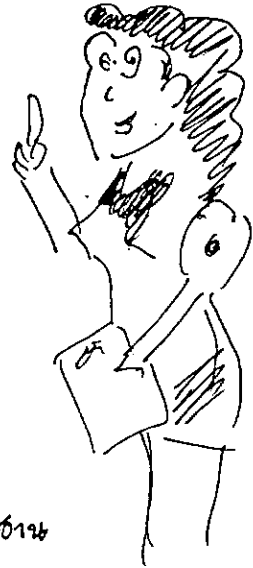
จุดประสงค์ทั่วไป

- เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสันธานชนิดต่างๆ
และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำสันธานได้
2. บอกได้ว่าคำในประโยคใดเป็นคำสันธาน
และ เป็นคำสันธานชนิดใด
3. เลือกใช้คำสันธานชนิดต่างๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

ลัทธิคือ: นักเขียน
พบกันอีกครั้งหะ:
มาทริชนี้เราเริ่มด้วยการดูภาพข้างล่าง
แล้วตอบเขาไว้ในใจนะ: ว่ามดคลในภาพ
เขากำลังทำอะไร

ผู้เขียนในภาพกำลังทำอะไร 2 ท่อนให้ติดกัน โดยการให้ปลายไม้มาประกบกัน
แล้วเรื้อกแผ่นลือสำคัญในการต่อโดยวิธีผูกแผ่น

นักเขียนคิดว่าเราสามารถ
ที่จะ: ต่อไม้ 2 ท่อนอย่างในภาพ
ให้ติดกัน โดยให้วิธีอื่น ๆ
ได้บ้างไหมหะ:

คิดได้แล้วเก็บไว้ในใจก่อน ...

ลองไปดูตัวอย่างอื่นมาหะ ลี:

ภาพนี้ เด็กกำลังทำอะไรให้มันออกไป โดยใช้ กา เป็นสื่อ

3

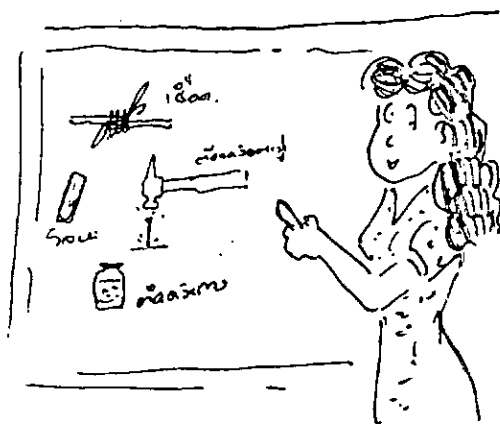
ทำอะไรให้มันออกไปจะได้มัน

นี่
เดี๋ยว
ต้องทาขาวก่อน

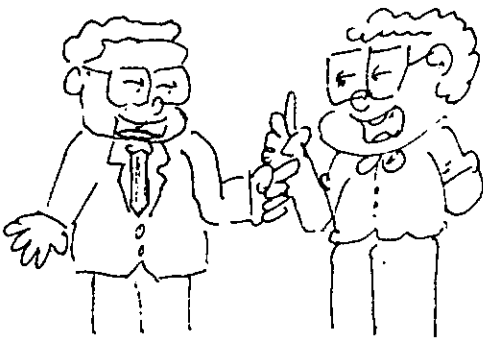
นักเรียนคะ [สื่อ] ที่เราใช้สำหรับเชื่อมหรือต่อวัตถุต่างๆให้ติดกันนั้น มีอยู่จำนวนมาก เช่น เชือก ตะปู กาว สกรู หรือจะเชื่อมด้วยตะกั่ว ฯลฯ จะเลือกอะไรเป็นสื่อช่วยเชื่อมหรือช่วยต่อนั้นก็ขึ้นอยู่กับวัสดุที่เราจะนำมาเชื่อมกันว่าจะเหมาะสมกับสื่อประเภทใดด้วยนะคะ

4

การติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์โดยการพูดหรือเขียน เมื่อก่อนคือ
การเชื่อมค่านี้อะไรโดยที่ติดต่อกันโดยอาศัยคำชนิดหนึ่งเป็น สื่อ
ในการเชื่อม

นักวิจัยควรอยากถามเพื่อใช้ใหม่
ว่า คำชนิดนั้น คืออะไร และจะใช้
เชื่อมค่านี้อะไรได้อย่างไร

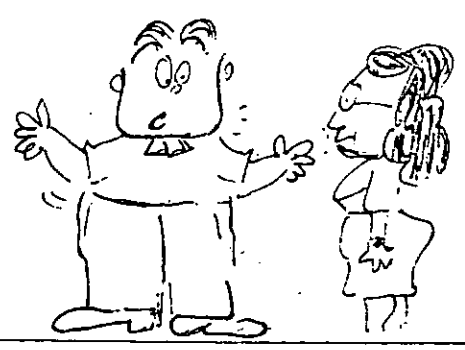

คำในภาษาไทยที่ทำหน้าที่เป็น สื่อ
สำหรับเชื่อมค่านี้อะไรโดยในการสื่อสาร
ระหว่างมนุษย์นี้ เรียกว่า คำสันธาน ค่ะ

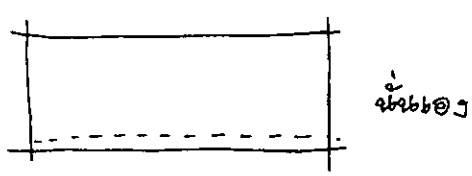
เราจะใช้คำสันธาน เชื่อมคำหรือประโยคในประโยคเดียวกันเพื่อจะได้ข้อความกัน
ด้วยคำเชื่อมคำที่กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น

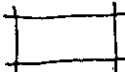
คำสันธาน จึงหมายถึง

คำเชื่อมนั่นเอง

นักเรียนพอเข้าใจแล้วใช่ไหมคะว่า คำที่เร
ใช้เชื่อมคำหรือประโยคเข้าในประโยคกันได้
อย่างกระชับและชัดเจนนั้น ก็คือ

- นักเรียนช่วยเติมคำตามลงใน จำนวนที่ระบุ •

ถาม

คำสันธาน

ง่ายมาก... ฮี... ฮี...

10

คำสันธาน หรือ คำเชื่อม นี้ อาจใช้เชื่อมได้หลายลักษณะ เช่น
เชื่อมระหว่าง คำกับคำ คำกับกลุ่มคำ กลุ่มคำกับกลุ่มคำ หรือ
อาจเชื่อมระหว่างประโยคกับประโยค ก็ได้

ดูตัวอย่าง และ คำอธิบาย
กรอบถัดไปเลยละ

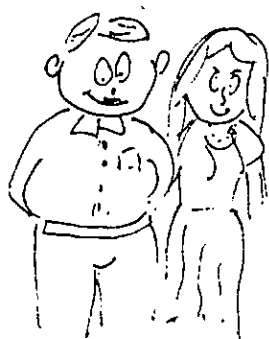
ตัวอย่างการใช้คำสันธานเชื่อมระหว่างคำกับคำ

11

1. เขา และ เธอ

2. แม่ กับ ลูก

คำสันธาน คือ	
1. <u>และ</u>	2. <u>กับ</u>

ตัวอย่างการใช้คำสันธานเชื่อมระหว่าง คำกับกลุ่มคำ

12

ฉันรักกับเสื้อผ้าสวยๆ

ฉัน กับ คำสันธาน

เชื่อมระหว่างคำว่า ฉัน รัก

และกลุ่มคำ คือ เสื้อผ้าสวยๆ

ตัวอย่างการใช้คำศัพท์เชื่อมระหว่างกลุ่มคำกับกลุ่มคำ

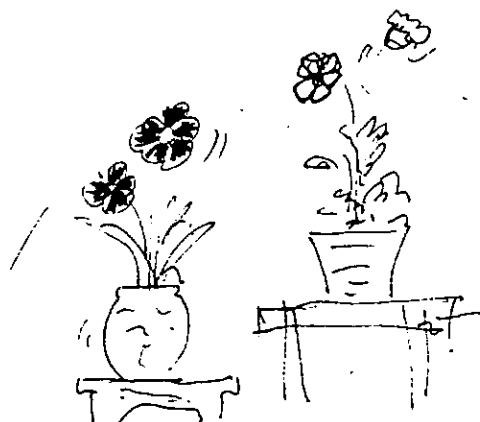
13

ดอกไม้สีแดง และ ดอกไม้สีขาว

คำศัพท์ คือ และ

เชื่อมระหว่างกลุ่มคำ คือ

1. ดอกไม้สีแดง
2. ดอกไม้สีขาว

นักเรียนพอจะเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์หรือคำเชื่อมบ้างแล้วใช่ไหมคะ
ถ้ายังไม่เข้าใจในข้อนี้ไปอ่านกรอบที่อ่านดูอีกครั้งนะคะ

14

ถ้าเข้าใจแล้วลองตอบคำถาม
ในกรอบต่อไปนะคะ

จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามในใบถัดไป

15

ฉันกับเพื่อนของฉันใช้โทรศัพท์มือถือ

ขอให้ฉันเขียนคำตอบของคุณ ✓ ในช่อง ☐
 นกคำตอบที่ฉันว่าถูกต้อง

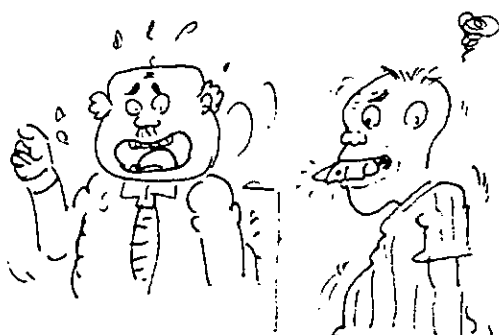
1. คำสั้นๆ ในข้อความนี้คือ

☐ กับ ☐ กับ ☐ ก

2. คำสั้นๆ ในข้อความนี้ใช้สมรรถนะ

☐ คำกับคำ ☐ คำกับกลุ่มคำ

☐ กลุ่มคำกับกลุ่มคำ

คำตอบคือ

1. ☒ กับ

2. ☒ คำกับคำ

16

นางสาวก๊ะ

ตอนนี้มาดูตัวอย่างการใช้คำสันธานเชื่อมระหว่างประโยคกับประโยค และ:
ลำดับตอนที่ 1 คำสันธานที่เชื่อมประโยคแล้วแสดงความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

ศักดิ์ และ ชัย เป็นเพื่อนรัก

คำสันธาน คือ และ

เชื่อมระหว่างประโยค 2 ประโยคคือ

1. ศักดิ์เป็นเพื่อนรัก
2. ชัยเป็นเพื่อนรัก

ต่อไปนี้จะให้นักเรียนใช้คำสันธานเชื่อมระหว่างประโยคต่อไปนี้
 ให้เป็นข้อความเดียวกันนะ:

1. ฉัน ไปโรงเรียน
2. เพื่อน ไปโรงเรียน

ตอบ

หาจดหมายประโยคไทยประโยคหนึ่ง คือ

ฉันกับเพื่อนไปโรงเรียน

หรือ

ฉันและเพื่อนไปโรงเรียน

ยอดมาก...

คำสั่งงานที่ให้เชื่อมประโยคเพื่อแสดงความหมายคล้ายคลึงกัน
มีอยู่มากรวมแล้วแต่ละข้อเลือกก็ใช้ตามความเหมาะสม เช่น

แม่และลูกกำลังจะกลับบ้าน

หค:

เชื่อมประโยค

1. แม่กำลังจะกลับบ้าน
2. ลูกกำลังจะกลับบ้าน

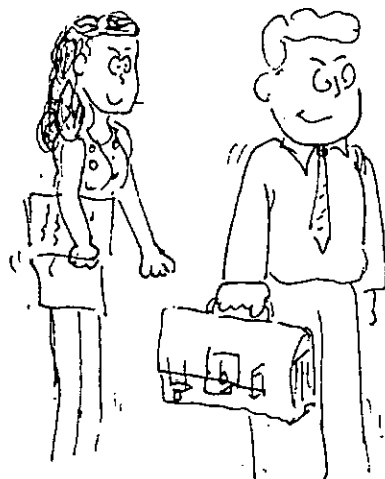

พ่อกับแม่ไปทำงาน

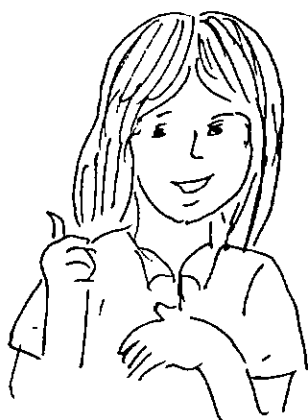

เป็นสันทน ชื่อประโยค

1. พ่อไปทำงาน
2. แม่ไปทำงาน

ทำหน้าที่เป็นคนช่างสังเกต จ:พบที่ ประโยคที่แสดงความหมาย
คล้ายคลึงกันนั้น ประธาน ของทั้ง 2 ประโยคจะต้องกระทำอาการ
อย่างเดียวกัน

ลองอ่านไปดูอีกที
ก็ได้แหละ

บางครั้งประธานของประโยคอาจเกิดอาการที่ตื้อหนึ่งจนเกินไป หากจะรู้คำสันธาน
เชื่อมประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ก็ช่วยตามกัน เช่น

23

ฉันพาจวนด้านต้นไม้แล้วจึงรดน้ำ

มาจากประโยค

1. ฉันพาจวนด้านต้นไม้

2. ฉันรดน้ำต้นไม้

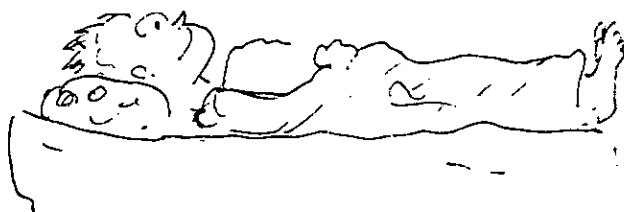
ฉันอ่านหนังสือแล้วจึงเข้านอน

24

มาจาก 2 ประโยคที่ประธานเกิดอาการตื้อหนึ่งจนเกินไป

1. ฉันอ่านหนังสือ

2. ฉันเข้านอน

คำสั่งงานที่ใช้ให้ข้อประ โยคเพื่อแสดงคความหมายคล้ายกัน ยังมีอีกมากมาย: เวลาผ่านไปให้เรารู้ว่าต้องเลือกในขณะ: สัมกับลักษณะของข้อความที่นำมาใช้เหมือนกันด้วย เช่น คำว่า

หัด: กับ หัดว หัดวก็ หัดว...ก็
หัดว...จึง พอ...ก็ ดั้น...จึง
ทั้ง...หัด: ฯลฯ

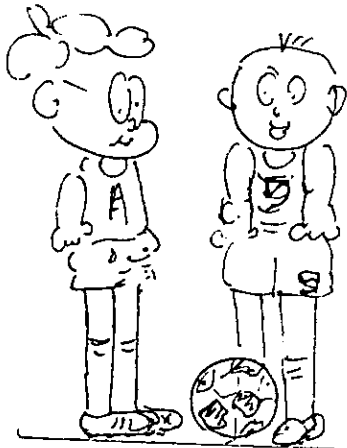
นักเขียนอย่างก็มีหัด: ว่า
ประโยคที่ใช้คำสั่งงานให้ข้อ
เพื่อแสดงคความหมายคล้ายกัน
มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ประทานของทั้ง 2 ประโยค
แสดงอาการอย่างเดียวกัน
2. ประทานของทั้งสองประโยค
แสดงอาการที่ต่อเนื่องกันไป

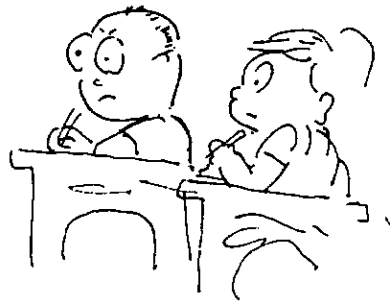
นักเรียนลองเติมคำสั้น ๆ เพื่อประกอบประโยคที่แสดงคามหมายคล้ายตามกัน
ลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้เหมาะสมนะคะ

27

1. สมนัด _____ สมบูรณ์เป็นนักกีฬา

2. สมชาย _____ สมดังวัยเรียน

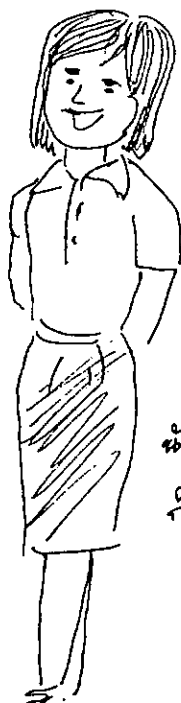
3. เขาทำภาระงาน _____ อย่างแข็งขัน

4. คุณแม่ชอบเลี้ยงหมา _____ 66 ม.

เฉลย:

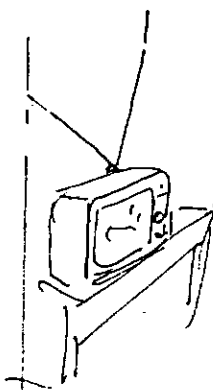
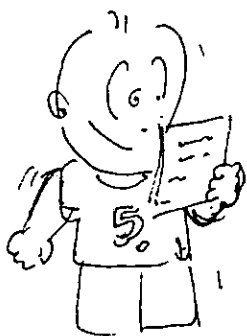
1. แล้ , กั้ม
2. แล้ , กั้ม
3. แล้จ , แล้จ , แล้จ
4. แล้ , กั้ม

ถ้าจะให้ผมถามคำใดคำหนึ่ง
ก็ถูกต้องทั้งคู่:

ประโยคที่ประธานแสดงอาการคนละอย่างเราจะใช้คำสันธานเชื่อมเพื่อแสดง
ความหมายจัดเข้ากัน เช่น แล้ , แล้จ , แล้จ

ประโยคที่ 1	คำสันธาน	ประโยคที่ 2
ผมอ่านหนังสือ	แล้ แล้จ แล้จ	ดูโทรทัศน์

บางครั้งอาจใช้คำสั้นๆ
ตามหลักการจัดเรียงกัน

แต่ก็
เช่น

เชื่อมข้อความเพื่อแสดง

30

ประโยคที่ 1	ประโยคที่ 2
เขาอยากไปเที่ยว	เขาไม่ได้ไปเที่ยว

ประโยคที่เชื่อมแล้วคือ

เขาอยากไปเที่ยวแต่ก็ไม่ได้ไป

บางครั้งอาจใช้คำ
จัดเรียงกัน เช่น

แต่...ก็

เชื่อมข้อความเพื่อแสดง

31

เขาอยากไปเที่ยวแต่ เขา ก็ไม่ได้ไป

ข้อความที่แสดงความต้องการมาขอข้อตกลงกันบางประโยค อาจเชื่อมด้วย
คำสันธาน ถึง ... ก็ ก็ได้ เช่น

32

ถึงฉันยากจนเขาก็ไม่รังเกียจ

ประโยคที่นำมาเชื่อมกันคือ

1. ฉันยากจน
2. เขาไม่รังเกียจ

นักเขียนคงพอเข้าใจแล้วใช่ไหมละ ลองพิจารณาข้อต่อต่อไปนี้
แล้วตอบคำถามลงในช่องว่างในถูกต้องหรือไม่

33

เขาอยากไปเที่ยวต่างประเทศแต่หาว่าเขาไม่มีเงิน

1. คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคคือ
คำว่า _____
2. ประโยคที่นำมาเชื่อมกันคือ

ก. _____

ข. _____

1. คำสันธานที่เชื่อมข้อความเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผล
คล้ายคลึงกัน
2. คำสันธานที่เชื่อมข้อความที่แสดงความเป็น
ขัดแย้งกัน

คราวนี้เรามาดูคำสันธานชนิดต่อไปนะคะ นั่นคือ
คำสันธานที่ใช้เชื่อมข้อความเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผล ให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ตัวอย่าง

เธอจะเลือกชุมนุมภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

คำว่า **หรือ** เชื่อมระหว่าง 2 ประโยค

- คือ
1. เธอจะเลือกชุมนุมภาษาไทย
 2. เธอจะเลือกชุมนุมภาษาอังกฤษ

โปรดสังเกตว่าคนคนเดียว
จะทำอะไรพร้อมกัน 2 อย่างไม่ได้
เพราะฉะนั้นจึงจะต้องเลือกเพียงอย่างเดียว

คำสั้นๆที่ซ่อนข้อความเพื่อส่งข้อความภายใต้เปลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
 อาจได้แก่คำว่า หรือ หรือว่า หรือไม่ หรือไม่กี่ ไม่...ก็
 ไม่เช่นนั้น ไม่เช่นนั้นก็ ไม่อย่างนั้น ไม่อย่างนั้นก็
 มิฉะนั้น มิฉะนั้นก็ เป็นต้น

36

นักเขียนดูตัวอย่างเพิ่มเติมนี้:

37

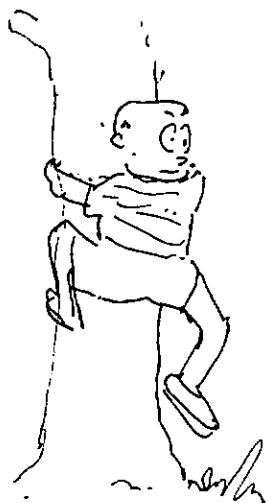

คุณดูอย่างลึกลับอะไร: หรือไม่กี่ ที่เขียน
 มาฝากลูกตัวบะ:

ข้อความนี้ที่ซ่อนข้อความภายใต้เปลือกเอา
 อย่างใดอย่างหนึ่งหรืออย่าง

อะไร: และ: ที่เขียน

เมื่อ อย่มีน้ำไม่: ไม่เช่นนั้นจะ: ถูกตี

ข้อความนี้หมายถึง

1. ถ้ามีน้ำจะ: ถูกตี
2. ถ้าไม่มีน้ำ: ไม่ถูกตี

ผู้กระทำ: ต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
เช่นกัน

ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นข้อความมาทำนองเดียวกันกับการอบที่ 38

39

ลูกต้องขยันอ่านหนังสือ: มิฉะนั้นจะ: ได้คะแนนน้อย

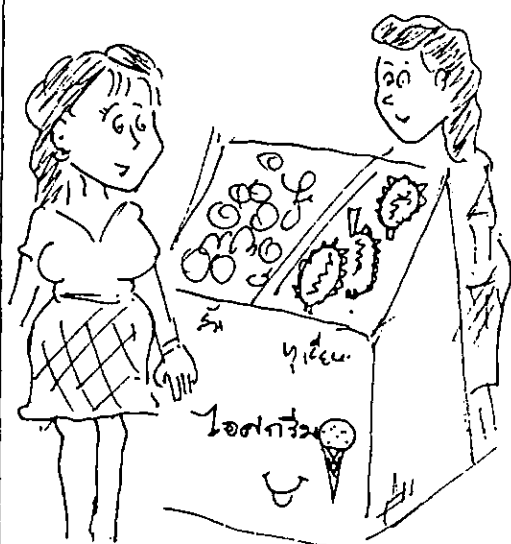
สิ่งที่ต้องเลือก คือ

1. ขยันอ่านหนังสือ
2. ไม่ขยันอ่านหนังสือ

ข้อนี้ให้นักเรียนเติมคำสั้นๆ เพื่อเชื่อมข้อความเพื่อแสดงเหตุผล
 ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ให้เหมาะสม:

40

1. คุณจะทำอะไรถ้ามีรถคันใหม่ _____ ทุกวัน
2. เราจะไปเที่ยวที่ไหน _____ ฤดูร้อน
3. ฉันจะกินอะไร _____ ทุกวัน
4. ฉันจะไปทำอะไร _____ จะเปลี่ยน
5. เธอจะเรียน _____ หรือจะเล่น

ข้อนี้ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่าง

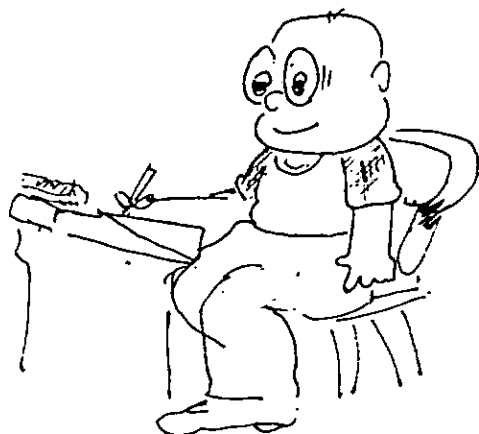
ทุกวันนี้ฉันได้เรียนวิชาภาษาไทย 1 คำ
 ที่พอจะรู้คือ:

คำที่ฉันได้เรียนคือ _____ คำนี้ฉันได้เรียนจาก _____
 ตรงกับคำที่ฉันได้เรียนคือ _____ คำนี้ฉันได้เรียนจาก _____
 ได้ถูกตัดออกแล้ว:

41

1. นรีอ, นรีอ
2. นรีอ, นรีอ
3. นรีอไม่, ไม่เช่นนั้น, ไม่อย่างนั้น
4. ไม่เช่นนั้น, ไม่อย่างนั้น, มิฉะนั้น
5. นรีอ, นรีอ

จบ

นอกจากที่ได้ศึกษาและทำแบบฝึกหัดไปแล้ว เรายังมีคำสันทนาการพวก
ที่เมื่อหัดจดจำแล้วจะเสียดายตามเป็นเหตุและมีผลต่อกัน เช่น

42

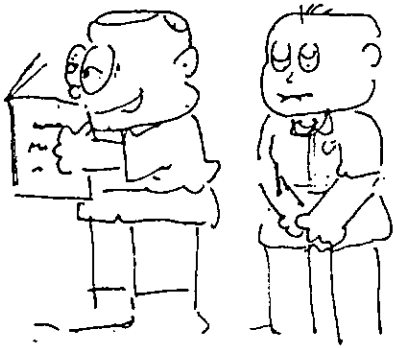
พายุฝน ∞ ส้อมไม้คะแนนดี

จากตัวอย่างสามารถแยกเป็น 2 ประโยค
ได้ดังนี้

1. พายุฝน < เป็นเหตุ >
2. เสาส้อมไม้คะแนนดี < เป็นผล >

คำสันทนาการที่ใช้เชื่อม คือ

∞
จึง

พายุฝน ∞ เสาส้อมไม้คะแนนดี ∞ จึงต้องไปนานมอ

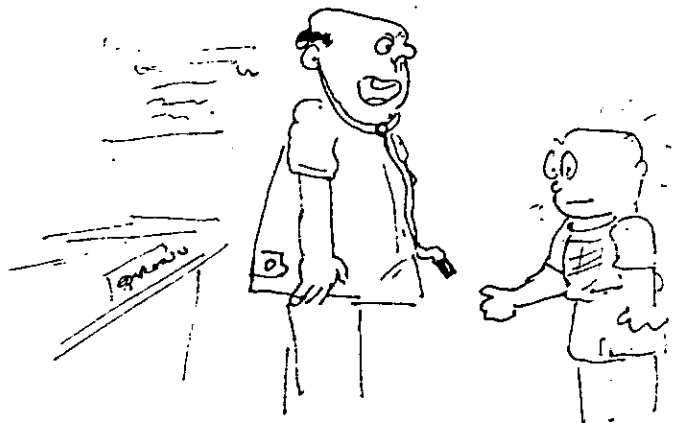
43

เหตุคือ พายุฝน

ผลคือ เสาส้อมไม้คะแนนดี

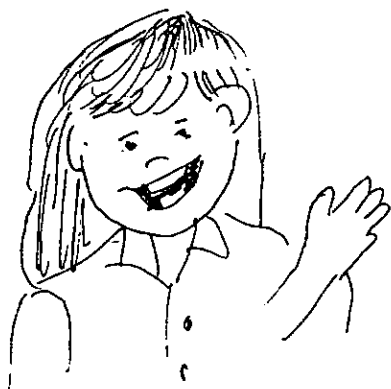
คำสันทนาการที่ใช้เชื่อมเหตุและผล คือ

พายุฝน ∞ เสาส้อมไม้คะแนนดี ∞ จึง

ครูเห็นว่านักเรียนทุกคน เคยใช้ประโยคที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล
ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ลองใช้ใหม่:

44

คำสั่งท่านเรียนข้อความเพื่อแสดงความเป็นเหตุ
เป็นผลต่อกัน อาจใช้คำได้ว่า

เพราะ เพราะ ว่า เพราะเหตุว่า

เพราะฉะนั้น เพราะฉะนั้นจึง

ดังนั้น ดังนั้นจึง จึง

๑๑๑

นักเรียนลอง เขียนประโยคที่กำนดใน ใบมีจุดตามเป็นเหตุเป็นผลกันก็ได้:

45

1. เพราะเหตุไร

2. เพราะมาดเจ็บ

๑๐๒ < อาจตอบได้มากกว่า 1 ประโยค >

ชักชวนตอบอย่างอื่นไปเรื่อย

พายุกรรณจิ้ง มาตเจิม
พายุกรรณตัวนี้จิ้ง มาตเจิม
พายุกรรณเพราะจิ้ง มาตเจิม
หรือ → พายุมาตเจิมเพราะพายุกรรณ
พายุมาตเจิมเพราะพายุกรรณ
พายุมาตเจิมเพราะพายุกรรณ

๔๔๔

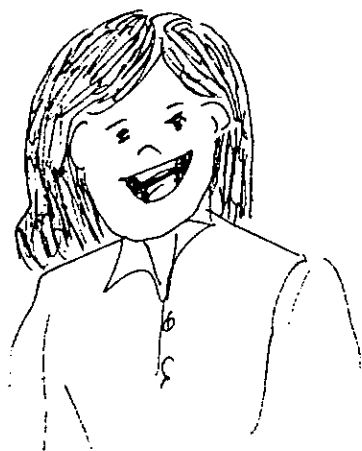

ชักชวนอาจตอบนอกเหนือจากคำเดิมนี้ได้หัด:
ขอเพียงให้ฉันฟังคำตอบที่แสดงความจริงเป็นเหตุเป็นผล
สักครั้งก็ถือว่าถูกต้องทั้งนั้น:

ควรระวังชักชวนจนจะนำคำสันธานเชื่อมประโยคลักษณะต่างๆ ไปใช้ได้
อย่างถูกต้องหัด:

ทำได้ไหมคะถ้ามีอะไรมา

หัดหัด...

1. คำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อแสดงความจริง
คล้ายๆ กัน
2. คำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อแสดงความจริง
ขัดแย้งกัน
3. คำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อแสดงความจริง
ให้เลือกว่าข้อใดข้อหนึ่ง
4. คำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อแสดงความจริง
เป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

คำสั้นๆ ๑๓ ข้อที่สอนให้เรามีความสุขในชีวิตประจำวัน
หรือสิ่งที่ควรระวัง อย่าให้มันเกิด

48

เช่น

ถ้าฝนไม่ตกฉันจะซักผ้า

คำสั้นๆ ๑๓ ข้อที่สอนให้เรามีความสุขในชีวิตประจำวัน

คือ

๑

หรือ

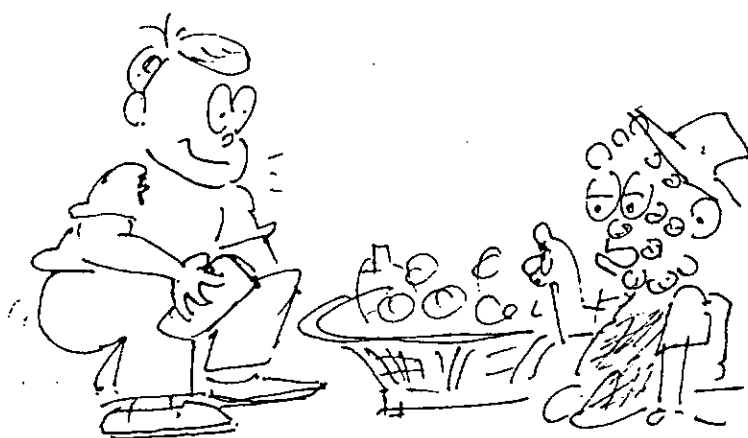
49

หากฉันวิ่งก็เหนื่อยก็วิ่งไม่เหนื่อยด้วยอะไร

หาก

เป็นคำสั้นๆ ๑๓ ข้อที่สอนให้เรามีความสุขในชีวิตประจำวัน

อีกคำหนึ่งนะ

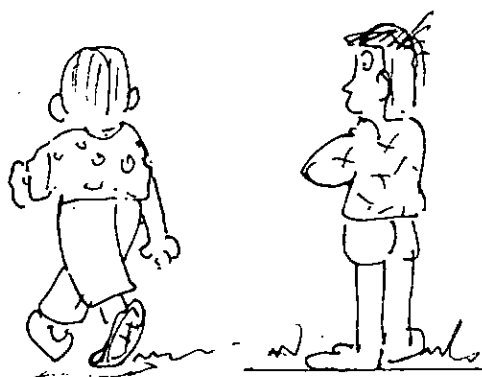

คำสั้นๆ แสดงอารมณ์ตกตะลึง หรือขมขื่นแบบไม่รู้ตัวได้แก่คำว่า

ห๊ะ หนึ่หนาก หนึ่หนากว่า หนึ่กว่า หนึ่ๆ หนึ่ๆ หนึ่ๆ หนึ่ๆ หนึ่ๆ

หนึ่ๆ

ถ้าเหอใจหรือเหงาจริงๆ จะทำอย่างนี้ได้

ถ้าไปให้พอในขั้นนี้แล้วคือคำสั้นๆ ที่แสดงอารมณ์ตกตะลึงในกรณี 50
มาเติมลงในช่องว่างในข้อถัดมาต่อไปนี้:

เราเข้าไปใกล้ๆ เขาจะเกิดอะไรขึ้น:

นักเรียนอาจเติมคำในตารางที่หน้าไว้
ก็ได้อีกตามต้องการ:

๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘
๙
๑๐

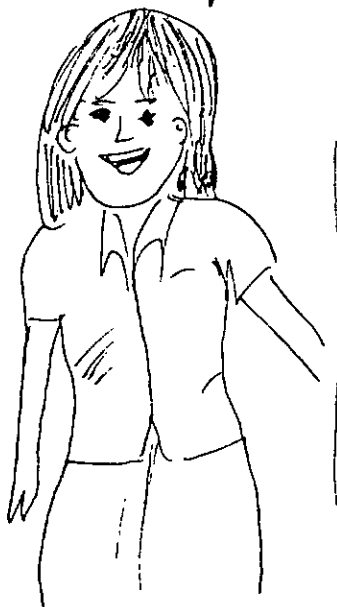

นักเรียนทำได้แล้วค่ะ:

อาตนะ: คงจะพอเข้าใจกันพอสมควรแล้ว

นักเรียนรู้สิ่งไหนบ้างเอ่ยมา:

ถ้าเขียนก็พักสักครู่นี้จะได้ไม่เหนื่อยเกินไป:

เราจบบทเรียนเรื่อง คำสันธานแล้วนะ
ตอนนี้เรามาสรุปกันสั้นดีกว่านะ
เริ่มที่ความหมายของคำสันธานก่อนเลย

คำสันธาน คือคำที่ใช้เชื่อมระหว่าง
คำกับคำ คำกับกลุ่มคำ กลุ่มคำกับกลุ่มคำ
หรือประโยคกับประโยค ให้มีความ
เกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องราวเดียวกัน

เราสามารถสรุปของคำสันธานไว้ได้ ดังนี้

55

1. คำสันธานที่แสดงความหมายคล้ายคลึงกัน
2. คำสันธานที่แสดงความหมายขัดแย้งกัน
3. คำสันธานที่แสดงความหมายในเชิงการเอา
อย่างใดอย่างหนึ่ง
4. คำสันธานที่แสดงความหมาย
มีเหตุมีผลต่อกัน
5. คำสันธานที่แสดงความหมายคาดคะเน

ขอให้นักเรียนทุกคน
ที่ตั้งใจดีเข้ามาหาเรียน
มาโดยตลอดนะค่ะ

เพื่อตอบหัวใจยิ่งขึ้น
ขอให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่มอบหมายมาเรียน
ทำแบบเรียนนี้ด้วยก่อนนะค่ะ

ขอให้โชคดี
ทุกคนค่ะ

ตรวจสอบคำตอบรอบตัวก่อนที่ถูกต้องที่สุดเพื่อประโยชน์

1. ข้อความใดมีคำสันธาน
 - ก. เขาไปเที่ยวมาพร้อมกับเพื่อน
 - ข. ฉันชอบปัสตากับผลไม้รสเปรี้ยว
 - ค. ทุกคนควรปฏิบัติตามกฎหมายจราจร
 - ง. คุณควรระวังรถบรรทุกขนาดใหญ่
 - จ. ทั้ง ฉัน และ เพื่อนของฉัน
2. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นสันธาน
 - ก. ฉันมาโรงเรียนเร็วแล้ว
 - ข. เธอมาโดยเครื่องบิน
 - ค. เขาทำได้ดีจริงๆ
 - ง. ฉันตกใจมาก
 - จ. เขาอยู่ข้างๆ
3. ข้อความใดใช้คำสันธานไม่เหมาะสม
 - ก. เขาทำมาแล้วจึงมาโรงเรียน
 - ข. ฉันชอบผลไม้รสเปรี้ยว
 - ค. เขาทำหนังสือเพราะถูกบังคับ ✓
 - ง. เธอเรียนภาษาทั้งเรื่องภาษา
 - จ. เธอจะเลือกผลไม้ที่ชอบ
4. ประโยคที่ 1 "เธอต้องทำงาน"

ประโยคที่ 2 "เธอจะลำบาก"

ประโยคทั้ง 2 นี้ควรใช้คำสันธานใด

 - ก. เพราะฉะนั้น
 - ข. ดังนั้น
 - ค. เองด้วย
 - ง. เพราะ
 - จ. และ
5. คำว่า "หรือ" ในข้อความใดเป็นคำสันธาน

ก. เธอจะอยู่หรือจะไป

ข. เธอจะไม่เหนื่อยก่อนหรือ

ค. คุณยายของฉันดีหรือ

ง. ฉันจะเลือกที่ที่คุณชอบ

จ. เธอหรือที่อื่นก็ได้

ยังมีข้อสงสัย

ข้อที่ ๖- 10 ควรเติมคำสันธาน
ข้อใดลงในช่องว่างจึงจะเหมาะสม

๖. "ธงชาติไทยมี ๓ สี คือ สีแดง สีขาว
_____ สีน้ำเงิน"

ก. และ

ข. หรือ *และ*

ค. หรือ

ง. จึง

จ. ก็

๗. "เธอจะไปกับพ่อ _____ จะอยู่กับแม่"

ก. เพราะ

ข. และ

ค. หรือ *ก็*

ง. กับ

จ. แต่

๘. "_____ เพราะบางคน _____
ไม่เคยโกรธใคร"

ก. แม่... เพราะ

ข. แม่... ก็ *ก็*

ค. เพราะ... จึง

ง. แม่... ก็

จ. จึง... ก็

๙. "_____ ลูกสอบได้ที่ 1
พ่อจึงให้รางวัล"

ก. เพราะเหตุนี้

ข. หรือไม่ว่า

ค. หากว่า *เพราะ*

ง. หรือว่า

จ. แม้

๑๐. "เธอเป็นคนน่ารัก _____ ใจดี"

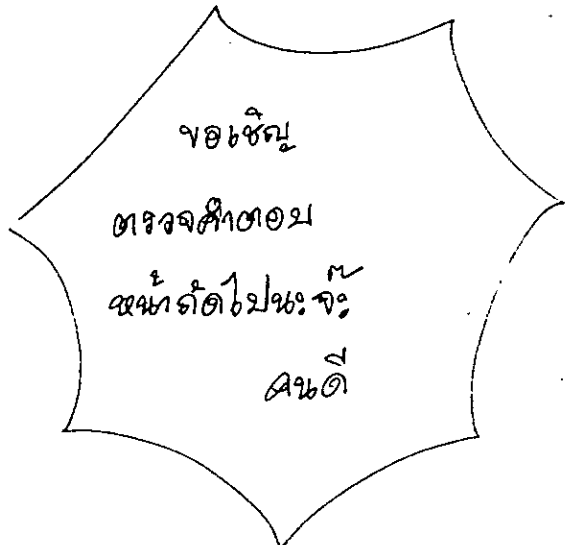
ก. เพราะ

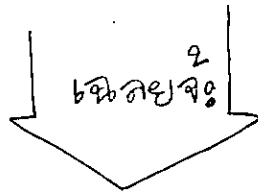
ข. หรือ *ใจดี*

ค. และ

ง. แต่

จ. จึง

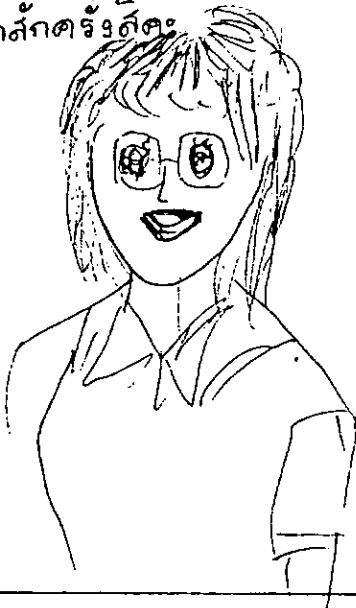

1. ข.	6. ก.
2. ง.	7. ค.
3. จ.	8. จ.
4. ข.	9. ค.
5. ก.	10. ง.

เขียนมา

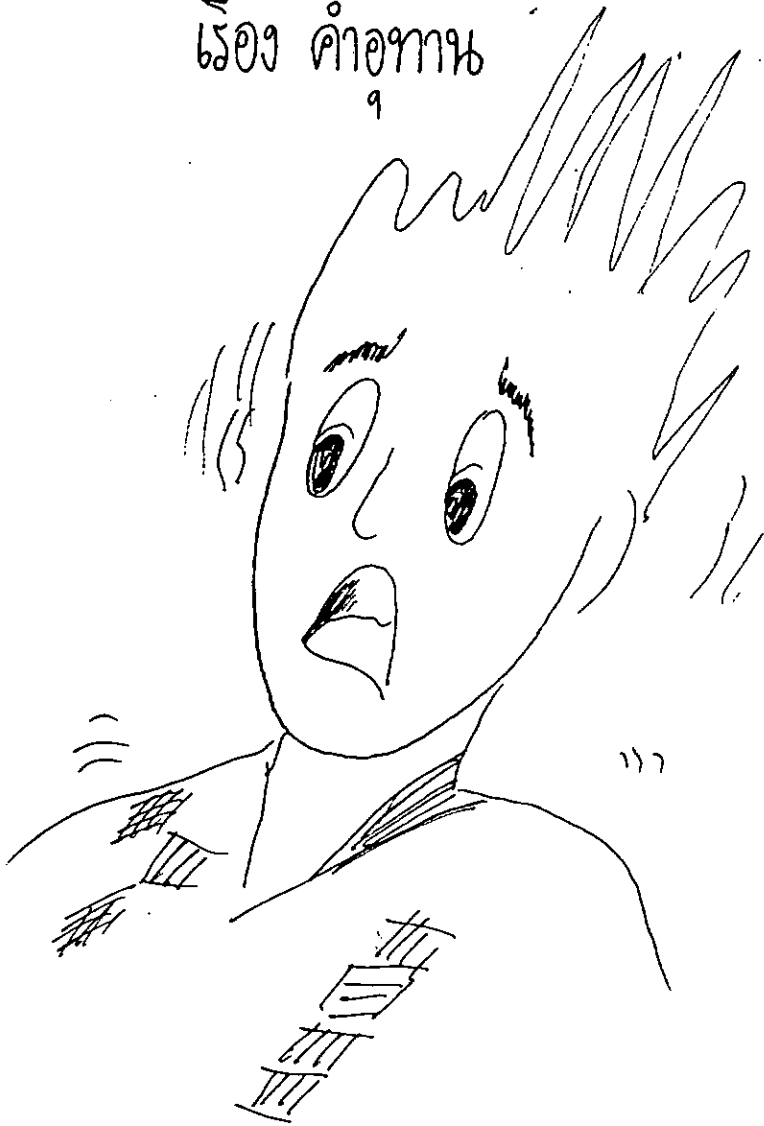
หวังว่าคงตอบถูกกันทุกคนนะ
ใครยังสงสัยตรงไหน ลองย้อนไปหาบทเรียน
อีกสักครั้งดีนะ

พร้อมกันนี้

บทเรียนตำราจารุปรการ์ตัน

เรื่อง คำอทาน

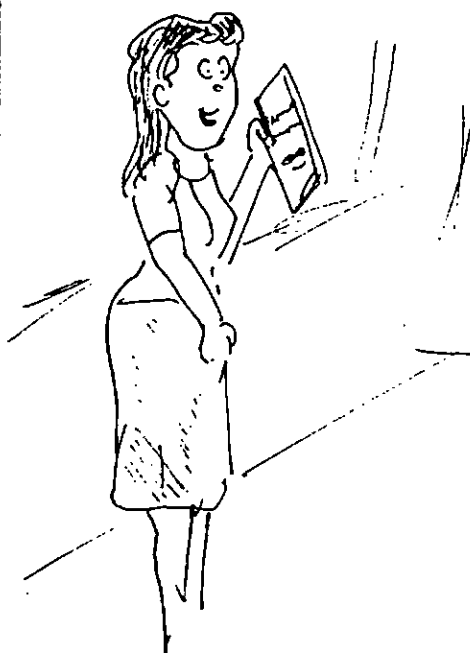
- สวัสดิ์ดีค่ะ

มาเรียนที่นี้ก็ได้เรียนอะไรก็ได้

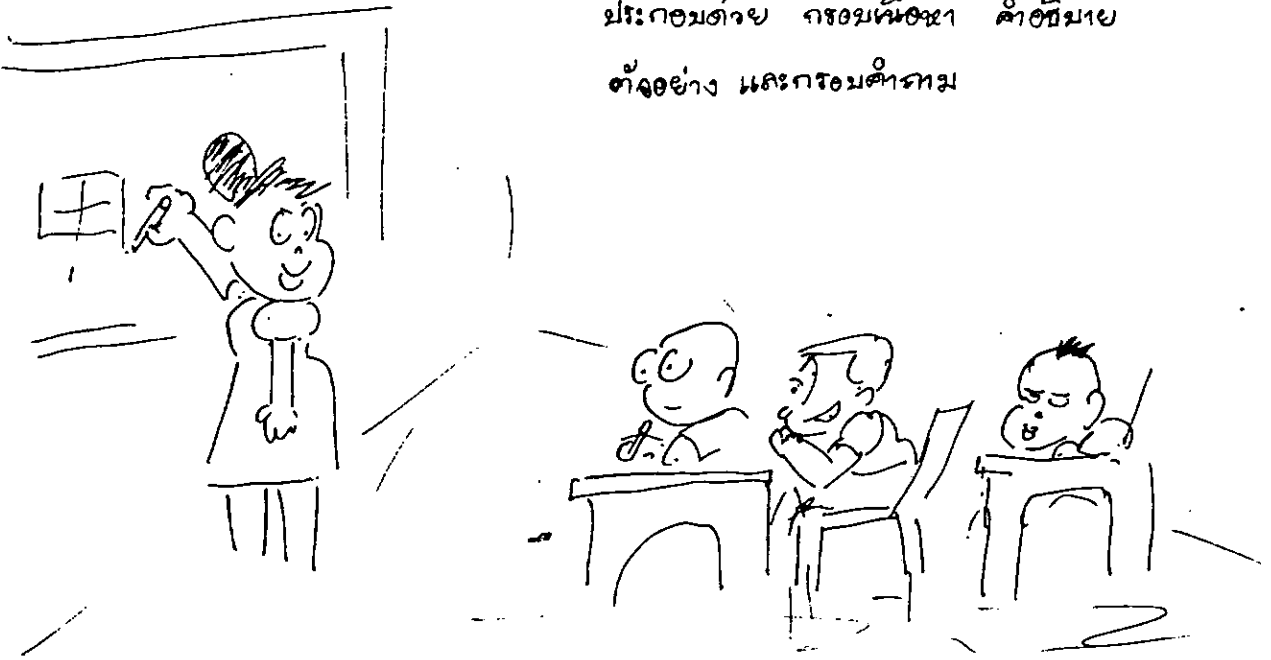
เรียนว่า มาเรียนสำเร็จการศึกษา นะคะ

- ก่อนที่จะเริ่มมาเรียนขอให้นักเรียน อ่าน ตำราเรียน
การให้มาเรียนให้เข้าใจเสียก่อนนะคะ

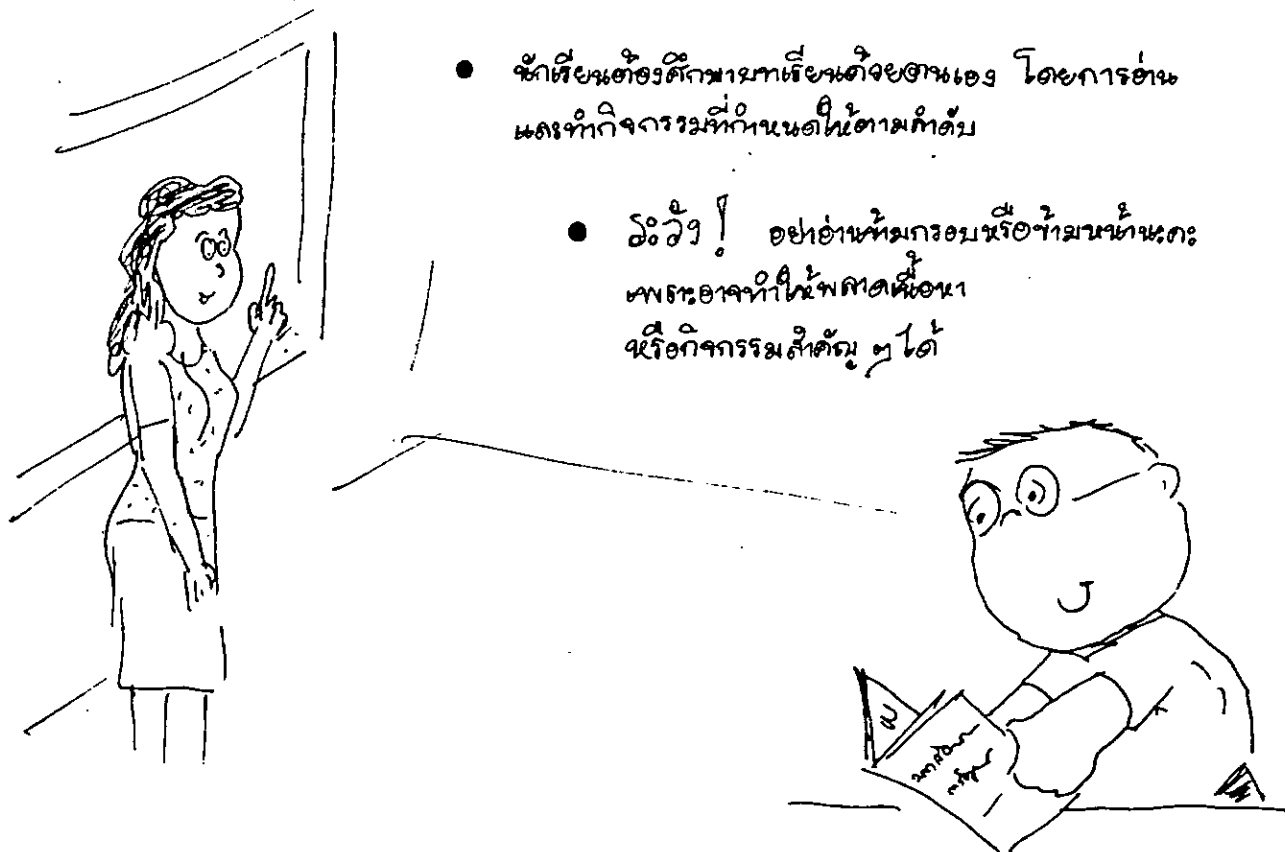

- บทเรียนนี้จัดเนื้อหาเป็นกรอบ ๆ ประกอบด้วย กรอบเนื้อหา ลำดับมาเลย ตัวอย่าง และกรอบคำคม

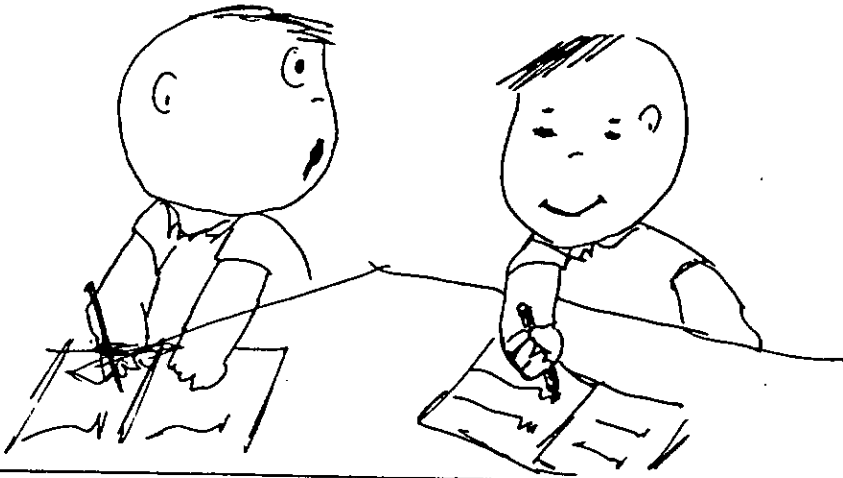

- จัดเขียนตัวอักษรตัวหนาจากเนื้อหาด้วยตนเอง โดยการอ่าน และทำกิจกรรมที่กำหนดให้ตามลำดับ

- โอ้ววว! อย่าอ่านหืมกรอบหรือทำมางานนะค่ะ เพราะอาจทำให้ปวดหัวเนื้อหา หรือกิจกรรมสำคัญ ๆ ได้

- กรอบคำถาม หรือแบบฟอร์มที่ใช้ในบทเรียน
ไม่ให้ข้อสงสัยจนกระทั่ง เพียงแต่เป็นการถาม
เพื่ออำนวยความสะดวกในการอธิบายให้นักเรียน
ได้อ่านตามลัทธิเท่านั้น

- ให้อ่านนักเรียนตามคำถามทุกข้อโดยใช้ตัวอักษร
หน้าชั้นเรียน
- นักเรียนสามารถถามคำถามข้อใดก็ได้ที่สนใจจากคำถาม
ที่อยู่ในกรอบนี้ได้เลย

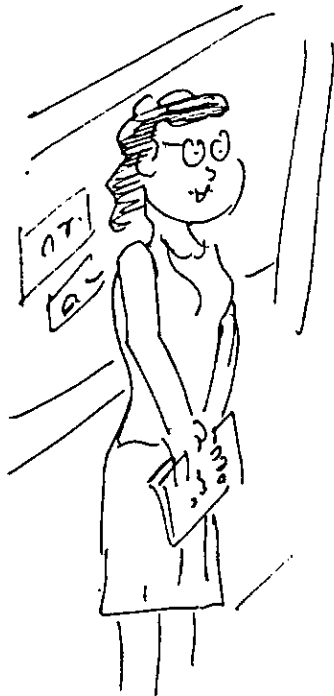
- อี... อี... อี... เหม่เปิดดูหนังสือลอกคำตอบก่อนนะ
ไม่ได้หรอกนะ ใช้ความสามารถของเราเอง
จะภาคภูมิใจกว่า

- เด็กดีต้องทำข้อดีของตัวเองนะ

- ทำตามคำตามใจ ไม่ต้องอาย
ลองศึกษาเนื้อหาที่อ่านดูในใจ
แล้วจึงเรียนการอ่านใหม่ต่อไป

- ใครเป็นครูนะ ไม่รู้อะไร
นักคิดหาพยายามของเราหรอกนะ

- เมื่อเข้าใจงานต่าง ๆ ดีแล้ว
จึงให้เด็กเรียนวิธีศึกษาหาเรื่อง
ได้โดยง่าย

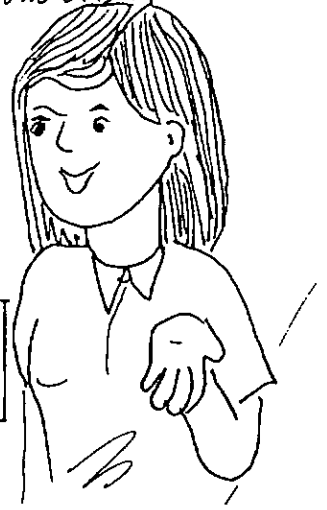
- อย่าลืม!
ส่งบทเรียนคืนมาด้วยจากศึกษาแล้วทุกครั้ง
 -
- น.ก.

ชุดประสงค์ที่ 1

- เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำอุทานชนิดต่าง ๆ
และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

ชุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- นักเรียนสามารถ

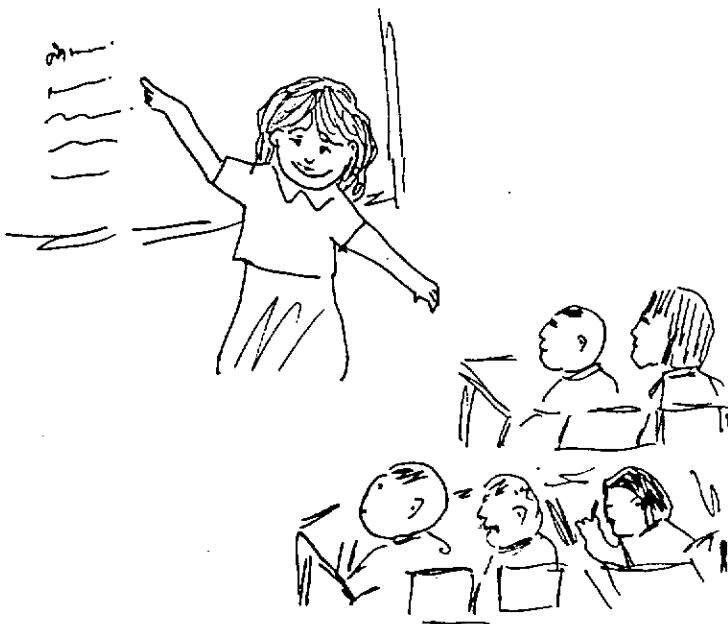
1. บอกความหมายของคำอุทานได้
2. บอกได้ว่าคำใดประโยคใดเป็นคำอุทาน
3. บอกได้ว่าคำอุทานในประโยคเป็นคำอุทานชนิดใด
4. บอกได้ว่าคำอุทานในประโยคแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกอะไร
5. เลือกใช้คำอุทานชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

ลัวส์ดีคะ นักเรียน
บทเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้
เป็นฉบับสุดท้ายแล้วนะ
ดีใจไหมเอ่ย...

บทเรียนที่ผ่านมานักเรียนได้ศึกษาดำเนินการในภาษาไทยไปแล้ว ๖ ชนิด
คือ คำพ้อง คำสร้อยพ้อง คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน
หวังว่าคงยังไม่ลืมนะค่ะ

คำที่เราจะเรียนต่อไปนี้
ก็เป็นชนิดที่ ๗
ซึ่งเป็นชนิดสุดท้ายค่ะ

3
 นักเขียนหลายคนบอกว่าเวลาที่วาดการ์ตูนแสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกต่างๆ
 เรามักจะเปล่งเสียงบ่นแสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกออกมาโดยไม่รู้ตัว
 เช่น

4
 คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกต่างๆ มักเป็นคำที่ไม่มีตามฉมาบ
 แต่เป็นคำที่สามารถบอกอารมณ์ หรือความรู้สึกในใจออกมาได้เป็นอย่างดี เช่น
 ตาใจ ตีใจ สงสาร กลุ้มใจ ประหลาดใจ ไหวห อึ้ง

ดูอย่าง

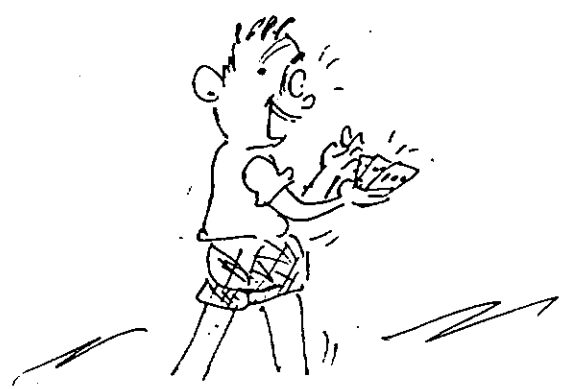
คำที่ปลั่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด ก่อนที่จะกล่าว
ข้อความอื่น ตามมานี้ เรียกว่า คำอุทาน นะคะ

ตกใจ

เฮ้ย!
อย่าทำอย่างนั้น

ดีใจ, พอใจ

อื้อฮือ!
เข้มมาก

ฮือ! เจ็บใจจริงๆ

นา

ไม่พอใจ, โกรธ

อึ้ง!
พาสาวตัวเองนี่

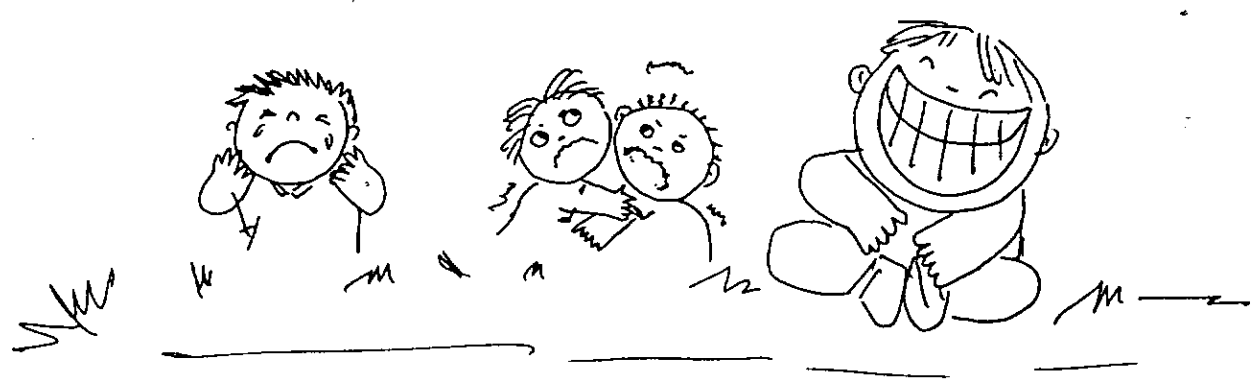

เสียใจ, เหน็ด
สงสาร

คำอุทานที่เราเปล่งออกมาเมื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ก่อนที่จะพูด
ข้อความอันตามมานั้น เป็นคำอุทานชนิดที่เรียกว่า

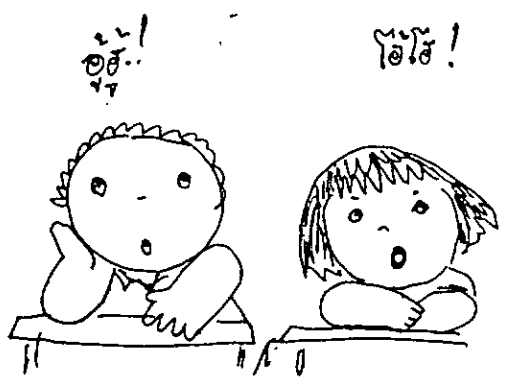
คำอุทานแสดงอารมณ์

น.ค.

โปรดสังเกตว่า เมื่อเขียนคำอุทานแสดงอารมณ์ทุกครั้ง เรามักจะขึ้น
เครื่องหมาย ! (อัฒจันทร์) ต่อท้ายคำอุทานนั้นเพื่อช่วยจำความรู้สึกอีกครั้งเสมอ

เช่น อ้าย! โอ๊ย! อู๊ย! เอ๊ะ! โท! แหม! ฯลฯ

จัดเรียงรูปภาพข้างล่าง แล้วเลือกคำอธิบายในกรอบ ☐ ที่เห็นเหมาะสม
ไปเติมลงในช่องว่างในข้อคำถามแต่ละภาพนะคะ

๑

โก โสย เอ้ อึย

1. _____ ขอโทษค่ะ
มาสายไปหน่อย

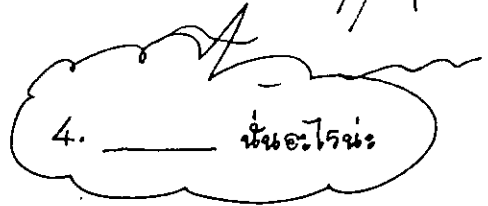
2. _____ ปวดหัว...ปวดหัว

3. _____ ครึ่งมีดทาเลย

4. _____ นั่นอะไรนะ

เฉลย

1. อึ้ย !	2. โอ๊ย !
3. โถ !	4. เอ๊ะ !

โอ๊ย!

ตอบถูกหมดเลยคะ

สำหรับท่านที่ไม่ได้ผู้กล่าวอาการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกอะไรคะ
นักเขียนช่วยตอบหน่อยนะคะ

อ้าว ! สบายจัง

1.

ตอบ

2.

ตอบ

เขียน

1. ชื่นชม , พอใจ

2. ตกใจ , กลัว

อ้ออ้อ!

เก่งมากค่ะ

จากการฝึกหัดคำอธิบาย ตัวอย่าง ตลอดจนตอบคำถามในการสอบที่ผ่านมา
แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำอุทานพอสมควรนะคะ

13

ที่ศึกษาไปตั้งแต่ต้นนั้น

หาเรื่องทำ

ใส่อุทานแต่ตรงตามจริง

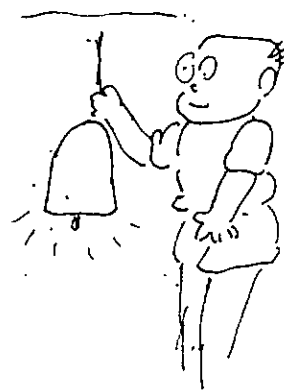
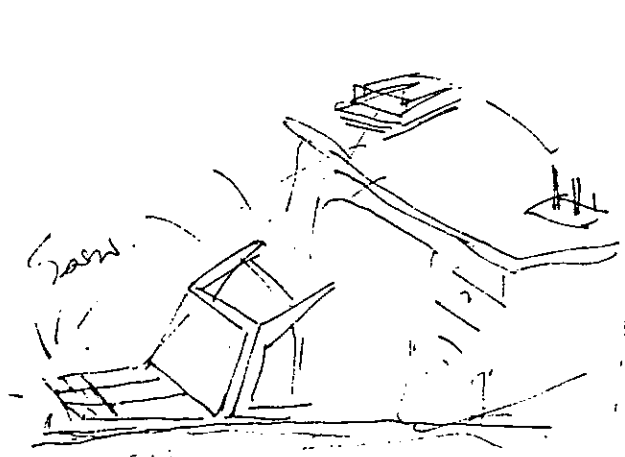
ค่ะ

ต่อไปนี้อ่านให้นักเรียนดูคำที่ขีดเส้นใต้ในภาพนะ:

14

เก้าอี้ล้มดัง โครม

เสียงระฆังดัง กรังกรัง

จากกรอบที่ 14 คำว่า

โครม

กรังกรัง

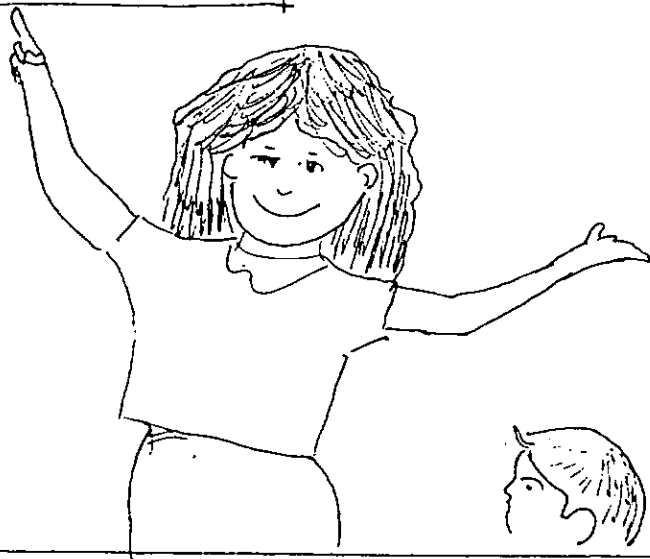
เป็นคำอุทานอีกชนิดหนึ่ง

15

เรียกว่า

คำอุทานเสียงเสียงธรรมชาติ

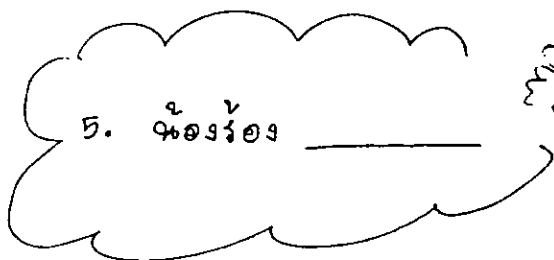
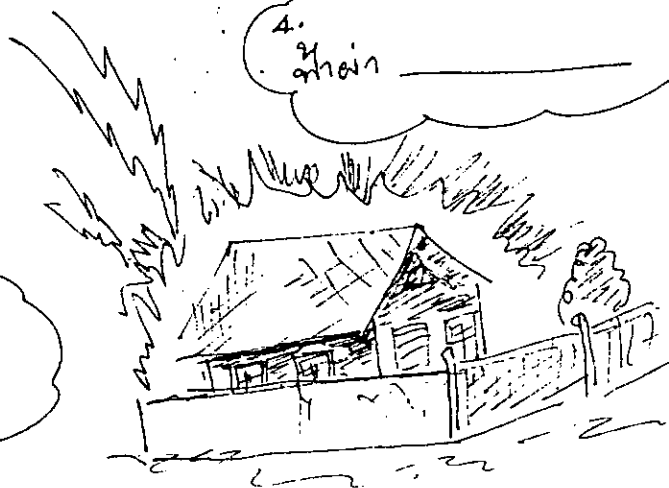
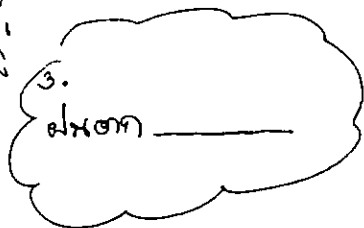
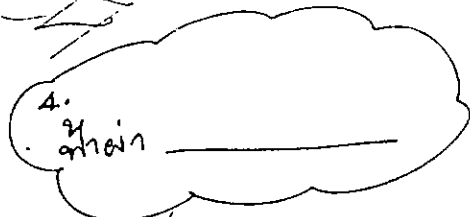
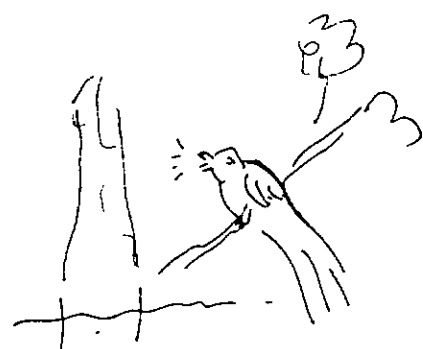
ซึ่งมีอยู่มาหลายยุคแล้ว

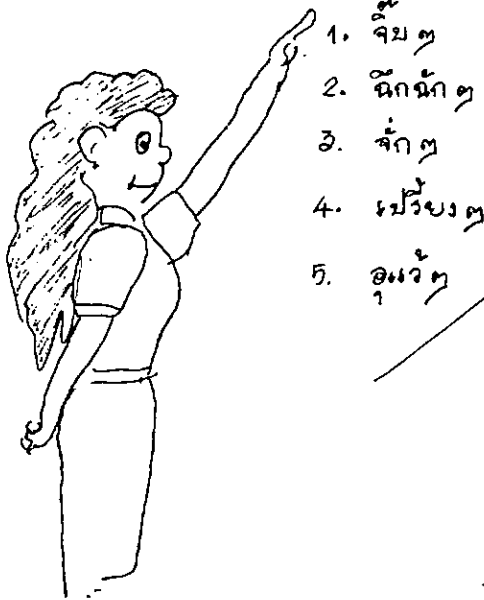
นักเรียนบอกคำศัพท์เกี่ยวกับธรรมชาติที่เห็นได้ไปเติมลงในภาพให้ถูกต้องนะคะ:

16

เปรี้ยว ๆ ผิดนัก ๆ อม ๆ จืด ๆ ร้อน ๆ

คำทอมคือ

1. จั๊ม ๆ
2. ฉีกฉีก ๆ
3. จัก ๆ
4. เปรี้ยว ๆ
5. อม ๆ

วอ!

ยอดจริง ๆ ค่ะ

เป็นอันว่า นักเรียนก็ได้รู้จักคำอุทานเพิ่มขึ้นอีก 1 ชนิดนะค่ะ:

ถ้าถามว่าเรียนคำอุทานชนิดใด
ไปแล้วบ้าง ตอบได้ไหมเอ๋ย
แหม! ก็ง่ายแต่ฉันเอง
นี่ว...

1. คำอุทานแสดงอารมณ์
2. คำอุทานเตือนสติของธรรมชาติ

เรายังมีคำอุทานชนิดต่อไปให้ศึกษาด้วยละ:

ไปดูกันเถอะ ค่ะ

โปรดสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความต่อไปนี้:

17

วันนี้เธอมาด่าเล่น

ใครเล่าใครเรียนไม่รู้จักไป

คำที่

ใครเล่าใครเรียน

ในข้อนี้หมายถึง

ใครเรียน

คำที่

ใครเล่า

เป็นเพียงคำเสริมหรือคำสร้อยเพื่อให้เกิดความคล้องจองเท่านั้น

โปรดสังเกตอีกที:

20

หนึ่งสี่หนึ่งนา

ไม่รู้จักอ่าน

ข

ได้บวกสี่มดากธธา

คำที่

หนึ่งสี่หนึ่งนา

ในข้อนี้หมายถึง

หนึ่งสี่

คำช่วยเสริม หรือคำสร้อย เพื่อให้เกิดความคล้องจองในพยางค์เท่านั้น

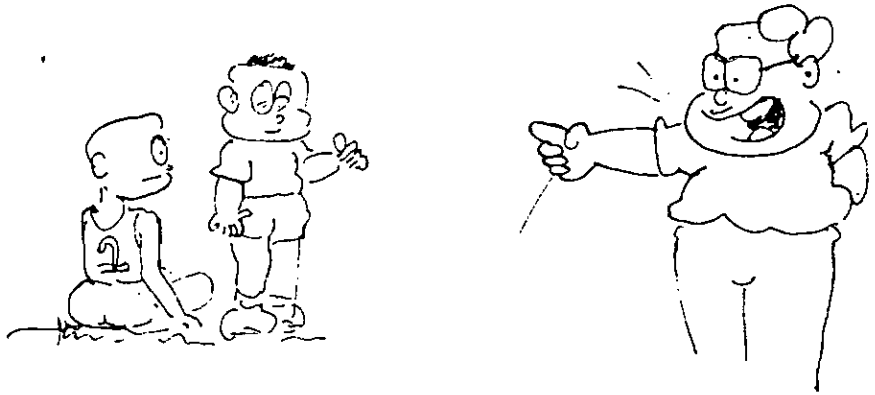
หนึ่งนา

บางตัวก็อาจนำสารมาตีพิมพ์เป็นคำสรวลคำเสริมก็มี เช่น

21

เสื้อสีดำใช้แล้วเก็บในตู้:

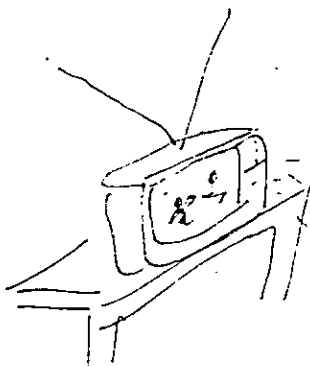
คำขวัญ : สีดำ เป็นภาษาจีนอีสาน
ซึ่งก็คือ เสื้อ ขี้มอเรง

นอกจากเราอาจพบว่า หนังสือตำราภาษาต่างประเทศ ก็ยังมีคนนำมา
ดัดแปลงคำสรวลคำเสริมในการพูดจาด้วย เช่น

22

ทีวีที่ซื้อเลือกแล้ว
ก็ปิด:

คำว่า ทีวี เป็นคำเสริมคำสรวลของคำว่า

ทีวี

ซึ่งเป็นคำย่อในภาษาอังกฤษ หมายถึง โทรทัศน์ ขี้มอเรง

จากตัวอย่างที่นักเรียนศึกษามาตั้งแต่กรอบที่ 19-22 ซึ่งกล่าวถึง
คำสร้อย คำเสริมที่มาประกอบคำอื่นเพื่อความคล้องจองของเสียง และช่วยเพิ่ม
ความไพเราะของคำต่างๆ เช่น โรยสำโรงเรียบ หนังสีอนันต์

เสื้อสาต ที่วางทีวี ฯลฯ

คำสร้อยคำเสริมเหล่านี้ เป็นคำอุทานชนิดหนึ่ง

ที่เรียกว่า

คำอุทานเสริมบท ค่ะ

นักเรียนลองกำหนดมีก่นัดต่อไปนี้ให้ดู:

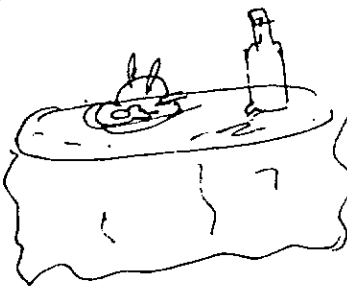
พจนานุกรมได้คำอุทานเสริมบทในข้อความข้างล่างนี้ให้ดูตัวอย่าง

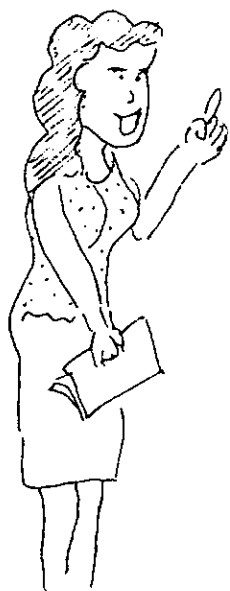
1. กระป๋องกระป๋องป๊อปเปิ้ลไวไวเรียบร้อยแล้ว
ฉะ! ฉะ!

- 2.

ขอหม้อน้ำเดือดเลือกการเลือกงานอยู่เลย
ป๊อ! เต๋อ! ก้อดตาขมขรอก

คำอุทานเสริมบทคือ

1. กระมัง กระมัง
2. เลือกร เลือกร

ตัวอย่างที่สี่:

คงแก่้ง

คำอุทานเสริมบทนี้ นอกจากจะใส่คำธรรมดา ๆ มาเป็นคำเสริม
อย่างทีกล่าวไปแล้ว บางครั้งเราก็ใส่คำอุทานตัวกันมาเป็น
คำอุทานเสริมบทกันนะ

นักเรียนที่ใครเคยได้ยินมาบ้าง

เช่น

อินจันอินจัน

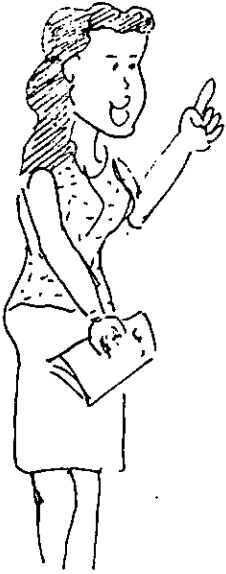
ทุทุทุทุทุทุ

คุณพระคุณเจ้าช่วย

ฯลฯ

ตอนนะ: เราทำแบบฝึกหัดกันอีกครึ่งดีกว่าค่ะ

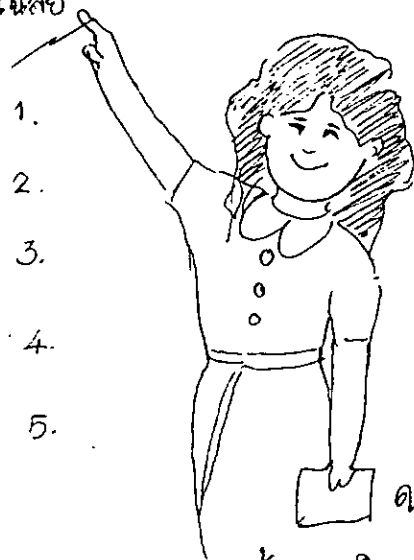
ถ้าไปนี้ข้อใดที่มีคำสุภาพเสริมมาให้ในกา ✓ ถ้าไม่มีในกา ✗
ในช่องว่างนั้นมาเลย

- _____ 1. โอ้เอ๋ย! การจราจรหนาทึบ
- _____ 2. แหม! ส้มสุกลูกไม่สุกได้มอฉันเขียว
- _____ 3. โถ! อนิจจรงอนิจจา หน้าเจ้าจริง ๆ
- _____ 4. นา! คุณทำอะไรนะ ฉันไม่ได้ยิน
- _____ 5. โอ๊ย! มัวแต่ร้องนั่นร้องโน้นอยู่นั่นแหละ

เฉลย

X	1.
✓	2.
✓	3.
X	4.
✓	5.

ใครตอบผิดมาค่ะ:

ถ้าตอบผิดลองพิจารณาให้ดี ๆ

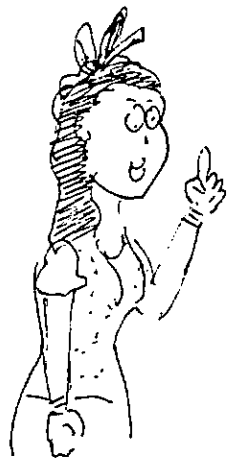
อีกครึ่งดี:

นักเรียนทำใจบทเรียนดีหรือยังคะ ถ้ายังไม่ชองย้อนไปศึกษาใหม่ละคะ
พิจารณาข้อนี้ ประเด็นก็เข้าใจละ

สำรับคนที่เข้าใจบทเรียนดีแล้ว
ก็จะแสดงความคิดเห็นด้วยละ
เตรียมตัวทำแบบฝึกหัด
บททวนบทเรียนได้เลยละ

เดี๋ยวนะคะ อย่าเพิ่งรีบร้อน
ตอนนี้อย่ามาสรุปกันสักนิดก่อนนะคะ

คำอุทาน คือคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์
ความรู้สึกต่าง ๆ ของมนุษย์ มีอยู่ 3 ชนิด
คือ

1. คำอุทานแสดงอารมณ์
2. คำอุทานเปลี่ยนเสียงวรรณคดี

นล: 3. คำอุทานเสริมบท

แบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน

ตอนที่ 1 จงรวมกลุ่มล้อมรอบคำตอบที่ถูกข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. คำอุทาน คืออะไร

- ก. คำแสดงอารมณ์
- ข. คำนิพนธ์คำอื่น
- ค. คำขยายคำอื่น
- ง. คำแสดงอาการ
- ฉ. คำเรียกชื่อ

2. ข้อความใดมีคำอุทานเสริมบท

- ก. อธิษฐานจากถ้ำไปแล้ว
- ข. สายจิ้งจอกเรอจิ้งจอกหรือ
- ค. ตามน้ำตามท่าหรือยังละ
- ง. สิ่งสารภาพจริง ๆ หนะ
- ฉ. เหนื่อยไหมมาไม่มา

3. "เอ! ฉันบอกไม่ใช่หรือนะอย่างไร"
ผู้กล่าวประโยคนี้มีลักษณะอย่างไร

- ก. แปลกใจ
- ข. ไม่พอใจ
- ค. น้อยใจ
- ง. เสียใจ
- ฉ. ตกใจ

4. ข้อความใดไม่มีคำอุทาน

- ก. ล้อเล่นสำเนียงภาษาคนต่างถิ่น
- ข. อ้อก็มีตามเข็มนาฬิกา
- ค. โดต้องทนจนกว่าจะจืดจาง
- ง. ข้าพเจ้าช่วยรักเธอนะสิ
- ฉ. วาจาจากข้างขวานล้า

5. ข้อความใดใช้คำอุทานไม่เหมาะสม

- ก. อธิษฐาน! สายตาที่เลย
- ข. เอ! จะทำอะไรดีนะ
- ค. โอ๊ย! เจ็บจังเลย
- ง. อ้อ! ก็ดีเหมือนกัน
- ฉ. สายตา! สมองใต้เท้า

6. ข้อใดใช้คำอุทานแตกต่างกันจากข้ออื่น

- ก. มีอะไรมาแก้งการช่วงหน้าฝน
- ข. ฝนฟ้าอากาศไม่คงที่ใครกัน
- ค. อ้ออ้ออ้ออ้ออ้ออ้ออ้ออ้ออ้ออ้อ
- ง. จิ้งจอกกินเนื้อคนแล้ว
- ฉ. สัตว์ป่าสัตว์ป่าพากันฆ่าฟัน

ตอนที่ 2 จงเติมคำอุทานลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้เหมาะสม

1. ว๊ว ช่วยด้วย ไฟไหม้
2. เมาน้องเราจน หวิว หักตาไหล
3. ทบท ฉันลืมทำการบ้าน. ทบท ทายคำขวัญ, ทบท ทายจริง
4. โธโธ ฝึกจนลืมนับเลข
5. เป็นเด็กก็ต้องดีด ว๊ว ว๊ว ว๊ว
6. โธ ใครทำแก้วแตก
7. เมื่อคืนฉันได้ฝันถึง โธ โธ ตั๊กแตน
8. โธ โธ่อกไปที
9. ทำไมไม่มา โธ ดอกบัว ดอกไม้มานาปลูกบ้าง
10. เมื่อก่อนดีเลย โธ โธ โธ โธ

อ้อ! ฉันเห็นจัง

ไปตรวจคำตอบดีกว่า

เล่นลิข

ตอนที่ 1

1. ก.	4. ก.
2. ค.	5. ก.
3. ก.	6. ค.

ตอนที่ 2

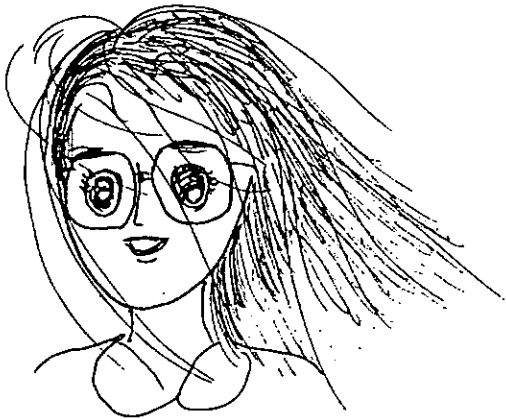
บางข้ออาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

1. หึ !
2. หึ
3. ฮาฮา!, ฮาฮาจริง!, ฮาฮาอะไร!, หึ ! ฯลฯ
4. โอ้อ้อ ! , อ้อ ! , อ้ออ้อ ! ฯลฯ
5. ฮึลัก
6. ฮึ !
7. โอ้อ้อ
8. ฮึ !
9. ฮึฮึ
10. ฮึฮึ : ฮึฮึ , ฮึฮึ : ฮึฮึ ฯลฯ

ตำรวจตอบแล้วได้พลเมืองที่น่าพอใจไหมเอ๋ย
 หวังว่าคงทำตกเป็นส่วนใหญ่ล่ะ: จ้อไหนที่ตอบผิดไปบ้าง
 ลุงดูอีกทีล่ะ: ว่าผิดตรงไหน จ: ได้เข้าใจแหละถ้าไปใช้
 ได้อย่างถูกต้อง เขมา: ลมอะไร:

เราควรต้องจากกันล่ะ: เพราะว่ามันได้เรียน
 ค่ะในภาษาไทยจนกระทั่งฉันได้ทำแล้ว

ขอโทษเรียนทุกคน
 ที่ตั้งใจศึกษาหาเรียนตลอดมา

โชคดีทุกคนละ:

สวัสดีค่ะ:

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวบุญปลูก	ชื่อสกุล สิทธิไทย
เกิดวันที่ 4 เดือนมกราคม	พุทธศักราช 2502
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 86/4 หมู่ 13 ถนนประชาวิวัฒน์ ตำบลหนองซอนกว้าง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	ม.ศ. 5 (แผนกศิลป์ ภาษา) จากโรงเรียนสตรีราชินูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2524	ค.บ. (วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทศิลปศึกษา) จากวิทยาลัยครูอุดรธานี
พ.ศ. 2534	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณ
กับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

บทคัดย่อ

ของ

บุญปลุก สิทธิไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2534

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทวนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ และเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทวนกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูงวิทยา อำเภอบ้านคูง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทวน นักเรียนในกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าสถิติที่ t -test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านพัฒนาการพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' THAI LANGUAGE ACHIEVEMENT
AND INTEREST THROUGH THE PROGRAMMED INSTRUCTION WITH CARTOON
AND THE LESSON OF SUPERVISORY UNIT, DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

BOONPLOOK SITTITHAI

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

February 1991

The purpose of this study was to compare the academic achievement and interests in Thai subject of Mathayom Suksa I students through the programmed instruction with cartoon and the lesson of supervisory unit, department of general education and studying the development of the academic achievement and the interests in Thai subject through the programmed instruction with cartoon and the lesson of supervisory unit, department of general education.

The sample were the 80 Mathayom suksa I students of Bandungwitthaya School, Amphur Bandung, Udonnathani Province, during the second semester of the 1989 academic year. Those samples were divided into equivalent groups of 40 students each. The experimental group was taught by the programmed instruction with cartoon. The control group was taught by the lesson of supervisory unit, department of general education. It took 12 periods each (50 minutes/period) to study the same contents. The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest design. The academic achievement test and the interest test in Thai subject was used. The statistic used for analyzing data was the t-test.

The result indicated that the academic and the interests in Thai subject of student in two groups was significantly different at the .05 level. The academic achievement and the interests toward Thai subject of the student in two groups was significantly higher than these before the experiment at .01 level.